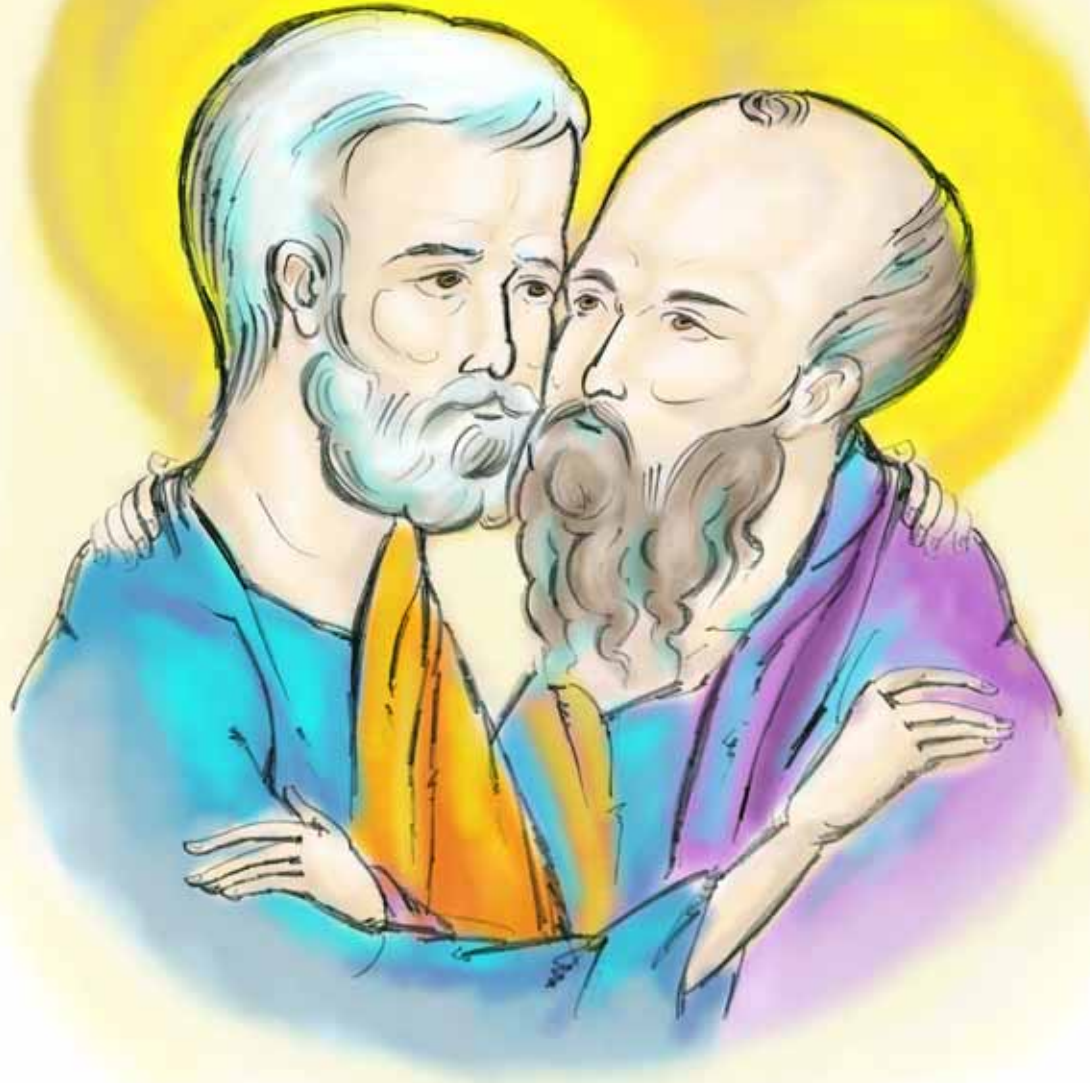

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ
& ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

*από τα
έργα των
Αποστόλων*

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ
ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

*από τα έργα
των Αποστόλων*

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

από τα έργα των Αποστόλων

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

3

Α' έκδοση 2012

email: grafeio_neotitas_imveroiias@yahoo.gr

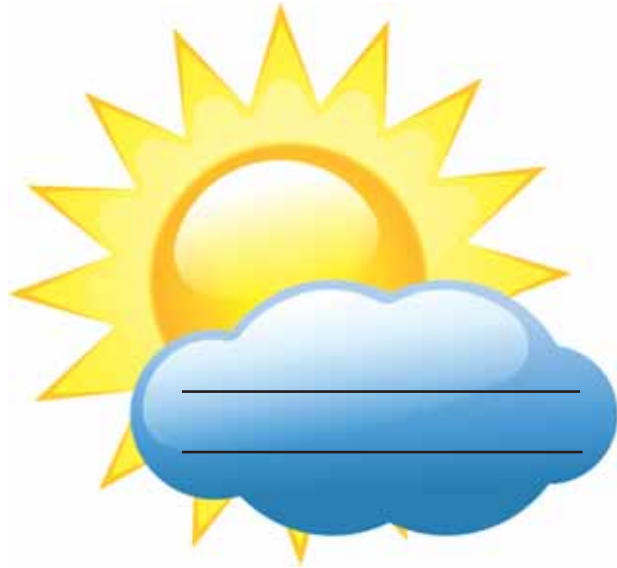
Συγγραφή - Επιμέλεια εκδόσεως
Αρχιμανδρίτης Διονύσιος Ανθόπουλος
Υπεύθυνος Γραφείου Νεότητος

Επιμέλεια κειμένων
Δημήτριος Τζιμογιάννης
φιλόλογος

Συγγραφή ειδικών ύμνων
Αρχιμανδρίτης Πορφύριος Μπατσαράς

Εικονογράφηση
Χατζηγιάννου Νικόλαος

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
TYPE PRESS - Νέα Νικομήδεια Ημαθίας

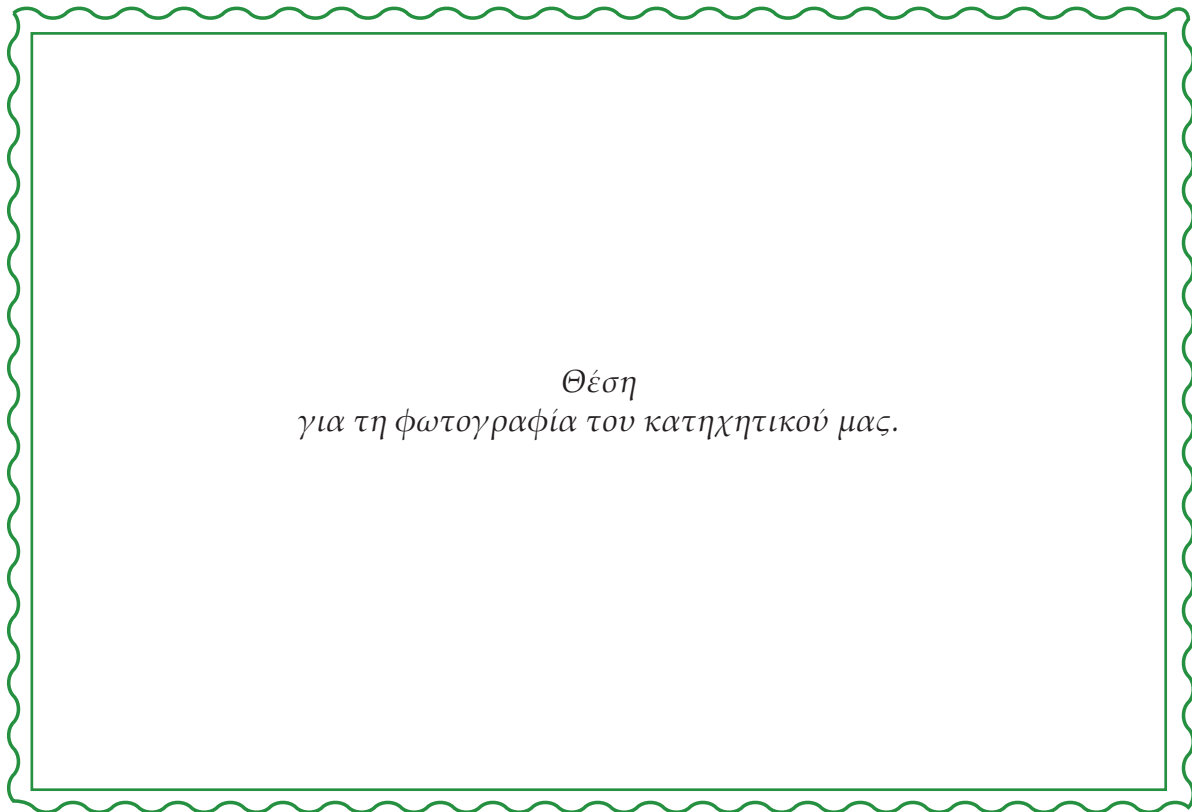

Θέση
για την εικόνα
του προστάτη Αγίου
της ενορίας μας.

.....
.....
στ..... οποί..... τιμάται
ο Ναός της ενορίας μας
και εορτάζει στις
.....
.....

Θέση
για την εικόνα
του προστάτη Αγίου μου.

.....
.....
που φέρω το όνομά τ.....
εορτάζει στις
.....
.....

Θέση
για τη φωτογραφία του κατηχητικού μας.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΜΟΥ...

ΓΙΑ ΕΜΕΝΑ...

ΕΝΟΡΙΑ:

.....

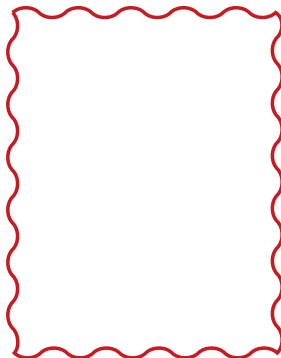
ΠΟΛΗ / ΧΩΡΙΟ:

Ο ΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ:

.....

..... ΚΑΤΗΧΗΤ..... ΜΑΣ:

.....

ΟΝΟΜΑ:

ΕΠΩΝΥΜΟ:

.....

ΗΛΙΚΙΑ:

.....

ΤΑΞΗ:

.....

ΠΑΡΟΥΣ

Συνάντηση 1η:

Συνάντηση 2η:

Συνάντηση 3η:

Συνάντηση 4η:

Συνάντηση 5η:

Συνάντηση 6η:

Συνάντηση 7η:

Συνάντηση 8η:

Συνάντηση 9η:

Συνάντηση 10η:

Συνάντηση 11η:

Συνάντηση 12η:

Συνάντηση 13η:

Συνάντηση 14η:

Συνάντηση 15η:

Συνάντηση 16η:

Ι Ο Λ Ο Γ Ι Ο

Συνάντηση 17η:

Συνάντηση 18η:

Συνάντηση 19η:

Συνάντηση 20η:

Συνάντηση 21η:

Συνάντηση 22η:

Συνάντηση 23η:

Συνάντηση 24η:

Συνάντηση 25η:

Συνάντηση 26η:

Συνάντηση 27η:

Συνάντηση 28η:

Συνάντηση 29η:

Συνάντηση 30η:

ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΟΥΣΙΩΝ:

Πρόλογος

Αγαπητά μου παιδιά,

το ιερό βιβλίο των “Πράξεων Αποστόλων”, της Αγίας Γραφής μας, είναι το θέμα του φετινού βιβλίου και των μαθημάτων των κατηχητικών σχολείων της Ιεράς Μητροπόλεώς μας.

Στις σελίδες του θα γνωρίσετε το ζήλο των μαθητών του Χριστού για τη διάδοση του Ευαγγελίου, την ιεραποστολική τους διακονία αλλά και τη ζωή των πρώτων χριστιανών. Επίσης, θα γνωρίσετε καλύτερα τον ιδρυτή της τοπικής μας Εκκλησίας Απόστολο Παύλο και τους μεγάλους αγώνες του για τον εκχριστιανισμό της πατρίδας μας. Μέσα από όλα αυτά και με την καθοδήγηση των καλών σας κατηχητών και των ιερέων της ενορίας σας, θα μηθείτε στην ομορφιά, την γαλήνη αλλά και τις απαιτήσεις της πνευματικής ζωής.

Γι’ αυτό, με πολλή χαρά, χαιρετίζω την έκδοση του νέου βιβλίου των κατηχητικών συνάξεων, που επιμελήθηκε ο υπεύθυνος του Γραφείου Νεότητας της Ιεράς μας Μητρόπολης, Αρχιμανδρίτης Διονύσιος Ανθόπουλος και σας καλωσορίζω όλους σας και φέτος στην μεγάλη οικογένεια του κατηχητικού.

Εύχομαι σε όλους καλή και ευλογημένη κατηχητική χρονιά.

Μετά πατρικών ευχών και αγάπης

✠ *Βασίλειος Νικολαΐδης / Αντιεπίσκοπος*

Α' Ενότητα

μαθήματα κατηχητικών συνάξεων

Μεγαλυνάριο

Ἀνοίξατε πύλαι των
Ουρανών*
διά να εισέλθη*
ο Χριστός μετά της
σαρκός*. Ἄγγελοι
προτρέχουν* και
Ιουδαίοι κάτω*
ορώντες ανεβών*
ύμνους και αίνεσιν.

Ἦχος πλ. δ'.

1 Η Ανάληψη του Κυρίου.

Η γιορτή της Ανάληψης

Η Ανάληψη είναι μία από τις μεγάλες Δεσποτικές (του Δεσπότη του Χριστού δηλαδή) γιορτές της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Είναι κινητή γιορτή και λέγεται έτσι γιατί δεν γιορτάζεται σε σταθερή ημερομηνία αλλά πάντα σε διαφορετική, μια που εξαρτάται από τη γιορτή του Πάσχα. Γιορτάζεται λοιπόν σαράντα ημέρες μετά το Πάσχα, αφού τότε (μετά από σαράντα μέρες από την Ανάστασή Του) ανελήφθηκε ο Χριστός στους ουρανούς.

Το γεγονός της Ανάληψης έχει μεγάλη σημασία για τη σωτηρία μας, καθώς η ανθρωπίνη φύση, με το αναστημένο σώμα του Ιησού, επέστρεψε ξανά κοντά στον πλάστη και Δημιουργό της Θεό.

«...γίνετε μάρτυρές μου»

Μετά την Ανάστασή Του, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός παρουσιάστηκε πολλές φορές στους μαθητές Του. Για σαράντα ημέρες εμφανιζόταν στους αγίους Αποστόλους και τους μιλούσε σχετικά με τον ερχομό της βασιλείας του Θεού. Τα λόγια Του γέμιζαν αγαλλίαση και παρηγοριά τις καρδιές των μαθητών, που τις προηγούμενες ημέρες είχαν δοκιμάσει μεγάλη θλίψη και πόνο με τη σύλληψη, τη δίκη και το σταυρικό θάνατο του αγαπημένου τους διδασκάλου.

Μια μέρα ενώ έτρωγαν όλοι μαζί, ο Ιησούς άρχισε να τους εξηγεί πως έτσι έπρεπε να γίνουν όλα με Αυτόν, ώστε να επαληθευτούν στο πρόσωπό Του όλες οι προφητείες. Τους παρήγγειλε επίσης να μην απομακρυνθούν από τα Ιεροσόλυμα, αλλά να περιμένουν την εκπλήρωση της υπόσχεσης που τους είχε δώσει, από τον Πατέρα. Ότι, δηλαδή, ενώ ο Ιωάννης βάφτιζε με νερό, αυτοί θα βαπτίζονταν σε λίγες ημέρες με το Άγιο Πνεύμα.

Κάποια μέρα πάλι -που έμελλε να είναι και η τελευταία που θα μοιράζονταν μαζί Του- όλοι οι μαθητές συγκεντρώθηκαν και ρωτούσαν τον Κύριο: «Κύριε, έφτασε άραγε η ώρα να αποκαταστήσεις την βασιλεία του Ισραήλ;». Κι εκείνος τους απάντησε: «Εσείς δεν μπορείτε να γνωρίζετε τον ακριβή χρόνο που θα πραγματοποιηθούν όλα αυτά. Μονάχα ο Πατέρας γνωρίζει και είναι στη δική Του εξουσία το πότε θα γίνουν. Εσείς αυτό μόνο να ξέρετε: ότι θα λάβετε δύναμη, όταν θα έρθει το Άγιο Πνεύμα σ' εσάς και θα γίνετε μάρτυρές μου. Θα διδάξετε το λόγο μου, κηρύττοντας μετάνοια και συγχώρηση των αμαρτιών, όχι μόνο στην Ιερουσαλήμ αλλά και σε όλη την Ιουδαία, τη Σαμάρεια και ως τα πέρατα της γης».

Μόλις ολοκλήρωσε τα λόγια Του, σηκώθηκαν και όλοι μαζί πή-

γανε έξω από την πόλη, στην περιοχή που ονομαζόταν **Βηθανία**. Εκεί στάθηκε ανάμεσά τους και αποχαιρετώντας τους σήκωσε τα χέρια Του και τους ευλόγησε. Κι ενώ αυτοί Τον κοίταζαν συγκινημένοι, Εκείνος άρχισε να ανεβαίνει σιγά σιγά προς τον ουρανό, ενώ ένα σύννεφο Τον έκρυψε στο τέλος από τα μάτια τους.

Καθώς έμειναν ακίνητοι να κοιτάζουν προς τον ουρανό, προσπαθώντας να διακρίνουν τον αγαπημένο τους διδάσκαλο, ξαφνικά δυο λευκοφορεμένοι άντρες, δύο άγγελοι, εμφανίστηκαν μπροστά τους και τους είπαν: «*Άνδρες Γαλιλαίοι, τι σταθήκατε και κοιτάτε έτσι στον ουρανό; Αυτός, ο Ιησούς, που μόλις αναλήφθηκε από ανάμεσά σας στον ουρανό, θα έρθει πάλι με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πηγαίνει εκεί*». Αυτοί τότε Τον προσκύνησαν και γύρισαν στην Ιερουσαλήμ με μεγάλη χαρά. Υπακούοντας στην εντολή Του, έμεναν όλοι στην αγία πόλη. Πήγαιναν μόνο στο ναό όπου υμνούσαν και δοξολογούσαν το Θεό, περιμένοντας με λαχτάρα την εκπλήρωση της υπόσχεσης του διδασκάλου τους.

Βηθανία: ο τόπος της Ανάληψης

Το σημείο όπου συνέβη η Ανάληψη του Ιησού Χριστού στους ουρανούς βρίσκεται στην νότια κορυφή του όρους των Ελαιών στα ανατολικά της Ιερουσαλήμ.

Εκεί κατά τα πρώτα χριστιανικά χρόνια κτίσθηκε οκτάγωνος Ναός, το «Εμβώμιον», όπως τον ονόμαζαν οι βυζαντινοί, ο φαινερός σταυρός του οποίου φαίνονταν απ' όλη την Ιερουσαλήμ. Αργότερα ο Ναός καταστράφηκε από τους Πέρσες για να ξαναχτισθεί και πάλι με τα ίδια σχέδια από τους σταυροφόρους.

Σήμερα το προσκύνημα αυτό δυστυχώς έχει καταληφθεί από τους μουσουλμάνους οι οποίοι όμως επιτρέπουν την επίσκεψη των χριστιανών

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

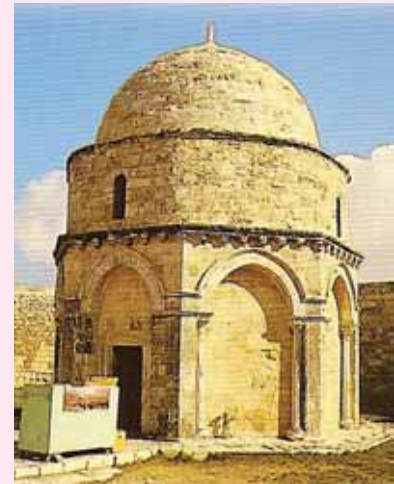
.....

.....

.....

.....

.....

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΒΗΘΑΝΙΑ, ΑΝΑΛΗΨΗ, ΑΓΓΕΛΟΙ,
ΟΥΡΑΝΟΣ, ΠΡΟΦΗΤΕΣ, ΨΑΛΜΟΙ.

Σ	Ε	Τ	Η	Φ	Ο	Ρ	Π	Ω	Ι
Υ	Θ	Σ	Ψ	Ι	Λ	Η	Λ	Ι	Α
Α	Σ	Α	Η	Φ	Γ	Η	Ξ	Α	Κ
Λ	Σ	Χ	Λ	Ψ	Ω	Β	Ν	Κ	Σ
Δ	Ο	Α	Α	Γ	Γ	Ε	Λ	Ο	Ι
Φ	Ν	Π	Ν	Τ	Ρ	Ο	Σ	Β	Ν
Η	Α	Κ	Α	Ι	Ν	Α	Θ	Η	Β
Β	Ρ	Μ	Ε	Ρ	Τ	Υ	Θ	Σ	Α
Ο	Υ	Ω	Υ	Σ	Η	Σ	Π	Α	Ω
Σ	Ο	Φ	Ι	Ο	Μ	Λ	Α	Ψ	Ι

3. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΑΔΔΙΚΛΟΣΣ :

ΑΙΛΟΟΟΠΣΤ :

ΑΑΓΠΗΛΛΟ :

ΑΑΑΕΙΜΡΣ :

ΑΑΕΠΡΣΤ :

ΑΗΙΝΝΣΩ :

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Η εντολή που έδωσε ο Χριστός στους μαθητές Του ήταν να κηρύξουν σε όλο τον κόσμο το χαρμόσυνο μήνυμα του ευαγγελίου. Σ Λ

2. Το Άγιο Πνεύμα φώτισε τους μαθητές την ημέρα που ο Χριστός αναλήφθηκε. Σ Λ

3. Ο Χριστός θα τιμωρήσει όποιον δεν πιστεύει σ' Αυτόν. Σ Λ

4. Ο Χριστός εμφανιζόταν μετά την ανάσταση Του για σαράντα ημέρες. Σ Λ

4. Ποιά απ' όλα είναι σωστό;

Όταν ο Χριστός αναλήφθηκε στον ουρανό:

- α. κάθισε σ' έναν μεγαλοπρεπή θρόνο
- β. κάθισε στα δεξιά του Θεού
- γ. πέταξε ως την Αμερική

Ο Ιησούς υποσχέθηκε στους μαθητές ότι:

- α. θα πλουτίσουν
- β. θα λάβουν το Άγιο Πνεύμα
- γ. δεν θα πεθάνουν ποτέ

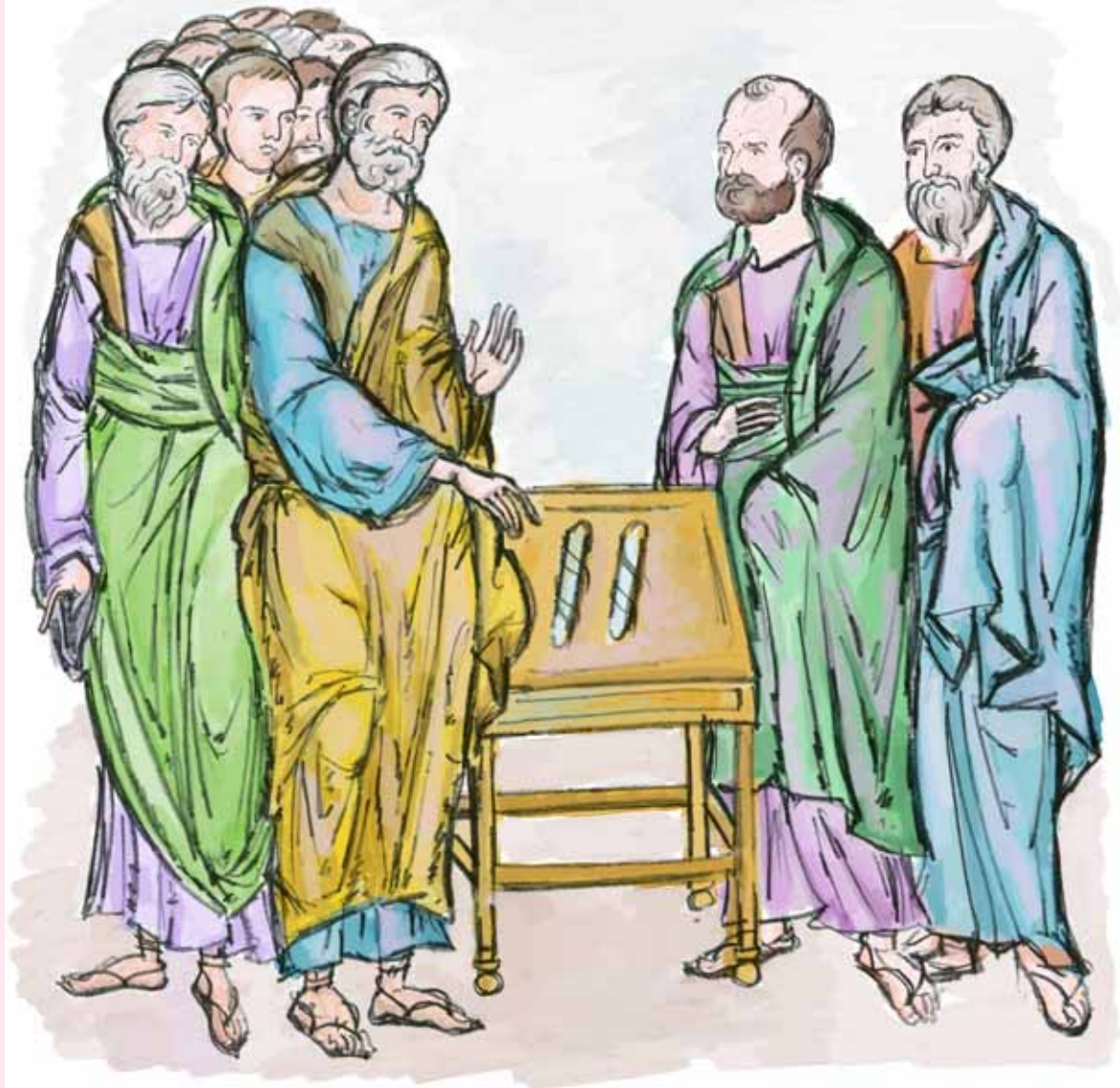
Ο Χριστός ανελήφθη στο όρος:

- α. Σινά
- β. Αραράτ
- γ. των Ελαιών

Μεγαλυνάριο

Έβαλον τον κλήρον
η ενδεκάς* θείων
Αποστόλων* ίνα
λάβη θέσιν κενήν*
Ιούδα ο νέος*
Απόστολος Κυρίου*
Ματθίας του
πληρώσαι* θρόνους
των Δώδεκα.

Ήχος πλ. δ'.

Η Παναγία μας

Με την λέξη «Παναγία» αναφερόμαστε στην Παρθένο Μαρία, την Μητέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Την αποκαλούμε έτσι για να την ξεχωρίσουμε από όλους τους άλλους Αγίους της Εκκλησίας μας, μια που αυτή ξεπερνώντας κάθε άλλον σε αγιότητα αξιώθηκε να γίνει Μητέρα του Υιού του Θεού. Ο λαός μας τιμά περισσότερο από κάθε άλλο ιερό πρόσωπο την Παναγία. Αυτό αποδεικνύεται τόσο από τις συχνές εκφράσεις επίκλησης στο όνομά της, την πλούσια υμνολογία και εικονογραφία, καθώς και από το πλήθος των ναών και των μοναστηριών που είναι αφιερωμένοι σ' εκείνη.

«...κατά το θέλημα του Θεού...»

Περιμένοντας με αγωνία την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού, οι άγιοι Απόστολοι κατοικούσαν όλοι μαζί, σαν μια μεγάλη πνευματική οικογένεια, σε ένα ανώγιο στην Ιερουσαλήμ. Ήταν ο Πέτρος, ο Ιάκωβος, ο Ιωάννης και ο Ανδρέας, ο Φίλιππος και ο Θωμάς, ο Βαρθολομαίος και ο Μαθθαίος, ο Ιάκωβος του Αλφαίου, ο Σίμων ο Ζηλωτής και ο Ιούδας του Ιακώβου. Όλες εκείνες τις ημέρες της αναμονής ήταν αφοσιωμένοι στις δεήσεις και τις προσευχές προς τον Θεό. Μαζί τους ήταν και οι πιστές μαθήτριες που ακολουθούσαν από χρόνια τον Ιησού στις περιοδείες Του και είχαν ακούσει το λόγο και δει τα θαύματά Του. Ξεχωριστή θέση ανάμεσά τους είχε η **Παναγία** μας, η μητέρα του Κυρίου, που σκορπούσε γύρω της σεβασμό, χάρη και ευλογία.

Κάποια μέρα κι ενώ είχαν μαζευτεί στο ανώγιο περίπου εκατόν είκοσι από τους μαθητές, ο Πέτρος στάθηκε ανάμεσά τους και είπε: «*Αδέλφια μου, σκέφτομαι τα λόγια της Γραφής και πράγματι τα βρίσκω αληθινά πέρα για πέρα. Κι ανάμεσα στις τόσες αλήθειες, θαυμάζω αυτά που το Άγιο Πνεύμα είχε πει από παλιά με το στόμα του Δαβίδ σχετικά με τον Ιούδα. Ήταν κι αυτός ένας από μας και είχε αξιωθεί να λάβει από το διδάσκαλό μας το ίδιο λειτούργημα με το δικό μας κι όμως έγινε οδηγός εκείνων που Τον συνέλαβαν. Ο άνθρωπος αυτός, με τα λεφτά που πήρε ως αμοιβή για το έγκλημά του, αγόρασε ένα χωράφι. Δεν άντεξε όμως τις τύψεις και κρεμάστηκε εκεί σε ένα δένδρο. Το σκονί όμως έσπασε και έπεσε με το πρόσωπο στη γη και βρήκε φρικτό θάνατο. Αυτό έγινε γνωστό σε όλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, και γι' αυτό εκείνο το χωράφι το ονόμασαν "Χωράφι Αίματος". Είχε γραφτεί μάλιστα γι' αυτόν στο βιβλίο των Ψαλμών: "Το σπίτι σου να*

ερημωθεί, και να μην κατοικήσει κανείς σ' αυτό", και: "Την αποστολή του να την πάρει άλλος". Νομίζω, λοιπόν, πως ένας από τους άντρες που ήταν μαζί μας όλον τον καιρό που ο Κύριος, ο Ιησούς, συναναστράφηκε μ' εμάς, αρχίζοντας από τότε που βαφτίστηκε από τον Ιωάννη, ως την ημέρα που αναλήφθηκε από ανάμεσά μας, να γίνει μάρτυρας μαζί με μας ότι ο Ιησούς αναστήθηκε».

Όλοι άκουσαν με σεβασμό τα λόγια του πρώτου ανάμεσά τους Αποστόλου. Συμφώνησαν μαζί του και μετά από συζήτηση κατέληξαν σε δύο από τους πιο πιστούς ακόλουθους του Ιησού, τον Ιωσήφ και το **Ματθία** που ξεχώριζαν ανάμεσα σε όλους. Δεν βιάστηκαν όμως να επιλέξουν. Ήθελαν να γίνουν όλα κατά το θέλημα του Θεού και έτσι προσευχήθηκαν με αυτά τα λόγια: «Κύριε, εσύ που ξέρεις τις καρδιές όλων, δείξε μας ποιόν από τους δύο αυτούς διάλεξες να αναλάβει τη θέση στο λειτούργημα αυτό και στην αποστολή που εγκατέλειψε ο Ιούδας». Ύστερα έβαλαν κλήρους με τα ονόματά τους κι ο κλήρος τελικά έπεσε στο Ματθία.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

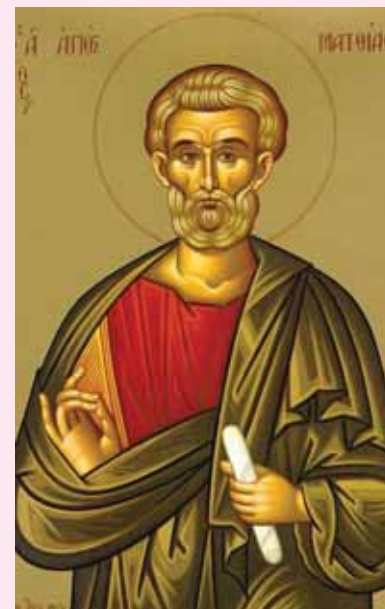
.....

.....

.....

Ο Άγιος Απόστολος Ματθίας

Ο άγιος Ματθίας ανήκε στην ευρύτερη ομάδα των εβδομήντα μαθητών του Χριστού. Διακρίνονταν για την μεγάλη αγάπη στο Θεό και τους συνανθρώπους του, ενώ η ευλάβεια και το ύφος του ήταν ομολογούμενη από όλους. Αυτοί ήταν οι λόγοι που συγκρατημήθηκε τελικά με τους ένδεκα αποστόλους, αντί του Ιούδα του Ισκαριώτη. Κήρυξε το ευαγγέλιο αρχικά στην Ιουδαία και στη συνέχεια περιόδευσε ως τα βάθη της Αιθιοπίας. Εκεί συνάντησε φυλές αγρίων ανθρώπων κι αφού υπέστη πολλά μαρτύρια από αυτούς, παρέθεσε το πνεύμα του στον Θεό υπομένοντας σταυρικό θάνατο.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΠΕΤΡΟΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ,
ΑΝΔΡΕΑΣ, ΘΩΜΑΣ, ΜΑΤΘΙΑΣ

Π	Ο	Ι	Θ	Υ	Τ	Ρ	Ε	Ι	Α
Φ	Π	Ε	Τ	Ρ	Ο	Σ	Δ	Α	Σ
Γ	Η	Ξ	Σ	Κ	Λ	Α	Ζ	Κ	Χ
Β	Ν	Θ	Α	Ε	Ζ	Ι	Η	Ω	Ψ
Ω	Μ	Ι	Ε	Ρ	Χ	Θ	Ξ	Β	Ω
Ψ	Ξ	Ο	Ρ	Τ	Ψ	Τ	Κ	Ο	Β
Δ	Η	Π	Δ	Υ	Ω	Α	Λ	Σ	Ν
Σ	Γ	Α	Ν	Θ	Β	Μ	Ο	Τ	Μ
Θ	Ω	Μ	Α	Σ	Ν	Υ	Π	Ρ	Ε
Ο	Φ	Δ	Ι	Ω	Α	Ν	Ν	Η	Σ

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Οι Απόστολοι περίμεναν την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Κυρίου στην Καπερναούμ. Σ Λ
2. Ο Ιούδας με τα χρήματα της προδοσίας αγόρασε μια καμήλα. Σ Λ
3. Ο Πέτρος μίλησε στους μαθητές και τους ζήτησε να εκλέξουν έναν νέο Απόστολο. Σ Λ
4. Ανάμεσα στους Αποστόλους ήταν και η Μαριάμ η μητέρα του Ιησού. Σ Λ

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Οι Απόστολοι ζούσαν όλοι μαζί σε:

- α. ένα διαμέρισμα
- β. ένα ανώγιο
- γ. ένα αγροτόσπιτο

Υπήρχαν προφητείες για τον Ιούδα:

- α. στο βιβλίο των Παροιμιών
- β. στο βιβλίο των Πράξεων
- γ. στο βιβλίο των Ψαλμών

Οι Απόστολοι κατέληξαν σε δύο μαθητές:

- α. τον Ματθία και τον Ιούστο
- β. τον Ματθία και τον Ιωσήφ
- γ. τον Ματθία και τον Ιησού

4. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΕΙΠΜΝΟΟΣΦΩ :

ΑΕΗΘΙΜΡΣΤ :

ΑΓΕΗΙΑΜΟΡΤΥ :

ΑΕΗΙΑΜΟΡΣΥ :

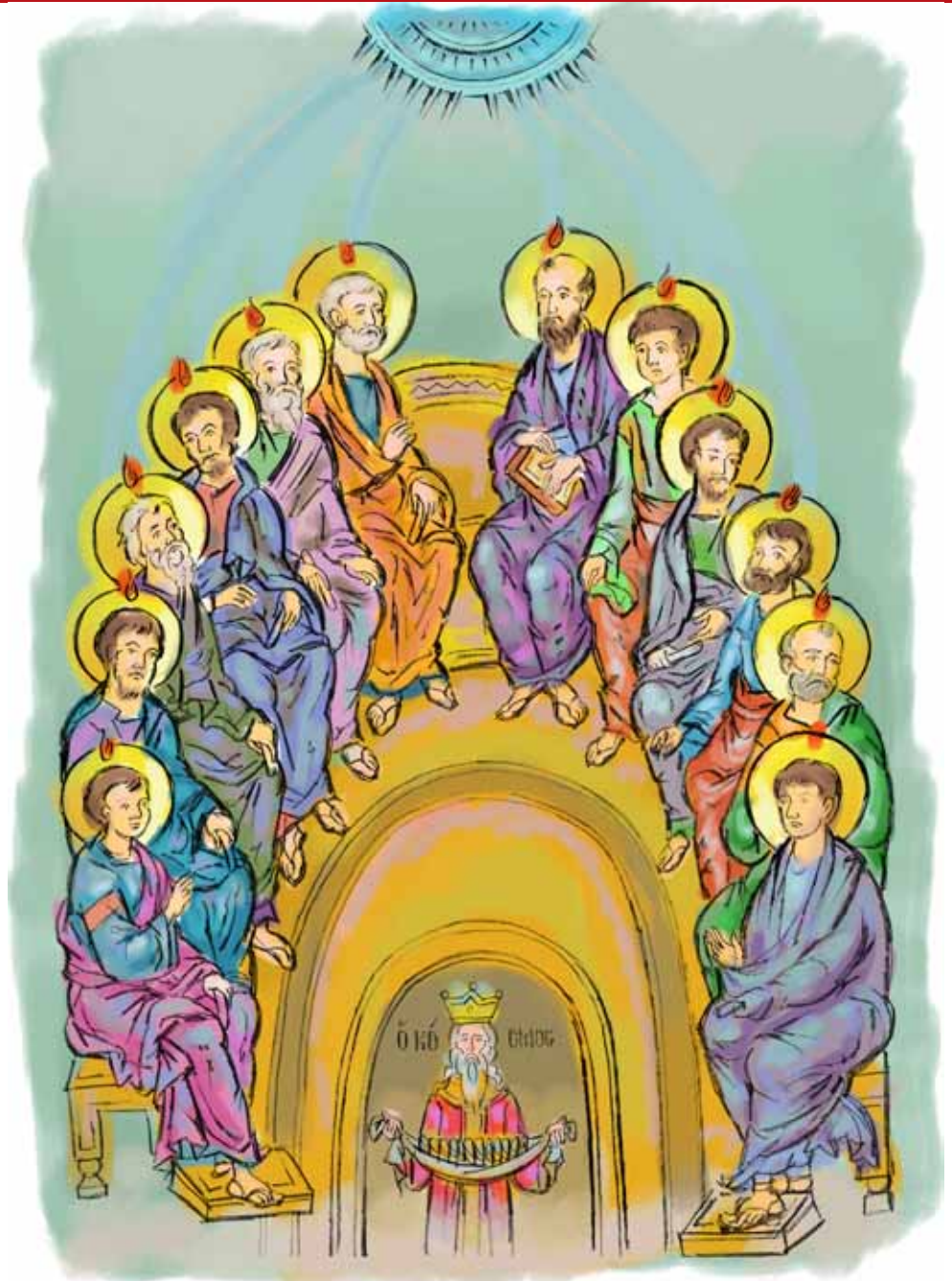
ΑΗΛΟΟΠΣΤ :

ΗΚΛΟΡΣ :

Μεγαλυνάριο

Παράκλητε, πάντων
των αγαθών*
θησαυρός υπάρχων*
κατασκήνωσον
εν ημίν* χαράν,
ευλογίαν και χάριν
ουρανίαν* παρέχων
προς τα τέκνα* της
Εκκλησίας σου.

Ήχος πλ. δ'.

3 Η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος.

Η γιορτή της Πεντηκοστής

Η γιορτή της Πεντηκοστής είναι η τρίτη μεγαλύτερη της χριστιανισμής. Είναι η ημέρα των «γενεθλίων» της Εκκλησίας μας, μια που σαν αυτή την ημέρα ιδρύθηκε με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος. Γιορτάζεται πενήντα ημέρες μετά από την γιορτή του Πάσχα. Κατά την γιορτή της Πεντηκοστής οι χριστιανοί, κρατώντας φύλλα καρδιάς στα χέρια (σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση συμβολίζουν τις πύρινες γλώσσες του Αγίου Πνεύματος), μαζεύονται στους ιερούς Ναούς και μετά από μία μεγαλόπρεπη Θεία Λειτουργία, γονατίζουν όλοι και οι ιερείς αναπέμπουν προσευχές στο Θεό για τη σωτηρία των όλων των χριστιανών, ζώντων και κεκοιμημένων.

«...πλημμυρισμένοι από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος...»

Λίγες ημέρες μετά την Ανάληψη του Κυρίου, έφτασε η μεγάλη εορτή της Πεντηκοστής. Οι δώδεκα Απόστολοι ήταν μαζεμένοι στο ανώγιο όπου συγκεντρώνονταν με όλους τους άλλους μαθητές και συγγενείς του Ιησού. Η αγωνία για την εκπλήρωση της υπόσχεσης του διδασκάλου τους –ότι επρόκειτο να λάβουν το Άγιο Πνεύμα– είχε κορυφωθεί μέσα στις ψυχές τους. Πότε άραγε θα ερχόταν η πολυπόθητη στιγμή; Πως θα λάμβαναν το Άγιο Πνεύμα; Τι θα ακολουθούσε μετά; Όλα αυτά έρχονταν και ξανάρχονταν στο μυαλό τους. Απάντηση βρισκανε μόνο στην προσευχή, που έβγαине αυθόρμητη και θερμή από την καρδιά και τα χείλη τους.

Ξαφνικά έγινε κάτι το παράδοξο, κάτι που κανείς δεν το περίμενε ούτε το φανταζόταν. Μια βοή ακούστηκε να κατεβαίνει από τον ουρανό, σαν να φυσούσε δυνατός άνεμος και σκέπασε όλο τους το σπίτι. Κι ενώ συνέβαινε αυτό, εμφανίστηκαν και στάθηκαν πάνω από τα κεφάλια όλων όσων ήταν μέσα στο ανώγιο, γλώσσες σαν φλόγες φωτιάς. Όλοι τότε πλημμύρισαν από Άγιο Πνεύμα και άρχισαν να μιλούν σε άλλες γλώσσες, ανάλογα με την ικανότητα που τους έδινε το Πνεύμα.

Όλα αυτά δεν πέρασαν φυσικά απαρατήρητα. Στην Ιερουσαλήμ βρισκονταν εκείνες τις ημέρες, προκειμένου να προσφέρουν τη διατεταγμένη λατρεία στο ναό του Σολομώντα για την εορτή, ευσεβείς Ιουδαίοι από όλα τα μέρη του τότε γνωστού κόσμου. Πάρθοι και Ελαμίτες, κάτοικοι της Μεσοποταμίας, της Ιουδαίας και της Καππαδοκίας, του Πόντου και της Ασίας, της Φρυγίας και της Παμφυλίας, της Αιγύπτου και από τα μέρη της λιβυκής Κυρήνης, Ρωμαίοι, Κρητικοί και Άραβες. Άλλοι από αυτούς ήταν ιουδαϊκής καταγωγής και άλ-

λοι προσήλυτοι, δηλαδή πρώην ειδωλολάτρες που είχαν αρνηθεί την παλαιά τους ψεύτικη θρησκεία και αναζητούσαν την αληθινή πίστη στον ένα αληθινό Θεό.

Όταν ακούστηκε αυτή η βοή, συγκεντρώθηκε πλήθος απ' αυτούς γύρω από το σπίτι των μαθητών και κατάπληκτοι παρακολουθούσαν τους Αποστόλους που είχαν κατεβεί εν τω μεταξύ από το ανώγι, πλημμυρισμένοι από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, να μιλάνε ο καθένας τους στη δική τους γλώσσα. Είχαν μείνει όλοι εκστατικοί και με απορία έλεγαν μεταξύ τους: *«Μα αυτοί όλοι, δεν είναι Γαλιλαίοι; Πώς λοιπόν εμείς τους ακούμε να μιλάνε για τα θαυμαστά έργα του Θεού στη δική μας μητρική γλώσσα; Τι να σημαίνει άραγε αυτό;»*.

Όμως δεν συμεριζονταν όλοι την έκπληξη και τον θαυμασμό των περισσοτέρων. Υπήρχαν δυστυχώς και οι λίγοι εκείνοι που δεν ήθελαν να παραδεχθούν πως ό,τι συνέβαινε ήταν από Θεού. Αυτοί λοιπόν, σαν μια μικρή, θλιβερή παραφωνία μέσα στη συμφωνία των πολλών, κοροΐδευαν και έλεγαν: *«Μάλλον μεθυσμένοι είναι»*.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Το Άγιο Πνέυμα

Είναι το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, το οποίο εκπορεύεται από τον Πατέρα. Είναι ομοούσιο με τα πρόσωπα του Πατέρα και του Υιού, ίσο κατά τη λατρεία και την τιμή. Εμφανίζεται στην ΚΔ να μεταδίδει υπερφυσικά χαρίσματα. Στα χωρία της Αγίας Γραφής αποκαλείται και ως "Παράκλητος" (παρηγορητής), ο οποίος θα έλθει να αντικαταστήσει τον απερχόμενο Κύριο.

Στις επιστολές του απ. Παύλου, το Άγιο Πνέυμα παρουσιάζεται να ερευνά τα βάθη του Θεού, να διαιρεί και να ενεργεί τα χαρίσματα στα μέλη της Εκκλησίας, να κατοικεί μέσα μας έχοντας ως ναό το σώμα μας, να μας αναγεννά και να μιλά μέσω των προφητών. Η διδασκαλία για το Άγιο Πνέυμα κηρύχθηκε από τα αποστολικά ακόμα χρόνια και διατυπώθηκε οριστικά κατά την εποχή της Α' και Β' Οικουμενικής Συνόδου.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Το Άγιο Πνεύμα εμφανίστηκε σαν λευκό περιστέρι. Σ Λ
2. Όταν οι μαθητές γέμισαν με Άγιο Πνεύμα άρχισαν να θεραπεύουν αρρώστους. Σ Λ
3. Εκείνες τις ημέρες βρισκόταν στα Ιεροσόλυμα Ισραηλίτες από διάφορα μέρη του κόσμου. Σ Λ
4. Κάποιοι από τους παρευρισκομένους έλεγαν πως οι Απόστολοι είναι μεθυσμένοι. Σ Λ

2. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΓΛΩΣΣΑ, ΦΛΟΓΑ, ΚΕΦΑΛΙΑ, ΙΟΥΔΑΙΑ,
ΠΟΝΤΟΣ, ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ.

Α	Ρ	Τ	Α	Ι	Α	Δ	Υ	Ο	Ι
Φ	Ι	Σ	Α	Ι	Λ	Η	Λ	Ι	Κ
Α	Σ	Κ	Δ	Φ	Α	Γ	Ο	Λ	Φ
Λ	Ζ	Ε	Ο	Ψ	Ω	Β	Ν	Κ	Σ
Α	Σ	Φ	Ι	Δ	Α	Ν	Μ	Ω	Τ
Σ	Γ	Α	Ε	Τ	Α	Ο	Σ	Β	Ο
Σ	Ξ	Λ	Λ	Ζ	Χ	Π	Ω	Ο	Ν
Ω	Ν	Ι	Ε	Ρ	Τ	Υ	Π	Σ	Α
Λ	Μ	Α	Υ	Σ	Η	Σ	Π	Α	Ω
Γ	Δ	Π	Ο	Ν	Τ	Ο	Σ	Δ	Κ

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Το Άγιο Πνεύμα κατήλθε στους Αποστόλους την ημέρα:

- α. της Σαρακοστής
- β. της Τριακοστής
- γ. της Πεντηκοστής

Το Άγιο Πνεύμα κατήλθε σαν:

- α. βοή δυνατού αέρα
- β. πύρινες μπάλες
- γ. λευκού περιστεριού

Οι Απόστολοι αμέσως μετά άρχισαν:

- α. να μιλούν άλλες γλώσσες
- β. να προφητεύουν
- γ. να προσεύχονται

4. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΗΗΕΚΝΟΠΣΤΤ :

ΕΗΗΚΛΠΡΣΩ :

ΕΗΟΠΣΣΥΧ :

ΑΑΕΙΜΜΟΟΠΣΤ :

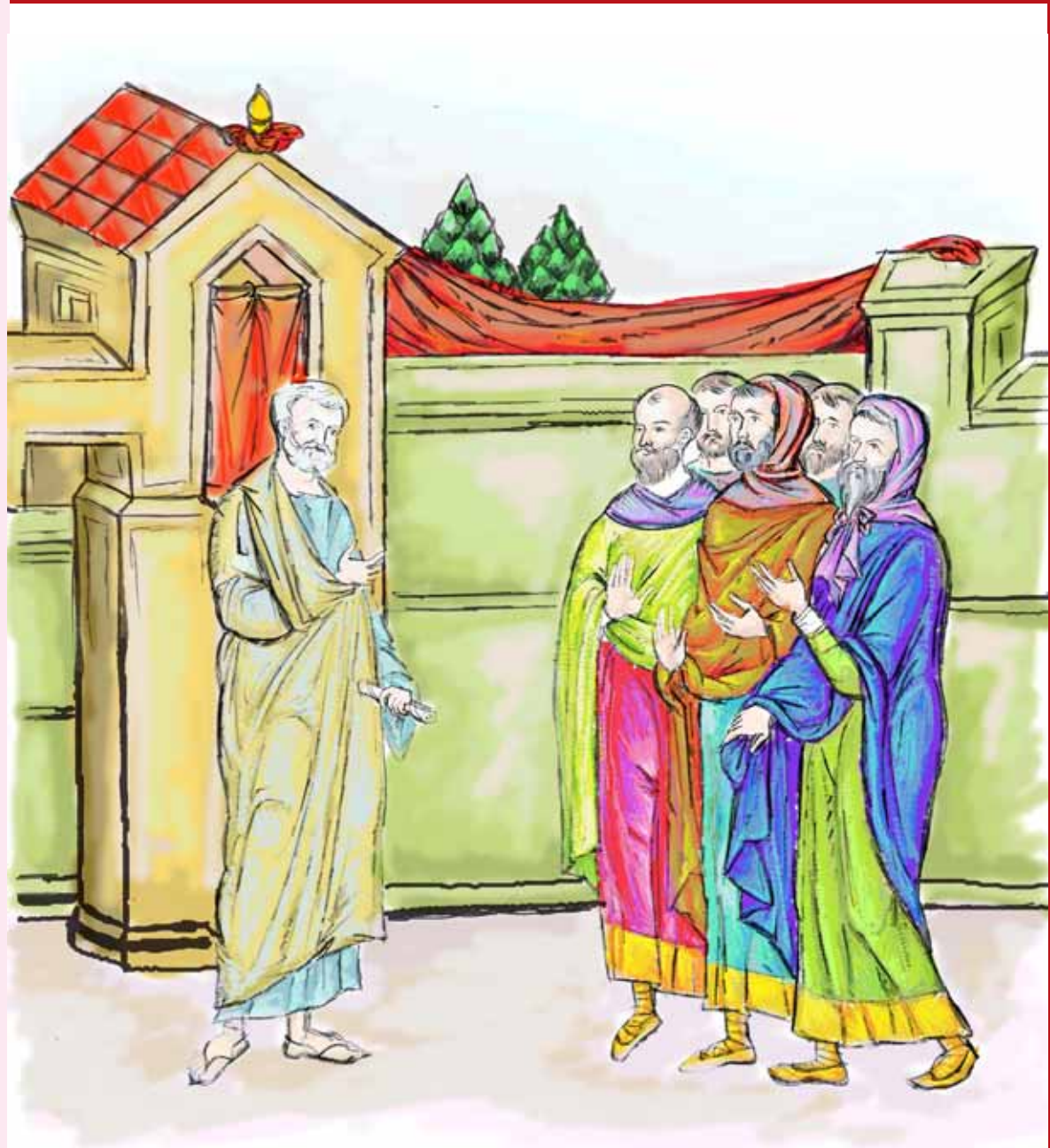
ΑΔΕΕΙΛΛΟΡΣΤΩ :

ΗΙΛΟΟΠΡΣΤΥ :

Μεγαλυνάριο

Χαίροις κορυφαίε
μύστα Χριστού,*
Απόστολε Πέτρε,
Αποστόλων η
καλλονή.* χαίροις
οικονόμε, των
δωρεών των θείων,*
και προς Χριστόν
μεσίτης,* ημών
θερμότατος.

Ἦχος πλ. δ'.

4 Το κήρυγμα του Πέτρου.

Ο Άγιος Απόστολος Πέτρος

Καταγόταν από τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας και ήταν γιος του Ιωνά, αδελφός του αποστόλου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου. Ψαράς στο επάγγελμα, ήταν τύπος αυθόρμητος, ορμητικός, και τη ζωή του κοντά στο Χριστό τη μαθαίνουμε από τα τέσσερα Ευαγγέλια, ενώ την αποστολική του δράση, από τις Πράξεις των Αποστόλων. Μετά την Ανάληψη του Κυρίου, ο Πέτρος δίδαξε το Ευαγγέλιο στην Ιουδαία, στην Αντιόχεια, στον Πόντο, στην Γαλατία, στην Καππαδοκία, στην Ασία και στη Βιθυνία. Έγραψε δε και δύο επιστολές. Κατά την παράδοση έφτασε μέχρι τη Ρώμη, όπου επί Νέρωνος υπέστη μαρτυρικό θάνατο.

«μετανοήστε...»

Καθώς συνέβαιναν όλα όσα είπαμε την προηγούμενη φορά, την ημέρα εκείνη της Πεντηκοστής, σηκώθηκε ο Πέτρος μαζί με τους άλλους Αποστόλους, ύψωσε τη φωνή του και είπε προς το πλήθος που ήταν συγκεντρωμένο: «Ιουδαίοι κι όλοι εσείς που κατοικείτε στην Ιερουσαλήμ, δώστε προσοχή στα λόγια μου και θα σας εξηγήσω τι συμβαίνει. Όλα όσα βλέπετε εδώ, είναι αυτό που είχε προφητευθεί πριν πολλά χρόνια από τον προφήτη Ιωήλ, που είπε: «Στις ημέρες εκείνες, λέει ο Θεός, θα δώσω από το Πνεύμα μου σε κάθε άνθρωπο και θα προφητέψουν οι γιοι και οι κόρες σας. Οι νέοι σας θα δουν οράματα και οι γέροντές σας όνειρα αποκαλυπτικά...».

Ισραηλίτες, ακούστε με. Το ποιος ήταν ο Ιησούς ο Ναζωραίος, που ο ίδιος ο Θεός Τον ανέδειξε σε σας με θαύματα και με έργα υπερφυσικά, το γνωρίζετε πολύ καλά. Είναι Αυτός που Τον πήρατε και Τον σκοτώσατε, με τη βοήθεια άνομων ανθρώπων, καρφώνοντάς Τον στο σταυρό. Αυτόν, όμως, ο Θεός Τον ανέστησε, μια που δεν ήταν δυνατόν να κατακρατείται από το θάνατο. Γι' αυτό κι ο **Δαβίδ**, αναφερόμενος σ' Αυτόν, είπε: «Τον Κύριο έφερνα συνεχώς μπροστά στα μάτια μου, γιατί δίπλα μου βρίσκεται για να μην κλονιστώ. ... Ακόμα και το σώμα μου θα ξαποστάσει μ' ελπίδα, γιατί δε θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον ;Αδη κι ούτε θ' αφήσεις τον όσιό σου να υποστεί φθορά».

Φυσικά, αδελφοί μου, ο Δαβίδ δεν τα έλεγε αυτά για τον εαυτό του, μια που κι αυτός πέθανε και θάφτηκε, και το μνήμα του υπάρχει στον τόπο μας μέχρι σήμερα. Σαν προφήτης, όμως, που ήταν και γνωρίζοντας τις υποσχέσεις του Θεού, μίλησε προφητικά για την ανάσταση του Χριστού. Και για το γεγονός ότι πράγματι ο Ιησούς αναστήθηκε είμαστε κι εμείς αυτόπτες μάρτυρες.

Αφού, λοιπόν, υψώθηκε στα δεξιά του Θεού, πραγματοποίησε την υπόσχεση που έδωσε ο Θεός διαχέοντας το Άγιο Πνεύμα, γεγονός που μόλις συνέβη κι εσείς βλέπετε κι ακούτε. Κι ο Δαβίδ δεν ανέβηκε στον ουρανό, όμως λέει: «Είπε ο Κύριος στον Κύριό μου, κάθισε στα δεξιά μου, ώσπου να υποτάξω τους εχθρούς σου κάτω από τα πόδια σου». Επομένως, όλος ο λαός του Ισραήλ ας γνωρίζει με βεβαιότητα πως Αυτόν που εσείς σταυρώσατε ο Θεός Τον κατέστησε Κύριο και Μεσσία».

Στο άκουσμα των λόγων αυτών του Πέτρου, όλοι ένιωσαν μεγάλη λύπη και ρώτησαν με αγωνία: «Τι πρέπει να κάνουμε τώρα αδελφοί;» Κι ο Πέτρος τους απάντησε: «Μετανοήστε κι ας βαφτιστείτε στο όνομα του Ιησού Χριστού για να συγχωρηθούν οι αμαρτίες σας, κι έτσι θα λάβετε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος που υποσχέθηκε ο Θεός σε όλους». Εκείνοι δέχτηκαν με μεγάλη χαρά την προτροπή του και βαφτίστηκαν την ημέρα εκείνη γύρω στις τρεις χιλιάδες. Ήταν η πρώτη ημέρα της Εκκλησίας του Χριστού στον κόσμο. Ένας κόσμος που δεν θα ήταν ποτέ ξανά ο ίδιος!

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ο προφήτης Δαβίδ

Ο Δαβίδ γεννήθηκε στη Βηθλεέμ και ήταν γιος του Ιεσσαί από τη φυλή του Ιούδα. Το όνομά του στα ελληνικά σημαίνει «Αγαπητός». Ήταν έφηβος βοσκός ακόμα όταν ξέσπασε ο πόλεμος με τους Φιλισταίους στον οποίο έλαβε μέρος, σκοτώνοντας με τη σφεντόνα του τον τρομερό Γολιάθ. Το γεγονός αυτό τον έκανε αγαπητό στο λαό που για το θάρρος και τις ικανότητές του τον ανέδειξε αργότερα στρατιωτικό ηγέτη. Νυμφέφθηκε την κόρη του βασιλιά Σαούλ, τον οποίο και διαδέχθηκε στο θρόνο. Βασίλευσε για 40 χρόνια πιθανώς από το 1077 ως το 1037 π.Χ. Για την μετάνοιά του και τον μετέπειτα άγιο βίο του αξιώθηκε από το Θεό του προφητικού χαρίσματος. Σ' αυτόν επίσης αποδίδεται και η συγγραφή του βιβλίου των Ψαλμών της Παλαιάς Διαθήκης.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ, ΠΕΤΡΟΣ, ΜΑΘΗΤΕΣ,
ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΔΑΒΙΔ, ΙΩΗΛ.

Η	Ε	Ρ	Μ	Ν	Β	Ω	Ψ	Χ	Ζ
Α	Τ	Σ	Π	Ε	Τ	Ρ	Ο	Σ	Δ
Φ	Γ	Σ	Η	Ξ	Κ	Λ	Π	Ο	Ι
Φ	Δ	Α	Ο	Σ	Ε	Ρ	Τ	Υ	Θ
Γ	Α	Ε	Κ	Κ	Λ	Η	Σ	Ι	Α
Η	Β	Ξ	Ε	Ρ	Η	Τ	Υ	Θ	Ι
Ο	Ι	Μ	Α	Θ	Η	Τ	Ε	Σ	Π
Ζ	Δ	Χ	Ψ	Ω	Β	Ρ	Ν	Μ	Λ
Α	Σ	Δ	Ι	Ω	Η	Λ	Γ	Ε	Η
Ν	Ι	Ω	Ν	Η	Λ	Ο	Α	Δ	Π

2. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΑΖΙΝΟΡΣΩ :

ΗΗΟΠΡΣΤΦ :

ΑΕΜΡΡΣΤΥ :

ΑΕΙΜΣΣ :

ΑΔΙΠΙΟΟΥ :

ΑΒΔΔΙ :

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ο Απόστολος Πέτρος μίλησε στους:

- α. κατοίκους της Γαλιλαίας
- β. κατοίκους της Ιερουσαλήμ
- γ. κατοίκους της Βηθλεέμ

**Ο προφήτης Ιωήλ μίλησε για τα όσα θα
συνέβαιναν:**

- α. στις έσχατες ημέρες
- β. στην εποχή του Χριστού
- γ. στον 20^ο αιώνα

Μετά την ομιλία του Πέτρου βαπτίστηκαν:

- α. τρεις χιλιάδες άνθρωποι
- β. τέσσερις χιλιάδες άνθρωποι
- γ. πέντε χιλιάδες άνθρωποι

4. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο Πέτρος μίλησε στο συγκεντρωμένο πλήθος για
το πρόσωπο του Ιησού. Σ Λ

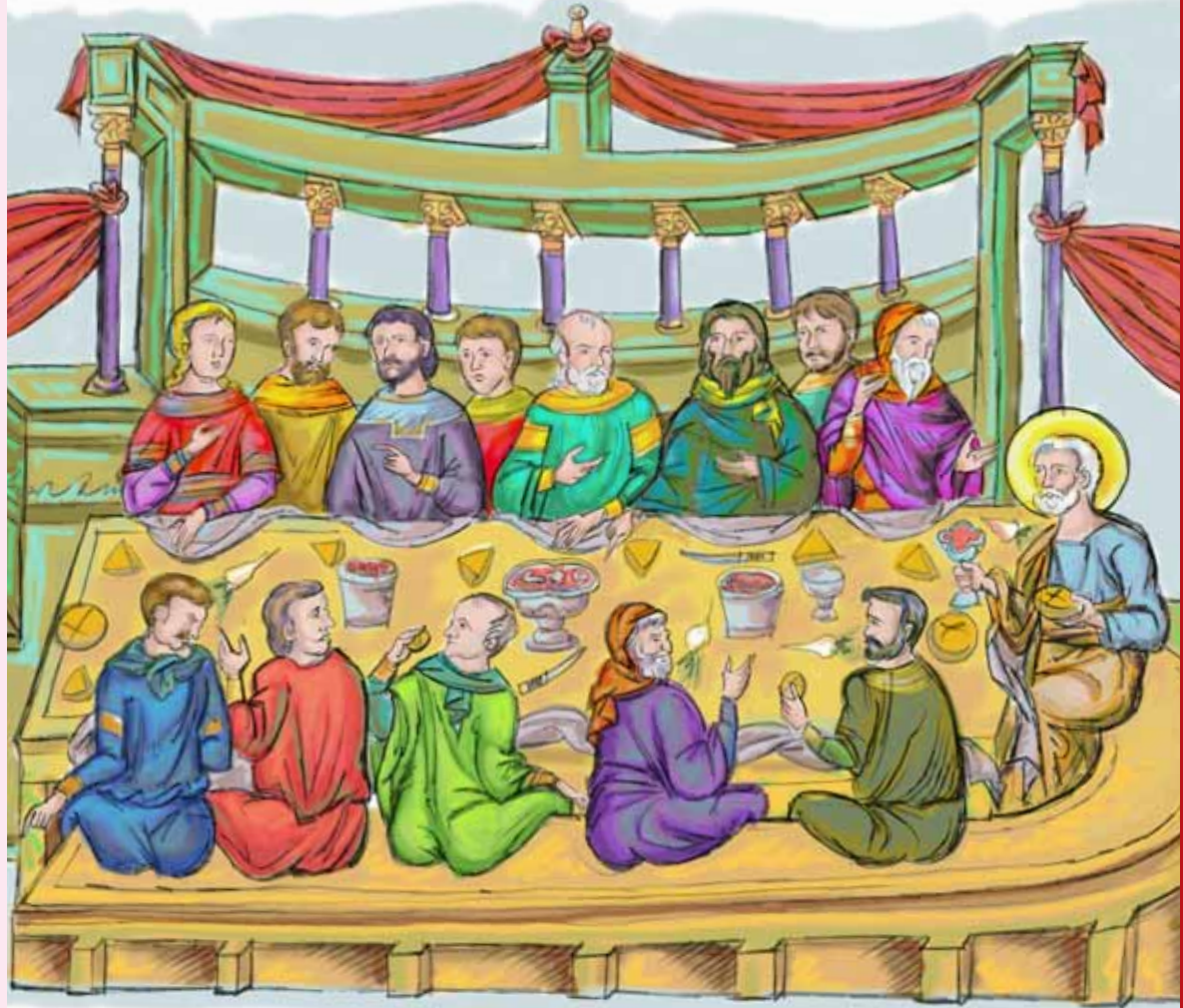
2. Χρησιμοποίησε στο κήρυγμά του λόγια του προφήτη
Ησαΐα. Σ Λ

3. Οι Ιουδαίοι χάρηκαν πολύ με τα λόγια του Πέτρου
και άρχισαν να χορεύουν. Σ Λ

4. Την ημέρα εκείνη βαπτίστηκαν όλοι οι κάτοικοι της
Ιερουσαλήμ. Σ Λ

Μεγαλυνάριο

Ομοθυμαδόν
έζων οι πιστοί*
Ιεροσολύμων*
ο Λουκάς ως
εξιστορεί* ήσαν δε
τα πάντα* κοινά
τη Εκκλησία*, ως
αδελφοί Κυρίου*
πάντες υπάρχοντες.

Ἦχος πλ. δ'.

Οι αγάπες

Έτσι ονομαζόταν οι συνεστιάσεις των πρώτων χριστιανικών κοινοτήτων. Οι αγάπες, πέρα από την φιλανθρωπική τους σημασία, εξέφραζαν και την επιθυμία των πρώτων χριστιανών να συνεχίσουν τον οικογενειακό βίο του Χριστού με τους μαθητές του, συντηρούμενοι από κοινό ταμείο.

Κατά μίμηση του Μυστικού Δείπνου, οι αγάπες συνδέθηκαν στην αρχή με τη Θεία Ευχαριστία. Φαίνεται, όμως, ότι κατά τη διάρκειά τους, η συμπεριφορά κάποιων χριστιανών δεν ήταν ανάλογη της σημασίας τους. Αυτό τελικά ώθησε και στον διαχωρισμό τους από τη Θεία Ευχαριστία. Όταν μάλιστα συστηματοποιήθηκε η αγαθοεργία στην Εκκλησία, οι αγάπες περιορίστηκαν σε εβδομαδιαίες συνεστιάσεις (Κυριακή απόγευμα) και σιγά-σιγά εξέλειψαν.

«...αγία εν Χριστώ ζωή...»

Το πλήθος των πιστών ημέρα με την ημέρα αυξάνονταν. Ο Κύριος πρόσθετε κάθε μέρα στην Εκκλησία νέα μέλη, ανθρώπους που διακρίνονταν για τη θερμή πίστη τους στο Θεό, την αστείρευτη αγάπη προς τους συνανθρώπους τους, τον ευλαβή και θεάρεστο τρόπο της ζωής τους. Η ζωή τους ήταν γεμάτη με τη χάρη του Θεού, που ξεχείλιζε από τις καρδιές τους και πλημμύριζε τον κόσμο γύρω τους. Έναν κόσμο που είχε ανάγκη το φωτεινό παράδειγμά τους για να βγει από το πυκνό σκοτάδι του.

Οι ίδιοι ήταν αφοσιωμένοι σε όσα τους δίδασκαν οι άγιοι Απόστολοι, που δεν ήταν άλλα από τα σωτήρια λόγια του Κυρίου Ιησού Χριστού. Τα πρόσωπά τους ήταν σεβαστά σε όλους τους χριστιανούς, όχι μόνο γιατί υπήρξαν μαθητές του Ιησού, αλλά και εξ' αιτίας των πολλών, εκπληκτικών θαυμάτων που με τη χάρη του Θεού και στο όνομα του Διδασκάλου τους, τελούσαν. Ήταν επίσης γι' αυτούς παραδείγματα αγίας εν Χριστώ ζωής, αλλά και φωτισμένοι καθοδηγητές στην προσωπική τους πνευματική πορεία.

Κάθε μέρα συμμετείχαν με ζήλο στην κοινή λατρεία μέσα στο ναό και στη συνέχεια μαζεύονταν στα σπίτια τους όπου τελούσαν τις λεγόμενες «αγάπες». Έστρωναν κοινό τραπέζι κι έτρωγαν σε συντροφιά με μεγάλη χαρά και απλότητα καρδιάς. Στο τέλος, όπως είχε γίνει και στο Μυστικό Δείπνο από τον ίδιο τον Ιησού Χριστό, τελούνταν από τους Αποστόλους η **Θεία Ευχαριστία**, μέσα σε ύμνους και δοξολογίες και όλοι τους με κατάνυξη και ιερό δέος μετείχαν στην μετάληψη του Σώματος και του Αίματος του Κυρίου.

Ήταν μεγάλος ο ενθουσιασμός και η χαρά τους για τη νέα τους ζωή μέσα στην οικογένεια της πρώτης Εκκλησίας. Ένωθαν πως μέσα

στα στήθη τους φτερούγιζε η ίδια ψυχή και χτυπούσε η ίδια καρδιά στο ρυθμό της αγάπης του Χριστού. Αυτή η αγάπη δεν τους επέτρεπε να κλείνουν τα μάτια μπροστά στη φτώχεια, την πείνα και τη δυστυχία που υπήρχε γύρω τους. Γι' αυτό και ήταν έτοιμοι να ξεπεράσουν το «εγώ» τους και να δοθούν ολόψυχα, ως γνήσιοι «πλησίον», στον δοκιμαζόμενο συνάνθρωπο.

Έτσι, αποφάσισαν τα πάντα μεταξύ τους να είναι κοινά. Κανένας τους δεν έλεγε πως κάτι από τα υπάρχοντά του ήταν προσωπικό του κτήμα, αλλά τα πάντα τα διέθεταν στην ανάγκη του αδελφού τους. Όσοι μάλιστα είχαν περιουσίες, πολύτιμα αντικείμενα, ακίνητα ή κτήματα τα πουλούσαν και τα χρήματα τα έθεταν στη διάθεση των Αποστόλων κι εκείνοι τα μοίραζαν με σύνεση και σοφία σε όλους ανάλογα με την ανάγκη του καθενός. Έτσι, δεν υπήρχε μεταξύ τους κανένας φτωχός, κανένας αδικημένος κανένας πεινασμένος, κανείς που να στερείται. Όλοι ήταν ίσοι μεταξύ τους κι απέναντι στα μάτια του Θεού.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η Θεία Ευχαριστία

Είναι το σπουδαιότερο από τα ιερά Μυστήρια της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας. Στη Θεία Ευχαριστία τελείται ο καθαγιασμός των τίμιων δώρων (άρτου και οίνου), η μεταβολή τους σε Σώμα και Αίμα Χριστού και η μετάδοσή τους στους πιστούς. Έτσι αυτοί γίνονται «σύναιμοι και σύσσωμοι» (έχουν δηλαδή το ίδιο σώμα και αίμα) με το Χριστό. Πρώτος τέλεσε το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, κατά το Μυστικό Δείπνο, παραγγέλλοντας στους μαθητές του να την τελούν για να τον θυμούνται. Η τελετή του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας ονομάζεται Θεία Λειτουργία.

1. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΙΗΝΟΡΣΣΤΧ :

ΑΘΝΝΟΠΡΣΣΥΩ :

ΑΑΑΘΜΤΥ :

ΑΓΔΕΗΗΘΚΟΣΤ :

ΓΔΕΛΞΟΟΟΣ :

ΑΓΕΕΗΚΝΟΟ :

2. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ
ΑΓΑΠΕΣ, ΨΥΧΗ, ΣΟΦΙΑ.

Σ	Λ	Ε	Α	Κ	Δ	Φ	Γ	Ε	Ρ
Ο	Θ	Κ	Ε	Γ	Ζ	Σ	Η	Ψ	Τ
Π	Υ	Κ	Ρ	Χ	Α	Χ	Ε	Ω	Υ
Λ	Τ	Λ	Τ	Ψ	Υ	Π	Ρ	Β	Θ
Ζ	Ρ	Η	Υ	Ψ	Ρ	Α	Ε	Ν	Ι
Γ	Α	Σ	Θ	Ω	Τ	Π	Τ	Σ	Ο
Χ	Ρ	Ι	Σ	Τ	Ι	Α	Ν	Ο	Ι
Η	Φ	Α	Ι	Β	Ξ	Ο	Υ	Φ	Π
Ε	Υ	Χ	Α	Ρ	Ι	Σ	Τ	Ι	Α
Ξ	Ω	Λ	Ο	Ν	Μ	Ι	Θ	Α	Μ

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Οι πρώτοι χριστιανοί ζούσαν αγαπημένοι σαν μια μεγάλη οικογένεια. Σ Λ

2. Ο Θεός πρόσθετε καθημερινά νέους πιστούς στην Εκκλησία. Σ Λ

3. Οι χριστιανοί πουλούσαν τις περιουσίες τους και κατέθεταν τα χρήματα στις τράπεζες. Σ Λ

4. Οι Απόστολοι δίδασκαν στους πιστούς το λόγο του Κυρίου. Σ Λ

4. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Οι Απόστολοι ήταν για τους χριστιανούς:

- α. παραδείγματα εν Χριστώ ζωής
- β. διαχειριστές της εκκλησιαστικής περιουσίας
- γ. διδάσκαλοι των επιστημών

Οι πρώτοι χριστιανοί ζούσαν:

- α. με μεγάλη καχυποψία με τους γύρω τους
- β. απομονωμένοι από τους υπόλοιπους ανθρώπους
- γ. βοηθώντας τον κάθε άνθρωπο που είχε ανάγκη

Τελειώνοντας τις “αγάπες” οι χριστιανοί:

- α. γυρνούσαν στα σπίτια τους
- β. τελούσαν το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας
- γ. πήγαιναν σε διασκεδάσεις

Μεγαλυνάριο

Πέτρος, αποστόλων
η κορυφή*, πίστεως
η πέτρα*, υπό
γλεύκους θείου
πλησθείς*, λόγοις
και σημείοις*
κηρύσσει τον
Σωτήρα*, χωλόν δε
προσελθόντα* ευθύς
ανόρθωσε.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο Απόστολος Ιωάννης

Ήταν ένας από τους 12 μαθητές και αποστόλους του Χριστού. Είναι ο συγγραφέας του τετάρτου ευαγγελίου καθώς και του βιβλίου της Αποκαλύψεως και τριών επιστολών. Πήρε την ονομασία «θεολόγος» εξ αιτίας των υψηλών θεολογικών νοημάτων του ευαγγελίου που συνέγραψε. Υπήρξε από τους πλέον αγαπημένους μαθητές του Κυρίου, στον οποίο μάλιστα ο Ιησούς ανέθεσε την προστασία της Μητέρας Του. Μετά την κοίμηση της Παναγίας κήρυξε το λόγο του Θεού κυρίως στη Μικρά Ασία και ιδιαίτερα στην Έφεσο. Έζησε για ένα διάστημα εξόριστος στο νησί της Πάτμου όπου είδε και το γνωστό όραμα.

«τι είναι άραγε πιο σωστό...»

Μια από εκείνες τις ημέρες ο Πέτρος και ο *Ιωάννης* ξεκίνησαν να πάνε στον ναό του Σολομώντα να προσευχηθούν. Καθώς έφταναν εκεί συνάντησαν στην πύλη έναν παράλυτο που ζητούσε ελεημοσύνη από τους περαστικούς. Όταν έφτασαν μπροστά του, ο παράλυτος ζήτησε και τη δική τους βοήθεια, όμως εκείνοι μη έχοντας χρήματα να του δώσουν και βλέποντας την άθλια κατάστασή του, τον λυπήθηκαν και ο Πέτρος του είπε: «Χρήματα δεν έχω να σου δώσω. Θα σου δώσω, όμως, αυτό που έχω». Και πιάνοντας τον από το χέρι του είπε: «Στο όνομα του Ιησού Χριστού, σήκω όρθιος και περπάτα». Αμέσως στερεώθηκαν τα πόδια του και τινάχτηκε επάνω. Πλημμυρισμένος από χαρά άρχισε να χοροπηδά εδώ κι εκεί δοξολογώντας το Θεό.

Βλέποντας όσοι ήταν γύρω το θαύμα αυτό, έμειναν κατάπληκτοι και περικύκλωσαν τους Αποστόλους, κοιτώντας τους με θαυμασμό. Τότε ο Πέτρος τους είπε: «Γιατί Ισραηλίτες θαυμάζετε και κοιτάτε έτσι; Μήπως με τη δική μας δύναμη κάναμε τον άνθρωπο αυτόν να περπατάει; Τον θεράπευσε η πίστη μας στο όνομα του Ιησού, του Υιού του Θεού, που εσείς παραδώσατε για να σταυρωθεί και που αναστήθηκε από τους νεκρούς, όπως και οι προφήτες είχαν πει γι' Αυτόν από παλιά. Το ξέρω όμως πως ό,τι κάνατε το κάνατε από άγνοια. Γι' αυτό σας καλώ να μετανοήσετε και να επιστρέψετε στο Θεό, ώστε να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας και να σωθείτε από τα δεινά που σας ταλαιπωρούν, όταν θα έρθει ξανά ο Ιησούς σαν Μεσσίας που είναι».

Τα γεμάτα Θεία Χάρη λόγια του, μίλησαν στις καρδιές των ανθρώπων που άκουγαν συγκλονισμένοι. Είχαν μάλιστα τέτοια απήχηση που πάρα πολλοί πίστεψαν με προθυμία στο Χριστό την ημέρα εκείνη. Καθώς συνέβαιναν αυτά, έφθασαν κοντά τους οι φρουροί του

ναού μαζί με εξαγριωμένους **Σαδδουκαίους** που είχαν ενοχληθεί από τα γεγονότα και ιδιαίτερα από όσα έλεγαν οι Απόστολοι για την ανάσταση του Ιησού. Τους συνέλαβαν, λοιπόν, και τους έκλεισαν στην φυλακή μέχρι την επόμενη ημέρα για να τους δικάσουν.

Την άλλη μέρα μαζεύτηκαν οι άρχοντες των Ιουδαίων, οι πρεσβύτεροι, οι νομοδιδάσκαλοι και οι αρχιερείς. Τους έβαλαν να σταθούν στη μέση και άρχισαν να τους ρωτάνε με ποιιά δύναμη και στο όνομα τίνος είχαν επιτελέσει το θαύμα. Τότε ο Πέτρος και ο Ιωάννης επανέλαβαν με θάρρος όλα όσα είχαν πει την προηγούμενη ημέρα στο λαό, προκαλώντας στους δικαστές τους μεγάλη αναστάτωση. Επειδή, όμως, δεν μπορούσαν να αμφισβητήσουν τη θεραπεία του παράλυτου, που τόσοι άνθρωποι είχαν δει, τους άφησαν ελεύθερους, αφού πρώτα τους απείλησαν πως αν ξανατολήσουν να μιλήσουν για τον Ιησού, θα τιμωρηθούν σκληρά. Ο Πέτρος, όμως, τους απάντησε: «Τι είναι άραγε πιο σωστό, να ακούμε εσάς ή το Θεό; Εμείς για όσα είδαμε και ακούσαμε δεν μπορούμε να πάψουμε να μιλάμε».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Οι Σαδδουκαίοι

Απόδοση στην ελληνική της εβραϊκής λέξης «τζαντίκ» που σημαίνει «ενάρετοι». Ήταν μία από τις τρεις θρησκευτικές και πολιτικές παρατάξεις των Ιουδαίων (οι άλλες ήταν οι Φαρισαίοι και οι Εσσαίοι). Εμφανίστηκαν στα χρόνια αμέσως μετά τη μακκαβαϊκή εξέγερση (περίπου 150 π.Χ.).

Ήταν προσκολλημένοι στο τελετουργικό του ναού, εκφράζοντας τον συντηρητισμό, τα συμφέροντα και τις αντιλήψεις της αριστοκρατίας. Συνεργάζονταν πρόθυμα με την εκάστοτε εξουσία και γι' αυτό δεν ήταν καθόλου αγαπητοί στο λαό. Απέριπταν την παράδοση του ισραηλιτικού λαού δεχόμενοι μόνο το γραπτό νόμο. Δεν πίστευαν στην ανάσταση και στην ύπαρξη των αγγέλων καθώς και στο πρόσωπο του Μεσσία. Πρωτοστάτησαν μαζί με τους αντιπάλους τους Φαρισαίους στη σύλληψη και καταδίκη του Ιησού.

Εξαφανίστηκαν από το προσκήνιο κατά τον 1ο αιώνα μ.Χ., μετά την καταστροφή του Ναού (το 70 μ.Χ.) από τους Ρωμαίους.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΠΕΤΡΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ, ΤΖΑΝΤΙΚ,
ΠΑΡΑΛΥΤΟΣ, ΠΡΟΘΥΜΙΑ, ΧΑΡΗ.

Ω	Φ	Ρ	Τ	Υ	Θ	Ι	Ο	Ε	Π
Π	Ε	Τ	Λ	Ο	Σ	Ω	Ρ	Τ	Υ
Α	Π	Α	Ρ	Α	Λ	Υ	Τ	Ο	Σ
Ρ	Ρ	Ε	Δ	Μ	Ρ	Ε	Π	Σ	Α
Α	Ο	Ψ	Τ	Β	Τ	Ψ	Ο	Η	Σ
Λ	Θ	Χ	Α	Ρ	Η	Χ	Ι	Ν	Δ
Υ	Υ	Θ	Τ	Ε	Ο	Ζ	Θ	Ν	Ω
Τ	Μ	Ι	Γ	Ρ	Υ	Σ	Υ	Α	Β
Κ	Ι	Τ	Ν	Α	Ζ	Τ	Η	Ω	Ν
Σ	Α	Σ	Ι	Ν	Ν	Α	Ω	Ι	Μ

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Φτάνοντας οι Απόστολοι στο ναό συνάντησαν στην πύλη έναν χωλό. Σ Λ
2. Ο Παύλος δεν είχε χρήματα να του δώσει και τον θεράπευσε στο όνομα του Ιησού. Σ Λ
3. Μόλις θεραπεύτηκε ο τυφλός άρχισε να ευχαριστεί το Θεό. Σ Λ
4. Οι δικαστές τους απείλησαν πως θα τιμωρηθούν αν συνεχίσουν να μιλούν για τον Ιησού. Σ Λ

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Στο ναό ανέβηκαν οι:

- α. Πέτρος και Παύλος
- β. Πέτρος και Ιάκωβος
- γ. Πέτρος και Ιωάννης

Στην πύλη του ναού συνάντησαν:

- α. ένα κουφό
- β. έναν παράλυτο
- γ. έναν τυφλό

Η λέξη “Σαδδουκαίος” σημαίνει:

- α. παράλυτος
- β. ενάρητος
- γ. άπιστος

4. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΑΕΕΘΙΠΡ :

ΑΔΕΙΚΣΣΤ :

ΒΕΕΙΟΠΡΡΣΤΥ :

ΑΕΕΙΠΡΡΣΧ :

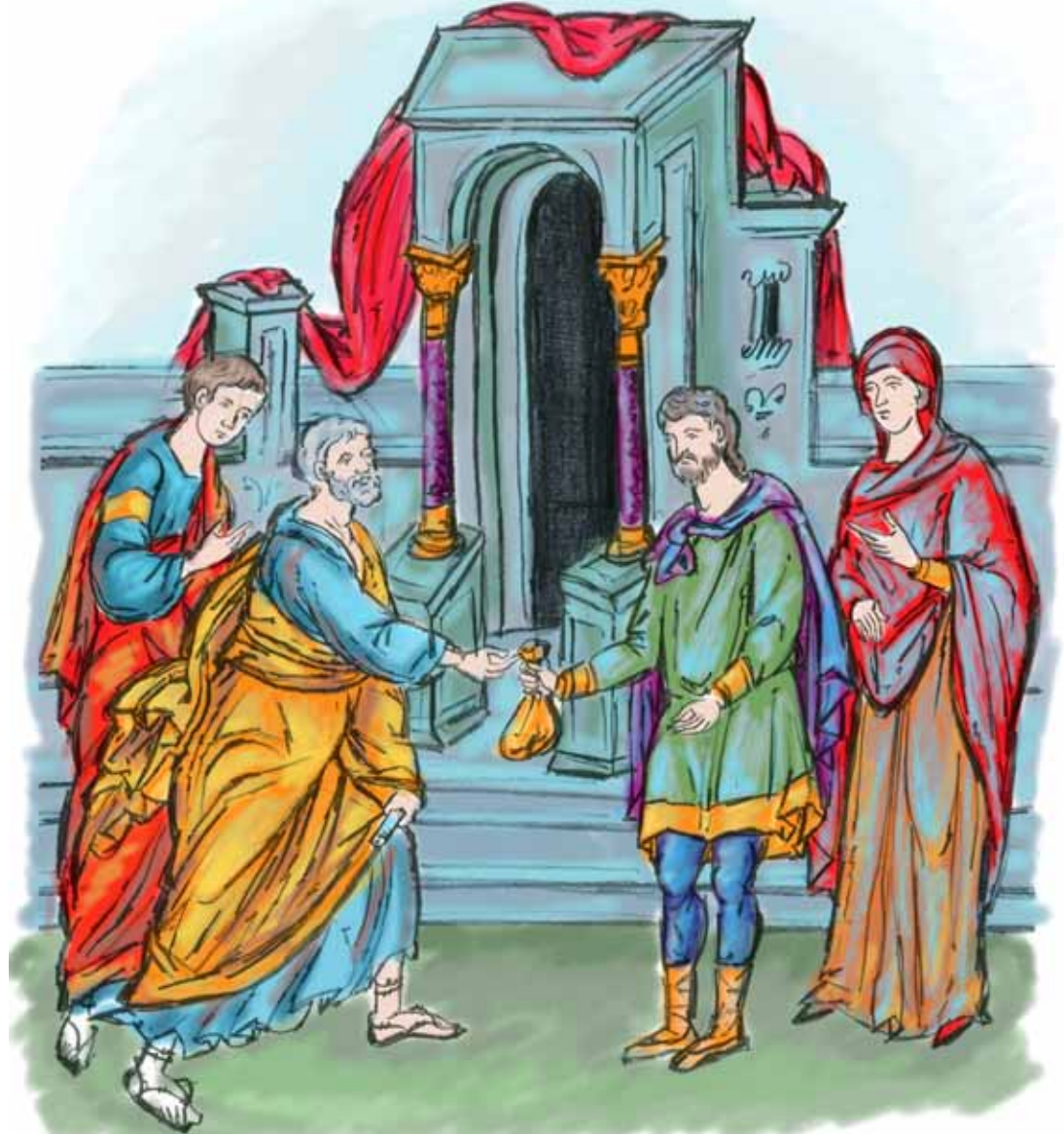
ΑΑΔΔΙΙΚΑΜΝΟΟΟΣ :

ΑΑΑΗΝΣΣΤ :

Μεγαλυνάριο

Γάπφειρα*
ψευσθείσα
οδνηρώς* κηδεύεται
φόβω* ώσπερ πριν
ο ανήρ αυτής*,
ταλαίπωρος
υπάρχων* ο ψεύστης
Ανανίας* κτημάτων
προτιμήσας* έλαβε
θάνατον.

Ήχος πλ. δ'.

Τα Ιεροσόλυμα

Είναι μια από τις αρχαιότερες πόλεις της παγκόσμιας ιστορίας. Την ίδρυσαν οι Καναανίτες το 2000 π.Χ. Είναι χτισμένη σε φυσικά προστατευμένη από φαράγγια ορεινή περιοχή της νότιας Παλαιστίνης. Το όνομά της σημαίνει «πόλη της ειρήνης» και κατοικούσαν σε αυτήν -πριν την έλευση των Ισραηλιτών- Ιεβουσαίοι. Ο βασιλιάς Δαβίδ την κατέλαβε (περίπου το 1000 π.Χ.) και την κατέστησε πρωτεύουσα του βασιλείου του Ισραήλ.

Εκεί μετέφερε το ιερότερο κειμήλιο της πίστεώς τους, την κιβωτό της διαθήκης και αργότερα χτίστηκε από το βασιλιά Σολομώντα περίφημος μεγαλοπρεπής ναός. Έτσι, η πόλη έγινε το πολιτικό και κυρίως το θρησκευτικό κέντρο του Ισραηλιτικού λαού.

Σήμερα αποτελεί ιουδαϊκό, χριστιανικό και ισλαμικό κέντρο θρησκευτικής και ιστορικής σημασίας.

«...για να φανούν ευσεβείς...»

Ανάμεσα στους χριστιανούς της πρώτης εκείνης Εκκλησίας των *Ιεροσολύμων*, υπήρχε και ένα ζευγάρι ο Ανανίας και η Σαπφείρα. Αυτοί, βλέποντας άλλους πιστούς να πουλάνε αγρούς ή σπίτια και να παραδίδουν τα χρήματα στους Αποστόλους για να δοθούν στους φτωχούς, ζήλεψαν και ήθελαν να τους μιμηθούν για να φανούν ευσεβείς στα μάτια των υπολοίπων. Από την άλλη, όμως, ήταν φιλοχρήματοι και δεν ήθελαν να στερηθούν τίποτα δικό τους. Σκέφτηκαν, λοιπόν, να πουλήσουν ένα χωράφι που είχαν και να παραδώσουν στους Αποστόλους λιγότερα από όσα θα εισέπρατταν κρατώντας για τον εαυτό τους τα περισσότερα.

Πραγματικά, λίγες ημέρες αργότερα εμφανίστηκε ο Ανανίας στους Αποστόλους και τους κατέθεσε τα χρήματα που δήθεν εισέπραξε από την πώληση του αγρού. Τότε το Άγιο Πνεύμα φώτισε τον Πέτρο να γνωρίσει την αλήθεια και του είπε: «*Ανανία, γιατί άφησες το σατανά να κυριέψει την καρδιά σου; Γιατί είπες ψέματα στο Άγιο Πνεύμα κρατώντας για τον εαυτό σου τα χρήματα; Όσο ήταν απούλητο δεν ήταν δικό σου; Κι όταν το πούλησες δεν ήταν δικαίωμά σου να τα κρατήσεις όλα; Σε ανάγκασε κανείς να πουλήσεις το χωράφι σου και να μας φέρεις τα χρήματα; Γιατί σκέφτηκες να κάνεις αυτό το πράγμα; Να ξέρεις πως δεν είπες ψέματα σε μας τους ανθρώπους αλλά στον ίδιο το Θεό*».

Ακούγοντας αυτά ο Ανανίας και βλέποντας ότι ο Θεός είχε αποκαλύψει την πονηριά του ταπεινώνοντάς τον μπροστά σε όλους, ταράχθηκε τόσο πολύ που έπεσε κάτω και ξεψύχησε. Μόλις οι παρευρισκόμενοι είδαν όλα αυτά γέμισαν από φόβο. Κάποιοι νέοι πήρανε το άψυχο σώμα του Ανανία και αφού το ετοίμασαν τυλίγοντάς το σε

σάβανο, τον μετέφεραν στα μνήματα για να τον θάψουν.

Εν τω μεταξύ, βλέποντας η Σαπφείρα πως ο σύζυγός της αργούσε να επιστρέψει και μη γνωρίζοντας τι είχε συμβεί, ανησύχησε και ξεκίνησε να ψάξει να τον βρει. Πήγε λοιπόν στους Αποστόλους και τον αναζητούσε. Τότε ο Πέτρος την ρώτησε: «*Πες μου Σαπφείρα, πόσο πουλήσατε το χωράφι;*». Εκείνη του απάντησε λέγοντας στον Απόστολο την ψεύτικη τιμή που είχε από πριν συνεννοηθεί με τον άντρα της. Ο Πέτρος της είπε: «*Γιατί συμφωνήσατε να κοροϊδέσετε το Άγιο Πνεύμα; Κοίτα, αυτή τη στιγμή βρίσκονται στην πόρτα εκείνοι που έθαψαν τον άντρα σου και που θα κάνουν το ίδιο και σε σένα*». Και τελειώνοντας τα λόγια του, έπεσε κι εκείνη κάτω και ξεψύχησε. Μπαίνοντας οι νέοι μέσα βρήκαν κι εκείνη νεκρή και την σήκωσαν να την θάψουν δίπλα στον άντρα της.

Το γεγονός έγινε γνωστό σε όλη την **Εκκλησία** και έκανε τρομερή εντύπωση σε όλους τους πιστούς και γέμισε με ιερό φόβο τις καρδιές τους για τη δικαιοσύνη του Θεού.

Η Εκκλησία

Είναι ο άγιος λαός του Θεού και ειδικότερα κάθε σύναξη πιστών που γίνεται στο όνομα του Χριστού σ' ένα ορισμένο τόπο (ναό).

Η Εκκλησία ιδρύθηκε από τον Κύριο Ιησού Χριστό με το σχηματισμό της πρώτης ομάδας των δώδεκα μαθητών και καθιερώθηκε με την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος κατά την ημέρα της Πεντηκοστής. Είναι η συνεχής παρουσία του Θεού Λόγου και η συνέχιση του απολυτρωτικού έργου του Ιησού.

Τα μέλη της (που είναι όλοι όσοι πιστεύουν στον Ιησού και έχουν βαπτισθεί στο όνομά του) διακρίνονται σε δύο τάξεις τους Κληρικούς και τους Λαϊκούς. Οι ιδιότητες της Εκκλησίας σύμφωνα με το Σύμβολο της Πίστεως είναι: «μία», «αγία», «καθολική» και «αποστολική».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΕΙΑΜΟΟΡΣΥ :

ΑΑΑΙΝΝΣ :

ΑΑΕΙΠΡΣΦ :

ΑΓΠΛΟΡΡΥΦ :

ΑΗΙΝΟΠΡ :

ΑΔΗΠΚΝΟΣΥ :

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο Ανανίας και η Σαπφείρα ήταν δυο αδέρφια από τα Ιεροσόλυμα. Σ Λ

2. Αυτοί πουλήσανε ένα κάρο για να δώσουν τα χρήματα στους φτωχούς αγρότες. Σ Λ

3. Ο Πέτρος κατάλαβε ότι του λέγανε ψέματα και τους έστειλε εξορία. Σ Λ

4. Ο Ανανίας και η Σαπφείρα τελικά μετανόησαν και γύρισαν πίσω ζητώντας συγγνώμη. Σ Λ

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ο Ανανίας και η Σαπφείρα:

α. ήταν φιλάργυροι

β. ήταν ευσεβείς

γ. ήταν φιλαλήθεις

Ο Ανανίας είπε ψέματα:

α. το πόσο χρονών ήταν

β. το πόσο στοίχισε το σπίτι που πούλησε

γ. το πόσο στοίχισε το χωράφι που πούλησε

Ο Πέτρος τον ρώτησε:

α. γιατί είπε ψέματα στο Άγιο Πνεύμα

β. γιατί πούλησε τον αγρό

γ. γιατί δεν έδωσε όλα τα χρήματα

4. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΣΑΠΦΕΙΡΑ, ΑΝΑΝΙΑΣ, ΧΩΡΑΦΙ,
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΕΥΣΕΒΗΣ.

Φ	Γ	Η	Ξ	Κ	Λ	Π	Ο	Η	Θ
Χ	Ψ	Ω	Β	Ν	Μ	Κ	Ξ	Ν	Υ
Ζ	Σ	Ο	Σ	Η	Β	Ε	Σ	Υ	Ε
Ε	Α	Ν	Α	Ν	Η	Α	Σ	Σ	Τ
Ρ	Π	Τ	Υ	Θ	Ι	Ο	Η	Ο	Ρ
Α	Φ	Ε	Κ	Κ	Λ	Η	Σ	Ι	Α
Σ	Ε	Δ	Φ	Γ	Η	Ξ	Γ	Α	Ε
Ζ	Ι	Χ	Ψ	Ω	Β	Ν	Δ	Κ	Α
Ο	Ρ	Θ	Χ	Ω	Ρ	Α	Φ	Ι	Σ
Β	Α	Ν	Α	Ν	Ι	Α	Σ	Δ	Φ

Μεγαλυνάριο

Ἄνδρες οι παράνομοι
δικασταί* θείους
αποστόλους* των
θανμάτων τους
αντουργούς*
άδικον εις δίκην*
προσάγουσι
βιαίως* κωλύοντες
κηρύσσειν* Χριστού
την έγερσιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Το μεγάλο συνέδριο

Το Μεγάλο Συνέδριο (Σανχεντρίν), ήταν το ανώτατο εβραϊκό νομοθετικό και θρησκευτικό συμβούλιο που λειτουργούσε και ως δικαστήριο. Είχε έδρα την Ιερουσαλήμ και αποτελούσε τη μεγαλύτερη θρησκευτική αυθεντία του Ιουδαϊσμού στην όλη περιφέρεια της Γης του Ισραήλ. Το συνέδριο αυτό συγκροτούταν από τον πρόεδρο που έφερε τον τίτλο τον μεγάλο Αρχιερέα, τους δύο αντιπροέδρους και 67 άλλα μέλη. Το Μεγάλο Σανχεντρίν συνεδρίαζε στους χώρους του Ναού του Σολομώντα. Μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, που συνέβη το 70 (μ.Χ.), έπαψε και η λειτουργία του.

«...να πειθαρχεί κανείς στο Θεό...»

Εκείνο τον καιρό, μέσω των Αποστόλων, ο Θεός τελούσε πολλά θαύματα στο λαό. Κάθε ημέρα προσθέτονταν όλο και μεγαλύτερος αριθμός πιστών στον Κύριο. Είχαν φτάσει στο σημείο να βγάζουν τους αρρώστους ακόμα και στις πλατείες και να τους βάζουν πάνω σε κρεβάτια και φορεία, ώστε, καθώς περνούσε ο Πέτρος, να πέσει πάνω τους έστω και η σκιά του. Αλλά και από τις γύρω πόλεις συνέρρεε πλήθος ανθρώπων, που έφερναν αρρώστους και δαιμονιζόμενους κι όλοι τους θεραπεύονταν με θαυμαστό τρόπο.

Τότε ο αρχιερέας κι όλοι οι Σαδδουκαίοι γεμάτοι από φθόνο, συνέλαβαν τους Αποστόλους και τους έκλεισαν στη φυλακή. Τη νύχτα όμως ένας άγγελος άνοιξε τις πόρτες κι αφού τους έβγαλε έξω είπε: «Πηγαίνετε να σταθείτε στο ναό και κηρύξτε στο λαό το μήνυμα γι' αυτή τη νέα ζωή». Έτσι και έκαναν.

Στο μεταξύ, ο αρχιερέας, αφού κάλεσε τα μέλη του **μεγάλου συνεδρίου**, έστειλε ανθρώπους να φέρουν τους κρατούμενους. Εκείνοι πήγαν, όμως δεν τους βρήκαν στη φυλακή. Γύρισαν πίσω και ανέφεραν πως ενώ η φυλακή ήταν κλειδωμένη και οι στρατιώτες στέκονταν απ' έξω, μέσα δεν υπήρχε κανένας. Έκπληκτοι άκουσαν τα νέα οι σύνοδοι και αναρωτιόνταν τι να είχε συμβεί. Τότε ήρθε κάποιος και τους είπε πως οι Απόστολοι ήταν ήδη στο ναό και δίδασκαν. Αμέσως έστειλαν τη φρουρά και τους έφεραν ξανά μπροστά τους. Έπειτα ο αρχιερέας τους ρώτησε: «*Δε σας διατάξαμε να μη διδάσκετε για τον άνθρωπο αυτόν; Εσείς έχετε γεμίσει την Ιερουσαλήμ με τη διδασκαλία σας και ρίχνετε πάνω μας την ενοχή για το θάνατο του*». Τότε ο Πέτρος και οι άλλοι Απόστολοι είπαν: «*Πρέπει να πειθαρχεί κανείς στο Θεό παρά στους ανθρώπους. Ο Θεός ανέστησε τον Ιησού, που εσείς τον*

σκοτώσατε στο σταυρό. Αυτόν ο Θεός τον ανύψωσε με τη μεγάλη δύναμη Του στη θέση του αρχηγού και σωτήρα για να δώσει την ευκαιρία στο λαό να μετανοήσουν και να λάβουν συγχώρηση για τις αμαρτίες τους. Μάρτυρες πως αυτά όλα είναι αλήθεια είμαστε εμείς και το Άγιο Πνεύμα που ο Θεός το έδωσε σε όσους Τον ακούνε».

Όταν άκουσαν τα λόγια αυτά οι σύνεδροι έγιναν έξαλλοι και ήθελαν να τους σκοτώσουν. Σηκώθηκε τότε ένας Φαρισαίος, ο **Γαμαλιήλ**, κι αφού βγάλανε έξω τους Αποστόλους είπε: «Σκεφτείτε καλά τι πάτε να κάνετε στους ανθρώπους αυτούς! Γιατί, αν το έργο τους είναι ανθρώπινο, θα σβήσει. Αν όμως είναι από το Θεό, δεν μπορείτε να το αφανίσετε και επιπλέον θα γίνεται και θεομάχοι». Πείστηκαν λοιπόν απ' αυτόν κι αφού κάλεσαν πίσω τους Αποστόλους, τους χτύπησαν και τους πρόσταξαν να μη μιλάνε για τον Ιησού, τους έδιωξαν. Εκείνοι έφυγαν έχοντας μέσα τους χαρά, επειδή αξιώθηκαν να υποστούν κακομεταχείριση για χάρη του Διδασκάλου τους. Και καθημερινά συνέχισαν να διδάσκουν παντού για τον Ιησού Χριστό.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

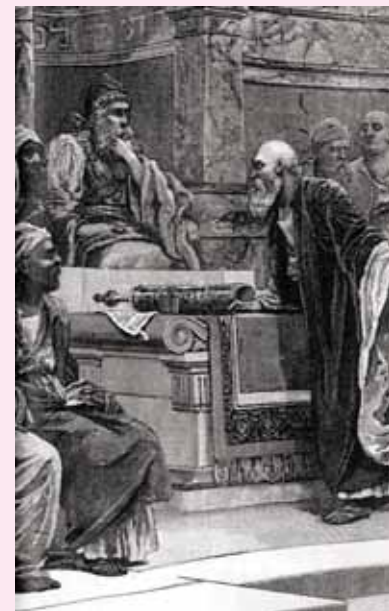
.....

.....

Ο Γαμαλιήλ

Ήταν Φαρισαίος νομοδιδάσκαλος (ραββίνος) και εγγονός του περίφημου Ιουδαίου διδασκάλου Χιλλέλ. Ήταν μέλος του Μεγάλου Συνεδρίου της Ιερουσαλήμ του 1ου αιώνα μ.Χ. Έδρασε γύρω στο 30 - 40 μ.Χ. Υπήρξε δάσκαλος του αποστόλου Παύλου. Επρόκειτο για μία από τις πιο εξέχουσες πνευματικές προσωπικότητες της εποχής του, που βοήθησε στην ανάπτυξη της περίφημης ραββινικής παράδοσης.

Οι Ιουδαίοι έτρεφαν μεγάλο σεβασμό στο πρόσωπό του και, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά μετά τον θάνατό του άρχισε μια εποχή ηθικής παρακμής.

1. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ο Θεός τελούσε πολλά θαύματα:

- α. μέσω των Σαδδουκαίων
- β. μέσω των συνέδρων
- γ. μέσω των Αποστόλων

Ο αρχιερέας συγκάλεσε το συνέδριο:

- α. για να εξετάσουν τα θαύματα των Αποστόλων
- β. για να δικάσουν τους Αποστόλους
- γ. για να βραβεύσουν τους Αποστόλους

Τους Αποστόλους υπερασπίστηκε:

- α. ο αρχιερέας Καϊάφας
- β. ο Σαδδουκαίος Χαμαλιήλ
- γ. ο Φαρισαίος Γαμαλιήλ

2. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΑΓΗΙΜΛΛ :

ΑΓΗΟΠΡΣΤ :

ΑΕΜΡΡΣΤΥ :

ΑΑΕΘΙΠΡΧ :

ΔΕΙΝΟΡΣΥ :

ΑΑΑΘΜΤΥ :

3. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΘΑΥΜΑΤΑ, ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ, ΦΥΛΑΚΗ,
ΓΑΜΑΛΙΗΛ, ΑΡΧΗΓΟΣ, ΣΩΤΗΡΑΣ.

Σ	Ω	Τ	Η	Ρ	Ο	Σ	Ε	Τ	Φ
Α	Ε	Ρ	Π	Γ	Χ	Η	Ν	Η	Υ
Ζ	Ρ	Χ	Η	Ψ	Ω	Α	Σ	Κ	Λ
Δ	Φ	Χ	Γ	Η	Τ	Η	Ο	Α	Α
Σ	Ρ	Α	Ι	Α	Π	Ο	Γ	Λ	Κ
Α	Τ	Υ	Μ	Ε	Θ	Ι	Η	Υ	Ι
Ζ	Ω	Υ	Β	Ν	Ρ	Μ	Χ	Φ	Δ
Γ	Α	Μ	Α	Λ	Ι	Ε	Ρ	Ο	Λ
Θ	Λ	Η	Ι	Λ	Α	Μ	Α	Γ	Ε
Δ	Ω	Σ	Α	Ρ	Η	Τ	Ω	Σ	Φ

4. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Οι Απόστολοι έκαναν πολλές θεραπείες με τη βοήθεια των φαρμάκων. Σ Λ
2. Το μεγάλο συνέδριο φυλάκισε τους Αποστόλους για να τους δικάσει. Σ Λ
3. Τους Αποστόλους υπερασπίστηκε ο Σαδδουκαίος Γαμαλιήλ. Σ Λ
4. Οι Απόστολοι τελικά έφυγαν από το συνέδριο με μεγάλη χαρά γιατί αθωώθηκαν. Σ Λ

Μεγαλυνάριο

Γινα ταις τραπέζαις
διακονεῖν* επτά
νέους άνδρας*
επιλέγουσι
θαυμαστώσ* χορός
των Αποστόλων*,
ίνα ενρύθμως
πάντα* τελούνται
εναρέστως* πιστοίς
και πάσχουσι.

*Ήχος πλ. δ'.

Ο Θεός Πατέρας

Είναι το πρώτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, του ενός και μόνου αληθινού Θεού. Είναι -όπως και στο Σύμβολο της Πίστεως αναφέρεται- Ένας (μια που δεν υπάρχει άλλος), Πατέρας, Παντοκράτορας (εξουσιάζει τα πάντα) και Ποιητής (δηλαδή Δημιουργός) όλων των ορατών και των αόρατων από το μηδέν.

Είναι -σύμφωνα με την Αγία Γραφή και την Ιερή μας Παράδοση- η αρχή και η κορυφή της τριαδικής Θεότητας και έχει όπως και τα άλλα δύο πρόσωπα της Αγίας Τριάδος τα δικά Του χαρακτηριστικά: την πατρότητα (αφού είναι Πατέρας του Υιού), την αγεννησία (μια που δεν προήλθε από άλλον) και την προβολή (το ότι εκπορεύει

«...αποβάλλει το παλαιό τους εαυτό»

Καθώς μεγάλωνε ο αριθμός των πιστών άρχισαν να εμφανίζονται και οι πρώτες δυσκολίες. Υπήρχαν παράπονα πως κατά τη διανομή των τροφίμων γινόταν από κάποιους διακρίσεις υπέρ των ντόπιων και των πλουσίων σε βάρος των ξένων και των φτωχών. Έτσι άρχισαν τα παράπονα και δεν άργησαν αυτά να φτάσουν στους Αποστόλους. Εκείνοι λυπήθηκαν πολύ για την άπρεπη συμπεριφορά ορισμένων που, αν και μέλη της πνευματικής τους οικογένειας, δεν είχαν ακόμα αποβάλλει τον παλαιό τους «κακό» εαυτό. Λυπήθηκαν, όμως, και για τη δική τους αδυναμία να μπορούν να φροντίζουν για τις ανάγκες όλων των πιστών. Αφού, λοιπόν, συζήτησαν μεταξύ τους για το τι έπρεπε να γίνει -κι αφού ζήτησαν το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος- αποφάσισαν πως το δικό τους έργο θα έπρεπε να παραμείνει σύμφωνο με την εντολή που πήραν από τον Κύριο, να διδάσκουν δηλαδή τους ανθρώπους να τηρούν όλα όσα παρέλαβαν από Εκείνον. Αυτή ήταν η ιερή και μόνη αποστολή τους και γι' αυτό το έργο είχαν εκλεγεί από τον Ιησού Χριστό.

Σύναξαν λοιπόν όλους τους πιστούς και αφού τους εξέθεσαν το πρόβλημα τους είπαν: *«Αδέλφια μας, λυπόμαστε πολύ για ό,τι άδικο συνέβη. Το παράπονό σας είναι και δικό μας, μια που όλοι είμαστε μια οικογένεια και τα πάντα, ακόμα και τα προβλήματα, είναι κοινά. Λυπόμαστε όμως και για το ότι οι δυνάμεις μας σαν ανθρώπινες που είναι μας προδίδουν και δεν μπορούμε να φροντίζουμε για όλα αν και θα θέλαμε. Από την άλλη δεν μπορούμε και να αμελήσουμε το έργο της διδαχής, μια που ο ίδιος ο Κύριος σαν εντολή μας το παρέδωσε πριν αναληφθεί στους ουρανούς και είναι για μας υποχρέωση ιερή η τήρησή του. Αφού, λοιπόν, τα σκεφθήκαμε αυτά και προσευχηθήκαμε πολύ*

στον **Θεό Πατέρα** μας σας καλέσαμε εδώ για να σας πούμε τι αποφασίσαμε. Σας παρακαλούμε να εκλέξετε από ανάμεσά σας επτά άνδρες με φήμη καλή, γεμάτους από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Αυτοί θα αναλάβουν να μοιράζουν τα τρόφιμα με σοφία και δικαιοσύνη σε όλους σας κατά την ανάγκη του καθενός. Έτσι και το πρόβλημα θα λυθεί και εμείς θα μείνουμε απερίσπαστοι στο Θείο έργο του κηρύγματος και της προσευχής».

Σαν φωνή Θεού ακούστηκαν τα λόγια των ιερών Αποστόλων σε όλη την κοινότητα και με χαρά δέχθηκαν την πρότασή τους. Έτσι, αφού προσευχήθηκαν θερμά, διάλεξαν επτά νέους, που θα έμεναν γνωστοί στην ιστορία της Εκκλησίας ως οι «επτά **Διάκονοι**», τον Στέφανο, το Φίλιππο, τον Πρόχορο, το Νικάνορα, τον Τίμωνα, τον Παρμενά και τον Νικόλαο. Μετά τους έφεραν μπροστά στους Αποστόλους κι εκείνοι, αφού ακούμπησαν τα χέρια τους πάνω στα κεφάλια τους, προσευχήθηκαν ζητώντας από το Θεό να τους ενισχύσει με τη χάρη Του και να ευλογεί πάντα τη διακονία τους.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

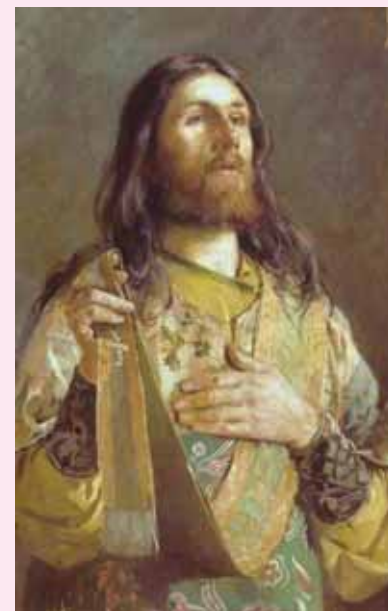
.....

.....

Ο Διάκονος

Η λέξη σημαίνει κατά βάση υπηρετής ή αυτός που βρίσκεται σε εντεταλμένη υπηρεσία. Στα πρώτα χριστιανικά χρόνια οι διάκονοι είχαν την ευθύνη του φιλανθρωπικού έργου της Εκκλησίας. Δεν λείπουν όμως οι περιπτώσεις που συμμετείχαν μαζί με τους Αποστόλους στο κηρυκτικό έργο.

Προς το τέλος των Αποστολικών χρόνων οι Διάκονοι εμφανίζονται να συνδέονται όλο και περισσότερο με τη Θεία Λατρεία, υπηρετώντας την τέλεση των ιερών μυστηρίων στο πλευρό των Επισκόπων και των Πρεσβυτέρων. Έτσι, καθιερώθηκαν ως ο πρώτος βαθμός της ιεροσύνης.

1. Βρες τα ονόματα των επτά διακόνων:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ΠΡΟΧΟΡΟΣ,
ΝΙΚΑΝΩΡ, ΤΙΜΩΝ, ΠΑΡΜΕΝΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ρ	Π	Α	Ρ	Μ	Ε	Σ	Α	Σ	Ε
Ω	Ν	Ι	Κ	Ο	Λ	Ο	Σ	Τ	Σ
Ν	Π	Α	Ο	Κ	Α	Ρ	Τ	Α	Ο
Α	Μ	Π	Ρ	Α	Κ	Ο	Ε	Σ	Α
Κ	Ω	Ν	Σ	Τ	Α	Χ	Φ	Α	Λ
Ι	Ζ	Ω	Λ	Α	Θ	Ο	Α	Λ	Ο
Ν	Ι	Μ	Α	Ν	Ω	Ρ	Ν	Ω	Κ
Κ	Φ	Ι	Λ	Ι	Π	Π	Ο	Σ	Ι
Ι	Κ	Τ	Ο	Ρ	Λ	Α	Σ	Φ	Ν
Ζ	Π	Α	Ρ	Μ	Ε	Ν	Α	Σ	Γ

2. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΙΚΑΝΟΟΣ :

ΑΔΙΚΝΟΟ :

ΑΔΗΙΚΝΟΣΥ :

ΑΙΜΟΡΤΦ :

ΑΑΕΜΝΠΡΣ :

ΕΗΟΠΡΣΥΧΩ :

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ποιό ήταν το πρόβλημα που εμφανίστηκε:

- α. δεν μοιράζονταν δίκαια τα δώρα
- β. δεν μοιράζονταν δίκαια τα χρήματα
- γ. δεν μοιράζονταν δίκαια τα τρόφιμα

Τι αποφάσισαν οι Απόστολοι:

- α. να τιμωρήσουν τους ενόχους
- β. να διώξουν τους φτωχούς
- γ. να ζητήσουν την εκλογή διακόνων

Οι διάκονοι θα είχαν ως έργο:

- α. να υπηρετούν το φιλανθρωπικό έργο
- β. να ψέλνουν παρηγορητικούς ύμνους
- γ. να συλλαμβάνουν τους άδικους

4. Κάνε την αντιστοίχιση:

Οι χήρες και
τα ορφανά...

επέλεξαν επτά διακόνους.

θα μοίραζαν
δίκαια τα τρόφιμα.

Οι Απόστολοι ...

δεν μπορούσαν να
εγκαταλείψουν το έργο
της διδασκαλίας.

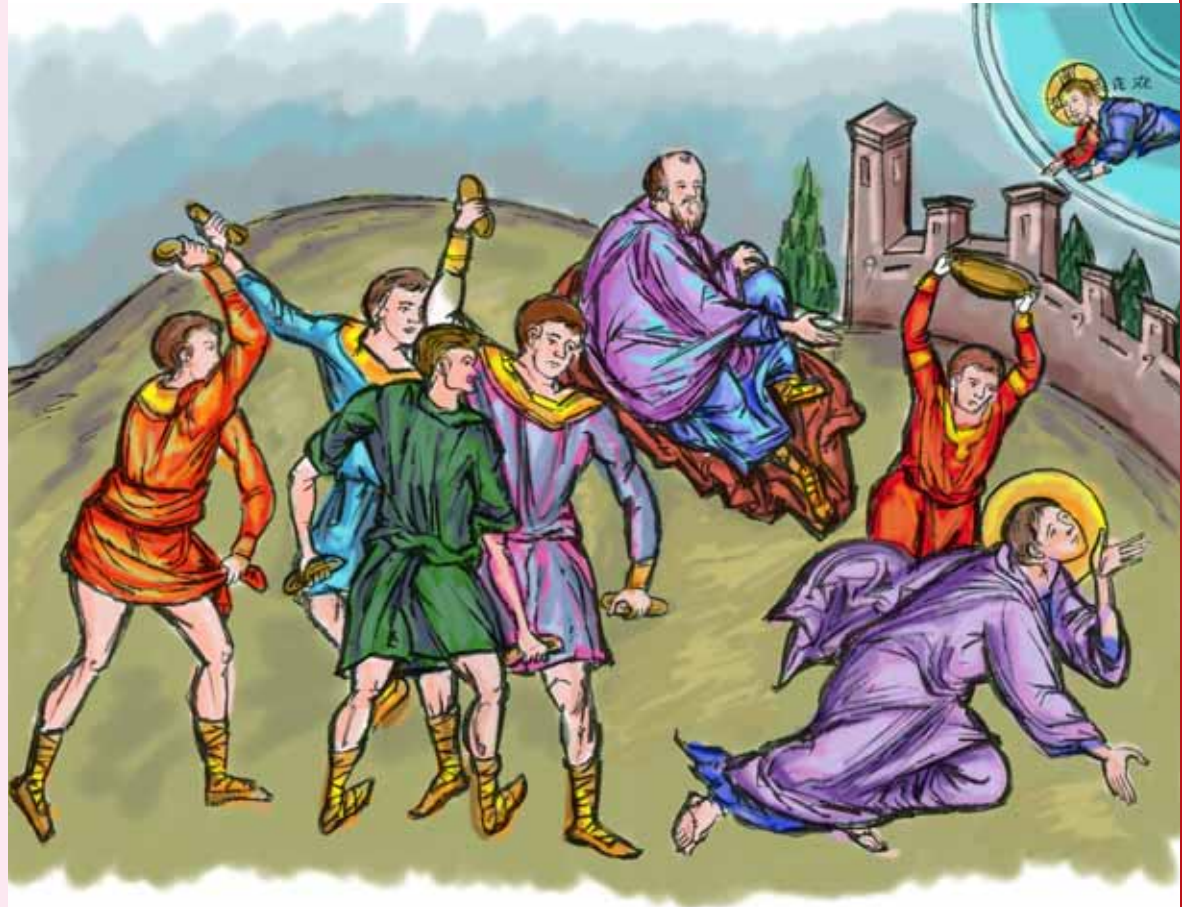
Οι πιστοί ...

αδικούνταν στην
διανομή τροφίμων.

Οι διάκονοι ...

Μεγαλυνάριο

Στέφανος ο μάρτυς
λίθοις πολλοίς*
θάνατον λαμβάνει*
παρανόμως εξ
ασεβών*, πιστών
προς τον Νόμον*,
τον παλαιόν και
βλέπει* Χριστόν
φατί απλέτω* εις
τον Παράδεισον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο Άγιος Πρωτομάρτυρας
Στέφανος

Ο Άγιος Στέφανος, επονομαζόμενος και «πρωτομάρτυρας», υπήρξε, σύμφωνα με τις Πράξεις των Αποστόλων, ένας από τους επτά διακόνους και πρώτος μάρτυρας της Εκκλησίας. Κατηγορήθηκε από τους Ιουδαίους, ότι βλασφημούσε τον Μωυσή και τον Θεό. Ο Στέφανος απολογούμενος ενώπιον του συνεδρίου, προέβαλε επιχειρήματα, υποστηρίζοντας ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Μεσσίας, κάτι το οποίο εξόργισε τους Ιουδαίους οι οποίοι, αφού τον έβγαλαν έξω από την πόλη της Ιερουσαλήμ, τον λιθοβόλησαν. Η Ορθόδοξη εκκλησία τιμά την μνήμη του στις 27 Δεκεμβρίου.

«...συγχώρησε τους...»

Από τους επτά Διακόνους ξεχώριζε πιο πολύ ο **Στέφανος**. Η καρδιά του φλέγονταν από αγάπη και πίστη στο Θεό. Η ζωή του έλαμπε σαν το φως και στο πρόσωπό του επαληθεύονταν τα λόγια του Ιησού Χριστού: «Έτσι θα λάμπει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους ώστε βλέποντας τα καλά σας έργα να δοξάζουνε τον ουράνιο Πατέρα σας». Κοντά σ' αυτά, ο Θεός του είχε δώσει το χάρισμα της θαυματουργίας με το οποίο επιτελούσε πλήθος καταπληκτικών θαυμάτων προς βοήθεια των συνανθρώπων του.

Κάποια μέρα μια ομάδα φανατικών Ιουδαίων άρχισαν να λογομαχούν μαζί του για το πρόσωπο του Ιησού. Ποιος όμως μπορούσε να αντιμετωπίσει τη σοφία των λόγων του; Δεν ήταν αυτός που μιλούσε, αλλά το ίδιο το Άγιο Πνεύμα που τον φώτιζε και κατέρριπτε όλα τα επιχειρήματα των συνομιλητών του. Εκείνοι εξαγριωμένοι από την αποτυχία τους, ξεσήκωσαν τον λαό εναντίον του και προκάλεσαν μεγάλη αναταραχή. Τελικά ο Στέφανος συνελήφθη και οδηγήθηκε ενώπιον του συνεδρίου για να δικαστεί.

Εκεί παρουσιάστηκαν ψευδομάρτυρες που έλεγαν: «Ο άνθρωπος αυτός συνεχώς λέει βλάσφημα λόγια εναντίον του αγίου ναού και του νόμου. Τον έχουμε μάλιστα ακούσει να λέει πως ο Ιησούς ο Ναζωραίος θα γκρεμίσει το ναό και θα αλλάξει όσα μας παρέδωσε ο Μωυσής». Τότε ο αρχιερέας ρώτησε απότομα το Στέφανο: «Έτσι έχουν τα πράγματα;». Εκείνος πλήρης Αγίου Πνεύματος και λάμποντας το πρόσωπό του σαν πρόσωπο αγγέλου, άρχισε να τους μιλά για όλες τις ευεργεσίες που είχε κάνει ο Θεός στο λαό τους. Ξεκινώντας από τα χρόνια του Αβράαμ έφτασε ως την εποχή του βασιλιά Σολομώντα τονίζοντας πόσο λάθος ανταποκρίνονταν κάθε φορά ο λαός στα ευ-

εργετήματα του Κυρίου. Και κατέληξε: «Σκληροτράχηλοι! Η καρδιά σας είναι πωρωμένη και τ' αυτιά σας κλειστά. Πάντοτε αντιστέκεστε στο Άγιο Πνεύμα όπως και οι πρόγονοί σας. Ποιον από τους προφήτες δεν κατεδίωξαν; Θανάτωσαν αυτούς που προφήτευσαν τον ερχομό του Δίκαιου Μεσσία, που εσείς τώρα γίνετε προδότες και φονιάδες του». Και γυρνώντας το βλέμμα του προς τον ουρανό είδε Θεία αποκάλυψη και συμπλήρωσε: «Να, βλέπω τον ουρανό ανοιγμένο και τον Υιό του ανθρώπου να στέκεται στα δεξιά του Θεού».

Έξαλλοι εκείνοι από θυμό και οργή άρχισαν να κραυγάζουν και κλείνοντας τα αυτιά τους για να μην ακούν τα λόγια του όρμησαν κατά πάνω του. Τον έσυραν έξω από την πόλη και τον **λιθοβολούσαν**. Κι ενώ εκείνος έσβηνε σιγά σιγά από τους πόνους και τις πληγές που του προκαλούσαν οι μεγάλες πέτρες που με δύναμη έριχναν επάνω του, μάζεψε όλες τις δυνάμεις που του είχαν απομείνει, γονάτισε και προσευχήθηκε για τους εκτελεστές του: «Κύριε συγχώρεσέ τους αυτή την αμαρτία». Και μ' αυτά τα λόγια ξεψύχησε.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ο λιθοβολισμός

Η λέξη λιθοβολισμός είναι σύνθετη και προέρχεται από τις λέξεις λίθος (πέτρα) και βολή (ρίξιμο) και σημαίνει το πέταγμα, το ρίξιμο της πέτρας.

Υπήρξε ένας από τους πιο παλιούς και πιο άγριους τρόπους θανάτωσης των εγκληματιών και των παραβατών, ιδίως των ηθικών νόμων (γνωστά είναι από τη Αγία Γραφή ο λιθοβολισμός της μοιχαλίδας και του πρωτομάρτυρα Στέφανου).

Στην εκτέλεση του καταδικασμένου, από την κοινή γνώμη ή την πολιτεία, έπαιρνε μέρος σημαντικός αριθμός ανθρώπων. Ο λιθοβολισμός γινόταν έξω από την πόλη. Έβαζαν τον καταδικοστη μέση δεμένο κι άρχιζαν να του ρίχνουν όλοι πέτρες μέχρι να πεθάνει.

Σήμερα ο τρόπος αυτός θανάτωσης συναντάται μόνο σε φανατικές μουσουλμανικές κοινωνίες.

1. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΑΜΟΠΡΡΡΡΣΤΤΥΩ :

ΑΑΑΓΘΙΜΟΡΤΥΥ :

ΑΔΕΕΜΟΡΡΡΣΤΥΥΨ :

ΑΑΑΑΗΝΡΤΧ :

ΑΑΒΗΛΜΣΦ :

ΑΛΜΝΟΟΣΣΤΩ :

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο Στέφανος ξεχώριζε για την μόρφωση και την καταγωγή του. Σ Λ

2. Ορισμένοι φανατικοί Ιουδαίοι ξεκίνησαν λογομαχία μαζί του για το πρόσωπο του Μεσσία. Σ Λ

3. Προκάλεσαν αναταραχή στο λαό και τον οδήγησαν στο συνέδριο για να δικαστεί. Σ Λ

4. Οι δικαστές τον καταδίκασαν σε εξορία. Σ Λ

3. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ, ΦΑΝΑΤΙΚΟΙ, ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ,
ΑΒΡΑΑΜ, ΠΡΟΓΟΝΟΙ, ΑΜΑΡΤΙΑ

A	I	T	P	A	M	A	B	Γ	I
M	N	B	Ω	Θ	Z	P	Δ	O	E
O	P	E	Z	Υ	Ψ	X	K	I	P
Σ	O	N	O	K	A	I	Δ	O	T
T	Υ	Θ	I	T	T	E	Φ	N	Υ
Π	A	Σ	Δ	A	X	P	Γ	O	Θ
Φ	Γ	H	N	P	Ω	E	H	Γ	I
Ξ	Λ	A	B	P	A	A	M	O	Π
Ω	Φ	O	Π	E	B	Σ	Ξ	P	A
P	T	A	Θ	M	N	Λ	K	Π	Σ

4. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ανάμεσα στους επτά Διακόνους ξεχώριζε:

α. ο Φίλιππος

β. ο Παρμενάς

γ. Ο Στέφανος

Αποκαλείται “πρωτομάρτυρας”:

α. γιατί αυτό ήταν το επίθετό του

β. γιατί μαρτύρησε πρώτος από τους χριστιανούς

γ. γιατί πρωτοστάτισε σαν μάρτυρας στα δικαστήρια

Είδε τους ουρανούς ανοιγμένους:

α. και τους αγγέλους να ψάλλουν ύμνους στο Θεό

β. και τον Ιησού να κάθεται στα δεξιά του Θεού

γ. και τον Αδάμ να στέκεται κοντά στο Θεό

Μεγαλυνάριο

Χρήμασιν ο Σίμων,
μάγος δεινός*,
θέλει αποκτήσαι*
την θεόδοτον
δωρεάν*, θαυμάτων
την χάριν*, διό
και αποστόλοις*
προσφεύγει και
λαμβάνει* δεινήν
επίπληξιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Η Ιουδαία

Η Ιουδαία είναι αρχαία γεωγραφική περιοχή της Παλαιστίνης. Χωριζόταν στην Ιουδαία δυτικά του Ιορδάνη και στην Ιουδαία ανατολικά του Ιορδάνη. Η Ιουδαία δυτικά του Ιορδάνη περιλάμβανε την περιοχή του αρχαίου Ισραηλίτικου βασιλείου του Ιούδα. Η Ιουδαία ανατολικά του Ιορδάνη προσδιοριζόταν παλαιότερα με το όνομα Βασάν.

Από το 6 μ.Χ. έγινε Ρωμαϊκή επαρχία. Την διοίκηση είχε ο Ρωμαϊκός επίτροπος με έδρα του το μεσογειακό λιμάνι της Καισάρειας. Από το 41 ως το 44 μ.Χ. η Ιουδαία ήταν τμήμα του βασιλείου του Ηρώδη Αγρίππα Α', εγγονού του Ηρώδη.

«...υπερηφανευόμενος για τον εαυτό του».

Τις ημέρες εκείνες, έγινε μεγάλος διωγμός κατά της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων. Έμπαιναν με τη βία από σπίτι σε σπίτι, έσερναν έξω άντρες και γυναίκες και τους φυλάκιζαν. Όσοι χριστιανοί μπόρεσαν να ξεφύγουν από τη μανία των διωκτών τους, διασκορπίστηκαν στα χωριά της **Ιουδαίας** και της **Σαμάρειας**. Μαζί τους κατέβηκε κι ο διάκονος Φίλιππος και φτάνοντας σε μια πόλη της Σαμάρειας άρχισε να κηρύττει το Θείο λόγο. Οι κάτοικοί της, άκουγαν με μεγάλο ενδιαφέρον όσα τους έλεγε ο Φίλιππος, παρακολουθώντας εκστατικοί και τα πολλά θαύματα που επιτελούσε.

Στην πόλη αυτή ζούσε και κάποιος μάγος που ονομαζόταν Σίμων. Αυτός μέχρι τότε, εξέπληττε το λαό της Σαμάρειας με τις μαγείες που έκανε, κομπάζοντας και υπερηφανευόμενος για τον εαυτό του. Έτσι μικροί και μεγάλοι, τον ακολουθούσαν πιστεύοντας λανθασμένα πως η δύναμή του προέρχονταν από το Θεό.

Αυτά όλα άλλαξαν όταν έφτασε εκεί ο Φίλιππος και άκουσαν το χαρμόσυνο μήνυμα της Βασιλείας του Θεού. Πόσο διαφορετικά ακούγονταν τα λόγια του πιστού διακόνου! Ήταν λουσμένα στο φως της αλήθειας και της χάριτος του Θεού! Και πόσο σκοτεινά τώρα φαίνονταν στα μάτια τους τα έργα του Σίμωνα που τους πλάνευε με τις μαγείες του! Συνειδητοποίησαν πόσο είχαν εξαπατηθεί και μετανοημένοι βαπτίζονταν στο όνομα του Κυρίου. Ανάμεσά τους ήταν κι αυτός ακόμα ο φοβερός μάγος, που είχε μείνει κατάπληκτος από τα μεγάλα θαύματα που επιτελούσε με τη δύναμη του Θεού ο Φίλιππος και που ξεπερνούσαν τα δικά του πονηρά έργα.

Λίγες ημέρες αργότερα, έφτασαν στην περιοχή ο Πέτρος και ο Ιωάννης, σταλμένοι από τους άλλους Αποστόλους προκειμένου να

βοηθήσουν στο έργο του Κυρίου. Αυτοί διαπίστωσαν ότι οι Σαμαρείτες είχαν μεν βαπτιστεί αλλά δεν είχαν λάβει το Άγιο Πνεύμα. Έτσι, αφού προσευχήθηκαν θερμά, έθεσαν τα χέρια τους πάνω στα κεφάλια των πιστών και εκείνοι λάβαιναν Πνεύμα Άγιο.

Όταν είδε ο Σίμων ότι με το τρόπο αυτό οι Απόστολοι έδιναν το Άγιο Πνεύμα, τους πρόσφερε χρήματα λέγοντας: «Δώστε και σε μένα την εξουσία αυτή, ώστε σε όποιον επάνω ακουμπήσω τα χέρια μου να λαβαίνει το Πνεύμα». Τότε ο Πέτρος του είπε με αυστηρότητα: «Θα χαθείς κι εσύ και τα λεφτά σου! Τόλμησες να φανταστείς πως η δωρεά του Θεού μπορεί να αποκτηθεί με χρήματα; Από αυτό και μόνο φαίνεται πως η καρδιά σου δεν είναι ειλικρινής μπροστά στο Θεό. Είσαι γεμάτος κακία και κυριευμένος από την αδικία, γι' αυτό και δεν έχεις θέση μαζί μας. Μετανόησε και παρακάλεσε το Θεό να σου συγχωρέσει τα όσα σκέφτηκες». Τότε ο Σίμων γεμάτος φόβο από τα λόγια του Πέτρου είπε: «Σας παρακαλώ, δεηθείτε εσείς στον Κύριο για μένα, ώστε να μη μου συμβεί τίποτε απ' όσα είπατε».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η Σαμάρεια

Με το όνομα Σαμάρεια εννοούμε την πόλη της Παλαιστίνης καθώς και μία από τις τέσσερις μεγάλες επαρχίες της Παλαιστίνης στα ρωμαϊκά χρόνια, μεταξύ της Γαλιλαίας και της Ιουδαίας.

Η πόλη Σαμάρεια ιδρύθηκε περίπου το 880 π.Χ. από το βασιλιά Αμρί, που την έκανε πρωτεύουσα του κράτους του, κτίζοντας ανάκτορο και ναό. Στη συνέχεια η Σαμάρεια πέρασε στα χέρια των βασιλιάδων της Δαμασκού και οι κάτοικοί της πήραν από τους κατακτητές διάφορες ειδωλολατρικές συνήθειες εξ' αιτίας των οποίων οι υπόλοιποι Ισραηλίτες τους θεωρούσαν αιρετικούς.

Η πόλη καταστράφηκε γύρω στο 2ο αιώνα π.Χ. και ανοικοδομήθηκε ξανά από τον ανθύπατο Γυβίνιο και τον Ηρώδη παίζοντας το όνομα Σεβάστεια.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΙΟΥΔΑΙΑ, ΣΑΜΑΡΕΙΑ, ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ,
ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ΣΙΜΩΝ, ΜΑΓΕΙΑ.

Β	Ρ	Ι	Ο	Ι	Α	Δ	Υ	Ο	Ι
Ο	Ε	Δ	Σ	Ο	Π	Ι	Λ	Ι	Φ
Σ	Ι	Μ	Ω	Υ	Ε	Ρ	Τ	Υ	Θ
Ο	Α	Σ	Φ	Δ	Ν	Ω	Μ	Ι	Σ
Π	Σ	Α	Μ	Α	Ρ	Ι	Ν	Α	Γ
Π	Α	Λ	Α	Ι	Σ	Τ	Ι	Ν	Η
Ι	Η	Ξ	Μ	Α	Γ	Ε	Ι	Α	Κ
Λ	Ζ	Χ	Ψ	Ω	Β	Ν	Μ	Ε	Λ
Ι	Σ	Α	Μ	Α	Ρ	Ε	Ι	Α	Δ
Φ	Μ	Ν	Β	Η	Γ	Φ	Δ	Σ	Ε

2. Συμπλήρωσε το παρακάτω κείμενο.

..... τότε,

το με

..... που,

.. και για

..... του.

και, τον

.....

πως η του

..... το

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Οι χριστιανοί έφυγαν από τα Ιεροσόλυμα:

- α. εξ' αιτίας της αφόρητης ζέστης.
- β. εξ' αιτίας των διωγμών.
- γ. εξ' αιτίας του υπερπληθυσμού.

Ο Φίλιππος βρέθηκε στην Σαμάρεια:

- α. όπου άρχισε να διδάσκει το Ευαγγέλιο.
- β. όπου συγκρούστηκε με τους τοπικούς άρχοντες.
- γ. όπου έκανε διακοπές.

Ο Σίμων ζήτησε από τους Αποστόλους να:

- α. του δώσει την εξουσία να μεταδίδει το Άγιο Πνεύμα.
- β. κηρύττει το λόγο του Θεού.
- γ. θεραπεύει τις βαριές ασθένειες.

4. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΕΙΗΚΚΟΣΤΤ :

ΑΑΕΕΗΙΝΠΡΥΦ :

ΑΜΝΟΟΡΣΥΧ :

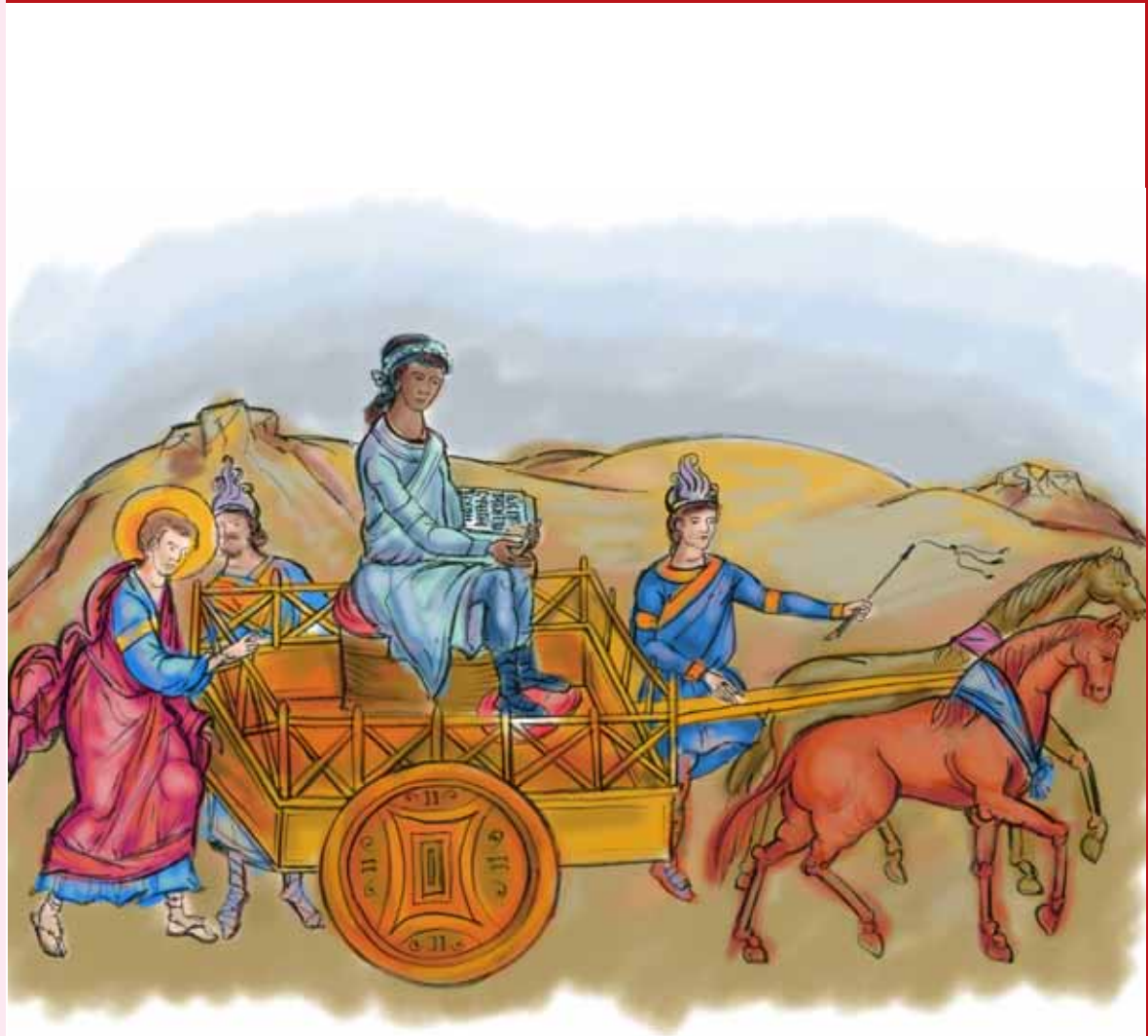
ΑΑΗΚΚΛΟΣΠΤΤ :

ΑΔΗΙΠΣΣΤΩ :

ΑΑΗΗΟΡΣΤΤΤΥ :

Μεγαλυνάριο

*Ἄρματι Αιθίωψ
αναζητῶν* Χριστόν
αναβαίνων* Ησαΐαν
εν ταις χερσίν* έχων
εκ Φιλίππου* του
Θείου αποστόλου*
λαμβάνει σωτηρίας*
γνώσιν προς Κύριον.*

Ἦχος πλ. δ'.

Ο Άγιος Φίλιππος

Καταγόταν από την Καισάρεια της Παλαιστίνης και ήταν ένας από τους επτά διάκονους της πρώτης Εκκλησίας στην Ιερουσαλήμ. Ήταν έγγαμος και είχε τέσσερις κόρες, προικισμένες με προφητικό χάρισμα. Πήγε στη Σαμάρεια και κήρυξε το Ευαγγέλιο, σάν γνήσιος Απόστολος του Ιησού Χριστού. Έπειτα, συνάντησε στο δρόμο του τον αξιωματούχο της βασίλισσας Κανδάκης και αφού τον κατήχησε, βάπτισε και αυτόν Χριστιανό. Κατόπιν, πήγε στις Τράλλεις της Μικράς Ασίας, όπου με τη διδασκαλία του έπεισε τους κατοίκους της πόλης να πιστέψουν στο Χριστό. Εκεί, αφού έκτισε και ναό, παρέδωσε στον Θεό την ψυχή του.

«... μελετούσε τις ιερές Γραφές».

Μια από τις ημέρες εκείνες ένας άγγελος στάλθηκε από τον Κύριο στο **Φίλιππο** και του είπε: «*Σήκω και πήγαινε κατά το νότο, στο δρόμο που κατεβαίνει από την Ιερουσαλήμ στη Γάζα*». Αν και ο δρόμος αυτός ήταν ερημικός και επικίνδυνος, ο πιστός διάκονος, χωρίς δεύτερη σκέψη, σηκώθηκε με χαρά και ξεκίνησε υπακούοντας στην Θεία εντολή.

Καθώς πήγαινε στο δρόμο συνάντησε ένα καραβάνι προσκυνητών που έφευγαν από την αγία πόλη. Ήταν ένας ανώτερος αυλικός αξιωματούχος της βασίλισσας των **Αιθίοπων** Κανδάκης, επικεφαλής όλων των οικονομικών υπηρεσιών του βασιλείου. Αυτός, περιτριγυρισμένος από τη συνοδεία του, ήταν καθισμένος πάνω σε μια άμαξα και κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της επιστροφής του στην μακρινή του χώρα, μελετούσε τις ιερές Γραφές.

Τότε, το Άγιο Πνεύμα μίλησε στο Φίλιππο και του είπε: «*Πλησίασε και ακολούθα από κοντά την άμαξα εκείνη*». Ο Φίλιππος χωρίς δεύτερη κουβέντα άρχισε να τρέχει μέχρι που έφτασε κοντά στο καραβάνι. Βλέποντας τον Αιθίοπα να διαβάζει με πολύ προσοχή το ιερό κείμενο του προφήτη, του είπε: «*Τα καταλαβαίνεις άραγε αυτά που διαβάζεις;*». Ο Αιθίοπας απορώντας για το θάρρος του άγνωστου διαβάτη του απάντησε: «*Η αλήθεια είναι πως όσο κι αν προσπαθώ δεν μπορώ να τα καταλάβω. Είναι μάλλον απαραίτητο να με καθοδηγήσει κάποιος. Μήπως θα μπορούσες να το κάνεις εσύ;*». Και τον κάλεσε ν' ανέβει στην άμαξα.

Η περικοπή που διάβαζε την ώρα εκείνη ήταν από τον προφήτη Ησαΐα και έλεγε: «*Σαν πρόβατο οδηγήθηκε στη σφαγή, και σαν αρνί άφωνο μπροστά σ' αυτόν που το κουρεύει, έτσι κι αυτός δεν ανοίγει το*

στόμα του. Καταδικάστηκε σε ταπεινωτικό θάνατο και του αρνήθηκαν τη δίκαιη κρίση. Εξάλειψαν τη ζωή του από πρόσωπο της γης· ποιος όμως μπορεί να μετρήσει τους απογόνους του;».

Στράφηκε ο Αιθίοπας στο Φίλιππο και του είπε: «Σε παρακαλώ πες μου για ποιον το λέει αυτό ο προφήτης; Για τον εαυτό του ή για κάποιον άλλο;». Τότε ο Φίλιππος άρχισε να μιλά και ξεκινώντας από την περικοπή αυτή, του μίλησε με θέρμη για τον Ιησού και πως στο πρόσωπό του επαληθεύτηκαν οι προφήτες. Ο αξιωματούχος άκουγε με μεγάλη χαρά τα λόγια του πιστού διακόνου. Και καθώς προχωρούσαν στο δρόμο, έφτασαν κάπου που υπήρχε νερό. Λέει τότε ο Αιθίοπας με λαχτάρα: «Να, εδώ υπάρχει νερό, τι μ' εμποδίζει να βαφτιστώ;». Κι ο Φίλιππος του απάντησε: «Αν πιστεύεις με όλη την καρδιά σου, μπορείς να βαφτιστείς». Εκείνος αποκρίθηκε συγκινημένος: «Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού». Αμέσως κατέβηκαν και οι δύο στο νερό και τον βάφτισε. Όταν βγήκαν από το νερό το Άγιο Πνεύμα άρπαξε το Φίλιππο και χάθηκε από τα μάτια του αξιωματούχου.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η Αιθιοπία

Είναι μια χώρα που βρίσκεται στο Κέρασ της Αφρικής. Είναι η παλαιότερη ανεξάρτητη χώρα στην Αφρική κι έχει μια από τις εκτενέστερες ιστορίες. Αναφέρεται σε έργα του Όμηρου αλλά και του Ησίοδου. Η ονομασία του κατοίκου της χώρας αυτής “αιθιοψ” είναι αρχαία ελληνική λέξη και σημαίνει άνθρωπος με καμένη (ή ηλιοψημένη) όψη. Πρωτεύουσα της Αιθιοπίας είναι η Αντίς Αμπέμπα. Έχει έκταση 1.104.300 τετραγωνικά χιλιόμετρα και είναι χωρισμένη σε 11 περιφέρειες. Έχει 93.815.992 κατοίκους και το νόμισμα της χώρας είναι το Μπιρ. Ο χριστιανισμός διαδόθηκε στην Αιθιοπία τον 4ο αιώνα από τον Έλληνα έμπορο Φρουμέντιο, που έγινε επίσκοπος της χώρας αυτής το 330 μ.Χ. .

1. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Ο Φίλιππος στάλθηκε από το Άγιο Πνεύμα στο δρόμο:

- α. που κατέβαινε από την Ιερουσαλήμ στην Ιεριχώ.
- β. που κατέβαινε από την Ιερουσαλήμ στη Βηθλεέμ.
- γ. που κατέβαινε από την Ιερουσαλήμ στη Γάζα.

Ο Αιθίοπας επέστρεψε στην πατρίδα του:

- α. μετά από προσκύνημα στην Ιερουσαλήμ.
- β. μετά από διαπραγματεύσεις στην Ιερουσαλήμ.
- γ. μετά από την θεραπεία του στην Ιερουσαλήμ.

Ο Φίλιππος μίλησε με τον Αιθίοπα για:

- α. τον βασιλιά της Κανδάκης.
- β. για τον Ιησού Χριστό.
- γ. για την οικονομική κρίση.

2. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΑΔΗΚΚΝ :

ΑΑΒΗΛΣΣΣ :

ΑΑΑΞΜ :

ΗΗΟΠΡΣΤ :

ΑΓΙΝΟΟΟΠ :

ΓΕΗΙΚΜΝΝΟΣΣΥ :

3. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ, ΚΑΝΔΑΚΗ, ΑΜΑΞΑ,
ΑΙΘΙΟΠΑΣ, ΗΣΑΙΑΣ, ΠΡΟΦΗΤΗΣ.

Ε	Ρ	Σ	Ο	Ν	Ο	Κ	Α	Ι	Δ
Α	Π	Σ	Δ	Φ	Γ	Η	Ξ	Κ	Λ
Ζ	Χ	Ρ	Η	Κ	Α	Δ	Ν	Α	Κ
Ψ	Ω	Β	Ο	Ν	Μ	Ε	Ρ	Ξ	Τ
Δ	Σ	Α	Π	Φ	Ο	Ι	Θ	Α	Υ
Σ	Α	Ι	Α	Σ	Η	Φ	Γ	Μ	Η
Β	Ω	Ψ	Χ	Ζ	Λ	Τ	Κ	Α	Ξ
Ν	Μ	Π	Ο	Ι	Θ	Υ	Η	Τ	Ρ
Β	Α	Ι	Θ	Ι	Ο	Π	Α	Σ	Ε
Ω	Χ	Σ	Δ	Φ	Γ	Η	Ξ	Κ	Λ

4. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ένας άγγελος στάλθηκε από τον Κύριο στον Στέφανο και του είπε να πάει στη Γάζα. Σ Λ

2. Ο Αιθίοπας ήταν αξιωματούχος του βασιλιά της Κανδάκης. Σ Λ

3. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του μελετούσε τις ιερές Γραφές. Σ Λ

4. Ο Αιθίοπας, αφού άκουσε με προσοχή τα λόγια του Ησαΐα, συγκινήθηκε και βαπτίστηκε. Σ Λ

Μεγαλυνάριο

Γάλος πριν υπάρχων
εκκλησιών* Σαύλος
αποστόλων*
εμπειρίαν Χριστού
λαβών* Παύλος
θεοφόρος* κηρύσσει
τον σωτήρα*
Χριστόν, στόμα
Κυρίου*, πάσι τοις
έθνεσιν.

Ήχος πλ. δ'.

Η συναγωγή

Η συναγωγή (μετάφραση στα ελληνικά της εβραϊκής λέξης «μπέιτ κνεσέτ») είναι ο τόπος λατρείας της Ιουδαϊκής θρησκείας. Ο όρος «συναγωγή» προέρχεται από το ρήμα συνάγω (συγκεντρώνω) και σημαίνει «τόπος συγκέντρωσης».

Η συναγωγή δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια της Βαβυλώνιας αιχμαλωσίας, όπου οι Ισραηλίτες έπρεπε να έχουν ένα τοπο προσευχής και λατρείας αφού βρίσκονταν μακριά από το Ναό.

Επικεφαλής της συναγωγής είναι ο αρχισυνάγωγος, ενώ οι διδάσκαλοι του Νόμου ονομάζονται ραββίνοι. Στο εσωτερικό της συναγωγής υπάρχουν ορισμένα σύμβολα και σχέδια που τη διακοσμούν: το λιοντάρι, το στέμμα, το άστρο, η επτάφωτη λυχνία και οι πλάκες του νόμου.

«Κύριε, τι θέλεις να κάνω;».

Ένας από αυτούς που δίωκαν με μανία τους χριστιανούς ήταν και ο Σαύλος από την Ταρσό. Υπήρξε Φαρισαίος και μαθητής του Γαμαλιήλ και διακρίνονταν για την προσκόλλησή του στο νόμο. Γεμάτος από φανατισμό κατά των πιστών του Ιησού -τους οποίους θεωρούσε αιρετικούς και εχθρούς της πατροπαράδοτης πίστεως- πήγε στον αρχιερέα και του ζήτησε συστατικές επιστολές προς τις **συναγωγές** της περιοχής της **Δαμασκού**, ώστε να συλλάβει όσους από αυτούς έβρισκε εκεί και να τους φέρει δεμένους στην Ιερουσαλήμ.

Καθώς όμως πλησίαζε στη Δαμασκό, άστραψε ξαφνικά γύρω του δυνατό φως από τον ουρανό. Έπεσε τότε κάτω στο έδαφος κι άκουσε μια φωνή να του λέει: «**Σαούλ! Σαούλ! Γιατί με καταδιώκεις;**». Κι εκείνος ρώτησε με απορία: «**Ποιός είσαι, Κύριε;**». Και ο Κύριος του απάντησε: «**Εγώ είμαι ο Ιησούς, που εσύ καταδιώκεις! Είναι σκληρό για σένα να κλωτσάς σε καρφιά**». Κι εκείνος τρέμοντας και κατάπληκτος από όσα συνέβαιναν ρώτησε: «**Κύριε τι θέλεις να κάνω;**» Και του απάντησε ο Κύριος: «**Σήκω και μπες στην πόλη· εκεί θα μάθεις τι πρέπει να κάνεις**». Στο μεταξύ, οι άντρες που τον συνόδευαν έστεκαν άναυδοι, καθώς άκουγαν τη φωνή αλλά δεν έβλεπαν κανέναν. Όταν η λάμψη χάθηκε, σηκώθηκε ο Σαύλος κι ενώ τα μάτια του ήταν ανοιχτά, δεν έβλεπε κανέναν. Έτσι, πιάνοντάς τον από το χέρι, τον οδήγησαν στη Δαμασκό. Εκεί έμεινε τρεις μέρες προσευχόμενος χωρίς να βλέπει και χωρίς να φάει και να πιει τίποτε.

Στη Δαμασκό ζούσε κι ένας χριστιανός που ονομαζόταν Ανανίας. Είπε, λοιπόν, σ' αυτόν ο Κύριος σε όραμα: «**Ανανία**». Κι εκείνος αποκρίθηκε: «**Ορίστε Κύριε**». Του είπε τότε ο Κύριος: «**Σήκω και πήγαινε στη στενή οδό, που ονομάζεται Ευθεία κι εκεί, στο σπίτι του Ιούδα,**

ζήτησε να δεις κάποιον από την Ταρσό, που ονομάζεται Σαύλος. Αυτή τη στιγμή προσεύχεται και είδε σε όραμα ότι μπήκε κάποιος, που λέγεται Ανανίας, κι ότι έβαλε επάνω του το χέρι του για να ξαναβρεί το φως του». Αποκρίθηκε τότε ο Ανανίας: «Κύριε, έχω ακούσει από πολλούς για τον άνθρωπο αυτόν πως έκανε πολλά κακά στους πιστούς στην Ιερουσαλήμ. Κι εδώ που βρίσκεται ήρθε σταλμένος από τους αρχιερείς, για να συλλάβει όλους εκείνους που επικαλούνται το όνομά σου». Αλλά ο Κύριος του είπε: «Πήγαινε, γιατί αυτόν διάλεξα για να φανερώσει το όνομά μου μπροστά σε έθνη».

Ο Ανανίας σηκώθηκε και πήγε στο σπίτι. Εκεί βρήκε τον Σαύλο και βάζοντας τα χέρια του πάνω του, είπε: «Σαούλ, αδελφέ, ο Κύριος με έχει στείλει, ο ίδιος ο Ιησούς που σου φανερώθηκε στο δρόμο που ερχόσουν, για ν' αποκτήσεις ξανά την όρασή σου και να γεμίσεις με Πνεύμα Άγιο». Αμέσως τότε, έπεσαν από τα μάτια του κάτι σαν λέπια και ξαναβρήκε το φως του. Έπειτα αφού βαπτίστηκε, άρχισε να κηρύττει με παρηγορία το όνομα του Χριστού.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η Δαμασκός

Η Δαμασκός είναι η πρωτεύουσα της Συρίας με πληθυσμό περίπου 4,5 εκατομμύρια κατοίκους. Είναι χτισμένη στην όαση Γκούτα, σε υψόμετρο 600-700 μέτρα στους πρόποδες του Αντλίβανου. Η Δαμασκός είναι το βασικότερο εμπορικό, βιομηχανικό και πολιτιστικό κέντρο της Συρίας. Αποτελεί ακόμη βασικό συγκοινωνιακό κόμβο. Η ιστορία της Δαμασκού ξεκινά το 16ο αιώνα π.Χ.. Μετά την επικράτηση της ισλαμικής θρησκείας, η Δαμασκός γίνεται πρωτεύουσα του Χαλιφάτου των Ομμεϊάδων. Στη Δαμασκό βρίσκεται από το 1343 μ.Χ. η έδρα του Πατριαρχείου Αντιοχείας.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ένας από τους πιο φανατικούς διώκτες των χριστιανών ήταν ο Σαούλ. **Σ Λ**
2. Ο Σαούλος πήρε από τους αρχιερείς επιστολές για να συλλάβει τους πιστούς της Δαμασκού. **Σ Λ**
3. Στο δρόμο προς τη Δαμασκό ο Σαούλος είδε σε όραμα τον Ανανία και τυφλώθηκε. **Σ Λ**
4. Ο Ανανίας ήταν ένας Φαρισαίος που κατοικούσε στην Δαμασκό. **Σ Λ**

2. Ποιά απ' όλα είναι σωστό;

Ο Σαούλος ήταν μαθητής του:

- α. Ανανία.
β. Φαρισαίου.
γ. Γαμαλιήλ.

Ο Σαούλος μετά το όραμα έχασε:

- α. την ακοή του.
β. την όσφρησή του.
γ. την όρασή του.

Ο Σαούλος μετά τη βάπτισή του:

- α. συνέχισε να διώκει τους χριστιανούς.
β. άρχισε να κηρύττει το Ευαγγέλιο.
γ. αποσύρθηκε σε μοναστήρι.

3. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΗΗΚΛΛΟΟΠΡΣΣ :

ΑΑΙΜΝΟΣΣΤΦ :

ΑΑΔΙΚΚΤΩΩ :

ΑΑΔΙΚΟΥ :

ΑΕΕΙΠΡΡΣΧ :

ΑΑΗΙΠΡΡΣ :

4. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΣΑΥΛΟΣ, ΦΑΡΙΣΑΙΟΣ, ΔΑΜΑΣΚΟΣ,
ΙΟΥΔΑΣ, ΤΑΡΣΟΣ, ΑΝΑΝΙΑΣ.

Π	Λ	Μ	Ο	Κ	Ν	Θ	Η	Β	Ξ
Υ	Η	Ω	Ε	Τ	Α	Ρ	Σ	Ο	Σ
Α	Δ	Φ	Γ	Η	Ν	Ξ	Κ	Λ	Ο
Ε	Σ	Ο	Κ	Σ	Α	Μ	Α	Δ	Ι
Μ	Α	Ν	Β	Ω	Ν	Ψ	Χ	Ζ	Α
Α	Υ	Σ	Δ	Φ	Ι	Γ	Η	Ξ	Σ
Ο	Λ	Ι	Θ	Υ	Α	Τ	Ρ	Ε	Ι
Π	Ο	Ζ	Χ	Ψ	Σ	Ω	Β	Ν	Ρ
Τ	Σ	Α	Δ	Υ	Ο	Ι	Ρ	Ε	Α
Φ	Α	Ρ	Ι	Σ	Α	Ι	Ο	Ι	Φ

Μεγαλυνάριο

Κόρην ελεήμονα
Ταβιθάν* πεσούσαν
εξ ύψους* και
θανούσαν ανακαλεί*
ο Πέτρος χαρίζων*
πτωχοίς την
βοηθούσαν* εν
θλίψεσιν εκείνους*
και περιθάλπουσαν.

Ἦχος πλ. δ'.

Η Ιόππη

Αρχαία ονομασία της σημερινής πόλης Γιάφφα της Παλαιστίνης. Αποτελεί προάστιο της πρωτεύουσας του Ισραήλ Τελ-Αβίβ και βασικό λιμάνι της χώρας στη Μεσόγειο. Είναι φημισμένο παραθεριστικό κέντρο ενώ περιτοιχίζεται από οπωρώνες και κυρίως πορτοκαλεώνες.

Κατά την παράδοση, ιδρυτής της πόλης ήταν ο γιος του Νωε Ιάφεθ. Υπήρξε αποικία των Φοινίκων και κατά τη μακροαίωνα ιστορία η κυριαρχία της πόλης περιήλθε σε διάφορους λαούς: τους Εβραίους, τους Πέρσες, τους Έλληνες, τους Ρωμαίους, τους Αραβες, τους Οθωμανούς, τους Γάλλους, τους Βρετανούς και τελευταία τους Ισραηλινούς.

«... αγαθά έργα και ελεημοσύνες».

Το Ευαγγέλιο του Χριστού διαδίδονταν από στόμα σε στόμα σε όλα τα μέρη της Παλαιστίνης, γεγονός που προκαλούσε σε όλους τους πιστούς μεγάλη χαρά. Κάποτε, καθώς ο Πέτρος περιόδευε σ' όλα αυτά τα μέρη, κατέβηκε και στους πιστούς που κατοικούσαν στη Λύδδα. Εκεί ζούσε και κάποιος που ονομαζόταν Αινέας και ο οποίος ήταν κατάκοιτος εδώ και οκτώ χρόνια εξ' αιτίας της παραλυσίας του. Βλέποντας τον ο Πέτρος τον σπλαχνίστηκε και του είπε: «Αινέα, σε γιατρεύει ο Ιησούς Χριστός! Σήκω και τακτοποίησε μόνος σου το κρεβάτι σου». Κι αμέσως εκείνος σηκώθηκε! Όσοι γνώριζαν την ασθένεια του Αινέα, όταν τον είδαν θεραπευμένο χάρηκαν πολύ και πίστεψαν ακόμα περισσότερο στον Κύριο.

Στην γειτονική πόλη της **Ιόππης** ζούσε τον καιρό εκείνο μια πιστή χριστιανή που ονομαζόταν Ταβιθά και η ζωή της ήταν γεμάτη από αγαθά έργα και ελεημοσύνες. Τις ημέρες εκείνες όμως -που ο Πέτρος βρισκόταν στην Λύδδα- αρρώστησε βαριά και πέθανε. Ο ξαφνικός της θάνατος συγκλόνησε όλους τους κατοίκους της πόλης, μια που ήταν ονομαστή σε όλους για την αρετή της. Γεμάτοι συγκίνηση οι συγγενείς και οι φίλοι της, αφού προετοίμασαν το νεκρό της σώμα για την ταφή, την ανέβασαν στο ανώγι του σπιτιού της για να την πενήθουν σύμφωνα με τα έθιμα του τόπου τους.

Καθώς συνέβαιναν αυτά, έφτασε το νέο στους χριστιανούς της πόλης ότι ο Πέτρος βρισκόταν στη Λύδδα και πως είχε θεραπεύσει με θαυμαστό τρόπο έναν από χρόνια κατάκοιτο. Γεμάτοι ελπίδα στο Θεό, έστειλαν δύο άντρες στον Πέτρο, για να τον παρακαλέσουν να έρθει χωρίς αναβολή μέχρι την Ιόππη. Πραγματικά ο Πέτρος, μόλις άκουσε την παρακλήσή τους, σηκώθηκε και τους ακολούθησε.

Μόλις έφτασαν στην Ιόππη, τον ανέβασαν στο ανώγι και αμέσως τον κύκλωσαν όλες οι χήρες που ήταν εκεί κλαίγοντας. Του μιλούσαν για τις ελεημοσύνες και για όλες τις αγαθοεργίες της Ταβιθά και του έδειχναν τα ρούχα που τους είχε χαρίσει και που η ίδια ύφαινε στον **αργαλειό** της όσο ζούσε μαζί τους. Βλέποντας ο Πέτρος τον θρήνο των φτωχών, που είχαν χάσει την προστάτη και βοηθό τους, συγκινήθηκε πάρα πολύ και ζήτησε απ' όλους να βγούνε έξω.

Αφού έμεινε μόνος, έπεσε στα γόνατα και προσευχήθηκε θερμά στο Θεό για την Ταβιθά και τους απαρηγόρητους φτωχούς της πόλης. Έπειτα, γεμάτος Θεία δύναμη, στράφηκε στο νεκρό σώμα και είπε: «*Ταβιθά, σήκω!*» Και το θαύμα έγινε! Η Ταβιθά άνοιξε ξανά τα μάτια της και βλέποντας τον Πέτρο δίπλα της ανακάθισε. Εκείνος της έδωσε το χέρι του και τη σήκωσε. Κατόπιν φώναξε τους συγγενείς και τις χήρες που με αγωνία περίμεναν απ' έξω και τους την παρουσίασε ζωντανή. Ξέσπασαν τότε όλοι σε λυγμούς χαράς και με ευγνωμοσύνη ευχαριστούσαν τον Άγιο και δόξαζαν το όνομα του Κυρίου.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ο αργαλειός

Ως αργαλειός νοείται οποιαδήποτε μέθοδος ή μηχανισμός που χρησιμοποιείται για την κατασκευή (ύφανση) των υφασμάτων. Ο κάθεται αργαλειός με βάρη αποτελούσε τον κύριο τύπο αργαλειού της κλασικής αρχαιότητας σε όλη τη Μεσόγειο. Διαμορφώνονταν από δύο κάθετα δοκάρια και από ένα οριζόντιο που τα ένωνε στην επάνω άκρη τους. Στο οριζόντιο δοκάρι στερεώνονταν τα στημόνια (κάθετες κλωστές) που τεντώνονταν με μία σειρά από βάρη. Ανάμεσα από τα στημόνια περνούσε το υφάδι, η οριζόντια κλωστή με την οποία υφαίνονταν σιγά σιγά το ύφασμα από κάτω προς τα πάνω.

1. Κάνε την αντιστοίχιση:

- Ο Πέτρος ♦ ♦ θρηνούσαν για το χαμό της Ταβιθά
- Ο Αινέας ♦ ♦ ύφαινε στον αργαλειό της ρούχα για τους φτωχούς
- Η Ταβιθά ♦ ♦ ανέστησε με την προσευχή του την Ταβιθά
- Οι χήρες ♦ ♦ ζούσε παράλυτος οκτώ χρόνια

2. Ποιό απ' όλα είναι σωστό;

Ο Πέτρος βρέθηκε στη Λύδδα όπου:

- α. ανέστησε την Ταβιθά.
- β. βάπτισε τον Ανανία.
- γ. θεράπευσε τον Αινέα.

Ο Πέτρος συγκινήθηκε:

- α. από το θρήνο των χηρών.
- β. από την υποδοχή των χριστιανών.
- γ. από της ασθένειας των ανθρώπων.

Ο Πέτρος έφτασε στην Ιόππη και:

- α. θεράπευσε τον Αινέα.
- β. ανέστησε την Ταβιθά.
- γ. κήρυξε το Ευαγγέλιο.

3. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΛΥΔΔΑ, ΙΟΠΠΗ, ΤΑΒΙΘΑ,
ΑΡΓΑΛΕΙΟΣ, ΓΙΑΦΦΑ, ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ.

Λ	Γ	Ε	Γ	Η	Χ	Ψ	Σ	Δ	Σ
Κ	Ι	Ρ	Φ	Ξ	Ζ	Ω	Α	Ο	Ξ
Ξ	Α	Τ	Η	Π	Π	Ο	Ι	Φ	Κ
Η	Φ	Υ	Δ	Κ	Ο	Ε	Π	Γ	Λ
Τ	Φ	Θ	Σ	Λ	Γ	Β	Ο	Α	Π
Γ	Α	Ι	Α	Ο	Ι	Ν	Ι	Δ	Ε
Φ	Τ	Β	Σ	Ε	Θ	Μ	Θ	Δ	Ρ
Δ	Ρ	Ε	Ι	Ρ	Υ	Ε	Υ	Υ	Τ
Ε	Μ	Ο	Π	Θ	Τ	Ρ	Τ	Λ	Υ
Σ	Ο	Ι	Ε	Λ	Α	Γ	Ρ	Α	Θ

4. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΔΔΔΠΩ :

ΓΗΗΙΚΝΣΣΥ :

ΑΑΗΗΚΛΠΡΣ :

ΕΕΗΗΛΜΝΟΣΥ :

ΑΑΑΓΓΕΘΙΟΡ :

ΓΕΗΜΝΝΟΣΥΥΩ :

Μεγαλυνάριο

Γινδόνι ελθούση εξ
ουρανού* πλήρει
ακαθάρτων*
καθάρων τε ζώνων
πολλών* Κορνήλιος
ήλθε* και Πέτρου
προσαιτείται*
Χριστού την
σωτηρίαν* την
ακαταίσχυντον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο εκατόνταρχος

Η λέξη εκατόνταρχος ή κεντυρίων (από τη λατινική λέξη centurio) αφορά βαθμό αξιωματούχων της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Οι εκατόνταρχοι, συνήθως, ήταν αξιωματικοί του στρατού, διοικητές των εκατονταρχιών (δηλαδή 80-100 στρατιωτών). Το αξίωμα αυτό όμως αναφέρεται και σε αξιωματικούς που εκτελούσαν αστυνομικά καθήκοντα στις εκτεταμένες επαρχίες του κράτους. Τέλος, ο ίδιος όρος αφορά τους επικεφαλείς των δεσμοφυλάκων που φρουρούσαν τις διάφορες φυλακές. Συνήθως ήταν μορφωμένοι και ευγενικής καταγωγής ενώ πολλοί από αυτούς αναρριχήθηκαν σε υψηλότατα αξιώματα.

«... άνθρωπος της προσευχής».

Βορειότερα από την Ιόππη ήταν η πόλη Καισάρεια. Εκεί, ζούσε ένας **εκατόνταρχος**, με το όνομα **Κορνήλιος**, που ήταν άνθρωπος της προσευχής και της ελεημοσύνης, ευσεβής και θεοφοβούμενος. Αυτός λοιπόν, είδε σε όραμα έναν άγγελο που του είπε να καλέσει στο σπίτι του τον Πέτρο. Αμέσως φώναξε δύο από τους υπηρέτες του κι έναν ευσεβή στρατιώτη και τους έστειλε να τον αναζητήσουν.

Την επόμενη μέρα κι ενώ εκείνοι οδοιπορούσαν ακόμα πλησιάζοντας στην πόλη, ο Πέτρος ανέβηκε στην ταράτσα του σπιτιού που φιλοξενούνταν για να προσευχηθεί. Εκεί περιήλθε ξαφνικά σε κατάσταση έκστασης και βλέπει τον ουρανό να έχει ανοίξει κι ένα μεγάλο σεντόνι μέσα στο οποίο ήταν όλα τα ζωντανά της γης και του ουρανού, να κατεβαίνει προς αυτόν. Άκουσε τότε μια φωνή να τον καλεί να πάρει και να σφάξει οποιοδήποτε ζώο και να το φάει. Ο Πέτρος όμως αρνήθηκε γιατί ανάμεσά τους υπήρχαν και ζώα ακάθαρτα σύμφωνα με το μωσαϊκό νόμο. Τότε, η φωνή του είπε: *«Εκείνα που ο Θεός καθάρισε, εσύ να μην τα θεωρείς ακάθαρτα».*

Κι ενώ ο Πέτρος αναρωτιόταν ακόμα με απορία, τι άραγε να σήμαινε το όραμα που είδε, έφτασαν οι απεσταλμένοι του Κορνήλιου και τον αναζητούσαν στην εξώπορτα. Το Άγιο Πνεύμα τότε είπε στον Πέτρο να τους ακολουθήσει χωρίς αντίρρηση γιατί αυτό τους είχε στείλει. Πραγματικά, ο Πέτρος την επόμενη ημέρα ξεκίνησε μαζί τους για την Καισάρεια με τη συνοδεία χριστιανών της Ιόππης.

Όταν έφτασαν εκεί, βρήκαν τον Κορνήλιο να τους περιμένει στο κατώφλι του σπιτιού του, μαζί με τους συγγενείς και τους στενούς του φίλους. Καθώς, λοιπόν, ο Πέτρος πλησίαζε, ο Κορνήλιος έπεσε στα πόδια του και τον προσκύνησε. Ο Πέτρος, όμως, τον σήκωσε λέ-

γοντάς του: «Σήκω επάνω. Κι εγώ ένας απλός άνθρωπος είμαι». Μπαίνοντας μέσα, βρήκε συγκεντρωμένους πολλούς να τον περιμένουν και τους είπε: «Ξέρετε πως είναι απαγορευμένο σε έναν Ιουδαίο να μπαίνει στο σπίτι εθνικού. Όμως ο Θεός μου φανέρωσε να μη θεωρούμε κανέναν άνθρωπο ακάθαρτο ή κατώτερο». Τότε ο ευσεβής εκατόνταρχος του διηγήθηκε όλα όσα του είχε πει ο άγγελος στο όραμα.

Αφού ο Πέτρος άκουσε με θαυμασμό τα λόγια του Κορνήλιου, άρχισε να τους μιλά για τον Ιησού, για τη διδασκαλία και τα θαύματά Του, για τη Σταύρωση και την Ανάστασή Του. Κι ενώ τους μιλούσε κατέβηκε το Άγιο Πνεύμα επάνω σε όλους τους παρευρισκόμενους. Όσοι δε είχαν έρθει μαζί με τον Πέτρο έμειναν κατάπληκτοι, βλέποντας πως είχε δοθεί και στους εθνικούς η δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Γιατί τους άκουγαν να μιλούν σε άλλες γλώσσες και να δοξολογούν το Θεό. Τότε ο Πέτρος είπε: «Μπορεί τάχα να εμποδίσει κανείς να βαφτιστούν με νερό οι άνθρωποι αυτοί που πήραν το Άγιο Πνεύμα όπως κι εμείς;». Και αμέσως τους βάπτισε στο όνομα του Κυρίου.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

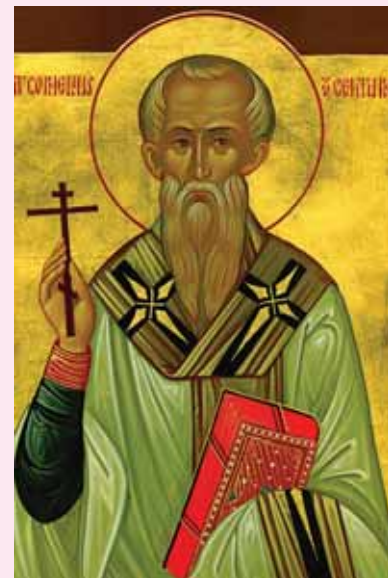
.....

.....

.....

Ο Άγιος Κορνήλιος

Ήταν ρωμαίος εκατόνταρχος και προσήλθε στον Χριστό με τη διδασκαλία του Πέτρου. Κατόπιν δίδαξε το Ευαγγέλιο σε διάφορα μέρη. Τελικά, έγινε επίσκοπος Σκίψης της Μυσίας. Εκεί τον συνέλαβε ο έπαρχος και τον οδήγησε μέσα σε ειδωλολατρικό ναό για να αρνηθεί την πίστη του. Εκείνος έμεινε σταθερός στην ομολογία του και δίδαξε το Ευαγγέλιο σε όλους τους παρευρισκόμενους. Μόλις ο Κορνήλιος βγήκε από το ναό, έγινε μεγάλος σεισμός και έθαψε πολλούς κάτω από τα ερείπιά του εκτός από τη σύζυγο, όμως, και το γιο του έπαρχου. Τότε, ο έπαρχος με όλη του την οικογένεια και σχεδόν όλη την πόλη βαπτίσθηκαν χριστιανοί.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ, ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ, ΣΤΑΥΡΩΣΗ,
ΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΣΚΗΨΗ, ΜΥΣΙΑ.

Η	Γ	Φ	Δ	Σ	Α	Ξ	Κ	Η	Λ
Α	Ι	Ε	Ρ	Α	Σ	Ι	Α	Κ	Ε
Λ	Κ	Ξ	Η	Γ	Τ	Π	Μ	Ο	Ρ
Ε	Μ	Υ	Σ	Ι	Α	Ο	Ν	Ρ	Τ
Μ	Σ	Φ	Α	Φ	Υ	Ι	Β	Ν	Υ
Ν	Γ	Κ	Ε	Δ	Ρ	Θ	Ω	Η	Θ
Β	Η	Ρ	Η	Α	Ω	Υ	Ψ	Λ	Ι
Ω	Ξ	Π	Ω	Ψ	Σ	Τ	Χ	Ι	Ο
Ψ	Κ	Ο	Ι	Σ	Η	Ρ	Ζ	Ο	Π
Χ	Λ	Α	Ν	Α	Σ	Τ	Α	Σ	Η

2. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΕΙΙΚΜΝΟΟΠΡΥ :

ΑΑΓΕΕΜΝΟΟΠΡΥ :

ΑΙΚΛΤΩΦ :

ΑΑΕΕΙΑΜΝΠΣΤ :

ΑΙΚΜΟΣΩ :

ΑΑΕΚΝΟΟΡΣΤΤΧ :

3. Ποιό απ' όλα είναι σωστό;

Ο Κορνίλιος ήταν εκατόνταρχος στην πόλη:

- α. της Ιόππης.
- β. της Καισάρειας.
- γ. των Ιεροσολύμων.

Ο Πέτρος είδε όραμα καθώς:

- α. κοιμόταν.
- β. προσευχόταν.
- γ. εργαζόταν.

Ο άγγελος Κυρίου είπε στον Κορνήλιο:

- α. να καλέσει στο σπίτι του τον Πέτρο.
- β. να κάνει περισσότερες ελεημοσύνες.
- γ. να παραιτηθεί από αξιωματικός.

4. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

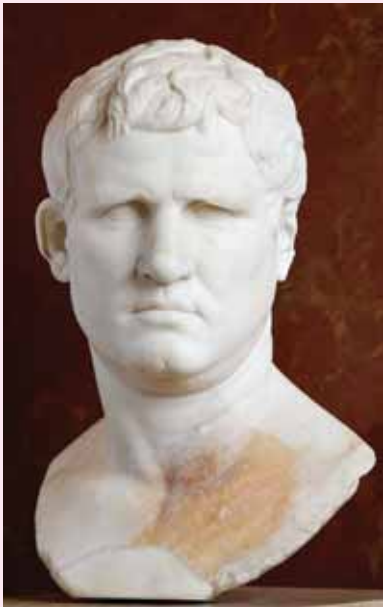
- 1. Ο Κορνήλιος εργαζόταν στην πόλη της Ιόππης ως εκατόνταρχος. Σ Λ
- 2. Ο Κορνίλιος είδε σε όραμα ένα σεντόνι όπου μέσα ήταν όλα τα ζώα του κόσμου. Σ Λ
- 3. Ο Πέτρος δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση του εθνικού εκατόνταρχου. Σ Λ
- 4. Ενώ ο Πέτρος μιλούσε, ο Ιησούς ήρθε και στάθηκε στο μέσω του σπιτιού και τους ευλόγησε. Σ Λ

Μεγαλυνάριο

Πέτρος αποστόλων
η κορυφή* φυλακή
στενάζων*
εξ αγγέλου
θαυμαστικώς*
λύεται και
σπεύδει* κηρύττειν
παραδόξως* Χριστόν
εν παρρησία* μίσος
δεχόμενος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο Ηρώδης Αγρίππας Α΄

Γεννήθηκε το 10 π.Χ. και ήταν γιος του Αριστόβουλου και εγγονός του Ηρώδη του «Μεγάλου». Ανατράφηκε στη Ρώμη, όπου συνδέθηκε με τον Καλιγούλα και τον Κλαύδιο. Εξ' αιτίας κάποιας προσβολής φυλακίστηκε από τον αυτοκράτορα Τιβέριο, αλλά μετά τον θάνατό του αποφυλακίστηκε από τον Καλιγούλα. Ανακηρύχθηκε βασιλιάς της τετραρχίας του Φιλίππου και αργότερα της Ιουδαίας και της Σαμαρείας. Υπήρξε σκληρός απέναντι στους χριστιανούς. Με διαταγή του θανάτωσαν τον Απόστολο Ιάκωβο και φυλάκισαν τον Απόστολο Πέτρο. Πέθανε από φρικτό θάνατο το 44 μ.Χ. .

«... ευγνωμονώντας το Θεό...».

Γυρίζοντας ο Απόστολος Πέτρος στην αγία πόλη κι ενώ διηγούνταν στους πιστούς τα όσα ο Κύριος είχε κάνει στην Καισάρεια, έφτασαν χαρμόсуνα νέα από την πόλη της Αντιόχειας πως κι εκεί κηρύττονταν ο Χριστός και πολλοί πίστεψαν στο Ευαγγέλιο. Όμως στην Ιερουσαλήμ τα πράγματα δεν ήταν ευχάριστα για τους χριστιανούς. Το αντίθετο μάλιστα. Ο διωγμός τους συνεχίζονταν από τους Ιουδαίους και μάλιστα με τη βοήθεια του βασιλιά **Ηρώδη Αγρίππα**.

Αυτός θέλοντας να γίνει αρεστός στον φανατισμένο όχλο, έδωσε εντολή να θανατωθεί ο **Απόστολος Ιάκωβος** που είχε αναπτύξει έντονη ιεραποστολική δράση στην περιοχή και πολλοί ήταν εκείνοι που είχαν πιστέψει με το κήρυγμά του στον Χριστό. Και σαν να μην έφτανε το πρώτο έγκλημά του πρόσθεσε και δεύτερο με το να διατάξει τη σύλληψη του Πέτρου. Τον έριξε λοιπόν στη φυλακή και αφού έβαλε δεκαέξι στρατιώτες να τον φυλάνε σχεδίαζε να τον καταδικάσει δημόσια μετά τη γιορτή του Πάσχα.

Το νέο της φυλάκισης του πρώτου των Αποστόλων διαδόθηκε γρήγορα σαν αστραπή στους πιστούς και μεγάλη θλίψη τους κατέλαβε. Όμως όπως και σε κάθε ανάλογη περίπτωση, δεν απελπίστηκαν. Προσέφυγαν σε κοινή προσευχή για τη σωτηρία του Πέτρου. Και ο Θεός, που δεν ήταν δυνατόν να αγνοήσει την ικετευτική φωνή της Εκκλησίας, έκανε την προσευχή της θαυμαστή πράξη.

Τη νύχτα εκείνη, πριν την ημέρα που ο Ηρώδης σκόπευε να παρουσιάσει τον Πέτρο στο λαό κι ενώ αυτός κοιμόταν δεμένος με αλυσίδες ανάμεσα σε δύο στρατιώτες που τον επιτηρούσαν καθώς και άλλους που φύλαγαν μπροστά στην πόρτα, ξαφνικά έλαμψε φως μέσα στο κελί και παρουσιάστηκε άγγελος Κυρίου. Σκούντηξε τον

Πέτρο στο πλευρό κι όταν εκείνος ξύπνησε του είπε: «Σήκω γρήγορα, βάλε τα σανδάλια και το πανωφόρι σου και ακολούθα με». Καθώς του έλεγε αυτά οι αλυσίδες λύθηκαν από τα χέρια του και έπεσαν κάτω.

Αμέσως ο Πέτρος σηκώθηκε και έκανε όπως του πρόσταξε ο άγγελος, χωρίς να μπορεί να καταλάβει όμως ακόμα αν αυτό που ζούσε ήταν πραγματικότητα ή όραμα. Ακολουθώντας τον άγγελο πέρασαν την πρώτη φρουρά και κατόπιν τη δεύτερη κι έφτασαν μπροστά στην σιδερένια πύλη της φυλακής που έβγαζε στην πόλη. Η πόρτα άνοιξε μόνη της και ο Απόστολος συνοδευόμενος από τον ουράνιο σύντροφό του βρέθηκε ξανά ελεύθερος. Πέρασαν ένα στενό και ο άγγελος χάθηκε από τα μάτια του Πέτρου. Τότε συνειδητοποίησε τι του είχε συμβεί και μονολόγησε με θαυμασμό: «Τώρα το καταλαβαίνω ότι έστειλε ο Κύριος τον άγγελό του και με γλίτωσε από τα χέρια του Ηρώδη και απ' όλα όσα προσδοκούσε ο Ιουδαϊκός λαός να πάθω!». Και ευγνωμώντας το Θεό πήγε στο σπίτι του Μάρκου όπου βρήκε πολλούς αδελφούς που ξαγρυπνούσαν προσευχόμενοι για τη σωτηρία του.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ο Άγιος Απόστολος Ιάκωβος

Καταγόταν από τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας. Ήταν γιος του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης και ασχολούνταν μαζί με τον αδελφό του Ιωάννη με την αλιεία. Τα δυο αδέρφια επέδειξαν μεγάλο ζήλο ως μαθητές του Κυρίου. Γι' αυτό και τους αποκαλούσαν «υιούς βροντής» και έγιναν μάρτυρες πολλών μεγάλων γεγονότων.

Μετά την Πεντηκοστή ο Απόστολος Ιάκωβος κήρυξε το Ευαγγέλιο στην ευρύτερη περιοχή της Παλαιστίνης. Μεγάλο πλήθος ανθρώπων δεχόταν τη νέα πίστη και άλλαζε τρόπο ζωής χάρις στο έργο του Ιακώβου. Αυτό θορύβησε ιδιαίτερα τους άρχοντες των Ιουδαίων, οι οποίοι, το έτος 44 μ.Χ., τον συνέλαβαν και τον αποκεφάλισαν με διαταγή του Ηρώδου Αγρίππα.

1. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;

Ο Ηρώδης έδωσε εντολή να:

- α. θανατωθεί ο Ιάκωβος
- β. κατασκευαστούν οι πυραμίδες
- γ. εξοριστούν οι Ρωμαίοι

Ο Πέτρος φυλακίστηκε γιατί:

- α. χρωστούσε στο ΙΚΑ
- β. ήταν Απόστολος του Χριστού
- γ. έκλεψε μια τράπεζα

Οι χριστιανοί μόλις έμαθαν την φυλάκισή του:

- α. έφυγαν σε άλλες πόλεις
- β. προσευχήθηκαν για τη σωτηρία του
- γ. φοβήθηκαν και αλλαξοπίστησαν

2. Συμπλήρωσε το κείμενο.

«..... του
..... των
..... σαν
..... και
..... τους
..... και
..... , δεν
..... σε
..... τη του
..... » .

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Όπως και στην Καισάρεια έτσι και στην Αντιόχεια άρχισαν διώξεις κατά των χριστιανών. Σ Λ

2. Ο Πέτρος φυλακίστηκε με εντολή του Ηρώδη Αντίπα. Σ Λ

3. Ο Θεός υπάκουσε στην κοινή προσευχή της Εκκλησίας για τη σωτηρία του Πέτρου. Σ Λ

4. Ο Πέτρος απελευθερώθηκε από τα δεσμά του με τη βοήθεια των άλλων Αποστόλων. Σ Λ

4. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΗΡΩΔΗΣ, ΑΓΡΙΠΠΑΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ,
ΠΑΣΧΑ, ΦΥΛΑΚΗ, ΑΛΥΣΙΔΕΣ.

A	Λ	Υ	Σ	Ι	Δ	Ε	Ρ	Α	Ι
Λ	Ε	Φ	Σ	Η	Δ	Ω	Ρ	Η	Α
Υ	Α	Ε	Ρ	Τ	Υ	Θ	Ι	Π	Κ
Σ	Ω	Γ	Ι	Α	Κ	Ω	Β	Ο	Σ
Ι	Β	Μ	Ρ	Λ	Η	Ξ	Γ	Φ	Η
Δ	Α	Ψ	Χ	Ι	Ζ	Α	Σ	Δ	Κ
Ε	Χ	Ω	Β	Ν	Π	Μ	Ε	Ρ	Α
Σ	Ρ	Δ	Φ	Ν	Α	Π	Υ	Τ	Λ
Ψ	Α	Κ	Ω	Β	Ο	Σ	Α	Ξ	Υ
Ο	Π	Α	Σ	Χ	Α	Λ	Η	Σ	Φ

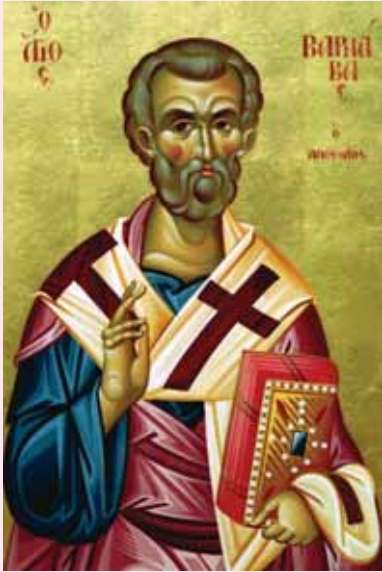
Μεγαλυνάριο

Παύλος η
κατάπανσις
διωγμών* και
θείος Βαρνάβας*,
παρακλήσεως ο
υιός*, Χριστόν
ζωοδότην* τοις
έθνεσι κηρύσσει* εκ
πόλεως εις πόλιν*,
λόγον σωτήριον.

Ήχος πλ. δ'.

17 Η πρώτη περιοδεία του Παύλου και του Βαρνάβα.

Ο Άγιος Βαρνάβας

Ήταν Ιουδαίος από την Κύπρο και στα χρόνια των Αποστόλων κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ. Συνεργάτης του Αποστόλου Παύλου, κήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού στην Ιερουσαλήμ, στη Ρώμη, στην Αλεξάνδρεια και στη γενέτειρά του Κύπρο. Εκεί (στη Σαλαμίνα) λιθοβολήθηκε από τους Ιουδαίους και τους ειδωλολάτρες και στη συνέχεια τον έκαψαν. Τα άγια λείψανα του συνέλεξε ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Μάρκος και τα τοποθέτησε σε σπήλαιο.

Ο Βαρνάβας υπήρξε μεγάλη και ένδοξη εκκλησιαστική φυσιογνωμία, που διακρίθηκε για τη φλογερή του πίστη και για την ικανότητα του στο κήρυγμα του Θεού λόγου.

«... μέσα από πολλές θλίψεις ...».

Στην Αντιόχεια το Ευαγγέλιο κέρδιζε τα πλήθη χάρις της Βασιλείας του Θεού. Μαθαίνοντας το οι Απόστολοι, έστειλαν εκεί τον **Βαρνάβα**, για να στηρίξει την Εκκλησία. Εκείνος, με τη βοήθεια του Σαύλου -που έφερε από την Ταρσό-, παρέμειναν στην πόλη ένα χρόνο διδάσκοντας το λαό και προτρέποντας όλους τους αδελφούς να παραμείνουν με όλη τη δύναμη της καρδιάς τους πιστοί στο Θεό.

Ενώ μια μέρα βρίσκονταν όλοι συγκεντρωμένοι σε λειτουργική σύναξη λατρεύοντας τον Κύριο, άκουσαν το Άγιο Πνεύμα να τους λέει: «*Να μου ξεχωρίσετε το Βαρνάβα και το Σαύλο, για να επιτελέσουν το έργο για το οποίο τους έχω καλέσει*». Υπακούοντας οι χριστιανοί με χαρά στη θεϊκή εντολή, αφού νήστεψαν και προσευχήθηκαν, έβαλαν τα χέρια τους επάνω στα κεφάλια τους και τους έστειλαν.

Οι δύο Απόστολοι με οδηγό τους το Άγιο Πνεύμα, πέρασαν από τη Σελεύκεια με πλοίο στην **Κύπρο**. Ξεκινώντας από τη Σαλαμίνα και διασχίζοντας το νησί κηρύττοντας το λόγο του Θεού σε Ιουδαίους και εθνικούς, έφτασαν στην Πάφο. Εκεί βρήκαν πολλούς από τους κατοίκους της πόλης καθώς και τον τοπικό διοικητή Σέργιο Παύλο υπό την επήρεια ενός μάγου ψευτοπροφήτη, του Ελύμα. Ο Σέργιος Παύλος όταν έμαθε για την άφιξη και το κήρυγμά τους κάλεσε το Βαρνάβα και το Σαύλο (που οι πιστοί τον αποκαλούσαν πλέον Παύλο) και ζήτησε να ακούσει το λόγο του Θεού. Ο Ελυμάς όμως αντιδρούσε και διαστρέβλωνε κάθε τι που έλεγαν οι Απόστολοι. Τότε ο Παύλος στράφηκε στον μάγο και αφού τον κοίταξε επίμονα του είπε: «*Γιε του διαβόλου, που είσαι γεμάτος από κάθε είδους πονηριά και ραδιουργία και πολεμάς κάθε καλό, δεν θα πάψεις ποτέ να διαστρεβλώνεις την αλήθεια του Θεού; Τώρα το χέρι του Κυρίου θα πέσει πάνω σου και θα*

τυφλωθείς και δεν θα δεις ξανά τον ήλιο μέχρι να διορθωθείς». Κι αμέσως ο Ελυμάς τυφλώθηκε, προκαλώντας τόσο μεγάλο δέος σε όλους τους παρευρισκόμενους, που πίστεψαν στο Θεό.

Η πρώτη όμως αυτή περιοδεία του Αποστόλου Παύλου δεν τελείωσε εκεί. Πέρασαν ξανά στην Ασία, στην Πέργη της Παμφυλίας μετά στο Ικόνιο, στα Λύστρα, στη Δέρβη, στην Αντιόχεια της Πισιδίας, έφτασαν ως την Αττάλεια, για να επιστρέψουν μετά από πολύ καιρό πίσω στην Αντιόχεια της Συρίας έχοντας υποστεί πολλές ταλαιπωρίες, ατέλειωτες οδοιπορίες, στερήσεις, πείνα, δίψα, απειλές, διωγμούς, λιθοβολισμούς έως θανάτου. Απτόητοι όμως, γιατί είχαν μαζί τους το Άγιο Πνεύμα να τους ενισχύει και να τους παρηγορεί, δεν αμέλησαν ποτέ την ιερή αποστολή τους. Παντού κήρυτταν το Ευαγγέλιο με παρηγορία, θερράπευαν αρρώστους, βάπτιζαν χριστιανούς, χειροτονούσαν πρεσβυτέρους. Στήριζαν το ηθικό των πιστών συμβουλεύοντάς τους να μένουν ακλόνητοι στην πίστη και θυμίζοντάς τους πως «μέσα από πολλές θλίψεις θα κερδίσουμε τη Βασιλεία του Θεού».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η Κύπρος

Η Κύπρος (ή αλλιώς “Νησί της Αφροδίτης”) είναι το τρίτο πιο μεγάλο νησί της Μεσογείου και το ανατολικότερο άκρο την Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η έκταση του νησιού είναι 9.251 τ.χλμ. Η ακτογραμμή της έχει μήκος 853 χλμ. ενώ ο πληθυσμός της φτάνει τους 800.000 κατοίκους περίπου. Παρά το γεγονός ότι μεγάλη έκταση του νησιού καλύπτεται από βουνά, η Κύπρος δεν μπορεί να χαρακτηριστεί στο σύνολο της ορεινή χώρα. Το κλίμα της είναι μεσογειακό.

Τα παλαιότερα αρχαιολογικά ευρήματα που έχουν βρεθεί στο νησί αφορούν την νεολιθική εποχή, γύρω στο 7000 π.Χ.. Λόγω της θέσεώς της υπήρξε αντικείμενο διεκδίκησης από πολλούς γειτονικούς λαούς και έτσι γνώρισε πολλές κατακτήσεις.

Κατά τον 20^ο αιώνα με τις Συνθήκες Ζυρίχης & Λονδίνου η Κύπρος ανακηρύχτηκε ανεξάρτητη δημοκρατία. Όμως το 1974 οι Τούρκοι αιφνιδιαστικά κατέλαβαν το βόρειο τμήμα του νησιού και εγκαθίδρυσαν ψευδοκράτος.

1. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΑΑΙΑΜΝΣ :

ΑΗΝΞΣΥ :

ΑΒΔΕΙΑΝΡΣΤΩΩ :

ΕΗΝΟΟΠΡΣΤΤΥΦΨ :

ΑΑΓΔΠΟΡΡΥ :

ΒΕΕΙΟΠΡΡΣΤΥ :

2. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Οι Απόστολοι έστειλαν στην Αντιόχεια:

α. τον Σαύλο.

β. τον Βαρνάβα.

γ. τον Ταρσό.

Η πρώτη περιοδεία του Παύλου ξεκίνησε από την:

α. Αντιόχεια της Παμφυλίας.

β. Αντιόχεια της Πισιδίας.

γ. Αντιόχεια της Συρίας.

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας βρήκαν τον μάγο Ελύμα:

α. στην Πάφο της Κύπρου.

β. στην Πέργη της Παμφυλίας.

γ. στην Σαλαμίνα της Κύπρου.

3. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ, ΣΕΛΕΥΚΕΙΑ, ΠΕΡΓΗ,
ΙΚΟΝΙΟ, ΛΥΣΤΡΑ, ΔΕΡΒΗ.

Π	Ο	Ρ	Τ	Α	Ρ	Τ	Σ	Υ	Λ
Ζ	Η	Χ	Ψ	Ω	Β	Ν	Ε	Μ	Υ
Α	Ε	Γ	Σ	Δ	Φ	Γ	Λ	Ε	Σ
Χ	Λ	Ι	Ρ	Η	Β	Ρ	Ε	Δ	Τ
Ψ	Ε	Κ	Τ	Ε	Υ	Θ	Υ	Ε	Ρ
Ω	Ζ	Ο	Β	Ν	Π	Μ	Κ	Β	Ι
Β	Α	Ν	Τ	Ι	Ο	Χ	Ε	Ι	Α
Ρ	Τ	Ι	Υ	Θ	Ι	Π	Ι	Τ	Π
Ε	Σ	Ο	Δ	Φ	Γ	Η	Α	Υ	Γ
Τ	Α	Ι	Κ	Α	Ρ	Ι	Α	Θ	Φ

4. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο Βαρνάβας στάλθηκε στην Αντιόχεια για να στηρίξει την Εκκλησία. Σ Λ

2. Ο Βαρνάβας αναζήτησε τον Σαύλο στην Ταρσό και τον έφερε μαζί του στην Αντιόχεια. Σ Λ

3. Ο Ελύμας αντιδρούσε στο άκουσμα του λόγου του Θεού και διαστρέβλωνε την αλήθεια. Σ Λ

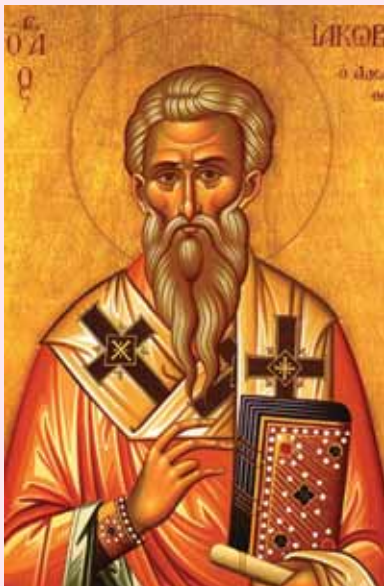
4. Το Άγιο Πνεύμα εγκατέλειψε τους Αποστόλους στη διάρκεια της περιοδείας τους. Σ Λ

Μεγαλυνάριο

Πόλις η αγία
νν συγκροτεί*
συνέδριον πάντων*
αποστόλων του
Ιησού* ομοθυμαδόν
δε* οι μαθηταί
Κυρίου* λαμβάνουν
αποφάσεις* εν θείω
Πνεύματι.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο Άγιος Ιάκωβος ο αδελφόθεος

Η παράδοση αναφέρει ότι ήταν ένας από τους γιους του Ιωσήφ από την πρώτη του γυναίκα, γι' αυτό ονομαζόταν «αδελφός του Κυρίου». Ο Ιάκωβος έγινε πρώτος επίσκοπος Ιεροσολύμων και είναι αυτός που έγραψε την πρώτη Θεία Λειτουργία της χριστιανικής Εκκλησίας, καθώς και μιας καθολικής επιστολής της Καινής μας Διαθήκης.

Ο Ιάκωβος ποίμανε την Εκκλησία των Ιεροσολύμων με δικαιοσύνη, με στοργή και στερεότητα στην πίστη. Αυτό όμως, εξήγγειρε τη μοχθηρία και την κακοουργία των Ιουδαίων. Αφού τον έπιασαν, τον έριξαν πάνω από το πτερύγιο του Ναού και ενώ ακόμα ήταν ζωντανός, τον αποτελείωσαν με άγριο κτύπημα στο κεφάλι.

«... μακριά από την αμαρτία».

Λίγο καιρό μετά την επιστροφή του Βαρνάβα και του Παύλου από την πρώτη τους ιεραποστολική περιοδεία, έφτασαν στην πόλη της Αντιόχειας χριστιανοί από την Ιερουσαλήμ και αναστάτωσαν τους πιστούς λέγοντάς τους πως: «Δεν πρόκειται να σωθείτε αν δεν κάνετε την περιτομή που ορίζει ο νόμος του Μωυσή». Ο Παύλος και ο Βαρνάβας όμως είχαν αντιρρήσεις πάνω σ' αυτό και προκλήθηκε μεταξύ τους μεγάλη συζήτηση. Κι επειδή δεν μπόρεσαν να έρθουν σε συνενόηση αποφάσισαν να πάνε στην Ιερουσαλήμ προκειμένου να πάρουν την γνώμη των Αποστόλων.

Πράγματι όταν έφτασαν εκεί οι Απόστολοι τους υποδέχθηκαν με χαρά και άκουσαν απ' αυτούς όλα όσα είχαν συμβεί στην περιοδεία τους και πως ο Θεός έδωσε και τη δυνατότητα στους εθνικούς να πιστέψουν. Τότε σηκώθηκαν κάποιοι αδελφοί που πριν πιστέψουν προέρχονταν από την παράταξη των Φαρισαίων και επέμεναν λέγοντας πως πρέπει οπωσδήποτε οι εθνικοί να περιτέμνονται και να τηρούν με ακρίβεια το νόμο του Μωυσή. Βλέποντας οι Απόστολοι πως δημιουργούνταν θόρυβος και αναστάτωση, πρότειναν να μαζευτούν εκεί όλοι οι πρεσβύτεροι προκειμένου να συζητηθεί ευρέως το θέμα.

Αφού συγκεντρώθηκαν όλοι, έγινε μεταξύ τους μεγάλη συζήτηση. Κάποια στιγμή έλαβε το λόγο ο Πέτρος και τους υπενθύμισε πως στον ίδιο είχε αποκαλύψει ο Θεός σε όραμα, πως δεν θα έπρεπε να ξεχωρίζουν τους εθνικούς στην πίστη και πως στην Καισάρεια είχε δώσει και σ' εκείνους το Άγιο Πνεύμα όπως είχε κάνει πριν και σ' αυτούς. Αμέσως μετά δόθηκε ο λόγος στους Βαρνάβα και Παύλο, για να διηγηθούν κι εκείνοι τα θαύματα που έκανε ο Θεός μέσω αυτών στους εθνικούς. Τελευταίος μίλησε ο **Ιάκωβος**, ο «αδελφός» του Κυρί-

ου, ο οποίος απολάμβανε το σεβασμό όλων. Είπε λοιπόν, με τη σοφία που τον διέκρινε: «Ακούστε με, αγαπητοί μου αδελφοί. Ο Πέτρος διηγήθηκε πως ο Θεός για πρώτη φορά φρόντισε να φτιάξει από τους εθνικούς ένα λαό δικό του και μ' αυτό συμφωνούν τα λόγια των προφητών που έχουν γράψει: «...Υστερα από αυτά θα επιστρέψω και θα οικοδομήσω τον οίκο του Δαβίδ, τον γκρεμισμένο και τα ερείπιά του θα τα ανορθώσω, για να ζητήσουν τον Κύριο οι υπόλοιποι άνθρωποι και όλα τα έθνη που θα έχουν γίνει δικός μου λαός. Εγώ, ο Κύριος τα λέω αυτά...». Γι' αυτό κι εγώ έχω τη γνώμη να μην επιβαρύνουμε τους εθνικούς που επιστρέφουν στο Θεό, αλλά να τους ζητήσουμε να φυλάγονται μακριά από τους μολυσμούς των ειδωλοθύτων και την αμαρτία».

Ακούγοντας και τη βαρύνουσα γνώμη του Ιακώβου, η πρώτη εκείνη «Αποστολική σύνοδος» -όπως έμεινε γνωστή στην ιστορία της Εκκλησίας - συμφώνησε και αποφάσισε να στείλει στην Αντιόχεια τους Βαρσαββά και Σίλα, μεταφέροντας μάλιστα και μια επιστολή με την απόφασή τους, ώστε να ειρηνεύσουν οι εκεί χριστιανοί.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η Ιερά Σύνοδος

Είναι το ανώτατο εκκλησιαστικό όργανο μέσω του οποίου διοικούνται όλες οι αυτοκέφαλες ορθόδοξες εκκλησίες με δημοκρατικό τρόπο. Το σύστημα αυτό διοίκησης έχει την αρχή του στην πρώτη Αποστολική Σύνοδο, που πραγματοποιήθηκε το 48 μ.Χ. στα Ιεροσόλυμα.

Προεδρεύεται από προκαθήμενο (συνήθως τον επίσκοπο της πρωτεύουσας του κράτους) και αποτελείται από τα κανονικά της μέλη. Σε ορισμένες εκκλησίες μέλη της είναι οι επίσκοποι της, ενώ σε άλλες περιπτώσεις μέλη της συνόδου είναι και εκλεγμένοι από τους ορθοδόξους λαϊκοί.

Στη χώρα μας η Ι. Σ. -που αποτελείται από όλους τους εν ενεργεία Μητροπολίτες (81)- συγκαλείται δύο φορές το χρόνο για να συζητηθούν σημαντικά θέματα που αφορούν την Εκκλησία της Ελλάδος. Τα τρέχοντα εκκλησιαστικά ζητήματα τα εξετάζει η Διαρκής Ιερά Σύνοδος που απαρτίζεται από 12 επισκόπους και συνεδριάζει κάθε μήνα.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Κάποιοι χριστιανοί από την Αντιόχεια αναστάτωσαν την Ιερουσαλήμ με τις απόψεις τους. Σ Λ
2. Οι Βαρνάβας και Παύλος συμφώνησαν και δέχθηκαν τις απόψεις τους. Σ Λ
3. Οι Απόστολοι συγκάλεσαν την πρώτη “Αποστολική σύνοδο” προκειμένου να συζητηθεί το θέμα. Σ Λ
4. Ο Ιάκωβος πρότεινε να μην επιβαρύνουν τους εθνικούς που επιστρέφουν στο Θεό. Σ Λ

2. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΒΑΡΝΑΒΑΣ, ΠΑΥΛΟΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ,
ΒΑΡΣΑΒΒΑΣ, ΣΙΛΑΣ, ΣΥΝΟΔΟΣ.

P	Σ	A	Λ	I	Σ	I	Λ	A	B
Σ	Π	M	N	Ψ	Ω	B	X	A	E
I	A	K	Ω	B	O	Σ	P	E	Δ
Λ	Υ	Λ	K	Ε	H	Σ	Γ	Φ	Σ
A	Λ	Π	O	I	A	Θ	Υ	T	H
N	O	A	Σ	B	Δ	Φ	Γ	H	N
Σ	Σ	E	B	P	T	Υ	Θ	I	O
Ω	B	A	P	N	A	B	A	Σ	Δ
A	Σ	O	Δ	O	N	Υ	Σ	E	O
K	I	A	K	Ω	B	A	K	H	Σ

3. Ποια απ’ όλα είναι σωστό;

Ο Πέτρος θύμισε στους συνομιλητές του πως:

- α. δεν πρέπει να πιστεύουν τους ξένους.
- β. δεν πρέπει να ξεχωρίζουν τους εθνικούς.
- γ. δεν πρέπει να μαλώνουν μεταξύ τους.

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας διηγήθηκαν:

- α. τις περιπέτειες της περιοδείας τους.
- β. τα θαύματα που έκανε ο Θεός στους εθνικούς.
- γ. τα σχέδιά τους για τις μελλοντικές περιοδείες τους.

Ο Ιάκωβος προκειμένου να στηρίξει τη γνώμη του:

- α. χρησιμοποίησε τα λόγια των προφητών.
- β. υπενθύμισε πως ήταν “αδελφός” του Κυρίου Ιησού.
- γ. άρχιζε να φωνάζει στους γύρω του.

4. Συμπλήρωσε το κείμενο.

«..... Ο

.....

..... σ’

..... τους

..... Κι

να σε

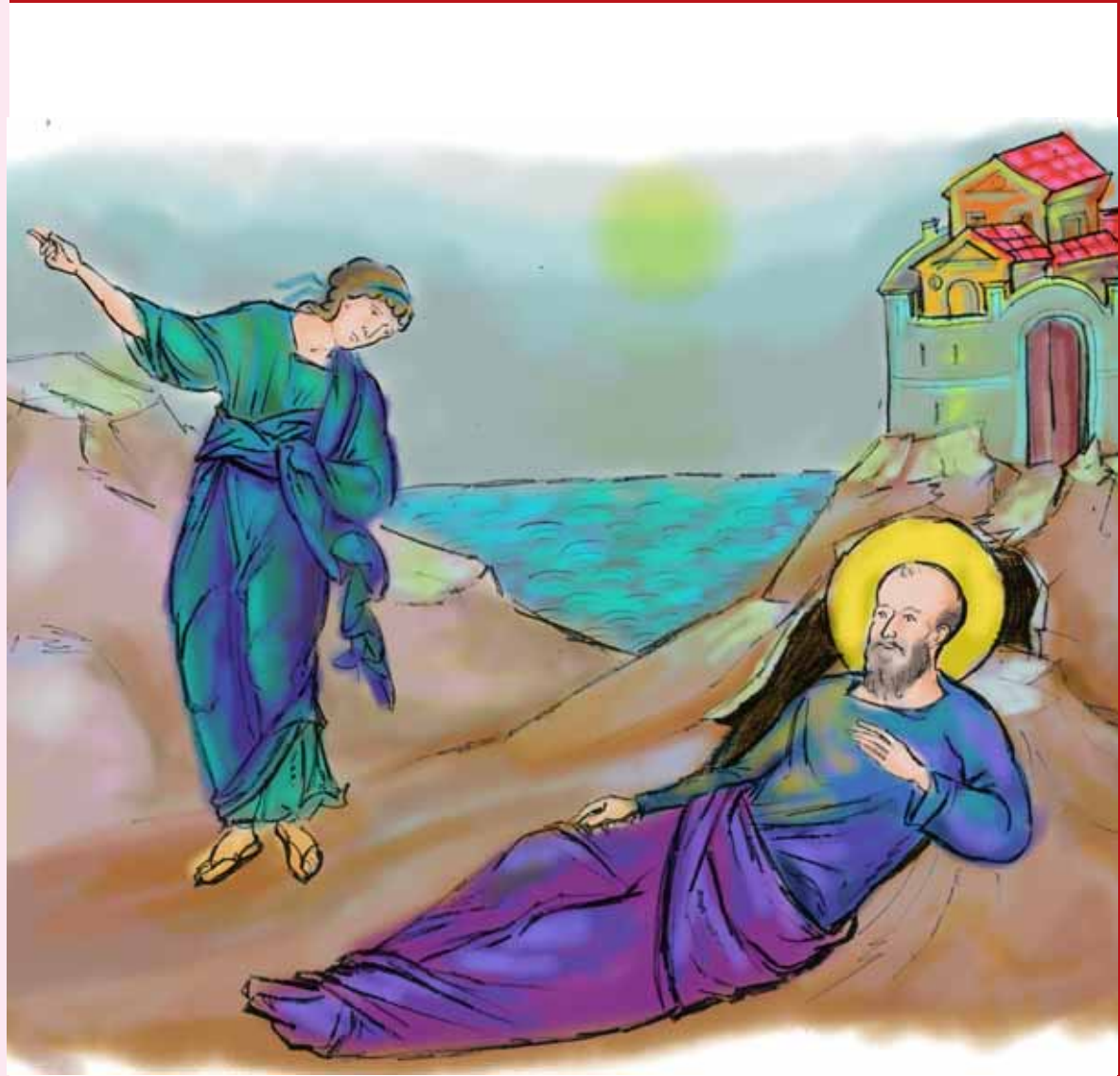
..... να

..... να την

των » .

Μεγαλυνάριο

Πάλιν προς Ευρώπην
οι ιεροί* πόδες
θείου Παύλου*
αφικνούνται ίνα
Χριστόν* έθνεσι
κηρύξει* απόστολος
ο θεός* στηρίξει δε
τας νέας* ψυχάς εν
χάριτι.

Ήχος πλ. δ'.

Ο Άγιος Τιμόθεος

Γεννήθηκε στα Λύστρα της Λυκαονίας από Έλληνα πατέρα και Ιουδαία μητέρα, την Ευνίκη. Ήμεινε μικρός ορφανός και τον ανέθρεψε η γιαγιά του, Λωίδα. Όταν ο Απόστολος Παύλος επισκέφθηκε τα Λύστρα, εκτιμώντας τα πνευματικά του χαρίσματα και το φλογερό του ζήλο, τον δέχθηκε ως συνοδό του στην δεύτερη περιοδεία του. Μετά το θάνατο του Παύλου, πιστορέφει στην Έφεσο και συνεχίζει την δράση του.

Κατά τη διάρκεια μιας ειδωλολατρικής εορτής της Αρτέμιδος της Εφέσου, υπέστη άγριο ξυλοδαρμό και μαρτυρικό θάνατο από τον εξαγριωμένο ειδωλολατρικό όχλο επειδή κατέκρινε τα όργια τους.

«... αγκαλιά σε όλους ...».

Έχοντας την επιστολή των Αποστόλων και των πρεσβυτέρων της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων στα χέρια τους, οι Βαρσαββάς, Σίλας, Βαρνάβας και Παύλος, έφτασαν στην Αντιόχεια όπου έγιναν δεκτοί με αγωνία από τους χριστιανούς της πόλης. Η αγωνία τους αυτή μετατράπηκε σε χαρά, όταν άκουσαν την απόφαση της Εκκλησίας της αγίας πόλης, που άνοιγε την μητρική της αγκαλιά σε όλους όσους πίστευαν στον Ιησού Χριστό, χωρίς να ξεχωρίζει σε τίποτα τους Ιουδαίους από τους άλλοτε εθνικούς. Έτσι, το έργο του ευαγγελισμού των ανθρώπων συνεχίστηκε απρόσκοπτα και η Εκκλησία προόδευε στο όνομα του Κυρίου.

Λίγες ημέρες αργότερα, ο Παύλος πρότεινε στους αδελφούς να ξεκινήσουν μία δεύτερη περιοδεία στους τόπους όπου είχαν πριν κηρύξει το λόγο του Θεού για να δουν την πρόοδο και να στηρίξουν στην πίστη τους εκεί χριστιανούς. Η πρόταση του Παύλου βρήκε σύμφωνους τους αδελφούς και αφού με θερμή προσευχή παρέδωσαν τους ιεραποστόλους αδελφούς τους στο θέλημα του Κυρίου τους κατευόδωσαν. Έτσι, ο Βαρνάβας με τον Μάρκο ξεκίνησαν για να επισκεφθούν τις Εκκλησίες της Κύπρου και ο Παύλος με τον Σίλα αυτές της Μικράς Ασίας.

Περιοδεύοντας λοιπόν, στις πόλεις της Συρίας και Κιλικίας, έφτασαν στην περιοχή των πόλεων Δέρβη, Λύστρα και Ικόνιο. Εκεί ο Παύλος και ο Σίλας συνάντησαν έναν νέο τον **Τιμόθεο**, ο οποίος ήταν γιος ενός Έλληνα και μιας Ιουδαίας. Ήταν ένας νέος που ξεχώριζε ανάμεσα στους άλλους για την μεγάλη του πίστη και αγάπη στο Θεό καθώς και για τον ιεραποστολικό του ζήλο. Έχοντας πόθο μέσα στην καρδιά του να μιμηθεί τους ιερούς Αποστόλους και να αναλωθεί στο

έργο του ευαγγελισμού των συνανθρώπων του ζήτησε από τον Παύλο να τον ακολουθήσει στην περιοδεία του. Κι εκείνος, αφού ζήτησε και τη γνώμη των εκεί αδελφών χριστιανών, τον δέχθηκε με χαρά.

Στη συνέχεια, ενώ σχεδίαζαν να κηρύξουν τον λόγο του Θεού στην Ασία, εμποδίστηκαν από το Άγιο Πνεύμα που τους κατηύθυνε προς τα παράλια της Μικράς Ασίας. Έτσι, αφού διέσχισαν τη Φρυγία και την περιοχή της Γαλατίας ήρθαν προς τα σύνορα της Μυσίας. Εκεί δεν τους επιτράπηκε πάλι από το Άγιο Πνεύμα να κατευθυνθούν στη Βιθυνία κι έτσι, αφού παρέκαμψαν τη Μυσία, κατέβηκαν στην περιοχή της Τρωάδας.

Εκεί, στη διάρκεια της νύχτας, ο Παύλος είδε ένα όραμα. Μπροστά του στάθηκε ένας Μακεδόνας που τον παρακαλούσε λέγοντας: «Πέρνα στη **Μακεδονία** και βοήθησέ μας». Όταν συνήλθε από το όραμα, κατάλαβε πως το θέλημα του Κυρίου ήταν να ακουστεί το Ευαγγέλιο του Χριστού και στην Ευρώπη. Έτσι μαζί με τη συνοδεία του σαλπάρισε για την ελληνική Μακεδονίας μας.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η Μακεδονία και Μακεδόνες

Το όνομα της Μακεδονίας προέρχεται από την Ελληνική μυθολογία. Ο "πατέρας" της Ιστορίας, ο Ηρόδοτος αναφέρει πως οι Μακεδόνες ή «Μακεδνόν έθνος» ήταν Ελληνικό φύλο και μάλιστα Δωρικό γένος, που κατοικούσε πρώτα στη Φθιώτιδα επί Δευκαλίωνα, στην Όσσα και τον Ολυμπο επί Δώρου και που τελικά εκδιώχθηκε από τους Καδμείους και κατέφυγε στην Πίνδο.

Υπάρχουν τρεις παραδόσεις για το όνομα της Μακεδονίας: 1. Από το γενάρχη Μακεδόνα, το γιο του Αιόλου. 2. Από το Μακεδόνα, το γιο του Λυκάονα (Βασιλιά της Ημαθίας), πατέρα της Πίνδου. 3. Το όνομα οφείλεται στο Μακεδόνα το γιο του Δία και της Θυίας, κόρης του Δευκαλίωνα, που απέκτησε τα τέκνα Άμαθον και Πίερων από το όνομα του οποίου ονομάστηκαν τα Πιέρια όρη.

Το όνομα πιθανότατα προέρχεται από το επίθετο μακεδνός, που σημαίνει σύμφωνα με τον Όμηρο «ψηλός». Ο λεξικογράφος Ησύχιος της Αλεξάνδρειας καταγράφει ως δωρική λέξη που σημαίνει «μεγάλος» ή «ουράνιος».

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΦΡΥΓΙΑ, ΚΙΛΙΚΙΑ, ΓΑΛΑΤΙΑ,
ΜΥΣΙΑ, ΤΡΩΑΔΑ, ΕΥΡΩΠΗ.

Μ	Υ	Σ	Ι	Ρ	Ι	Ε	Τ	Υ	Θ
Π	Δ	Φ	Α	Ι	Σ	Υ	Μ	Ζ	Ε
Α	Τ	Ρ	Ι	Α	Δ	Ρ	Ο	Τ	Μ
Ι	Κ	Υ	Τ	Ρ	Β	Ω	Ι	Ρ	Ν
Γ	Ν	Ι	Α	Τ	Γ	Π	Θ	Ω	Β
Υ	Μ	Β	Λ	Υ	Ε	Η	Υ	Α	Ω
Ρ	Ε	Ω	Α	Ι	Θ	Π	Τ	Δ	Ψ
Φ	Τ	Ψ	Γ	Σ	Κ	Λ	Ο	Α	Χ
Ο	Β	Χ	Λ	Δ	Φ	Ι	Ρ	Φ	Ζ
Κ	Ι	Ζ	Κ	Φ	Ν	Ξ	Α	Σ	Α

2. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

Οι απεσταλμένοι της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων:

- α. μετέφεραν την επιστολή της συνόδου.
- β. μετέφεραν την οικονομική βοήθεια.
- γ. απείλησαν με αφορισμό τους αιρετικούς.

Ο Παύλος πρότεινε να περιοδεύσουν στις πόλεις :

- α. για να μαζέψουν τρόφιμα για τους φτωχούς.
- β. για να στηρίξουν στην πίστη τους αδελφούς.
- γ. για να θαυμάσουν τα αξιοθέατα.

Ο Παύλος με τον Σίλα θα περιόδευαν στις πόλεις:

- α. της Γαλατίας.
- β. της Αραβίας.
- γ. της Μικράς Ασίας.

3. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΓΓΕΕΙΑΜΟΣΣΥ :

ΑΑΚΟΟΠΠΡΣΤ :

ΑΕΙΗΚΛΟΟΟΠΡΣΣΤ :

ΑΘΙΝΝΟΠΡΣΥΩ :

ΕΗΙΟΠΡΧ :

ΑΔΕΙΝΟΣΥ :

4. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο Βαρνάβας με τον Μάρκο περιόδευσαν στις πόλεις της Κύπρου. Σ Λ

2. Παύλος και ο Σίλας εμποδίστηκε από το Άγιο Πνεύμα να περιοδεύσει στην Ασία. Σ Λ

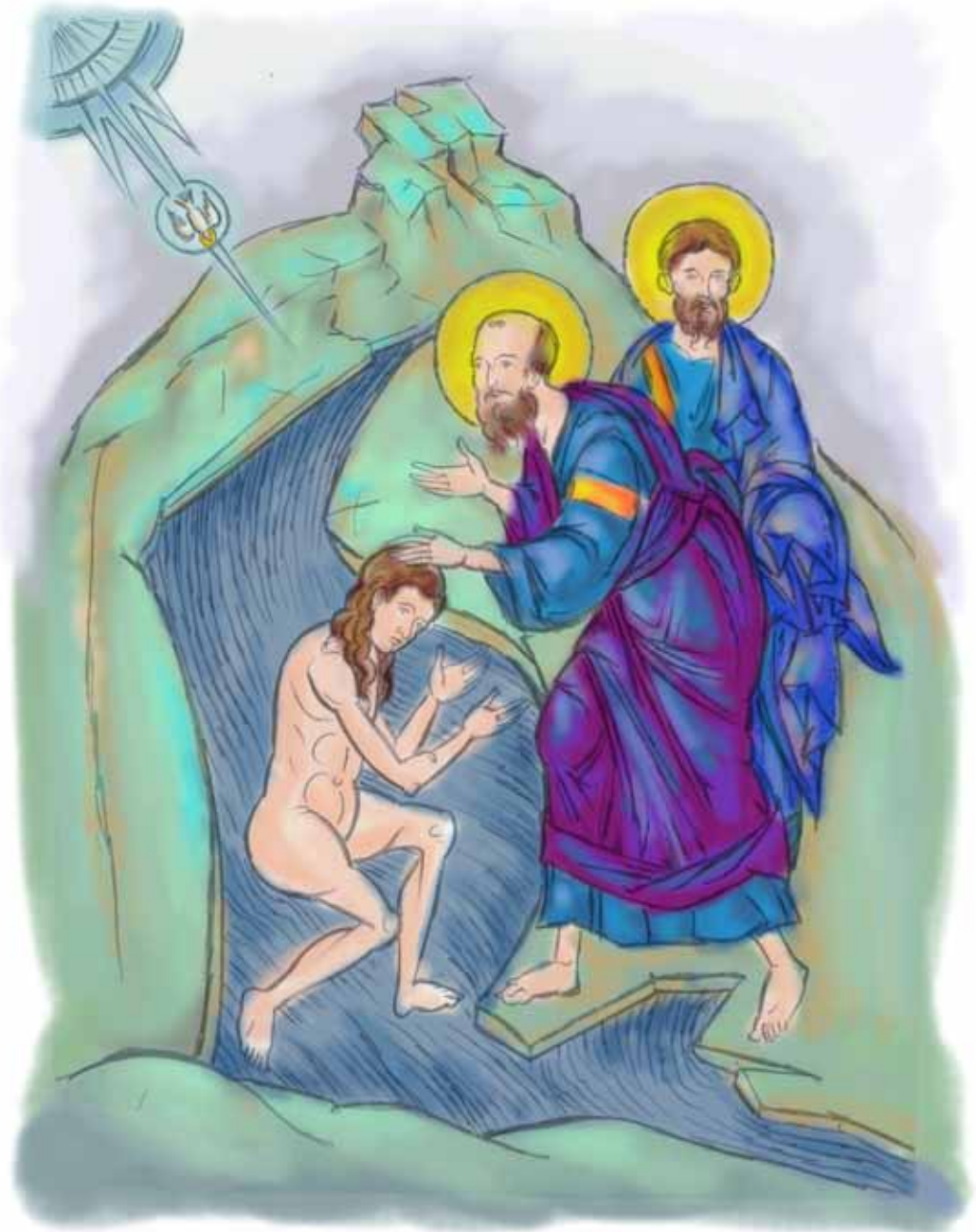
3. Ο Τιμόθεος ήταν ένας ευσεβής νέος, γιος Ιουδαίων της διασποράς. Σ Λ

4. Ο Παύλος είδε σε όραμα έναν Θρακιώτη να του ζητάει να περάσει στην Θράκη. Σ Λ

Μεγαλυνάριο

Ἐν Μακεδονία πάλιν
ελθὼν* πρῶτον
εἰς Φιλίππους*
αφικνεῖται καὶ
ποταμῷ* βαπτίζει
ὁ Παῦλος* Χριστόν
δε καταγγέλει*
λαόν πρὸς φῶς
προσάγων* λόγοις
καὶ θαύμασιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ Ἁγία Λυδία ἡ Φιλιπησια

Καταγόταν ἀπὸ τὰ Θυάτειρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ζούσε ὁμῶς στὴν πόλη τῶν Φιλιππῶν ὅπου ἐμπορευόταν τὴν πολύτιμη πορφύρη βαφῆ τῶν υφασμάτων. Υπήρξε προσήλυτη καὶ ἡ πρώτη Ἑυρωπαϊά χριστιανή που κατηχήθηκε καὶ βαπτίστηκε στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Ζυγάκτη, στὸς Φιλίππους τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο.

Ἡ μνήμη τῆς τιμάται ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στὶς 20 Μαΐου. Στὴν Καβάλα ἀλλὰ καὶ στὴν Ἀσπροβάλτα ὑπάρχουν ναοὶ ἀφιερωμένοι σὲ αὐτήν.

Λόγω τοῦ επαγγέλματός τῆς, θεωρεῖται προστάτης τῶν υφασματοπλῶν.

«... ἐσύ καὶ ἡ οἰκογένειά σου».

Ἀπὸ τὴν Τρωάδα, ὁ Παῦλος καὶ οἱ συνοδοὶ του, ταξίδεψαν ὡς τὴ Σαμοθράκη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πέρασαν ἀπέναντι στὴν Νεάπολη καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸς Φιλίππους. Τὸ ἐπόμενο Σάββατο πήγαν στὸ ποτάμι ὅπου συνάντησαν τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς προσήλυτους κατοίκους τῆς πόλης νὰ προσεύχονται κατὰ τὴ συνήθειά τους. Μὴ χάνοντας τὴν ευκαιρία ἄρχισαν νὰ τοὺς κηρύττουν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἀνάμεσα στὸ ευσεβές ἀκροατήριό ἦταν καὶ μιὰ θεοφοβούμενη γυναίκα που τὴν ἔλεγε **Λυδία**. Αὐτῆς τῆς γυναίκας τὴν καλὴ καρδιά ἀνοίξε ὁ Θεός, ὥστε νὰ ἀκούει μὲ ἰδιαίτερη προσοχὴ ὅσα ἔλεγε ὁ Παῦλος. Πίστεψε μὲ ὅλη τὴν ψυχὴ τῆς στὸ Ἐυαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν Παῦλο νὰ τὴν βαπτίσει μαζί μὲ τὴν οἰκογένειά τῆς.

Μία ἀπὸ τὶς ἡμέρες ἐκείνες, συνάντησαν μιὰ δούλη που εἶχε μέσα τῆς δαιμόνιο που τὴν ἔκανε νὰ μαντεύει δῆθεν τὸ μέλλον, παρασύροντας πολλοὺς ευκολόπιστους καὶ ἐπιφέροντας πολλὰ κέρδη στα ἀφεντικά τῆς. Αὐτὴ λοιπὸν μόλις τοὺς εἶδε, ἄρχισε νὰ φωνάζει δυνατὰ: «Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι δούλοι τοῦ Ὑψιστοῦ Θεοῦ, που σας ἀναγγέλλουν τὸ δρόμο τῆς σωτηρίας». Κι αὐτὸ συνέχιζε νὰ το κάνει πολλὲς ἡμέρες προκαλώντας μεγάλο θόρυβο καὶ δυσχεραίνοντας τὸ ἔργο τῶν Ἀποστόλων. Ἐτσι μιὰ μέρα ὁ Παῦλος, στράφηκε καὶ εἶπε στὸ πνεῦμα: «Σε προστάζω στὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ βγεις ἀπ' αὐτήν». Καὶ ἀμέσως τὸ δαιμόνιο βγήκε ἀπὸ μέσα τῆς.

Σαν εἶδαν τότε οἱ κύριοί τῆς πῶς χάθηκε ἡ ἐλπίδα τοῦ κέρδους τους, ἔπιασαν τὸν Παῦλο καὶ τὸ Σίλα καὶ τοὺς ἔσυραν στὴν ἀγορὰ. Τοὺς ὠδήγησαν μπροστὰ στὸς στρατηγούς, κατηγορώντας τοὺς πῶς τάχα ἀναστάτωναν τὴν πόλη μὲ ἀνεπίτρεπτες γι' αὐτοὺς τοὺς Ῥωμαίους διδασκαλίες καὶ ἔθιμα. Τότε, σύσσωμο τὸ πλήθος ξεσηκώθηκε

εναντίον τους και αφού έσχισαν τα ρούχα τους, τους χτυπούσαν για πολύ ώρα με ραβδιά. Μετά τους έριξαν στη φυλακή και διατάχθηκε ο δεσμοφύλακας να τους φρουρεί αυστηρά.

Γύρω στα μεσάνυχτα κι ενώ ο Παύλος και ο Σίλας προσεύχονταν και έψαλλαν ύμνους, προκαλώντας το θαυμασμό των άλλων κρατουμένων, ξαφνικά έγινε ισχυρός σεισμός, τόσο που τα θεμέλια της φυλακής σαλεύτηκαν και άνοιξαν όλες οι πόρτες και όλων τα δεσμά λύθηκαν! Ξύπνησε, τότε, ο δεσμοφύλακας και σαν είδε ανοιγμένες τις πόρτες της φυλακής, έσυρε το μαχαίρι του έτοιμος ν' αυτοκτονήσει, νομίζοντας πως είχαν δραπετεύσει οι φυλακισμένοι. Φώναξε τότε ο Παύλος δυνατά λέγοντας: «Μην κάνεις κανένα κακό στον εαυτό σου, γιατί είμαστε όλοι εδώ». Τότε εκείνος, πήδησε μέσα στη φυλακή και κυριευμένος από τρόμο έπεσε στα γόνατα μπροστά στον Παύλο και το Σίλα. Κατόπιν τους οδήγησε έξω και είπε: «Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;» Κι εκείνοι απάντησαν: «Πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό και θα σωθείς εσύ και η οικογένειά σου».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η φυλακή του Παύλου

Πάνω από την αρχαία αγορά των Φιλίππων υπάρχει μεγάλος παλαιοχριστιανικός ναός, στα δεξιά του οποίου ένας στενός διάδρομος οδηγεί σε μια κρύπτη, ένα μικρό σκοτεινό κτίριο με δύο χώρους που τους σκεπάζουν καμάρες. Αυτό το κτίσμα, κατά την παράδοση, ήταν η φυλακή του Αποστόλου Παύλου.

Οι χριστιανοί το διαμόρφωσαν σε μικρό ναΐσκο με ενδιαφέρουσες τοιχογραφίες (ο εικονισμός σκηνών από τη ζωή του Παύλου και του Σίλα στους Φιλίππους, η σύλληψή τους, η μαστίγωση από τους ραβδούχους όπως και η θαυματουργικό τρόπο απελευθέρωσή τους καθώς και η βάπτισή του δεσμοφύλακα και της οικογένειάς του).

Η φυλακή αυτή καταχώθηκε για κάποια χρονική περίοδο από τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες. Μετά τις ανασκαφές της Γαλλικής αρχαιολογικής σχολής ήρθε και πάλι στο φως.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Η Λυδία ήταν η πρώτη κάτοικος της Ευρώπης που πίστεψε στον Ιησού Χριστό. Σ Λ
2. Η “μάντισσα” κατηγορούσε τους Αποστόλους πως έλεγαν ψέματα στους πολίτες. Σ Λ
3. Ο Παύλος και ο Σίλας κλείστηκαν στη φυλακή γιατί έθιξαν τα συμφέροντα των κυρίων της δούλης. Σ Λ
4. Ο δεσμοφύλακας βλέποντας τις ανοιχτές πόρτες της φυλακής πήγε να αυτοκτονήσει. Σ Λ

2. Ποια απ’ όλα είναι σωστό;

1. Οι Απόστολοι έφτασαν στους Φιλίππους:
 - α. αφού πέρασαν από τη Νεάπολη και Σαμοθράκη.
 - β. αφού πέρασαν από τη Θεσσαλονίκη και τη Σάμο.
 - γ. αφού πέρασαν από την Τρωάδα και τη Θράκη.
2. Οι Απόστολοι συνάντησαν τους Ιουδαίους:
 - α. στη συναγωγή της πόλης.
 - β. στην αγορά της πόλης.
 - γ. σ’ ένα κοντινό ποτάμι.
3. Οι Ρωμαίοι, όταν άκουσαν τις κατηγορίες:
 - α. τους έδιωξαν από την πόλη.
 - β. τους δίκασαν και τους αθώωσαν.
 - γ. τους χτύπησαν και τους φυλάκισαν.

3. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ, ΝΕΑΠΟΛΗ, ΦΙΛΙΠΠΟΙ,
ΛΥΔΙΑ, ΔΟΥΛΗ, ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ.

A	I	O	Γ	H	T	A	P	T	Σ
I	E	P	T	Y	Θ	I	O	A	Π
Δ	A	Σ	Δ	Φ	Γ	H	M	Ξ	I
Y	K	Λ	H	Λ	Y	O	Δ	Z	O
Λ	X	Ψ	Ω	B	Θ	N	M	E	Π
Π	O	I	Θ	P	Y	T	P	Λ	Π
Ξ	N	E	A	Π	O	Λ	H	K	I
M	A	K	Ω	Σ	Δ	Φ	Γ	H	Λ
P	H	E	Z	X	Ψ	Ω	B	N	I
Σ	T	P	A	T	H	Γ	O	Σ	Φ

4. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

ο ν’ οι το σαν της και του τις πως είδε τότε είχαν έσυρε πόρτες έτοιμος φυλακής μαχαίρι ξύπνησε νομίζοντας ανοιγμένες δραπετεύσει δεσμοφύλακας αυτοκτονήσει φυλακισμένοι

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Μεγαλυνάριο

Ἐἰς Βέροιαν φθάσας
διὰ νυκτός* εὗρεν
τους κατοίκους*
ενγενεῖς και
θεοσεβεῖς* εκ
Θεσσαλονίκης*
ερχόμενος συν
Σίλα*, Λουκά και
Τιμοθέω* Παῦλος ο
ἐνδοξος.

Ἦχος πλ. δ'.

Η Θεσσαλονίκη

Η Θεσσαλονίκη ιδρύθηκε μεταξύ 316-315 π.Χ. από τον Κάσσανδρο και έλαβε το όνομά της προς τιμήν της συζύγου του, Θεσσαλονίκης, η οποία ήταν ετεροθαλής αδελφή του Μεγάλου Αλεξάνδρου και κόρη του Φιλίππου Β' και της πέμπτης συζύγου του, της Θεσσαλής περιγίπισσας Νικησιπόλης. Το όνομά της προέρχεται από τη σύνθεση των λέξεων «Θεσσαλών» και «Νίκη», σε ανάμνηση της νίκης των Μακεδόνων και του Κοινού των Θεσσαλών έναντι του τυραννικού καθεστώτος των Φερών και των συμμάχων της, Φωκέων, στο πλαίσιο του Γ' Ιερού Πολέμου.

«... να στηρίξουν τους νέους αδελφούς».

Φεύγοντας από τους Φιλίππους, ο Παύλος, ο Σίλας, ο Λουκάς και ο Τιμόθεος, πέρασαν από την Αμφίπολη και την Απολλωνία με προορισμό τη **Θεσσαλονίκη**. Στη μεγάλη αυτή πόλη υπήρχε συναγωγή, αφού η κοινότητα των Ιουδαίων εκεί ήταν σημαντική.

Ο Παύλος, λοιπόν, σύμφωνα με τη συνήθειά του, μπήκε στη συναγωγή και για τρία Σάββατα συζητούσε μαζί τους από τις Γραφές, εξηγώντας τους με αποδείξεις πως ήταν αναγκαίο να πεθάνει ο Μεσσίας και ν' αναστηθεί από τους νεκρούς και τους τόνιζε: *«Ο Μεσσίας αυτός, είναι ο Ιησούς, τον οποίο εγώ σας κηρύττω»*. Μερικοί από τους Ιουδαίους που ήταν καλοπροαίρετοι πείστηκαν από τα λόγια των Αποστόλων. Οι περισσότεροι όμως απ' αυτούς που πίστεψαν ήταν θεοσεβείς προσήλυτοι, Ελληνίδες και Έλληνες.

Βλέποντας όλα αυτά οι υπόλοιποι Ιουδαίοι, ζηλοφθόνησαν κι αφού πήραν μαζί τους μερικούς αργόσχολους, ξεσήκωσαν τον όχλο και προκαλούσαν θόρυβο στην πόλη. Γεμάτοι οργή πήγαν έξω από το σπίτι του Ιάσονα που φιλοξενούσε τους Αποστόλους και τους αναζητούσαν για να τους οδηγήσουν δέσμιους στην αγορά. ΑΛΛ' επειδή δε βρήκαν τους ίδιους, έσυραν τον Ιάσονα και μερικούς άλλους αδελφούς μπροστά στους άρχοντες, φωνάζοντας: *«Αυτοί που αναστάτωσαν την οικουμένη, ήρθαν τώρα κι εδώ. Κρύβονται στο σπίτι του ο Ιάσονα. Κι όλοι αυτοί ενεργούν ενάντια στους νόμους του Καίσαρα, λέγοντας πως άλλος είναι ο βασιλιάς, ο Ιησούς»*. Έτσι, προκάλεσαν ταραχή στο λαό και στους άρχοντες που τα άκουγαν κι αφού πήραν χρηματική εγγύηση από τον Ιάσονα και τους υπόλοιπους, τους άφησαν ελεύθερους. Βλέποντας οι αδελφοί πως το κλίμα στην πόλη ήταν κακό, μόλις νύχτωσε, φυγάδευσαν τους Αποστόλους στη Βέροια.

Όταν έφτασαν στην **Βέροια**, πήγαν πάλι στη συναγωγή των Ιουδαίων, ελπίζοντας να γίνουν δεκτοί. Με έκπληξη όμως διαπίστωσαν πως αυτοί ήταν ευγενέστεροι από τους Ιουδαίους της Θεσσαλονίκης και δέχτηκαν το μήνυμα του Ευαγγελίου με πολλή προθυμία. Μάλιστα, προκειμένου να διαπιστώσουν την αλήθεια των λόγων του Παύλου και των άλλων Αποστόλων, εξέταζαν με προσοχή τις Γραφές. Έτσι κι απ' αυτούς πίστεψαν πολλοί, όπως και από τους προσήλυτους Έλληνες Βεροιοίς. Ανάμεσά τους ήταν και ο Σωσίπατρος, ο γιος του Πύρρου, που θα γινόταν έκτοτε ένας από τους πιο πιστούς μαθητές και συνοδοιπόρους του Αποστόλου Παύλου.

Όμως οι Ιουδαίοι της Θεσσαλονίκης, μόλις έμαθαν ότι και στη Βέροια κηρύχτηκε ο Λόγος του Θεού από τον Παύλο, ήρθαν κι άρχισαν να ξεσηκώνουν κι εκεί τους όχλους. Τότε οι αδελφοί, φοβούμενοι για την ασφάλεια του Παύλου, τον φυγάδευσαν ως τη θάλασσα, ενώ ο Σίλας και ο Τιμόθεος παρέμειναν εκεί, προκειμένου να στηρίξουν τους νέους αδελφούς στα πρώτα βήματά τους στην εν Χριστώ ζωή.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

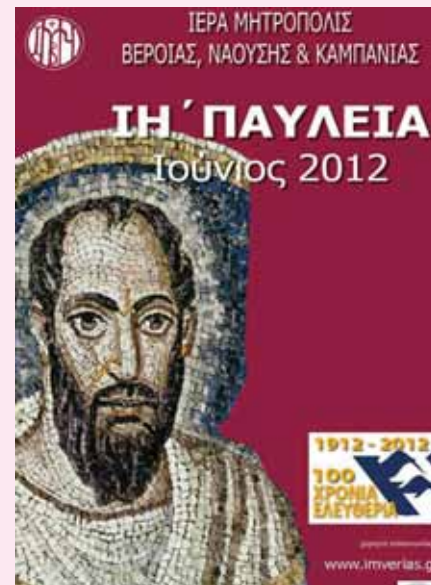
.....

Η Βέροια και ο Παύλος

Η πόλη της Βέροιας σεμνύνεται γιατί ιδρυτής της Εκκλησίας της είναι ο Απόστολος των Εθνών Παύλος. Γι' αυτό και η Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, χαρακτηρίζεται τιμητικά ως «Αποστολική».

Σπουδαίο θρησκευτικό μνημείο στην πόλη είναι το περίφημο «βήμα του Αποστόλου Παύλου», ο τόπος που σύμφωνα με την επιβεβαιωμένη παράδοση, δίδαξε το Ευαγγέλιο στους Βεροιοείς.

Τέλος, από το 1994, τελούνται κάθε χρόνο στην Ιερά Μητρόπολη, προς τιμήν του Αποστόλου Παύλου, ποικίλλες πολιτιστικές και θρησκευτικές εκδηλώσεις, με γενικό τίτλο «ΠΑΥΛΕΙΑ».

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΑΜΦΙΠΟΛΗ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ, ΙΑΣΟΝΑΣ,
ΒΕΡΟΙΑ, ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣ, ΠΥΡΡΟΣ.

Σ	Ι	Ε	Ρ	Τ	Υ	Θ	Ι	Ο	Π
Ο	Α	Ι	Ν	Ω	Λ	Λ	Ο	Π	Α
Ρ	Σ	Μ	Α	Σ	Δ	Π	Φ	Γ	Η
Τ	Ο	Ξ	Φ	Κ	Λ	Υ	Ζ	Β	Χ
Α	Ν	Ψ	Ω	Ι	Β	Ρ	Ε	Ν	Μ
Π	Α	Π	Ο	Ι	Π	Ρ	Θ	Υ	Τ
Ι	Σ	Ρ	Ε	Λ	Ο	Ο	Κ	Ξ	Η
Σ	Γ	Φ	Δ	Ι	Α	Σ	Λ	Μ	Ν
Ω	Ο	Π	Α	Ζ	Χ	Ψ	Ω	Η	Β
Σ	Ω	Σ	Ι	Π	Α	Τ	Ρ	Ω	Σ

2. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... τους
....., ο,
....., ο και
..... την
..... και
..... με τη
..... Στη
.....
..... η των

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Στη Θεσσαλονίκη υπήρχε σημαντική ιουδαϊκή κοινότητα που διατηρούσε τζαμί. **Σ Λ**
2. Ο Παύλος επί τρία Σάββατα δίδασκε στη συναγωγή σχετικά με το πρόσωπο του Μεσσία. **Σ Λ**
3. Οι Ιουδαίοι της Θεσσαλονίκης αντέδρασαν στο κήρυγμα του Παύλου και ξεσήκωσαν τον όχλο εναντίον του. **Σ Λ**
4. Ο Παύλος οδηγήθηκε δέσμιος στην αγορά της Θεσσαλονίκης και δικάστηκε από τους άρχοντες. **Σ Λ**

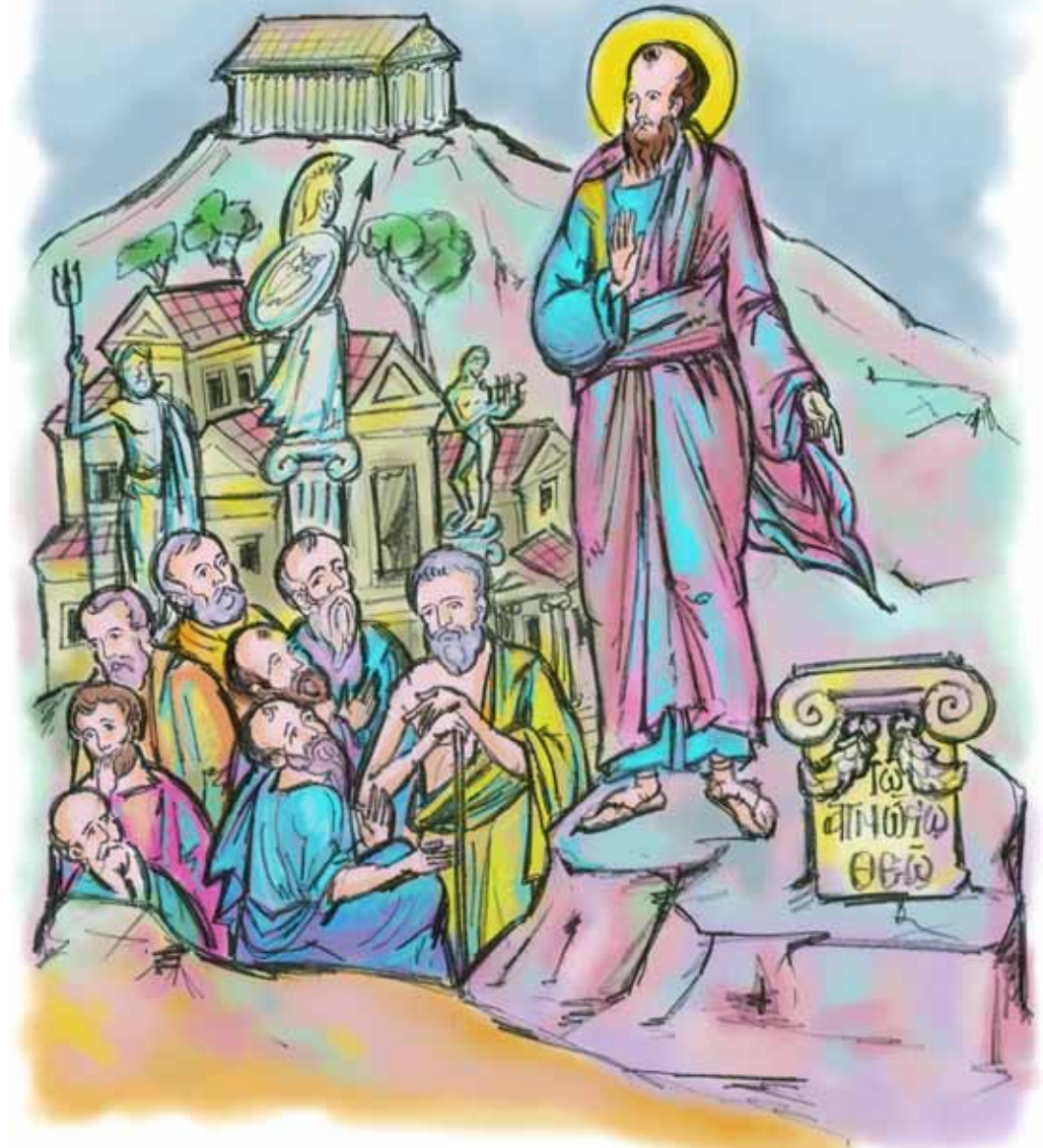
4. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

1. Ο Παύλος φεύγοντας από την Θεσσαλονίκη πήγε:
α. στην Αμφίπολη.
β. στην Απολλωνία.
γ. στη Βέροια.
2. Εκεί διαπίστωσε πως οι Ιουδαίοι της πόλης ήταν:
α. ευγενέστεροι εκείνων της Θεσσαλονίκης.
β. αγενέστεροι εκείνων της Θεσσαλονίκης.
γ. συμπαθέστεροι εκείνων της Θεσσαλονίκης.
3. Μεταξύ όσων πίστεψαν ήταν και ένας νέος,:
α. ο Ιάσονας.
β. ο Πύρρος.
γ. ο Σωσίπατρος.

Μεγαλυνάριο

Φεύγων εκ Βεροίας,
εκδιωχθείς*,
Παύλος προς
Αθήνας* και προς
Κόρινθον κατελθών*
φιλοσόφους
φέρει* προς φως
θεογνωσίας*
Χριστόν αυτοίς
κηρύττων*,
άγνωστον πρότερον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο Άρειος Πάγος

Είναι ένας βραχώδης λόφος βορειοδυτικά της Ακρόπολης. Το όνομά του προέρχεται είτε από το θεό Άρη, είτε από τις «Αρές Ερινύες» που ήταν θεότητες της τιμωρίας και της εκδίκησης. Στην αρχαιότητα ο βράχος αυτός ήταν αφενός τόπος λειτουργίας δικαστικού σώματος και αφετέρου θρησκευτικός με αρκετά ιερά.

Περίπου το 51 μ.Χ. ο Απόστολος Παύλος κήρυξε εκεί για πρώτη φορά το Χριστιανισμό στους Αθηναίους. Στα μέσα του 16ου αιώνα στη κορυφή του λόφου ανεγέρθηκε χριστιανικός ναός προς τιμή του Διονυσίου του Αρεοπαγίτη. Σήμερα Άρειος Πάγος λέγεται το ανώτατο δικαστήριο της Ελλάδας.

«... την ανάγκη να Τον αποζητούν...».

Από την ακτή της Μακεδονίας, ο Παύλος με πλοίο ταξίδεψε ως την Αθήνα. Εκεί συζητούσε κάθε μέρα με τους Ιουδαίους και με όσους σέβονταν τον αληθινό Θεό στη συναγωγή. Περιδιαβαίνοντας τους δρόμους της πόλης, έβλεπε παντού είδωλα και βωμούς ψεύτικων θεών και λυπόταν για το σκοτάδι της πολυθεΐας στο οποίο, η κατά τα άλλα μητρόπολη του πνεύματος όλου του αρχαίου κόσμου, ήταν βουτηγμένη.

Πήγαινε καθημερινά και στην αγορά, όπου συνομιλούσε με φιλοσόφους, προκαλώντας την περιέργειά τους για τα όσα τους έλεγε σχετικά με τον Ιησού και την ανάσταση των νεκρών. Μια μέρα λοιπόν τον πήραν και τον έφεραν στον **Άρειο Πάγο** λέγοντάς του: «Μπορούμε να μάθουμε ποιά είναι η καινούργια αυτή διδαχή για την οποία μιλάς εσύ; Γιατί ακούμε να μας λες μερικά παράξενα πράγματα».

Στάθηκε, τότε, ο Παύλος στη μέση του Άρειου Πάγου και είπε: «Αθηναίοι, είστε οι πιο ευσεβείς άνθρωποι που έχω γνωρίσει. Γιατί, καθώς περπατούσα και παρατηρούσα με προσοχή τα ιερά σας, βρήκα ανάμεσά τους κι ένα βωμό με την επιγραφή: «στον άγνωστο θεό». Εκείνον, λοιπόν, που εσείς λατρεύετε χωρίς να Τον γνωρίζετε, Αυτόν ακριβώς σας κηρύττω εγώ. Είναι ο Θεός που δημιούργησε τον κόσμο κι όλα όσα υπάρχουν σ' αυτόν. Και σαν Κύριος του ουρανού και της γης που είναι, δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς, ούτε υπηρετείται από χέρια ανθρώπινα, αφού είναι Αυτός ο ίδιος που δίνει σε όλα ζωή. Από το ίδιο αίμα έκανε όλα τα έθνη των ανθρώπων που κατοικούν στη γη και Αυτός όρισε τον τόπο της κατοικίας τους. Κι έβαλε μέσα τους την ανάγκη να Τον αποζητούν, έτσι που, αν ήθελαν να Τον βρίσκουν, αφού δεν είναι μακριά από τον καθένα μας. Γιατί μέσα Του ζούμε και κινούμαστε και

υπάρχουμε, όπως έχουν πει και μερικοί από τους δικούς σας ποιητές: «Ναι, γένος δικό Του είμαστε». Αφού, λοιπόν, είμαστε γένος του Θεού, δεν πρέπει να νομίζουμε πως η θεότητα είναι όμοια με χρυσό ή ασήμι ή πέτρα ή άλλο σκαλιστό έργο τέχνης. Ο Θεός, παραβλέποντας τα χρόνια της άγνοιας, παραγγέλλει τώρα σε όλους τους ανθρώπους να μετανοήσουν, γιατί όρισε μια μέρα κατά την οποία θα κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη, μέσω ενός άνδρα που όρισε ο ίδιος. Κι έδωσε πειστική απόδειξη γι' αυτό σε όλους, ανασταίνοντάς Τον από τους νεκρούς».

Όταν οι ακροατές του άκουσαν να τους μιλά για ανάσταση νεκρών, επειδή κάτι τέτοιο τους φαίνονταν αδιανόητο, άλλοι άρχισαν να τον χλευάζουν κι άλλοι διακόπτοντάς τον, του είπαν: «Θα σε ακούσουμε πάλι για το ζήτημα αυτό». Έτσι, ο Παύλος έφυγε από ανάμεσά τους. Μερικοί όμως από τους ακροατές που είχαν βαθύτερες πνευματικές ανησυχίες, συνδέθηκαν μαζί του και πίστεψαν στο Χριστό. Ανάμεσα τους ήταν και ο **Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης**, που έμελλε να γίνει ένας από τους πρώτους μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας. Μετά από αυτά ο Παύλος αναχώρησε για την Κόρινθο.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 9 μ.Χ. και διετέλεσε μέλος του ανώτατου δικαστηρίου του Αρείου Πάγου. Ήταν ένας από τους πρώτους Αθηναίους που πίστεψε με το κήρυγμα του Παύλου στον Χριστό.

Όταν έμαθε ότι στα Ιεροσόλυμα ζούσε η Μητέρα Του Χριστού, ταξίδεψε μέχρι εκεί όπου και την συνάντησε, μένοντας εντυπωσιασμένος από την αγιότητα που εξέπεμπε. Διετέλεσε Επίσκοπος της πόλεως των Αθηνών. Έγραψε πολλά βαθύτατα θεολογικά έργα και το τέλος του ήταν μαρτυρικό.

Είναι ο πολιούχος Άγιος της Αθήνας και προστάτης των δικαστικών. Η μνήμη του εορτάζεται στις 3 Οκτωβρίου.

1. Κάνε την αντιστοίχιση:

- Αθήνα ♦ Έδρα δικαστηρίου
♦ και θρησκευτικός χώρος
στην Ακρόπολη
- Άρειος Πάγος ♦ Κήρυξε στους Αθηναίους
♦ για τον Ιησού και την
ανάσταση των νεκρών
- Παύλος ♦ Μητρόπολη του πνεύματος
στον αρχαίο κόσμο
- Διονύσιος ♦ Ένας από τους πρώτους
♦ Αθηναίους που
πίστεψαν στο Χριστό

2. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΑΡΕΙΟΣ, ΕΡΙΝΥΕΣ, ΔΙΔΑΧΗ,
ΑΘΗΝΑΙΟΙ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΠΑΤΕΡΕΣ.

Μ	Ν	Σ	Ε	Ρ	Ε	Τ	Α	Π	Η
Σ	Δ	Φ	Γ	Η	Ξ	Θ	Α	Κ	Ν
Α	Π	Ο	Ι	Θ	Η	Υ	Ρ	Τ	Υ
Ρ	Σ	Ε	Υ	Ν	Ι	Ρ	Ε	Δ	Σ
Ε	Α	Δ	Α	Φ	Γ	Η	Ι	Ξ	Ο
Κ	Λ	Ι	Ζ	Χ	Χ	Δ	Ο	Ψ	Ι
Ρ	Ο	Β	Ν	Μ	Α	Ε	Σ	Ρ	Α
Ι	Τ	Υ	Θ	Χ	Ι	Ο	Π	Μ	Κ
Ρ	Ε	Ζ	Η	Χ	Ψ	Ω	Β	Ν	Ι
Τ	Υ	Θ	Ι	Ο	Π	Ζ	Χ	Ο	Δ

3. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

1. Ο Παύλος φεύγοντας από τη Βέροια:

- α. επέστρεψε στα Ιεροσόλυμα.
β. ταξίδεψε στην Αθήνα.
γ. πήγε πίσω στη Θεσσαλονίκη.

2. Η πόλη αυτή ήταν γεμάτη από:

- α. είδωλα ψεύτικων θεών.
β. θαυμαστά μνημεία.
γ. όμορφες τοποθεσίες.

3. Οι φιλόσοφοι οδήγησαν τον Παύλο:

- α. στον Άρειο Πάγο για να τον δικάσουν.
β. στον Άρειο Πάγο για να ακούσουν τη διδασχή του.
γ. στον Άρειο Πάγο για να προσευχηθούν μαζί του.

4. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΗΗΛΜΟΟΠΡΤ :

ΑΑΓΕΝΙΟΠΡΣΤ :

ΑΗΚΛΟΟΠΡ :

ΔΙΗΝΟΟΣΣΥ :

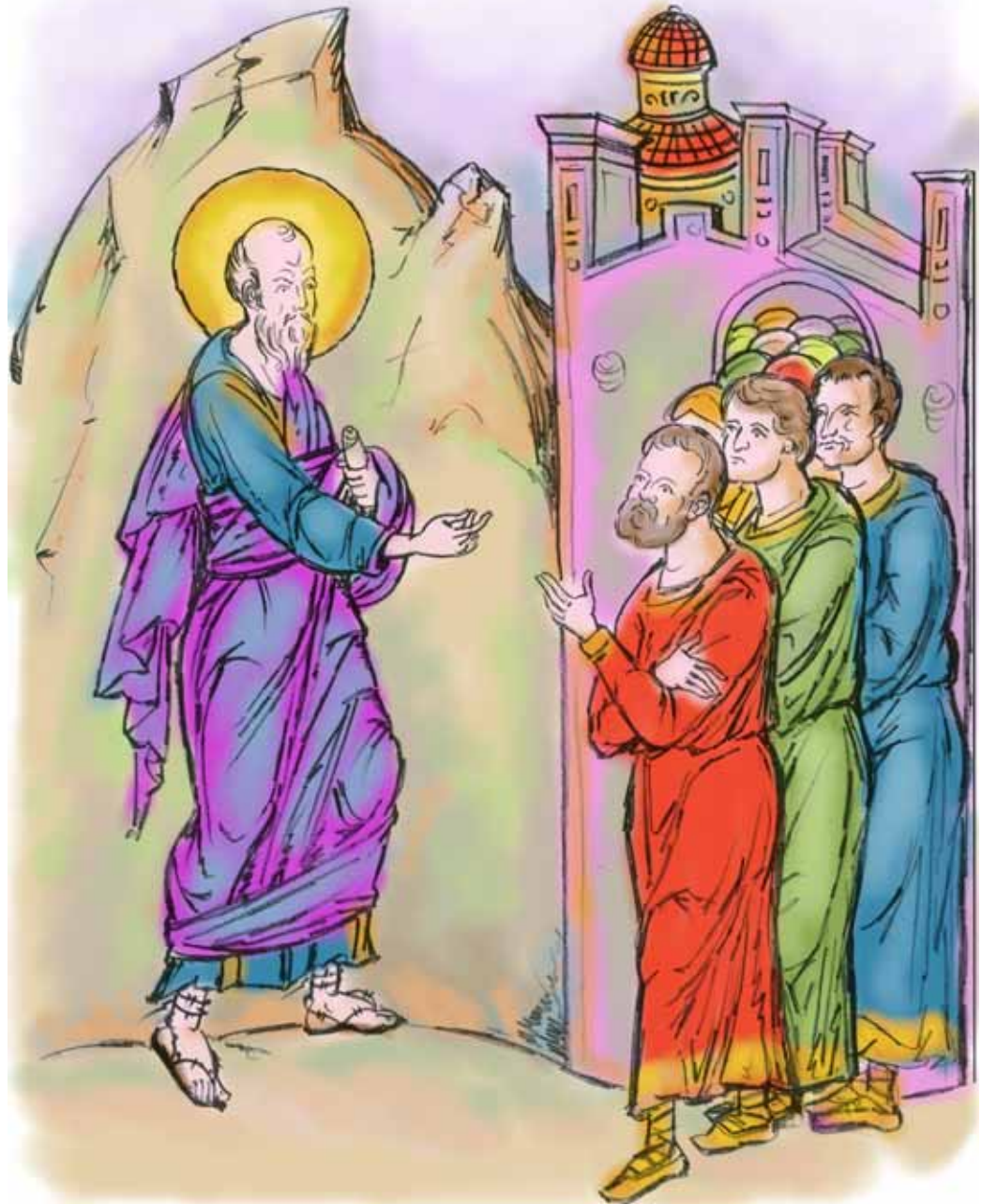
ΕΗΙΚΜΝΟΟΥ :

ΑΔΗΠΚΟΡΣΤ :

Μεγαλυνάριο

Τρίτον πάλιν
κύκλον προς τους
πιστούς* έρχεται ο
Πάυλος* εκδιδάσκων
πάντα καλώς*,
κηρύττων τον
λόγον* και θαύμασι
ποικίλοις* δοξάζων
τον σωτήρα*, Θεόν
και Κύριον.

Ήχος πλ. δ'.

Η αρχαία Κόρινθος

Ήταν σημαντική πόλη-κράτος της αρχαίας Ελλάδας. Θεωρούταν η πλουσιότερη πόλη του αρχαίου κόσμου. Έλεγχε την νευραλγική θέση του Ισθμού και αποτελούσε το σημαντικότερο εμπορικό κόμβο. Ανέπτυξε έντονο ανταγωνισμό με την Αθήνα γεγονός που οδήγησε στον Πελοποννησιακό πόλεμο. Το 146 π.Χ., συντάχθηκε στην Αχαϊκή Συμπολιτεία στην προσπάθεια των Ελλήνων να αντιμετωπίσουν τους Ρωμαίους. Οι Έλληνες ηττήθηκαν και ακολούθησε καταστροφή της Κορίνθου. Η πόλη ξανακατοικήθηκε το 44 π.Χ.. Το 51-52 μ.Χ. δέχεται την επίσκεψη του Απόστολου Παύλου. Το 267 μ.Χ., με την εισβολή των Ερούλων, αρχίζει η παρακμή της πόλης, η οποία ωστόσο επιζεί, παρά τις επανειλημμένες καταστροφές και εισβολές.

«... παίρνουν αφήφιστα τη σωτηρία τους».

Στην *Κόρινθο*, ο Παύλος βρήκε έναν Ιουδαίο, τον Ακύλα, που μαζί με τη γυναίκα του την Πρίσκιλλα, κατασκεύαζαν σκηνές. Κι επειδή ήταν ομότεχνός τους, έμεινε στο σπίτι τους και εργαζόταν μαζί τους. Κάθε Σάββατο πήγαινε στη συναγωγή και προσπαθούσε να πείσει τους Ιουδαίους πως ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας. Αλλά ενώ κάποιοι πείθονταν, αρκετοί του εναντιώνονταν και τον έβριζαν. Θέλοντας τότε ο Παύλος να τους επιστήσει την προσοχή στη σοβαρότητα των λόγων του και να μην παίρνουν αφήφιστα τη σωτηρία τους, τίναξε μπροστά τους τη σκόνη από τα ρούχα του και τους είπε: «Εσάς θα βαραίνει η ευθύνη του χαμού σας. Εγώ είμαι απαλλαγμένος από κάθε ευθύνη. Από τώρα θα στραφώ στους εθνικούς».

Τη νύχτα, εμφανίστηκε ο Κύριος σε όραμα στον Παύλο και του είπε: «Μη φοβάσαι, εγώ είμαι μαζί σου και κανένας δεν θα μπορέσει να σου κάνει κακό. Κήρυττε και μη σιωπήσεις, γιατί έχω πολύ λαό δικό μου σ' αυτή την πόλη». Υπακούοντας ο Απόστολος στη Θεία εντολή, έμεινε εκεί ενάμιση χρόνο, διδάσκοντας με υπομονή το Λόγο του Θεού. Και οι κόποι του δεν πήγαν χαμένοι. Πίστεψαν στο Ευαγγέλιο και βαφτίστηκαν στο όνομα του Ιησού, πολλοί από τους ευσεβείς Ιουδαίους και Έλληνες της πόλης.

Όμως οι φανατικοί Ιουδαίοι, μη μπορώντας να ανεχθούν αυτή την κατάσταση, ξεσηκώθηκαν εναντίον του Παύλου και τον έφεραν στο δικαστήριο, κατηγορώντας τον ότι μεταπείθει τους ανθρώπους να λατρεύουν το Θεό με τρόπο διαφορετικό απ' ό,τι λέει ο νόμος. Ακούγοντας τις κατηγορίες, ο ανθύπατος Γαλλίων είπε στους Ιουδαίους: «Αν πραγματικά υπήρχε κάποιο αδίκημα ή κάποια ύπουλη σκευωρία, θα ήταν λογικό να σας ανεχτώ Ιουδαίοι. Αλλ' αφού πρόκει-

ται για θέματα του δικού σας νόμου, τακτοποιήστε τα μόνοι σας, γιατί εγώ κριτής αυτών δεν έχω σκοπό να γίνω». Και τους έδιωξε από το δικαστήριο, προκαλώντας τους μεγάλη αγανάκτηση και νέες ταραχές. Λίγες μέρες αργότερα, ο Παύλος, αποχαιρέτησε τους αδελφούς της Εκκλησίας της Κορίνθου και μαζί με τον **Ακύλα** και την **Πρίσκιλλα** απέπλευσε για την Έφεσο.

Όταν έφτασαν εκεί, μπήκε στη συναγωγή και συνομιλούσε με τους Ιουδαίους. Κι ενώ εκείνοι του ζητούσαν να μείνει μαζί τους για περισσότερο χρόνο, δε δέχτηκε, αλλά τους αποχαιρέτησε λέγοντάς τους: «Τη γιορτή που έρχεται, πρέπει οπωσδήποτε να τη γιορτάσω στα Ιεροσόλυμα, μα θα ξαναγυρίσω κοντά σας, αν θέλει ο Θεός». Με πλοίο ξεκίνησε για την Παλαιστίνη και φτάνοντας εκεί αποβιβάστηκε στην Καισάρεια. Από εκεί ανέβηκε πρώτα στα Ιεροσόλυμα, όπου συνάντησε τους χριστιανούς της πόλης και έπειτα πήγε στην Αντιόχεια. Εκεί, αφού έμεινε για λίγο, αναχώρησε για νέα περιοδεία, περνώντας από τη χώρα της Γαλατίας, της Φρυγίας, στηρίζοντας τους χριστιανούς.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Οι Άγιοι Ακύλας και Πρίσκιλλα

Ήταν ζευγάρι ευσεβών Ιουδαίων που καταγόταν από τον Πόντο. Κατοικούσαν στην Κόρινθο και εξασκούσαν το επάγγελμα του σκηνοποιού.

Όταν ο Απόστολος Παύλος επισκέφθηκε την Κόρινθο, το ζεύγος του προσέφερε θερμή φιλοξενία. Τόσο τους άγγιξε ο φλογερός και σωτήριος λόγος του Απόστολου, ώστε, αφού κατηχήθηκαν και βαπτίσθηκαν από αυτόν, αποφάσισαν να τον ακολουθήσουν στις περιοδείες του ως βοηθοί.

Αργότερα, οι διώκτες του χριστιανισμού τους συνέλαβαν και αποκεφάλισαν τους Αγίους χαρίζοντάς τους μαζί με τον τίτλο των Αποστόλων και τον τίτλο των Μαρτύρων. Η μνήμη τους εορτάζεται στις 13 Φεβρουαρίου.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, ΑΚΥΛΑΣ, ΠΡΙΣΚΙΛΛΑ
ΑΧΑΙΚΗ, ΕΦΕΣΟΣ, ΓΑΛΛΙΩΝ.

Μ	Σ	Ν	Β	Ω	Ψ	Χ	Ζ	Α	Σ
Η	Α	Χ	Α	Ι	Κ	Η	Γ	Φ	Δ
Ε	Λ	Κ	Λ	Ε	Ρ	Τ	Υ	Θ	Σ
Ι	Υ	Ο	Λ	Π	Ζ	Χ	Ψ	Ο	Ν
Ω	Κ	Ν	Ι	Μ	Α	Δ	Σ	Φ	Ω
Ε	Α	Ρ	Κ	Τ	Υ	Ε	Θ	Ο	Ι
Π	Ζ	Ι	Σ	Χ	Φ	Ψ	Ω	Β	Λ
Ν	Μ	Λ	Ι	Ε	Κ	Ξ	Η	Γ	Λ
Φ	Κ	Ο	Ρ	Ι	Ν	Θ	Ο	Σ	Α
Γ	Α	Λ	Π	Ε	Ρ	Υ	Θ	Ι	Γ

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Στην Κόρινθο, ο Παύλος φιλοξενήθηκε στο σπίτι του Ακύλα και της Πρίσκιλλας. Σ Λ
2. Ο Παύλος είδε σε όραμα την Παναγία και του είπε να μην φοβάται και να συνεχίσει το έργο του. Σ Λ
3. Οι φανατικοί Ιουδαίοι ξεσηκώθηκαν εναντίον του Πέτρου και τον οδήγησαν στη φυλακή. Σ Λ
4. Ο ανθύπατος Γαλλικίων τελικά, κρίνοντας πως ήταν αναρμόδιος, απελευθέρωσε τον Απόστολο. Σ

2. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΕΙΛΑΜΟΠΣΤΥ :

ΕΙΛΟΟΥΥ :

ΑΑΠΚΝΟΤΦ :

ΑΑΗΙΛΑΝΠΣΤ :

ΗΙΚΝΟΟΟΠΣΣ :

ΑΕΙΙΛΑΝΞΟΦ :

4. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

1. Ο Παύλος μετά την Κόρινθο απέπλευσε:
 - α. για τη Φρυγία.
 - β. για τη Γαλατία.
 - γ. για την Έφεσο.
2. Μαζί του συνταξίδεψαν:
 - α. ο Σίλας και ο Τιμόθεος.
 - β. ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα.
 - γ. Γαλλίων και η Ακυλλίνα.
3. Ο Παύλος από την Έφεσο ταξίδεψε:
 - α. για την Αντιόχεια.
 - β. για την Μικρά Ασία.
 - γ. για τα Ιεροσόλυμα.

Μεγαλυνάριο

Πόλιν δαιμονίων
Ἐφεσον πριν* προς
Χριστόν προσάγει*
εν κηρύγματι
θαυμαστώ* Παύλος,
αποστόλων* η
κορωνίς, και
φέρει* προς φως
θεογνωσίας* λαόν,
τοις θαύμασιν.

Ἦχος πλ. δ'.

Η αρχαία Έφεσος

Ήταν μία από τις σημαντικότερες πόλεις της Μικράς Ασίας. Η Έφεσος οφείλει την ακμή της στο ότι βρισκόταν πάντα σε στενή σχέση με τις χώρες της Ανατολής. Γύρω στον 8ο π.Χ. αιώνα, η Έφεσος έγινε το οικονομικό κέντρο της Μικράς Ασίας. Κατά τον 6ο π.Χ. αιώνα πέρασε κάτω από την κυριαρχία του Κροίσου και των Περσών. Απελευθερώθηκε το 334 π.Χ. από τον Μέγα Αλέξανδρο. Συμπεριλήφθηκε στο βασίλειο της Περγάμου, ενώ αργότερα κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους. Ήταν πόλη αφιερωμένη στην Αρτεμη, ο δε ναός της, το Αρτεμίσιο, που η κατασκευή του κράτησε 120 χρόνια, ήταν ένα από τα επτά θαύματα του αρχαίου κόσμου.

«... μεταστροφή προς την ευσέβεια...».

Αφού ο Παύλος ολοκλήρωσε την τρίτη περιοδεία του στα μέρη της Μικράς Ασίας, ήρθε πάλι στην Έφεσο. Στην μητρόπολη εκείνη της ειδωλολατρίας, ο Απόστολος του Χριστού, βρήκε δώδεκα όλους κι όλους πιστούς, έχοντας λάβει μόνο το βάπτισμα του Ιωάννη. Πρώτη του ενέργεια ήταν να τους βαπτίσει στο όνομα του Κυρίου Ιησού.

Αμέσως μετά ο Παύλος ρίχτηκε με ιερό ζήλο, στο έργο του ευαγγελισμού των ανθρώπων, ξεκινώντας από τους ομοεθνείς του Ιουδαίους. Τρεις μήνες πήγαινε κοντά τους στη συναγωγή και με θάρρος κήρυττε για τη Βασιλεία του Θεού. Επειδή, όμως, μερικοί κρατούσαν σκληρή στάση και επέμεναν στην απιστία τους, δυσφημώντας μάλιστα τη νέα πίστη μπροστά στον κόσμο, τους εγκατέλειψε, και παίρνοντας ξέχωρα τους πιστούς μαθητές, δίδασκε κάθε μέρα στη σχολή κάποιου, που τον έλεγαν Τύραννο. Κι αυτό συνεχίστηκε για δυο χρόνια, με αποτέλεσμα οι περισσότεροι απ' όσους κατοικούσαν στην Ασία, Ιουδαίοι και Έλληνες, ν' ακούσουν το λόγο του Κυρίου Ιησού.

Πολλοί απ' αυτούς, βλέποντας και το πλήθος των θαυμάτων που τελούσε ο Θεός μέσω του Παύλου, πίστευαν με ενθουσιασμό στο Ευαγγέλιο και με χαρά ξεκινούσαν τη νέα τους ζωή κοντά στο Χριστό. Ήταν τόσο «θεαματική» η μεταστροφή τους προς την ευσέβεια, που, όταν έρχονταν στην Εκκλησία, εξομολογούνταν δημόσια τις μέχρι τότε κακές πράξεις τους. Άλλοι πάλι που είχαν ασχοληθεί με πράξεις μαγείας, συγκέντρωναν τα σχετικά βιβλία και τα έκαιγαν μπροστά σε όλους, αλλάζοντας τρόπο ζωής. Τέτοια ήταν η «ανακαινιστική» δύναμη του λόγου του Θεού πάνω στους ανθρώπους!

Το θαύμα αυτό της πίστεως δεν άρεσε φυσικά σε όλους. Ιδιαίτερα στους φανατικούς ειδωλολάτρες και σε όσους είχαν συμφέροντα

από την δαιμονική τους θρησκεία. Έτσι κάποιος Δημήτριος, τεχνίτης, που κατασκεύαζε ασημένιους ναούς της **Άρτεμης**, βλέποντας τα κέρδη του να μειώνονται εξ' αιτίας της μεταστροφής πολλών από την ειδωλολατρία στην ευσέβεια, συγκέντρωσε μια μέρα όλους όσους απασχολούνταν με την εμπορία ανάλογων ειδών και τους ξεσήκωνε εναντίον του Παύλου. Κίνησαν λοιπόν πορεία στους δρόμους κραυγάζοντας: «Μεγάλη είναι η Άρτεμη των Εφεσίων!» κι αναστατώθηκε τελείως όλη η πόλη. Έπιασαν όσους χριστιανούς γνώριζαν και όρμησαν ομαδικά στο θέατρο, διαμαρτυρόμενοι στις αρχές για τη δήθεν δράση των χριστιανών εναντίον της πόλης και της θεάς τους και απαιτώντας την τιμωρία τους. Ύστερα από πολλές ώρες και με την απειλή ότι θα κατηγορηθούν για στάση, οι διοικητές της πόλης διέλυσαν το πλήθος και κατόρθωσαν να επιβάλλουν την τάξη.

Όταν κόπασε πια ο θόρυβος, κάλεσε ο Παύλος τους μαθητές κι αφού τους αποχαιρέτησε, αναχώρησε για την τελευταία περιοδεία του στις Εκκλησίες της Ελλάδας, ξεκινώντας από τη Μακεδονία.

Η Άρτεμη

Η Άρτεμις είναι μια από τις παλαιότερες, πιο περίπλοκες αλλά και πιο ενδιαφέρουσες μορφές του ελληνικού πανθέου. Κόρη του Δία και της Λητούς, δίδυμη αδερφή του Απόλλωνα, βασίλισσα των βουνών και των δασών, θεά του κυνηγιού, προστάτιδα των μικρών παιδιών και ζώων. Αντίστοιχη της Άρτεμης στη ρωμαϊκή μυθολογία είναι η Ντιάνα. Ο Δίας τη θαύμαζε για την επιμονή της και, λόγω της ευστροφίας της, της έτρεφε πολύ μεγάλη αγάπη και ικανοποιούσε όλες της τις επιθυμίες. Ως θεά και προστάτιδα της φύσης, θεωρείτο υπεύθυνη τόσο για τη γεωργία όσο και για την κτηνοτροφία. Τα σύμβολά της ήταν πολλά και ποικίλα: ζώα και φυτά και όπλα.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Μεγαλυνάριο

Πόλιν την αγίαν
θέλων το πριν*,
νυν καταλαμβάνει*
ο απόστολος του
Χριστού*, Παύλος
και συν άλλους* τοις
θείοις αποστόλοις*
ο δίκαιος λαμβάνει*
δίκην την άδικον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο πρεσβύτερος

Ο όρος πρεσβύτερος αναφέρεται κυριολεκτικά σε ένα άτομο γεροντότερο, μεγαλύτερο σε ηλικία από κάποιο άλλο, σεβάσμιο.

Στην περίοδο της Π.Δ. οι πρεσβύτεροι ήταν οι τοπικοί ηγέτες του Ισραηλιτικού λαού. Ασκούσαν καθήκοντα δικαστών, τοπικών δικοκνητών, μελών του μεγάλου συνεδρίου και επικεφαλείς των συναγωγών.

Στην περίοδο της Κ.Δ., επιτελούν παρόμοια καθήκοντα μέσα στις χριστιανικές κοινότητες. Με την πάροδο των αιώνων, ο ρόλος τους ταυτίστηκε με αυτόν του ιερέα και την τέλεση των Μυστηρίων της Εκκλησίας, ως βοηθοί των Επισκόπων. Έκτοτε αποτελούν το δεύτερο βαθμό της ιεροσύνης.

«... για την αγάπη του Κυρίου Ιησού».

Το Άγιο Πνεύμα είχε από καιρό πληροφορήσει τον Παύλο πως αυτή θα ήταν η τελευταία περιοδεία του και πως δεν θα ξαναέβλεπε τα αγαπημένα πνευματικά του παιδιά, για τα οποία τόσο πολύ είχε μοχθήσει. Έτσι κατά τη διάρκεια των επισκέψεών του στις διάφορες πόλεις της Ελλάδας και της Μικράς Ασίας, εκτυλίχθησαν συγκινητικές σκηνές αποχαιρετισμού, με αποκορύφωμα τη συνάντησή του στη Μίλητο με τους **πρεσβύτερους** της Εκκλησίας της Εφέσου.

Τελικά έφτασε με πλοίο, μαζί με τους συνοδούς του, στην Καισάρεια της Παλαιστίνης, που ήταν το επίνειο των Ιεροσολύμων και φιλοξενήθηκε στο σπίτι του διακόνου Φιλίππου. Εκεί ήρθε να τον συναντήσει από την Ιουδαία ένας προφήτης που λεγόταν Άγαβος. Αυτός μόλις τον είδε, πήρε τη ζώνη του Παύλου και αφού του έδεσε τα πόδια και τα χέρια, είπε: **«Να τι λέει το Πνεύμα το Άγιο: Τον άντρα στον οποίο ανήκει η ζώνη αυτή, έτσι θα τον δέσουν οι Ιουδαίοι στην Ιερουσαλήμ, και θα τον παραδώσουν στα χέρια των εθνικών».** Μόλις ακούσανε τα λόγια αυτά οι μαθητές άρχισαν με δάκρυα να τον παρακαλούν να μην ανεβεί στην Ιερουσαλήμ. Ο Παύλος όμως αποκρίθηκε: **«Σε τι βοηθάτε με το να κλαίτε και να μου ραγίζετε την καρδιά; Εγώ είμαι έτοιμος όχι μόνο να δεθώ, αλλά και να πεθάνω στην Ιερουσαλήμ για την αγάπη του Κυρίου Ιησού. Ας γίνει το θέλημά Του».**

Φτάνοντας στα Ιεροσόλυμα, ο Παύλος πήγε στο σπίτι του Ιακώβου, του αδελφού του Κυρίου, όπου μαζεύτηκαν κι όλοι οι πρεσβύτεροι. Αφού, λοιπόν, τους χαιρέτησε, άρχισε να τους διηγείται όλα όσα πραγματοποίησε ο Θεός ανάμεσα στους εθνικούς με τη διακονία του. Κι εκείνοι, όταν τ' άκουσαν, δόξαζαν τον Κύριο και του είπαν: **«Βλέπεις, αδελφέ, πόσες μυριάδες Ιουδαίοι έχουν πιστέψει; Κι όλοι αυτοί**

είναι με ζήλο προσηλωμένοι και στο Μωσαϊκό νόμο. Εδώ όμως, πληροφορήσαν κάποιιο το λαό για σένα, ότι στους Ιουδαίους της διασποράς, διδάσκεις να μην τηρούν το νόμο του Μωυσή κι έτσι είναι δυσαρεστημένοι μαζί σου. Κι επειδή, όταν θα μαθευτεί πως έφτασες εδώ, θα συγκεντρωθεί πλήθος και θα σου ζητήσουν εξηγήσεις, να τι σε συμβουλεύουμε: κάνε την προβλεπόμενη από το νόμο **τελετή του καθαρισμού**, πληρώνοντας και τα ανάλογα έξοδα, ώστε να δούνε οι κατήγοροι σου και ο λαός, ότι σέβασαι τον Μωυσή και τα πατροπαράδοτα έθιμά μας. Όσο για τους εθνικούς που έχουν πιστέψει, τους ειδοποιήσαμε γραπτώς, πως δεν χρειάζεται να τηρούν τα ίδια με τους Ιουδαίους, αρκεί να φυλάγονται από τις τελετές της ειδωλολατρικής θρησκείας και τα πάθη της προηγούμενης ζωής τους».

Βλέποντας ο Παύλος, πως από τη στάση του εξαρτιόταν η γαλήνη ανάμεσα στους πιστούς των Ιεροσολύμων, αν και αθώς ως προς τις κατηγορίες, πραγματοποίησε όσα του ζητήθηκαν, υπακούοντας στη συμβουλή της Εκκλησίας.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η τελετή του καθαρισμού

Σύμφωνα με την Π.Δ. η αγιότητα του Θεού απαιτεί από το λαό ανάλογη κατάσταση αγιότητας. Αυτή επιτυγχάνεται πέρα από την προσπάθεια της πιστής τήρησης του Θεϊου νόμου και με την αποχή από οτιδήποτε «ακάθαρο».

«Ακαθαροσία» σύμφωνα με τον Μωσαϊκό νόμο ήταν: η δερματική ασθένεια, το πτώμα, τα «ακάθαρτα» ζώα, η λατρεία σε ξένο θεό, η επαφή με αλόθηρσκο.

Σε περίπτωση που κάποιος περιέρχονταν σε κατάσταση «ακαθαροσίας», τότε η αποκατάσταση της καθαρότητάς του απαιτούσε περίπλοκες και δαπανηρές τελετές καθαρισμού, όπως λουτρά, ραντισμό με «νερό καθαρισμού», απομόνωση, νηστεία και θυσίες.

1. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο Παύλος είχε πληροφορηθεί από έμπιστους πράκτορες πως επρόκειτο να συληφθεί. Σ Λ
2. Ο Παύλος συναντήθηκε με τους πρεσβυτέρους της Εκκλησίας της Εφέσου στη Μίλητο. Σ Λ
3. Οι μαθητές παρακαλούσαν τον Παύλο να μην ανέβει στα Ιεροσόλυμα για να μην αρρωστήσει. Σ Λ
4. Ο Παύλος τους παρηγόρησε λέγοντάς τους πως τελικά θα γίνει το θέλημα του Κυρίου. Σ Λ

2. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

1. Ο Παύλος πήγε στο σπίτι του Ιακώβου:
 - α. για να διηγηθεί τα αποτελέσματα της διακονίας του.
 - β. για να πιεί ένα καφέ.
 - γ. για να δει τους συγγενείς του.
2. Οι πρεσβύτεροι τον ενημέρωσαν:
 - α. πως είχε γεννήσει η αδελφή του.
 - β. πως είχε κατηγορηθεί ότι δίδασκε κατά του Μωυσή.
 - γ. πως είχε κλέψει την κιβωτό της Διαθήκης.
3. Ο Παύλος δέχθηκε τελικά:
 - α. να φύγει από τα Ιεροσόλυμα.
 - β. να κάνει την τελετή του καθαρισμού.
 - γ. να παραδοθεί στις αρχές για να δικαστεί.

3. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΒΗΛΜΟΣΥΥ :

ΑΓΕΝΙΚΟΡΣΤ :

ΑΑΑΑΔΟΟΠΠΡΡΤΤ :

ΑΑΔΙΟΠΡΣ :

ΑΔΕΕΗΙΜΝΟΡΣΣΤΥ :

ΑΑΑΑΗΚΟΠΣΣΤΤ :

4. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΜΙΛΗΤΟΣ, ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ,
ΑΓΑΒΟΣ, ΙΟΥΔΑΙΑ, ΙΑΚΩΒΟΣ.

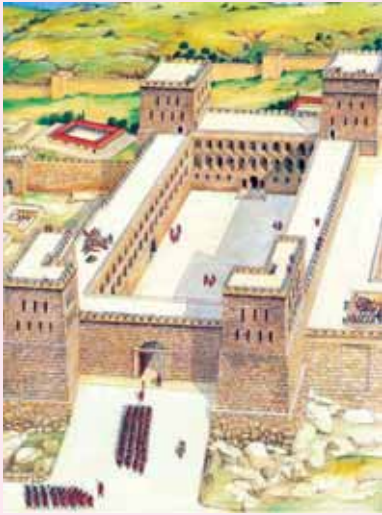
Ε	Ρ	Σ	Τ	Υ	Θ	Ω	Ο	Π	Α
Σ	Ι	Ο	Υ	Δ	Α	Ι	Α	Δ	Φ
Ν	Μ	Π	Α	Σ	Δ	Φ	Μ	Η	Γ
Β	Ω	Π	Ω	Ψ	Χ	Ζ	Ι	Ε	Μ
Η	Ν	Ι	Τ	Σ	Ι	Α	Λ	Α	Π
Α	Σ	Λ	Δ	Φ	Γ	Ξ	Η	Κ	Λ
Ε	Π	Ι	Ρ	Ο	Τ	Ι	Τ	Υ	Θ
Α	Λ	Φ	Σ	Κ	Δ	Ξ	Ο	Φ	Η
Γ	Ζ	Α	Γ	Α	Β	Ο	Σ	Χ	Ψ
Σ	Ο	Β	Ω	Κ	Α	Ι	Ω	Β	Ν

Μεγαλυνάριο

Γυνέδριον πάλιν
των ασεβών*
Σαδδουκαίων
ήλθεν* ίνα Παύλος
πάλιν κριθεί*.
Αλλά ομιλήσας*
κατέπληξε τα
πλήθη*, αυτόν
δε συλλαβόντες*
αδίκως έδειρον.

Ήχος πλ. δ'.

Το φρούριο Αντωνία

Το φρούριο βρισκόταν στη βορειοδυτική γωνία της αυλής του ναού του Σολομώντα, με τον οποίο επικοινωνούσε. Παλαιότερα ονομαζόταν Βάρις, αλλά ο Ηρώδης το μετονόμασε σε «Αντωνία» προς τιμήν του Μάρκου Αντωνίου.

Το φρούριο ήταν χτισμένο πάνω σε βράχο. Τα τείχη του έφταναν τα 18 μ. ύψος, είχε δε τέσσερις γωνιακούς πύργους, οι τρεις από τους οποίους έφταναν τα 22 μ. ύψος και ο άλλος, που βρισκόταν στη νοτιοανατολική γωνία ήταν ψηλότερος και δέσποζε σε ολόκληρη την περιοχή του ναού, ώστε να ελέγχει τους Ιουδαίους και να αστυνομεύει την περιοχή. Το φρούριο καταστράφηκε από τον Τίτο το 70 μ.Χ. κατά την μεγάλη Ιουδαϊκή εξέγερση εναντίον των Ρωμαίων.

«... υπάρχει ανάσταση...».

Όταν συμπληρώθηκαν οι επτά ημέρες του καθαρισμού, ο Παύλος ανέβηκε όπως όφειλε στο ναό. Φτάνοντας εκεί, έγινε αντιληπτός από κάποιους φανατικούς Ιουδαίους, που αμέσως τον συνέλαβαν και κραυγάζοντας προς το λαό, έλεγαν: «Ισραηλίτες, αυτός είναι ο άνθρωπος που διδάσκει εναντίον του νόμου. Ακόμα και Έλληνες κουβάλησε μέσα στο ναό και τον έχει μολύνει».

Ξεσηκώθηκε τότε ολόκληρη η πόλη, έπιασαν τον Παύλο, τον έσυραν έξω από το ναό κι έκλεισαν αμέσως τις πόρτες. Κι ενώ ετοιμάζονταν να τον σκοτώσουν, έφτασε ο χιλιάρχος της ρωμαϊκής φρουράς από το διπλανό **φρούριο Αντωνία** μαζί με εκατόνταρχους και στρατιώτες, για να επιβάλει την τάξη. Συνέλαβε τον Παύλο, διέταξε να τον δέσουν με αλυσίδες και ρωτούσε να μάθει ποιος ήταν και τι είχε κάνει. Μη μπορώντας όμως να καταλάβει τίποτα εξαιτίας του θορύβου, πρόσταξε να τον μεταφέρουν στο φρούριο. Το πλήθος, όμως, τους συνέθλιβε και φώναζε ζητώντας το θάνατό του.

Τότε ο Παύλος παρακάλεσε το χιλιάρχο να του επιτρέψει να μιλήσει στο πλήθος, ελπίζοντας πως με τα λόγια του θα κατόρθωνε να τους ησυχάσει. Άνοιξε τότε την καρδιά του και άρχισε να τους εξηγήσει το πως από φανατικός διώκτης είχε γίνει πιστός δούλος του Κυρίου Ιησού, τονίζοντας πως ό,τι έκανε ανάμεσα στα έθνη, δεν ήταν δική του θέληση, αλλά Θεία εντολή. Μόλις είπε τη φράση αυτή, ο όχλος εξαγριώθηκε ακόμα περισσότερο. Βλέποντας ο χιλιάρχος, όλο αυτό το μανιασμένο πλήθος να κινείται εναντίον τους απειλητικά, διέταξε τους στρατιώτες να τον φέρουν γρήγορα μέσα στο στρατόπεδο. Όταν εκεί, όμως, διαπίστωσε πως ο Παύλος ήταν Ρωμαίος πολίτης, φοβήθηκε να τον ανακρίνει και προτίμησε να τον παραπέμψει στο μεγάλο Συνέδριο των Ιουδαίων, για να δικαστεί.

Την άλλη μέρα τον έφεραν μπροστά στα μέλη του Συνεδρίου και όταν αυτός είδε ότι ήταν χωρισμένοι μεταξύ τους σε δύο παρατάξεις, τους Σαδδουκαίους και τους **Φαρισαίους**, φώναξε: «Συμπατριώτες! Είμαι σαν κι εσάς Φαρισαίος, γιος Φαρισαίου και για την πίστη μου στην ανάσταση των νεκρών δικάζομαι». Μόλις το είπε αυτό, ξέσπασε μεγάλη διαμάχη ανάμεσα στους συνέδρους, γιατί ενώ οι Φαρισαίοι υποστηρίζουν πως υπάρχει ανάσταση, οι Σαδδουκαίοι πάλι όχι. Ξεσηκώθηκαν τότε οι νομοδιδάσκαλοι των Φαρισαίων και φιλονικούσαν λέγοντας: «Τίποτε το κακό δε βρίσκουμε στον άνθρωπο αυτόν».

Ο χιλιάρχος βλέποντας πως η αναταραχή άρχισε να ξεφεύγει από κάθε έλεγχο, φοβήθηκε μη λιντσαριστεί ο Παύλος και διέταξε τους στρατιώτες να τον πάρουν από ανάμεσά τους και να τον μεταφέρουν πάλι μέσα στο φρούριο. Το ίδιο εκείνο βράδυ παρουσιάστηκε ο Κύριος στον πολύπαθο Απόστολό Του και του είπε: «Θάρρος, Παύλε! Γιατί όπως έδωσες τη μαρτυρία σου για μένα στην Ιερουσαλήμ, έτσι πρέπει να τη δώσεις και στη Ρώμη».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Οι Φαρισαίοι

Η λέξη προέρχεται από την εβραϊκή “περουσειμ” που σημαίνει “ο αποχωρισμένος”. Ασκούνταν μεγάλη επίδραση στην καθημερινή ζωή και συμπεριφορά του λαού. Διακρίνονταν τόσο για την υποκρισία τους όσο και για τη στενότητα των αντιλήψεών τους. Έδιναν μεγάλη σημασία στους εξωτερικούς λατρευτικούς τύπους της θρησκείας τους, περιφρονώντας όλους τους άλλους ως «ακάθαρτους». Πίστευαν στη Θεία Πρόνοια, στους Αγγέλους, στην αθανασία της ψυχής, στην ανάσταση, στην κόλαση και στον παράδεισο. Ο Ιησούς Χριστός ήλθε σε οξεία αντιπαράθεση μαζί τους και σε κάθε ευκαιρία τους κατάγγελλε, ιδιαίτερα στην “Επί του Όρους Ομιλία” Του.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΑΝΤΩΝΙΑ, ΒΑΡΙΣ, ΗΡΩΔΗΣ,
ΜΑΡΚΟΣ, ΤΙΤΟΣ, ΡΩΜΑΙΟΙ.

Ζ	Χ	Ψ	Ω	Β	Η	Ν	Μ	Α	Σ
Α	Σ	Δ	Φ	Γ	Ρ	Η	Ξ	Κ	Β
Λ	Ρ	Α	Ν	Τ	Ω	Ν	Ι	Α	Ι
Ρ	Ε	Τ	Υ	Θ	Δ	Ι	Ρ	Π	Ο
Ω	Λ	Κ	Ξ	Η	Η	Ι	Γ	Φ	Ι
Μ	Α	Ρ	Κ	Ο	Σ	Δ	Σ	Ρ	Α
Α	Τ	Υ	Θ	Ι	Π	Ο	Ζ	Χ	Μ
Ι	Ψ	Ω	Β	Α	Ν	Ε	Τ	Μ	Ω
Ο	Π	Ι	Θ	Υ	Τ	Ρ	Ε	Ι	Ρ
Σ	Α	Σ	Δ	Φ	Γ	Η	Ξ	Κ	Τ

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ακούγοντας ο λαός τις εξηγήσεις του Παύλου για το πώς μεταστράφηκε στον χριστιανισμό, ησύχασαν. Σ Λ
2. Ο χιλιάρχος αποφάσισε να παραπέμψει τον Παύλο στο μεγάλο Συνέδριο, για να δικαστεί. Σ Λ
3. Ο Παύλος μόλις στάθηκε μπροστά στο Συνέδριο δήλωσε πως είναι Σαδδουκαίος. Σ Λ
4. Οι Φαρισαίοι νομοδιδάσκαλοι ξεσηκώθηκαν και άρχισαν να ζητούν την αθώωση του Πέτρου. Σ Λ

2. Ποια απ' όλα είναι σωστό:

1. Ο Παύλος ανέβηκε στο ναό:
 - α. για να μαλώσει με τους Ισραηλίτες.
 - β. όταν συμπληρώθηκαν οι επτά ημέρες του καθαρισμού.
 - γ. μόλις του το επέτρεψαν οι Ρωμαίοι.
2. Μόλις ο Παύλος έγινε αντιλυπτός στο ναό:
 - α. ο λαός ξέσπασε σε ζητοκραυγές.
 - β. οι Ρωμαίοι τον απομάκριναν βίαια.
 - γ. οι φανατικοί Ιουδαίοι τον συνέλαβαν.
3. Ο Παύλος ζήτησε από το χιλιάρχο:
 - α. να μιλήσει στους Ιουδαίους.
 - β. να μιλήσει στους στρατιώτες.
 - γ. να μιλήσει στους ειδωλολάτρες.

4. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΘΛΟΟΠΠΣΥ :

ΑΑΔΔΠΚΑΜΝΟΟΟΣ :

ΑΑΑΕΙΞΠΡΣΤ :

ΑΔΕΟΟΠΡΣΤΤ :

ΑΠΛΟΡΣΧΧ :

ΑΑΙΚΝΟΣΤΦ :

Μεγαλυνάριο

Φήλιξ, Καισαρείας
ο στρατηγός,*
εδέχθη τον Παύλον*
εκ Λυσίου ινα
κριθεί*. Σπείρα γαρ
ωρκίσθη* ανδρών
ινα τον Παύλον*
φονεύσει, καθώς
έφη* ο ανεψιός
αυτού.

Ἦχος πλ. δ'.

Η Καισάρεια

Βρισκόταν βορειοδυτικά της Ιερουσαλήμ στα παράλια της Μεσογείου. Ήταν μία εκπληκτική για την εποχή της πόλη, με απίστευτη χλιδή. Είχε ναούς, ανάκτορα, θέατρο (4.000 θεατών), ιππόδρομο (έναν από τους μεγαλύτερους της αυτοκρατορίας), υδραγωγείο και ένα τεράστιο λιμάνι. Την πόλη έχτισε, μεταξύ 25-10 π.Χ., ο Ηρώδης ο «Μέγας» στη θέση Πύργος Στρατώνος και της έδωσε το όνομα Καισάρεια, προς τιμήν του Καίσαρα Οκταβιανού Αύγουστου.

Κατά τους ρωμαϊκούς χρόνους η Καισάρεια ήταν πρωτεύουσα της επαρχίας της Παλαιστίνης και έδρα του εκάστοτε Ρωμαίου έπαρχου και της Ρωμαϊκής Λεγεώνας. Σήμερα, η περιοχή θεωρείται ένας από τους πιο σπουδαίους αρχαιολογικούς χώρους του Ισραήλ.

«... να ζει κανείς ενάρετα...».

Όταν πια ξημέρωσε, φανατικοί Ιουδαίοι (σαράντα περίπου) οργάνωσαν μια συνωμοτική ομάδα κι ορκίστηκαν στη ζωή τους, λέγοντας πως ούτε θα φάνε ούτε θα πιουν τίποτε, ώσπου να σκοτώσουν τον Παύλο. Τα σχέδιά τους όμως έγιναν γνωστά στις ρωμαϊκές αρχές. Έτσι ο χιλιάρχος Κλαύδιος Λυσίας, φοβούμενος νέες, ακόμη μεγαλύτερες ταραχές, έστειλε την ίδια νύχτα τον Παύλο στην **Καισάρεια**, στον έπαρχο **Φήλικα**, με τη συνοδεία ισχυρού στρατιωτικού αποσπασματος και με μια ενημερωτική για τα γεγονότα επιστολή.

Ύστερα από πέντε μέρες, κατέβηκε στην Καισάρεια ο αρχιερέας Ανανίας μαζί με τους πρεσβυτέρους και κάποιον δικηγόρο, που τον έλεγαν Τέρτυλο, οι οποίοι υπέβαλαν στον ηγεμόνα το κατηγορητήριο εναντίον του Παύλου. Τον κατηγορήσαν ότι δήθεν παρακινεί σε ανταρσία όλους τους Ιουδαίους στα διάφορα μέρη του κόσμου, ότι είναι ο πρωτοστάτης της αίρεσης των Ναζωραίων και ότι προσπάθησε να βεβηλώσει ακόμα και το ναό. Απαντώντας ο Παύλος, απέκρουσε όλες τις κατηγορίες, υποστηρίζοντας πως ουδέποτε βλασφήμησε κατά του Θεού, ούτε έβλαψε ποτέ το έθνος του και πως, αν διώκονταν τώρα, αυτό οφείλονταν στην πίστη του στην ανάσταση, η οποία δεν διέφερε από αυτήν πολλών συμπατριωτών του.

Όταν τελείωσε ο Παύλος την απολογία του, ο Φήλικας ήρθε σε δύσκολη θέση. Γιατί ούτε να καταδικάσει τον Παύλο μπορούσε, αφού καταλάβαινε πως ήταν αθώος, αλλά ούτε και τους Ιουδαίους ήθελε να δυσαρεστήσει ελευθερώνοντάς τον. Έτσι, συνέχισε να τον κρατά δέσμιο, αναβάλλοντας συνεχώς την τελική απόφαση, κατάσταση που κράτησε δύο ολόκληρα χρόνια. Στο διάστημα αυτό ο Φήλικας μαζί με τη γυναίκα του Δρουσίλλα, καλούσαν πολλές φορές τον Παύλο

να τους μιλήσει για την πίστη στο Χριστό. Όταν όμως άκουγαν πως η νέα ζωή κοντά στον Κύριο προϋπέθετε να ζει κανείς ενάρετα, με δικαιοσύνη και εγκράτεια, δείλιαζαν και δεν τολμούσαν να αφεθούν στο έλεος του Θεού, μια που η ζωή τους ήταν φαύλη.

Εν τω μεταξύ, ο Φήλικας περιέπεσε σε δυσμένεια και ανακληθηκε από τον Καίσαρα στη Ρώμη, ενώ τη θέση του ανέλαβε ο Πρόκριος Φήστος. Αυτός, θέλοντας να κερδίσει την εύνοια των Ιουδαίων, τους πρότεινε να ξαναεξετάσουν το θέμα του Παύλου. Τότε οι αρχιερείς και οι πρόκριτοι των Ιουδαίων του παρουσίασαν τις κατηγορίες εναντίον του Παύλου και τον παρακαλούσαν να τον στείλει στην Ιερουσαλήμ, δήθεν για να δικαστεί από το μεγάλο Συνέδριο, ως πιο αρμόδιο, ενώ στην πραγματικότητα σχεδίαζαν να τον σκοτώσουν στο δρόμο. Ο Φήστος ρώτησε τον Παύλο αν θέλει να δικαστεί στα Ιεροσόλυμα κι εκείνος, επικαλούμενος την ιδιότητα του Ρωμαίου πολίτη, ζήτησε να προσφύγει στο αυτοκρατορικό δικαστήριο. Τότε ο ηγεμόνας του αποκρίθηκε: «Στον Καίσαρα προσέφυγες, στον Καίσαρα θα πας».

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Ο Μάρκος Αντώνιος Φήλιξ

Διοικητής της Ιουδαίας από το 52 μ.Χ.. Πιθανόν να ήταν δούλος. Απελευθερώθηκε από τον Καίσαρα Κλαύδιο, που του έδωσε το όνομα Φήλιξ (σημαίνει “ευτυχής”). Ήταν σκληρός στους τρόπους και ανήθικος. Με συνεχείς μηχανοραφίες κατόρθωσε να αναλάβει διοικητικά αξιώματα.

Διορίστηκε έπαρχος με τη βοήθεια του αρχιερέα Ιωνάθαν (με τον οποίο αργότερα συγκρούστηκε και με εντολή του, δολοφονήθηκε). Στην Ιουδαία, νυμφεύθηκε την περιγίπισσα Δρουσίλλα, που χώρισε από το νόμιμο σύζυγό της με την επιρροή ενός μάγου.

Κατά τη διάρκεια της ηγεμονίας του προκλήθηκαν πολλές ταραχές, ιδιαίτερα στην Καισάρεια μεταξύ του μη ιουδαϊκού και του ιουδαϊκού στοιχείου της πόλης, που ζητούσε ισοπολιτεία. Ο Φήλιξ στράφηκε εναντίον των Ιουδαίων σκοτώνοντας πολλούς και κατάσχοντας τις περιουσίες τους. Αυτά έγιναν αιτία να ανακληθεί οριστικά στη Ρώμη, από τον Νέρωνα.

1. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΔΙΜΟΟΟΠΠΡΣ :

ΑΓΓΔΕΙΟΥΡΥΩ :

ΑΕΟΠΡΣΤΥΥΩ :

ΑΗΟΠΡΣΣΤΤΩ :

ΑΔΗΗΚΝΟΣΥ :

ΑΓΗΗΚΠΠΡΣΣ :

2. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ, ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ, ΠΥΡΓΟΣ,
ΣΤΡΑΤΩΝ, ΦΗΛΙΚΑΣ, ΦΗΣΤΟΣ.

Κ	Τ	Ε	Ρ	Υ	Θ	Ι	Ο	Π	Α
Σ	Α	Δ	Φ	Γ	Η	Ξ	Κ	Λ	Ε
Σ	Ο	Ι	Ε	Γ	Ο	Σ	Ε	Μ	Ρ
Ο	Ζ	Μ	Σ	Ι	Π	Δ	Κ	Φ	Τ
Τ	Α	Ν	Γ	Α	Υ	Σ	Ξ	Η	Υ
Σ	Δ	Β	Φ	Λ	Ρ	Π	Η	Λ	Θ
Η	Γ	Ω	Δ	Κ	Γ	Ε	Γ	Ι	Ο
Φ	Η	Ψ	Σ	Ξ	Ο	Τ	Ι	Κ	Π
Λ	Ξ	Χ	Ρ	Η	Σ	Θ	Φ	Α	Ι
Α	Κ	Ν	Ω	Τ	Α	Ρ	Τ	Σ	Λ

3. Κάνε την αντιστοίχιση:

Κλαύδιος Λυσίας ♦ χιλιάρχος,
♦ φρούραρχος της
Ιερουσαλήμ

Φήλικας ♦ έπαρχος της
♦ Ιουδαίας, διάδοχος
του Φήλικα

Κλαύδιος ♦ Καίσαρας που
♦ διόρισε έπαρχο
τον Φήλικα

Πόρκιος Φήστος ♦ διοικητής
♦ της επαρχίας
της Ιουδαίας

4. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο χιλιάρχος, μαθαίνοντας πως σχεδιάζεται ο φόνος του Παύλου, τον έστειλε στην Κωνσταντινούπολη. Σ Λ

2. Ο Φήλικας, μη μπορώντας να βγάλει απόφαση, κράτησε τον Παύλο δέσμιο για δύο χρόνια. Σ Λ

3. Τον Μάρκο Αντώνιο Φήλικα διαδέχθηκε στην διοίκηση της επαρχίας ο Πόρκιος Φήστος. Σ Λ

4. Ο Φήστος αποφάσισε να δεχθεί το αίτημα του Παύλου και να τον στείλει να δικαστεί από τον Ιωνάθαν. Σ Λ

Μεγαλυνάριο

Τοις λόγοις μου
πίστευε, βασιλεύ*,
Χριστόν γαρ
διδάσκω* εν ονείροις
τη γυναικί* τη ση
φανερωθέντα*,
Αγρίππα,
προσφωνείται*
απόστολος ο θείος*,
Παύλος ο μέγιστος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο Ηρώδης Αγρίππας ο Β΄

Ήταν γιος του Ηρώδη Αγρίππα Α΄. Γεννήθηκε το 27 π.Χ. Σε νεαρή ηλικία στάλθηκε στη Ρώμη όπου εκπαιδεύτηκε χάρη στο ενδιαφέρον του αυτοκράτορα Κλαυδίου.

Μετά το θάνατο του πατέρα του, διορίστηκε διάδοχος και ηγεμόνας του βασιλείου της Χαλκίδας (περιοχή όπως και οι παρακάτω της Παλαιστίνης). Αργότερα διορίστηκε τετράρχης της Ιουραίας, Τραχωνίτιδας και Αβιληνής και του δόθηκε ο τίτλος του “βασιλιά”.

Εζησε τη ζωή του με ακολασία και σκάνδαλα. Κυβέρνησε τυραννικά το λαό με απόλυτη προσήλωση στις επιθυμίες των Ρωμαίων κατακτητών.

Το 54 μ.Χ. ο Νέρωνας πρόσθεσε στο βασίλειό του τη Γαλιλαία και την Περαία. Μετά την πτώση της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ. πήγε στη Ρώμη με τη σύζυγό (και αδελφή) του Βερενίκη. Πέθανε το 100 μ.Χ. .

«... έργα αντάξια της μετάνοιάς τους».

Εκείνες τις ημέρες, ήρθαν στην Καισάρεια ο βασιλιάς Αγρίππας και η Βερενίκη για να χαιρετίσουν το νέο έπαρχο. Θέλοντας δε ο Φήστος να οικοδομήθουν καλές σχέσεις μεταξύ τους, εξέθεσε στον βασιλιά την υπόθεση του Παύλου, ζητώντας τη συμβουλή του για το τι θα έπρεπε να πράξει. Ο Αγρίππας τότε του απάντησε πως θα έπρεπε πρώτα ν’ ακούσει τον Παύλο κι ο έπαρχος δέχθηκε.

Πράγματι την άλλη μέρα, ο Αγρίππας και η Βερενίκη, με φανταχτερή πομπή έφτασαν στην αίθουσα του δικαστηρίου, συνοδευόμενοι από τους χιλίαρχους και τους άρχοντες της πόλης. Έπειτα ο Φήστος παρουσίασε τον κατηγορούμενο και ο βασιλιάς του είπε: *«Σου επιτρέπεται να μιλήσεις για να υπερασπιστείς τον εαυτό σου».*

Τότε, ο πολύπαθος Απόστολος του Χριστού, άνοιξε το γλυκόλαλο στόμα του και άρχισε να απολογείται. Τους μίλησε αρχικά για το πως κι εκείνος μοιράζονταν την ίδια αγάπη και προσήλωση στο Θεό με όλους τους υπόλοιπους Ιουδαίους. Πως ο ζήλος του για την πατροπαράδοτη πίστη άγγιξε τα όρια του φανατισμού, όταν άρχισε να κηρύττεται το όνομα του Ιησού, γεγονός που τον έστρεψε εναντίον των χριστιανών. Πως όλα αυτά όμως άλλαξαν όταν έξω από τη Δαμασκό συνάντησε μέσα σε εκτυφλωτικό φως Αυτόν που με τόση μανία δίωκε. Πως κατάλαβε πόσο λάθος είχε, όταν ήρθε αντιμέτωπος με την Θεία δόξα Του και άκουσε από τα ίδια τα χείλη του Υιού του Θεού το κάλεσμα να γίνει μάρτυρας της Ανάστασής Του όχι μόνο στους ομοεθνείς του αλλά και σε όλα τα έθνη, για να επιστρέψουν από το σκοτάδι στο φως. Και κατέληξε λέγοντας: *«Γι’ αυτό, βασιλιά Αγρίππα, δεν αρνήθηκα να υποταχτώ στην ουράνια οπτασία, αλλά αρχίζοντας πρώτα από τη Δαμασκό και τα Ιεροσόλυμα και κατόπιν σε όλη τη χώρα της Ιουδαίας και στους εθνικούς, κήρυττα όσα και οι προφήτες μας είχαν*

πει παλαιότερα για τον Μεσσία, καλώντας τους όλους να επιστρέψουν στο Θεό, κάνοντας έργα αντάξια της μετάνοιάς τους».

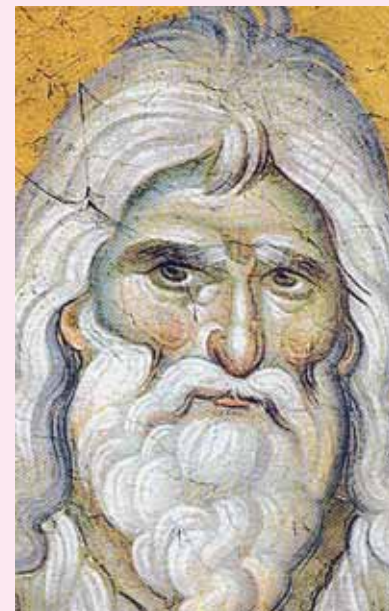
Ακούγωντας ο Φήστος, τα τελευταία λόγια του Παύλου και από φόβο μη προσβληθούν οι φιλοξενούμενοί του βασιλείς, τον διέκοψε λέγοντας: «Είσαι τρελός, Παύλε! Τα πολλά γράμματα σε τρέλανε». Κι εκείνος απάντησε: «Δεν είμαι τρελός, εξοχότατε Φήστε, αλλά λέω λόγια αληθινά όπως πολύ καλά ξέρει ο βασιλιάς». Και στρεφόμενος πάλι στον Αγρίππα, είπε: «Πιστεύεις βασιλιά Αγρίππα, στους προφήτες; Το ξέρω ότι πιστεύεις». Τότε ο Αγρίππας, εντυπωσιασμένος από τα γεμάτα Θεία χάρη λόγια του Παύλου, είπε: «Λίγο ακόμη και θα με πείσεις να γίνω κι εγώ χριστιανός». Κι εκείνος απάντησε: «Θα το ευχόμουν στο Θεό, όχι μόνο για σένα, αλλά και για όλους τους άλλους».

Έπειτα, ο βασιλιάς σηκώθηκε κι ακολούθησε ο ηγεμόνας όπως και η Βερενίκη κι εκείνοι που κάθονταν μαζί τους. Και καθώς έφευγαν, συζητούσαν μεταξύ τους λέγοντας με θαυμασμό: «Αυτός ο άνθρωπος πραγματικά δεν έχει κάνει τίποτε που να αξίζει τιμωρία!».

Οι προφήτες

Η λέξη έχει δύο βασικές σημασίες: 1. αυτός που λέει κάτι εμπνευσμένο από τον Θεό και 2. αυτός που προβλέπει το μέλλον. Η πρώτη από τις έννοιες αυτές είναι η παλαιότερη και η ευρύτερη, αλλά σήμερα η λέξη χρησιμοποιείται κυρίως με τη δεύτερη έννοια. Στη Βίβλο, η εβραϊκή λέξη ναβί είναι η κύρια λέξη που αποδίδεται «προφήτης» και δηλώνει εκείνον που διακηρύττει ή αναγγέλει.

Οι προφήτες έζησαν στους χρόνους της Παλαιάς Διαθήκης και θεωρείται ότι μετέφεραν το θέλημα του Θεού στους ανθρώπους και προετοιμάζαν τον λαό για τον ερχομό του Μεσσία. Μεγάλοι Προφήτες θεωρούνται ο Ησαΐας, ο Ιερεμίας, ο Ιεζεκυήλ, ο Δανιήλ και ο Ηλίας.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΧΑΛΚΙΔΑ, ΙΤΟΥΡΑΙΑ, ΑΒΙΛΗΝΗ,
ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ, ΓΑΛΙΛΑΙΑ, ΠΕΡΑΙΑ.

Τ	Ρ	Α	Γ	Ω	Ν	Ι	Δ	Α	Τ
Ρ	Α	Δ	Ι	Κ	Λ	Α	Χ	Ρ	Π
Α	Ι	Μ	Α	Ν	Β	Ω	Α	Ψ	Ε
Χ	Α	Λ	Ι	Ε	Σ	Χ	Β	Χ	Ρ
Ω	Ρ	Κ	Α	Ρ	Ω	Κ	Ι	Ζ	Α
Ν	Υ	Ξ	Λ	Ν	Ε	Ρ	Λ	Σ	Ι
Ι	Ο	Η	Ι	Υ	Τ	Θ	Η	Δ	Α
Δ	Ε	Τ	Λ	Θ	Ι	Ο	Ν	Φ	Τ
Ο	Ι	Γ	Α	Π	Α	Σ	Η	Γ	Ε
Σ	Ψ	Φ	Γ	Ι	Δ	Φ	Γ	Α	Ρ

2. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΑΘΜΜΟΣΣΥ :

ΑΕΕΙΜΝΝΟΠΣΣΣΤΥΩ :

ΕΕΠΙΑΜΝΝΕΟΟΟΥΦ :

ΑΕΙΜΝΟΠΣΤΤΩ :

ΑΠΠΙΛΟΡΧΧ :

ΗΗΛΟΠΡΣΣΩ :

3. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο νέος έπαρχος Φήστος δέχθηκε την επίσκεψη του βασιλιά Αγρίππα και της Βερενίκης. Σ Λ

2. Ο Φήστος πρότεινε στον Αγρίππα να του παραδώσει τον Παύλο για να τον θανατώσει. Σ Λ

3. Ο Φήστος παρουσίασε τον Παύλο στο δικαστήριο, για να απολογηθεί στον Αγρίππα. Σ Λ

4. Ο Φήστος διέκοψε τον Παύλο λέγοντάς του πως είναι αγράμματος και δεν ξέρει να μιλάει σε βασιλείς. Σ Λ

4. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

1. Ο Παύλος μίλησε στον βασιλιά:

- α. για το τι θα του συνέβαινε στη ζωή του.
- β. για το ότι θα έπρεπε να μετανοήσει.
- γ. για την μεταστροφή και το έργο του.

2. Ο Αγρίππας ακούγωντας τον Παύλο:

- α. παραλίγο να κοιμηθεί στο θρόνο.
- β. παραλίγο να πιστέψει κι αυτός στο Χριστό.
- γ. παραλίγο να οργιστεί από τα λόγια του.

3. Ο Παύλος χαρακτηρίστηκε από τους ακροατές του:

- α. τρελός που έπρεπε να νοσηλευθεί.
- β. ένοχος που έπρεπε να θανατωθεί.
- γ. αθώος που δεν έπρεπε να τιμωρηθεί.

Μεγαλυνάριο

Κύματα θαλάσσης,
όφεις ξηράς*,
κινδύνους πολλάκις*
και βασάνις
εγκαρτερών* ο
Πάυλος ο θεός*
Χριστόν τον
ζωοδότην* τοις
έθνεσι κηρύττων*
Ρώμην κατέλαβεν.

Ἦχος πλ. δ'.

Η Ιταλία

Είναι χώρα της νότιας Ευρώπης. Βόρεια συνορεύει με την Ελβετία και την Αυστρία, δυτικά με τη Γαλλία και ανατολικά με τη Σλοβενία. Αποτελείται από μία μεγάλη χερσόνησο που εισχωρεί στην Μεσόγειο, ανάμεσα στην Αδριατική θάλασσα, το Ιόνιο και το Τυρρηνικό πέλαγος. Ραχοκοκαλιά της χερσονήσου είναι τα Απέννινα όρη που ενώνονται βόρεια με τις Άλπεις. Εκεί βρίσκεται και η μεγάλη πεδιάδα του ποταμού Πάδου. Έχει επίσης 2 μεγάλα νησιά, τη Σικελία και τη Σαρδηνία. Το ψηλότερο βουνό είναι το Λευκό όρος (4.810 μέτρα) ενώ γνωστά είναι τα ηφαίστεια του Βεζούβιου και της Αίτνας. Ο πληθυσμός της είναι 58.126.212 κάτοικοι οι οποίοι μιλούν 33 διαλέκτους. Η Ιταλία είναι γνωστή για τις τέχνες, τον πολιτισμό και πολλά μνημεία της. Το πολίτευμα της Ιταλίας είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία.

«Μην απελπίζεσαι ...».

Όταν αποφάσισε τελικά ο έπαρχος να σταλεί ο Παύλος στην Ρώμη, τον παρέδωσε σε έναν εκατόνταρχο, επικεφαλής αποσπάσματος, μαζί με άλλους κρατούμενους, για να τους μεταφέρει στην **Ιταλία**. Επιβιβάστηκαν λοιπόν σε ένα πλοίο από το Αδραμύτιο, που επρόκειτο να ταξιδέψει στα μέρη της Μικράς Ασίας και απέπλευσαν. Λίγες ημέρες αργότερα έφτασαν στα Μύρα της Λυκίας. Εκεί βρήκαν ένα πλοίο από την Αλεξάνδρεια που ταξίδευε για την Ιταλία μεταφέροντας σιτάρι και επιβιβάστηκαν σε αυτό. Το ταξίδι συνεχίστηκε με πολύ κόπο -γιατί ο άνεμος ήταν αντίθετος- νότια της Κρήτης, ώσπου έφτασαν σε ένα τόπο που λεγόταν Καλοί Λιμένες. Ήδη όμως είχαν χάσει πολύ χρόνο, το φθινόπωρο τελείωνε και ο καιρός χειροτέρευε. Γι' αυτό ο Παύλος τους συμβούλεψε να μην συνεχίσουν το ταξίδι, αλλά να παραμείνουν εκεί περιμένοντας την άνοιξη. Ο καπετάνιος και ο ιδιοκτήτης του πλοίου όμως, επέμεναν να συνεχίσουν.

Μόλις όμως ανοίχθηκαν στο πέλαγος, ξέσπασε τρομερή θύελλα. Το πλοίο ήταν αδύνατο να κυβερνηθεί και παρασύρονταν από τον άνεμο και τα θεόρατα κύματα εδώ κι εκεί. Οι ναύτες έντρομοι έδεναν το σκάφος γύρω γύρω με σχοινιά για να μην ανοίξει και πετούσαν στη μανιασμένη θάλασσα ό,τι υπήρχε στ' αμπάρια. Κι επειδή για μέρες πολλές δεν φαινόταν ούτε ο ήλιος, ούτε τα άστρα, όλοι άρχισαν να χάνουν τις ελπίδες τους για σωτηρία. Σ' εκείνες τις δύσκολες ώρες, άγγελος Κυρίου φανερώθηκε στον Παύλο και του είπε: *«Μην απελπίζεσαι Παύλε, πρέπει να εμφανιστείς ενώπιον του αυτοκράτορα κι έτσι ο Θεός για χάρη σου θα σώσει όλους όσους είναι μαζί σου»*. Έχοντας πλέον τη βεβαιότητα της Θείας υπόσχεσης ο Παύλος, προσπαθούσε να ενθαρρύνει τους επιβάτες και το πλήρωμα, που όλοι μαζί ήταν διακόσιοι εβδομήντα έξι.

Το ξημέρωμα της δέκατης πέμπτης μέρας της θύελλας, είδαν μπροστά τους ένα νησί, τη **Μελίτη**. Ο άνεμος τους έσπρωχνε προς το ακρογιάλι, τους έριξε με δύναμη πάνω στις ξέρες και το πλοίο διαλύθηκε. Με κόπο έφτασαν στην παραλία, όπου σε λίγο κατέφθασαν κάτοικοι του νησιού και τους άναψαν φωτιά για να ζεσταθούν.

Ο Παύλος καθώς μετέφερε ένα δεμάτι με ξύλα για τη φωτιά, δαγκώθηκε από μια οχιά στο χέρι. Έτσι περίμεναν όλοι να τον δουν να πέφτει κάτω νεκρός. Όταν οι ντόπιοι όμως είδαν πως η ώρα περνούσε χωρίς αυτός να παθαίνει τίποτα κακό, νόμισαν ότι ήταν θεός. Έτυχε τώρα να είναι βαριά άρρωστος τις ημέρες εκείνες ο πατέρας του άρχοντα του νησιού -που εν τω μεταξύ ανέλαβε να τους φιλοξενήσει- και ο Παύλος, ακουμπώντας τα χέρια του πάνω στο κεφάλι του, τον θεράπευσε. Όταν αυτό μαθεύτηκε άρχισαν να φέρνουν σ' αυτόν όλους τους ασθενείς και τους θεράπευε. Έτσι ο Παύλος και οι σύντροφοί του έτυχαν μεγάλης τιμής από τους ντόπιους, που τους εφοδίασαν με ό,τι είχαν ανάγκη για τη συνέχεια του ταξιδιού τους.

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Η Μελίτη

Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80 ήταν γενικά αποδεκτό πως το νησί Μελίτη ήταν η Μάλτα. Όλα άλλαξαν όμως όταν 1987 δημοσιεύθηκε η επιστημονική εργασία του διακεκριμένου ιστορικού και γεωγράφου Δρ. Heinz Warnecke, σύμφωνα με την οποία το νησί Μελίτη είναι η Κεφαλλονιά.

Έκτοτε πολλοί επιστήμονες ασχολήθηκαν με το θέμα και λαμβάνοντας υπ' όψη τους τις μετεωρολογικές συνθήκες και τα θαλάσσια ρεύματα, τις συνθήκες για τη ναυσιπλοΐα κατά το τέλος του φθινοπώρου, καθώς και τις γνώσεις και τους υπολογισμούς για τα εμπορικά πλοία της αρχαιότητας, το μέγεθός τους, την κατασκευή τους, την ταχύτητά τους, κατέληξαν στο ίδιο συμπέρασμα.

Μάλιστα πρότειναν την αναθεώρηση των μεταφράσεων της Καινής Διαθήκης, για το συγκεκριμένο σημείο, ζητώντας να παραμείνει το αρχικό όνομα Μελίτη, αλλά να υποσημειώνεται ότι αυτή είναι πιθανότατα η Κεφαλλονιά.

1. Ποια απ' όλα είναι σωστό;

1. Ο Φήστος παρέδωσε τον Παύλο σ' ένα εκατόνταρχο:

- α. για να τον βάλλει στην απομόνωση.
- β. για να τον βασανίσει.
- γ. για να τον μεταφέρει στη Ρώμη.

2. Η αποστολή ξεκίνησε με ένα πλοίο:

- α. που θα ταξίδευε στη Μικρά Ασία.
- β. που θα ταξίδευε στο Αδραμύτιο.
- γ. που θα ταξίδευε στην Αλεξάνδρεια.

3. Το ταξίδι ήταν πολύ αργό γιατί:

- α. δεν είχαν πολύ κάρβουνο για τις μηχανές.
- β. σχίστηκαν τα πανιά.
- γ. φυσούσε αντίθετος άνεμος.

2. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Ο Παύλος φτάνοντας στην Κρήτη ζήτησε να μην συνεχίσουν το ταξίδι γιατί υπέφερε από ναυτία. Σ Λ
2. Βλέποντας ο Παύλος πως ξέσπασε μεγάλη θαλασσοταραχή, έκανε προσευχή και τη σταμάτησε. Σ Λ
3. Ο Θεός έστειλε έναν άγγελο στον Παύλο, για να του πει να μην απελίζεται και πως όλοι θα σωθούν. Σ Λ
4. Βλέποντας οι ντόπιοι πως ο Πέτρος δεν πέθανε από το δάγκωμα της οχιάς, πίστεψαν πως είναι θεός. Σ Λ

3. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΑΓΠΚΛΟΡ :

ΑΕΗΜΜΕΡΩ :

ΑΑΒΒΕΗΙΟΤΤ :

ΑΑΕΗΙΜΜΝΝΣ :

ΑΑΕΙΚΝΟΠΣΤ :

ΑΑΑΜΟΠΠΣΣ :

4. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΙΤΑΛΙΑ, ΑΔΡΑΜΥΤΙΟ, ΜΥΡΑ,
ΚΡΗΤΗ, ΜΕΛΙΤΗ, ΡΩΜΗ.

Ε	Ρ	Τ	Υ	Θ	Ι	Ο	Π	Ο	Λ
Μ	Υ	Ρ	Α	Ι	Λ	Α	Τ	Ι	Κ
Λ	Π	Ο	Ι	Θ	Υ	Τ	Ρ	Τ	Ε
Κ	Ρ	Τ	Φ	Η	Γ	Κ	Ε	Υ	Η
Ε	Η	Ρ	Ε	Μ	Υ	Λ	Α	Μ	Γ
Η	Τ	Ε	Σ	Ω	Θ	Τ	Ζ	Α	Φ
Γ	Η	Κ	Δ	Ρ	Π	Ο	Χ	Ρ	Δ
Φ	Ρ	Λ	Μ	Ν	Β	Ω	Ψ	Δ	Σ
Δ	Κ	Η	Τ	Ι	Λ	Ε	Μ	Α	Ζ
Σ	Α	Ζ	Χ	Ψ	Ω	Β	Ν	Μ	Α

Μεγαλυνάριο

«**Κ**αίσαρα αιτούμαι,
Παύλος ειπών,*
Ρωμαίος πολίτης*
ως υπάρχων, διά
πολλών* βασάνων
εις Ρώμην*
πρωτεύουσαν
προστρέχει,* ένθα
διά θανάτου*
Χριστόν εδόξασεν.

Ἦχος πλ. δ'.

Η Ρώμη

Είναι μία από τις ιστορικότερες πόλεις της Ευρώπης, με αξιοσημείωτη προσφορά στην επιστήμη, τον πολιτισμό και τις τέχνες. Γι' αυτό το λόγο, καθώς και για τα πολυάριθμα και εξαιρετικής ομορφιάς μνημεία της, της έχει αποδοθεί η προσωνυμία «η αιώνια πόλη».

Η ιστορική πόλη είναι κτισμένη ανατολικά του ποταμού πάνω σε επτά λόφους. Σύμφωνα με τη μυθολογία ο Ρωμύλος θεμελίωσε τη Ρώμη στον Παλατίνο Λόφο το 753 π.Χ. και έγινε ο πρώτος βασιλιάς της. Αρχαιολογικά ευρήματα επιβεβαιώνουν την ύπαρξη οικισμών στην περιοχή ήδη από τον 8ο αιώνα π.Χ.. Ήταν η πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Στην ακμή της, η επιρροή της επεκτεινόταν σχεδόν σε όλη την Ευρώπη και τις ακτές της Μεσογείου. Με την μετάβαση στο Χριστιανισμό απέκτησε έντονη θρησκευτική σημασία ως τόπος του μαρτυρίου πολλών Αγίων και ιδιαίτερα των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου.

«... να τηρούν το Ευαγγέλιο...».

Αφού ξεχειμώνιασαν στη Μελίτη, κατέπλευσαν στις Συρακούσες. Από εκεί, φτάσανε στο Ρήγιο κι ύστερα στους Ποτιόλους, το επίγειο της Ρώμης. Όταν οι χριστιανοί έμαθαν για την άφιξη του Παύλου, βγήκαν στα προάστια να τον προϋπαντήσουν. Φτάνοντας τελικά στη **Ρώμη**, ο εκατόνταρχος παρέδωσε τους κρατούμενους στο στρατοπεδάρχη. Τον Παύλο, όμως, του επέτρεψαν να μείνει μόνος, φρουρούμενος από ένα στρατιώτη.

Ύστερα από τρεις μέρες, ο Παύλος ζήτησε από τους προύχοντες των Ιουδαίων να τον συναντήσουν. Όταν συγκεντρώθηκαν, τους είπε: *«Αδελφοί μου, χωρίς να έχω κάνει τίποτε εναντίον του λαού ή των εθίμων των πατέρων μας, με παρέδωσαν δέσμιος από τα Ιεροσόλυμα στα χέρια των Ρωμαίων, οι οποίοι, αφού με ανέκριναν δε βρήκαν τίποτα εναντίον μου. Όμως εναντιώνονταν σ' αυτό οι Ιουδαίοι, γι' αυτό αναγκάστηκα να ζητήσω προσφυγή στον Καίσαρα. Γι' αυτόν, λοιπόν, παρακάλεσα να σας δω και να σας κατατοπίσω, πως εξαιτίας της ελπίδας μου στη μέλλουσα ζωή είμαι δεμένος με αυτή την αλυσίδα».* Τότε εκείνοι του απάντησαν: *«Εμείς ούτε γράμματα πήραμε από την Ιουδαία, ούτε κανένας ήρθε να μας πει κάτι κακό για σένα. Θεωρούμε, λοιπόν καλό πρώτα να ακούσουμε όσα πιστεύεις και ύστερα να σχηματίσουμε γνώμη για σένα».* Και όρισαν μια μέρα για να ξανάρθουν να τον ακούσουν.

Πράγματι, λίγες ημέρες αργότερα, ήρθαν πολλοί στο σπίτι που φιλοξενούνταν κι εκείνος τους εξηγούσε τα περί της Βασιλείας του Θεού με μαρτυρίες από το νόμο του Μωυσή και τους προφήτες, πασχίζοντας έτσι από το πρωί ως το βράδυ να τους πείσει για τον Ιησού Χριστό. Κι επειδή δεν συμφωνούσαν μεταξύ τους, ο Παύλος τους τόνισε: *«Σωστά μίλησε το Πνεύμα το Άγιο στους πατέρες μας μέσω του προφήτη Ησαΐα, λέγοντας: «Με τα αυτιά σας θα ακούσετε, μα δε θα*

καταλάβετε και με τα μάτια σας θα δείτε, αλλά δε θα αντιληφτείτε. Γιατί σκλήρυνε η καρδιά του λαού αυτού και με τ' αυτιά τους βαριάκουσαν και τα μάτια τους τα σφάλισαν, μη τυχόν δούνε με τα μάτια τους κι ακούσουν με τ' αυτιά τους και καταλάβουν με την καρδιά τους και επιστρέψουν σ' Εμένα και τους γιατρέψω». Μάθετε, λοιπόν, ότι ο Θεός έστειλε τη σωτηρία αυτή στους εθνικούς. Αυτοί θα ακούσουν».

Έμεινε ο Παύλος εκεί δύο χρόνια μέχρι τον μαρτυρικό θάνατό του. Σ' όλο αυτό το διάστημα, συνέχισε με ιερό ζήλο το αποστολικό του έργο: δεχόταν όλους εκείνους που τον επισκέπτονταν, διδάσκοντας σε όλους για τη Βασιλεία του Θεού και το Μεσσία Ιησού Χριστό· έγραφε **επιστολές** προς τις Εκκλησίες που είχε ιδρύσει, συμβουλευόνατάς τους να τηρούν το Ευαγγέλιο που τους είχε διδάξει· ταυτίζονταν με τη χαρά, τη λύπη, την ασθένεια, τον πόνο του καθενός, σαν γνήσιος πατέρας· εύχονταν για τη σωτηρία όλων, για τα τότε πνευματικά του παιδιά, για τα ακόλουθα πνευματικά του εγγόνια... για μας σήμερα... για τις επόμενες γενιές... Ας έχουμε την ευχή του...

ΔΙΔΑΓΜΑ:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Οι επιστολές του Παύλου

Οι επιστολές του αποστόλου Παύλου (14 τον αριθμό) είναι τα πρώτα γραπτά μνημεία της Κ. Δ. που γράφτηκαν για να απαντήσουν σε ερωτήματα που έθεταν οι Εκκλησίες στον Απόστολο.

Η διάταξη των επιστολών του Παύλου στον κανόνα της Καινής Διαθήκης είναι η εξής: προς Ρωμαίους, προς Κορινθίους Α', προς Κορινθίους Β, προς Γαλάτας, προς Εφεσίους, προς Φιλιππησίους, προς Κολοσσαείς, προς Θεσσαλονικείς Α', προς Θεσσαλονικείς Β', προς Τιμόθεον Α', προς Τιμόθεον Β', προς Τίτον, προς Φιλήμονα, προς Εβραίους.

Φυσικά, δεν έγραφε ο ίδιος πάντα τις επιστολές του. Χρησιμοποιούσε γραφεία ο οποίος συνέγραφε με οδηγίες που λάμβανε από τον ίδιο τον Παύλο. Τέλος, το κείμενο το ενέκρινε, το διόρθωνε και το υπέγραφε ο ίδιος ο Παύλος.

1. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΣΥΡΑΚΟΥΣΕΣ, ΡΗΓΙΟ, ΠΟΤΙΟΛΟΙ,
ΡΩΜΥΛΟΣ, ΠΑΛΑΤΙΝΟΣ, ΓΑΛΑΤΕΣ.

Σ	Α	Τ	Α	Λ	Α	Γ	Ρ	Γ	Ε
Ο	Ε	Γ	Η	Σ	Δ	Λ	Ι	Α	Π
Ι	Ρ	Σ	Ξ	Α	Φ	Ο	Γ	Λ	Α
Θ	Ω	Φ	Υ	Τ	Λ	Λ	Η	Α	Λ
Υ	Μ	Δ	Κ	Ο	Γ	Κ	Ο	Τ	Α
Τ	Υ	Σ	Ι	Ρ	Κ	Ξ	Ζ	Ε	Τ
Ρ	Λ	Τ	Λ	Ε	Η	Α	Χ	Σ	Ι
Ε	Ο	Α	Ο	Ι	Γ	Η	Ρ	Ρ	Ν
Π	Σ	Γ	Ξ	Μ	Η	Β	Ψ	Υ	Ο
Σ	Δ	Φ	Η	Λ	Κ	Ν	Ω	Τ	Σ

2. Βρες ποιές λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς

ΑΑΕΗΜΡΤΤΩ :

ΑΕΟΠΡΣΤΥΥΩ :

ΑΑΕΙΚΜΝΠΥ :

ΕΝΟΟΠΡΣΤΥΧ :

ΑΑΔΕΗΟΠΡΡΣΣΤΤΧ :

ΑΑΕΕΚΛΝΠΣΤΥ :

3. Κάνε την αντιστοίχιση:

Ρώμη ♦

♦ Σύμφωνα με τη
μυθολογία ο ιδρυτής
της Ρώμης.

Ρωμύλος ♦

♦ το λιμάνι
της αρχαίας
Ρώμης

Παλατίνος ♦

♦ Μια από τις
ιστορικότερες πόλεις
της Ευρώπης

Ποτίολοι ♦

♦ Ο λόφος που
ιδρύθηκε ο πρώτος
οικισμός της Ρώμης

4. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

1. Το ταξίδι από τη Μελίτη για τη Ρώμη συνεχίστηκε αφού πέρασε ο χειμώνας. Σ Λ

2. Ο Παύλος έγινε δεκτός στα προάστια της Ρώμης από χριστιανούς που μάθανε για την άφιξή του. Σ Λ

3. Ο Παύλος ενημέρωσε με τους προύχοντες των Ιουδαίων της πόλης για την αιτία της δίωξής του. Σ Λ

4. Ο Παύλος έζησε στη Ρώμη δύο χρόνια, μέχρι που τελικά ματρήρησε για το Χριστό. Σ Λ

Β' Ενότητα

χρωμάτισε τις εικόνες

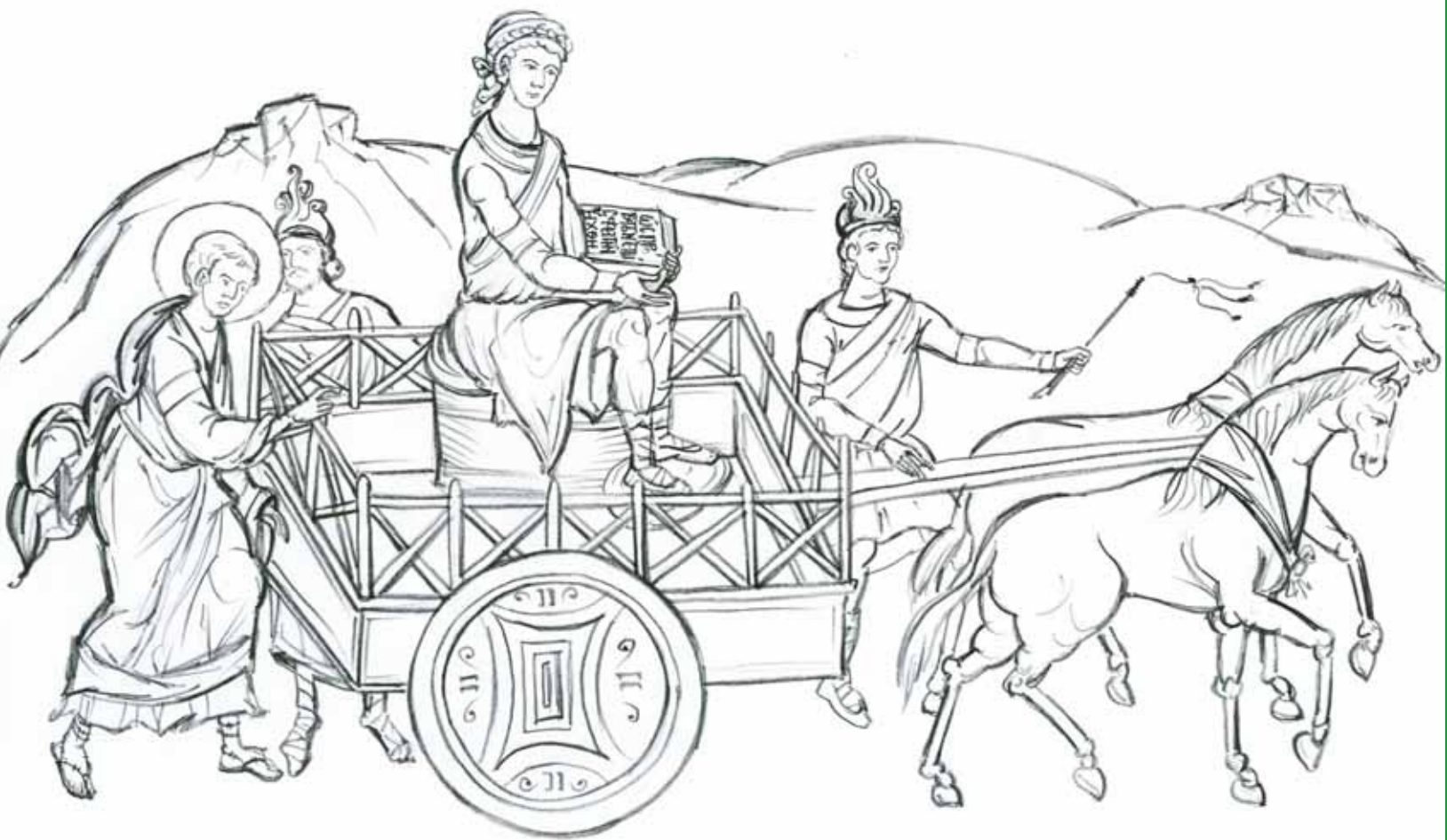

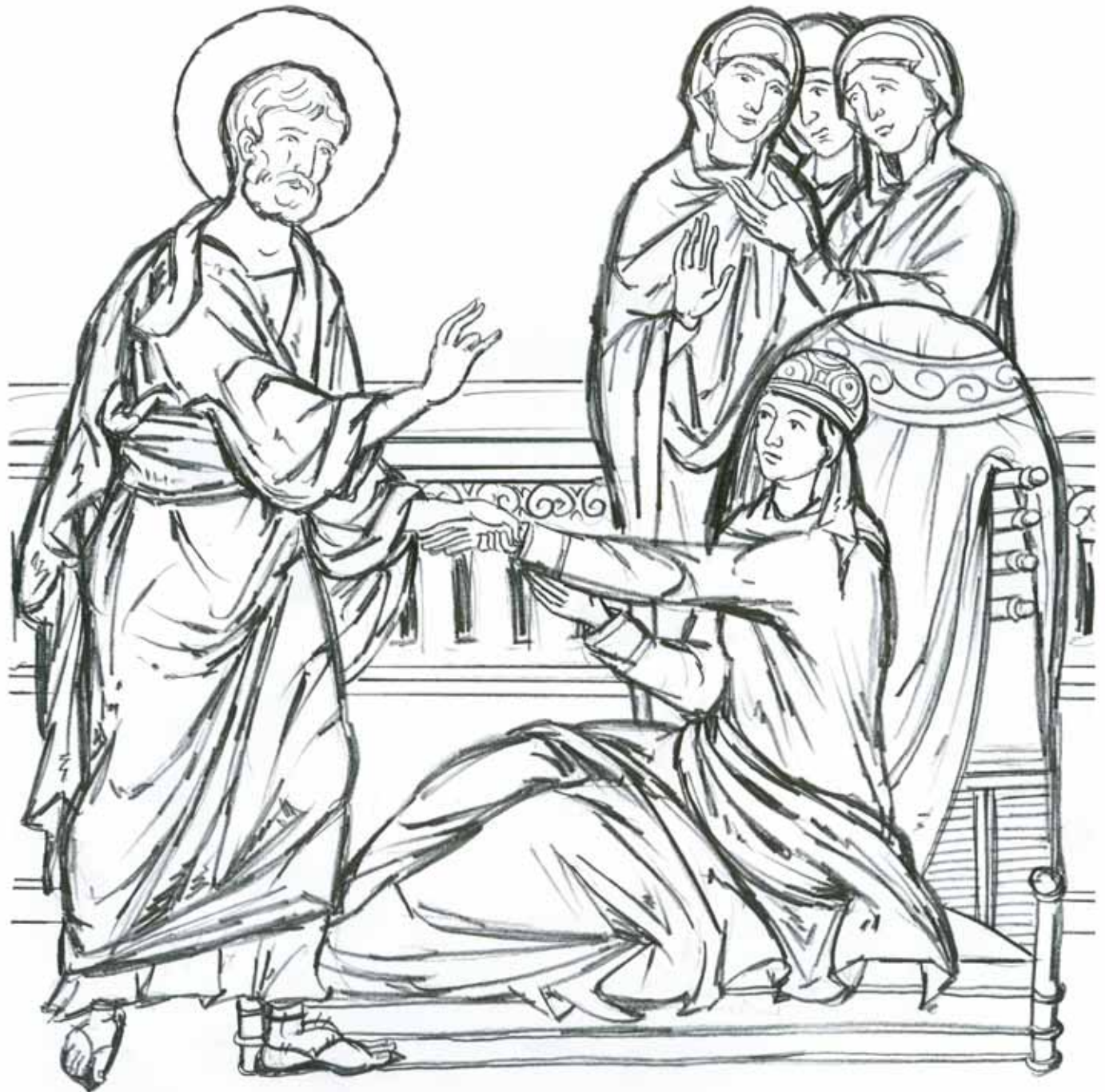

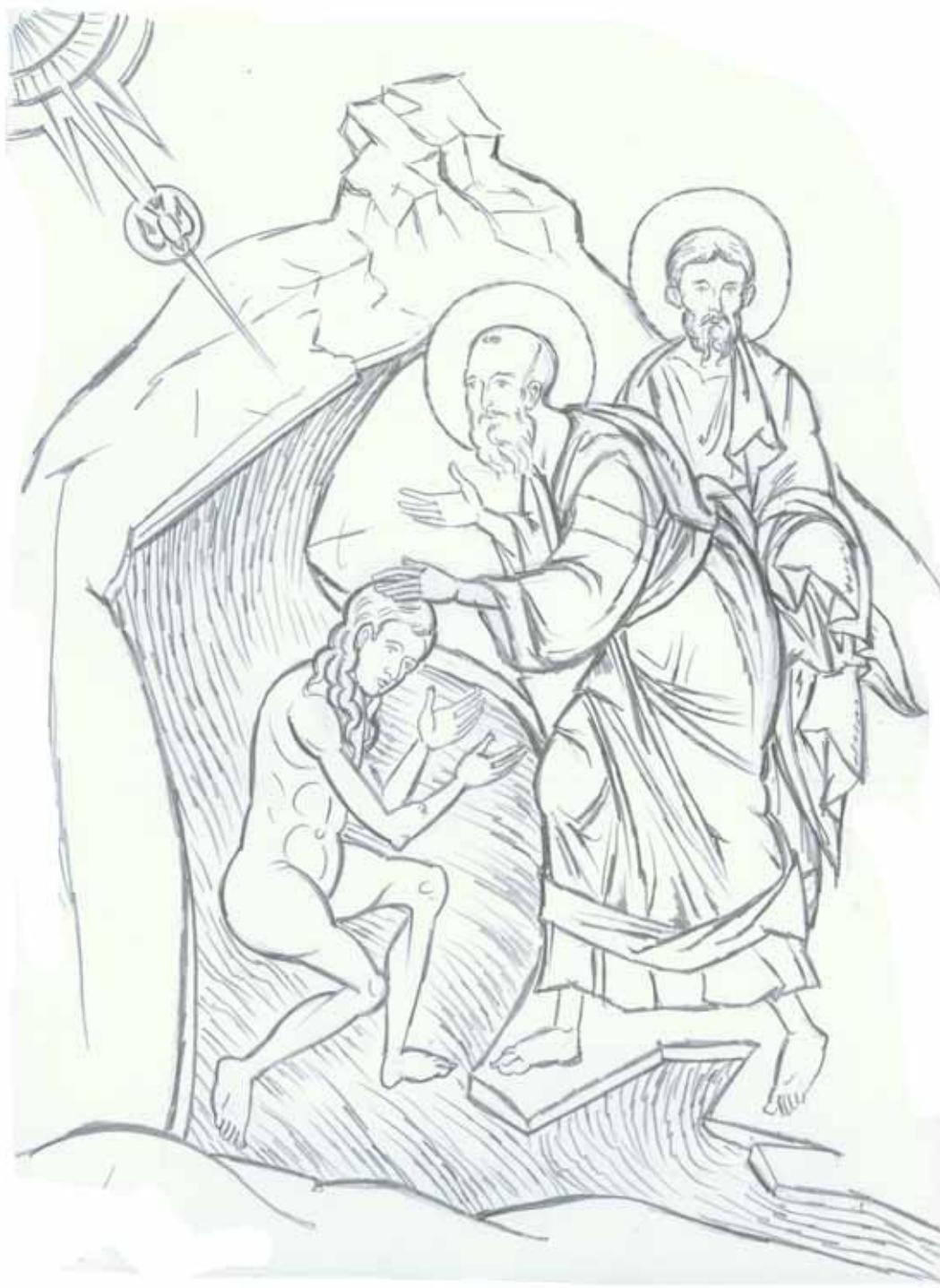

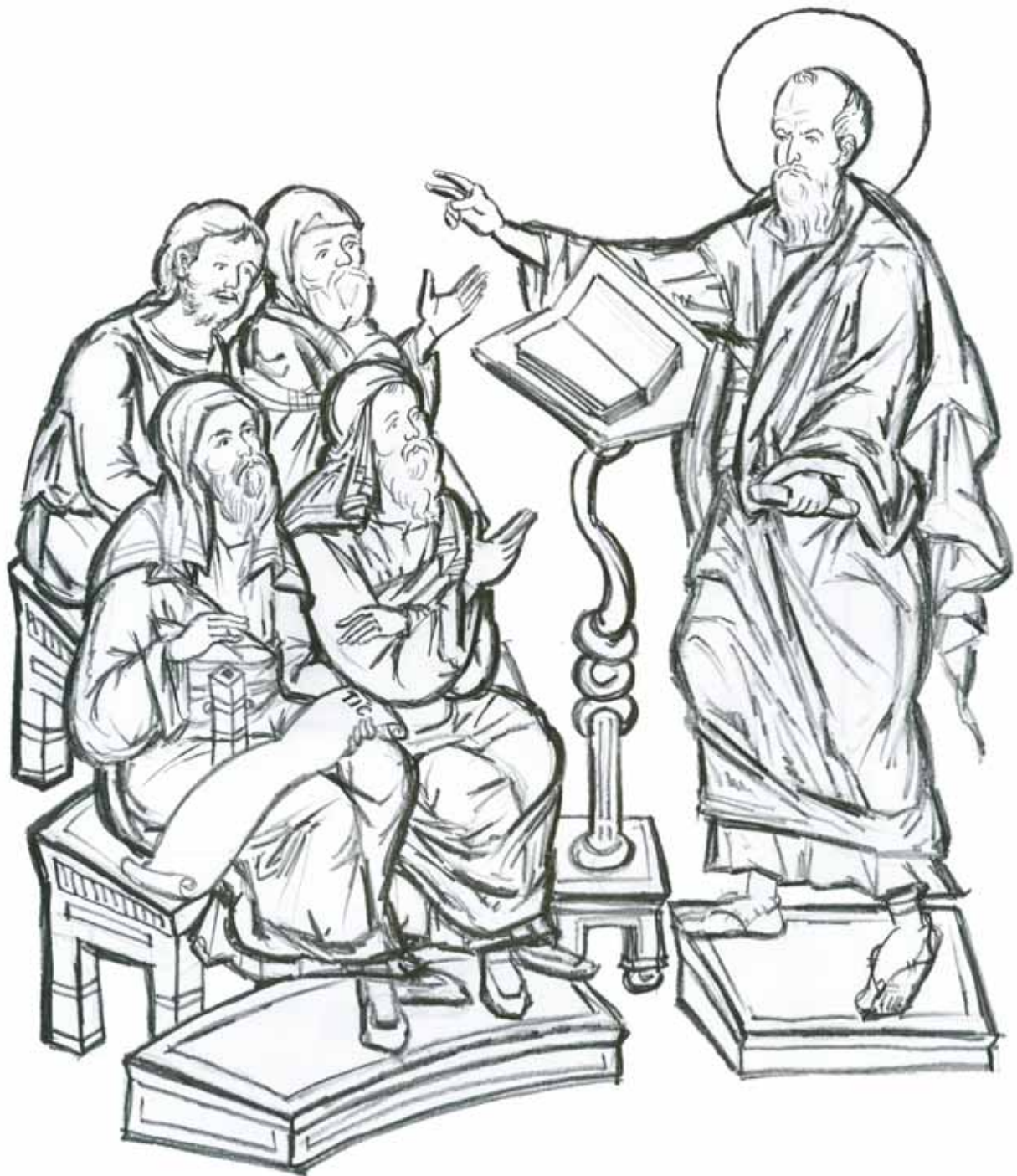

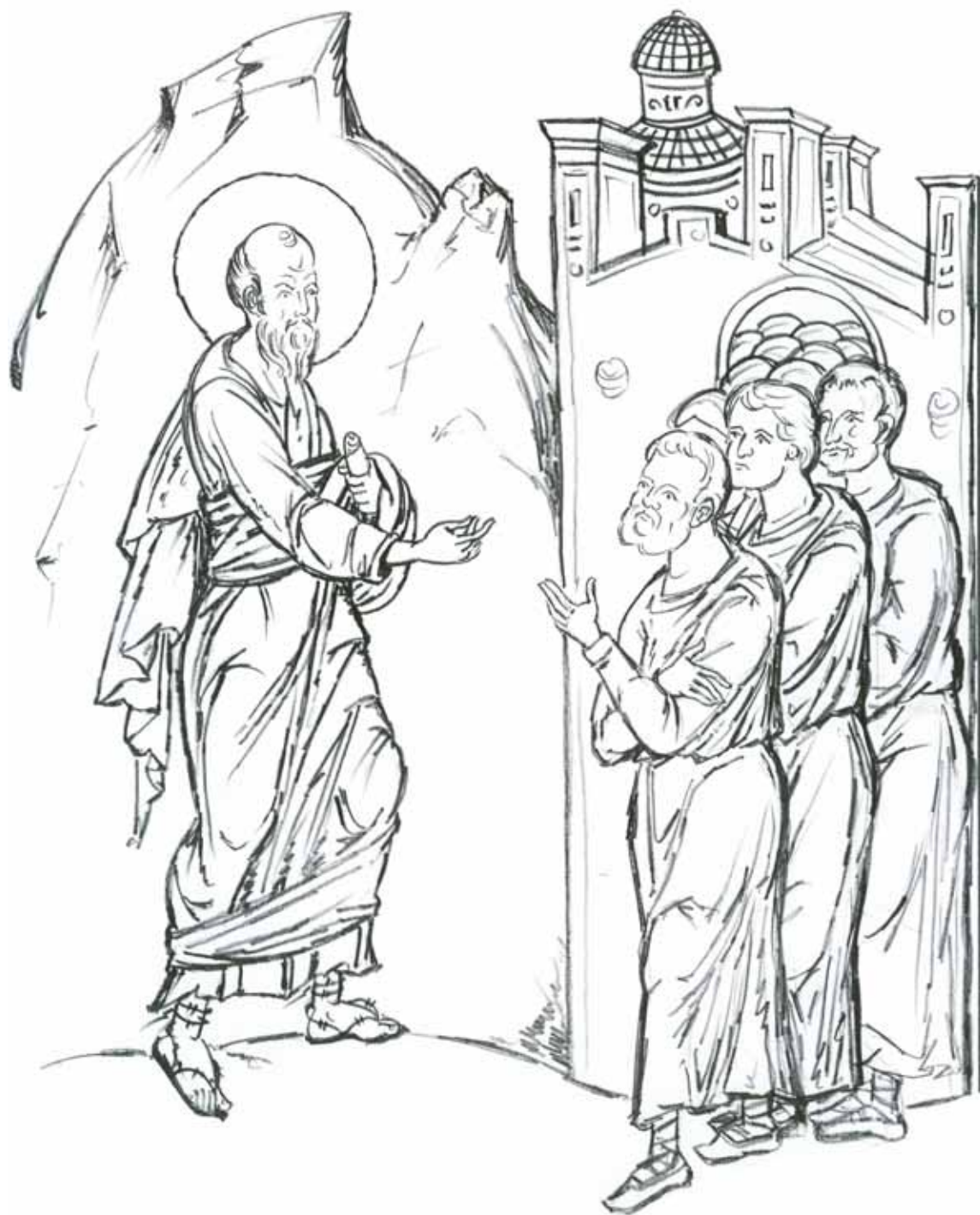

Γ' Ενότητα

προσευχές για κάθε μέρα

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΩΙΝΗ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν,
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος,
καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(τὸ Τρισάγιο)

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *(τρεῖς φορές)*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν, Ἅγιε
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΩΙΝΗ

Στο ὄνομα του Πατέρα, του Υιού και
του Αγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σ' Εσένα, Θεέ μας, Δόξα σ' Εσένα.

Βασιλιά Ουράνιε, Παρηγορητή, το Πνεῦμα
της Αλήθειας, που είσαι παντού και γεμίζεις
τα πάντα, που είσαι ο θησαυρός όλων των
αγαθών και χορηγός της ζωής, έλα και
κατοίκησε μέσα μας, και καθάρισέ μας από
κάθε κηλίδα, και σώσε, Αγαθέ, τις ψυχές
μας.

(το Τρισάγιο)

Ἅγιε Θεέ, Ἅγιε Ἰσχυρέ, Ἅγιε Αθάνατε,
ελέησέ μας. *(τρεις φορές)*

Δόξα στον Πατέρα, στον Υιό και στο Ἅγιο
Πνεῦμα, τώρα και πάντοτε και στους αιώνας
των αιώνων. Ἀμήν.

Πανάγια Τριάδα, ελέησέ μας. Κύριε
λυπήσου μας για τις αμαρτίες μας, Δέσποτα,
συγχώρησε τις ανομίες μας, Ἅγιε, επισκέψου
και θεράπευσαι τις ασθένειές μας, χάριν του
ονόματός Σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Μετὰ τὰ ἐπόμενα τριαδικά)

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου προσπίπτομέν
Σοι, Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον
βοῶμεν Σοι, Δυνατέ. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ
ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησε, Κύριε ἐλέησε,
Κύριε ἐλέησε.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και στο Ἅγιο
Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους
αἰώνες των αἰώνων. Ἀμήν.

Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανοῦς,
ας εἶναι ἀγιασμένο το ὄνομά Σου, ας ἐλθεῖ
ἡ Βασιλεία Σου, ας γίνεῖ το θέλημά Σου
ὅπως στον ουρανὸ ἐστὶ και στη γη. Το ψωμί
που ἔχουμε ἀνάγκη δώσε μας σήμερα, και
συγχώρεσέ μας, ὅπως κι εμεῖς συγχωροῦμε
τους ἄλλους. Καὶ μὴν επιτρέψεις να
πέσουμε σε πειρασμό, ἀλλὰ γλύτωσέ μας
ἀπὸ το πονηρό.

Γιατί δική Σου εἶναι ἡ βασιλεία και ἡ
δύναμη και ἡ δόξα, του Πατέρα και του Υἱοῦ
και του Ἁγίου Πνεύματος, τώρα και πάντοτε
και στους αἰώνες των αἰώνων. Ἀμήν.

(Μετὰ τα ἐπόμενα τριαδικά)

Ἐυπνώντας, μπροστά Σου γονατίζουμε
Ἀγαθέ, και των Ἀγγέλων τον ὕμνο Σου
φωναζουμε, Δυνατέ. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶσαι Θεέ, δια της Θεοτόκου ἐλέησέ μας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας
με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν
καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ
ὑμνεῖν Σε, Ἁγία Τριάς. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀθρόον ὁ Κριτῆς ἐπελεύσεται, καὶ
ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. Ἀλλὰ
φόβῳ κρᾶζομεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός.
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον. *(δώδεκα φορές)*
(Εὐχαριστήρια εὐχή)

Ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος, εὐχαριστῶ
Σοι, Ἁγία Τριάς, ὅτι διὰ τὴν πολλὴν
Σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, οὐκ
ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ ραθύμῳ καὶ ἀμαρτωλῷ,
οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου,
ἀλλ' ἐφιλανθρωπέυσω συνήθως καὶ πρὸς
ἀπόγνωσιν κείμενον ἠγειράς με, εἰς τὸ
ὀρθοῦσαι καὶ δοξολογήσαι τὸ κράτος Σου.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και
στο Ἅγιο Πνεύμα.

Σηκώνοντάς με ἀπὸ το κρεβάτι και τον
ὕπνο, Κύριε, τον νοῦ μου φώτισε, και την
καρδιά και τα χεῖλη μου ἀνοίξε, για να Σε
υμνήσω, Ἁγία Τριάδα. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶσαι Θεέ, δια της Θεοτόκου ἐλέησέ μας.

Και τώρα και πάντοτε και στους αἰῶνες
των αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐαφνικά ο Κριτῆς θα ἐρθει και του
καθενός οι πράξεις θα φανερωθοῦν. Με
φόβο Σου φωνάζουμε τη νύκτα. Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶσαι Θεέ, δια της Θεοτόκου
ἐλέησέ μας.

Κύριε ἐλέησε. *(δώδεκα φορές)*
(Εὐχαριστήρια εὐχή)

Καθὼς σηκώθηκα ἀπὸ τον ὕπνο, Σε
εὐχαριστῶ Ἁγία Τριάδα, που ἀπὸ την
πολύ Σου ἀγαθότητα και μακροθυμία
δεν ὀργίσθηκες μ' ἐμένα τον ράθυμο και
αμαρτωλό, οὔτε με κατέστρεψες ἐξ' αἰτίας
των ἀνομιῶν μου, ἀλλὰ ὅπως συνήθως
ἐδειξες φιλανθρωπία και με ζύπνησες για
να προσευχηθῶ και να Σε δοξολογήσω. Και

Καὶ νῦν, φώτισόν μου τὰ ὄμματα τῆς
διανοίας, ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν
τὰ λόγια Σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς Σου,
καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, καὶ ψάλλειν Σοὶ
ἐν ἔξομολογήσει καρδίας, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πανάγιον ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

τώρα, φώτισέ μου τα μάτια του μυαλού,
ἀνοιξέ μου το στόμα, για να μελετήσω τα
λόγια Σου, να κατανοήσω τις εντολές Σου,
να κάνω πάντα το θέλημά Σου, να Σου
ψάλλω από τα βάθη της καρδιάς μου και να
υμνήσω το πανάγιο ὄνομά Σου, του Πατέρα
και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, τώρα
και πάντα και στους αιώνες των αιώνων.
Αμήν.

Με τις ευχές των Αγίων Πατέρων μας,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Θεέ μας, ἐλέησε και
σώσε μας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον.

Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρωσιν
καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἅγιος
εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ ΦΑΓΗΤΟ

Πατέρα μας, που εἶσαι στους ουρανοὺς, ας εἶναι ἁγιασμένο τὸ ὄνομά Σου, ας ἐλθεῖ ἡ Βασιλεία Σου, ας γίνεῖ τὸ θέλημά Σου, ὅπως στον οὐρανὸ ἔτσι καὶ στη γῆ. Το ψωμί που ἔχουμε ἀνάγκη δώσε μας σήμερα, καὶ συγχώρεσέ μας, ὅπως κι εμεῖς συγχωροῦμε τοὺς ἄλλους. Καὶ μὴν επιτρέψεις νὰ πέσουμε σε πειρασμό, ἀλλὰ γλύτωσέ μας ἀπὸ το πονηρό.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱὸ καὶ στο Ἅγιο
Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους
αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησε, Κύριε ἐλέησε,
Κύριε ἐλέησε.

Χριστὲ Θεέ μας, εὐλόγησε τὸ φαγητό καὶ
τὸ ποτό των δούλων σου· γιατί εἶσαι Ἅγιος,
τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους αἰῶνες των
αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Εὐχαριστοῦμεν σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παροῦσῃ ἡμέρᾳ ἐνέπλησας ἡμᾶς τῶν ἐπιγείων σου ἀγαθῶν. Μὴ στερήσεις ἡμᾶς καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας, ἀλλ' ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου, Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον.

Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλόγησον τὰ
περισσεύματα τῶν κλασμάτων τῆς
τραπέζης ταύτης καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῷ
οἴκῳ τούτῳ καὶ εἰς τὸν κόσμον Σου ἅπαντα,
ὅτι ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ

Σε ευχαριστούμε, Χριστέ Θεέ μας, που
κι αυτή την ημέρα μας χόρτασες από τα
επίγεια αγαθά Σου. Μην μας στερήσεις
και της επουράνιας Βασιλείας Σου. Αλλά
ὅπως ἤλθες και στάθηκες ανάμεσα στους
μαθητές Σου, Σωτήρα μας, χαρίζοντάς τους
την εἰρήνη, ἔτσι ἔλα και μαζί μας και σῶσε
μας.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και στο Ἅγιο
Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους
αἰῶνες των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησε, Κύριε ἐλέησε,
Κύριε ἐλέησε.

Χριστέ Θεέ μας, εὐλόγησε τα περισσεύ-
ματα των φαγητῶν αὐτοῦ του τραπέζιού
και πύθηνέ τα στο σπίτι μας και σε ὅλο
Σου τον κόσμο· γιατί εἶσαι Ἅγιος, τώρα και
πάντοτε και στους αἰῶνες των αἰώνων.
Ἀμήν.

Με τις ευχές των Ἁγίων Πατέρων μας,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Θεέ μας, ἐλέησε και
σῶσε μας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΔΕΙΠΙΝΟ

Φάγονται πένητες και ἐμπλησθήσονται
καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν,
ζήσονται αἱ καρδίαὶ αὐτῶν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρωσὶν
καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἅγιος
εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΔΕΙΠΙΝΟ

Θα φάνε οἱ φτωχοὶ καὶ θα χορτάσουν καὶ
θα υμνήσουν τὸν Κύριο ὅσοι τὸν λαχταροῦν,
θα ζήσουν οἱ καρδιές τους αἰῶνια. Ἀμήν.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό καὶ στο Ἅγιο
Πνεύμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους
αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησε, Κύριε ἐλέησε,
Κύριε ἐλέησε.

Χριστέ Θεέ μας, εὐλόγησε τὸ φαγητό καὶ
τὸ ποτό τῶν δούλων σου· γιατί εἶσαι Ἅγιος,
τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους αἰῶνες τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἠγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν. Ἀπὸ καρποῦ τῶν ἀγαθῶν σου ἐνεπλήσθημεν, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκησας ἡμᾶς. Ἀμήν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν τῆ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Μας γέμισες χαρὰ Κύριε με τα δημιουργήματά Σου και από τα έργα των χειρῶν Σου νιώσαμε αγαλλίαση. Φάνηκε σε μας το φως του προσώπου Σου. Ἐδωσες χαρὰ στις καρδιές μας. Ἀπὸ τους καρπούς των ἀγαθῶν Σου χορτάσαμε· γιατί εσύ Κύριε κατοίκησες μέσα στον καθένα μας με ελπίδα. Ἀμήν.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και στο Ἅγιο
Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους
αἰῶνες των αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησε, Κύριε ἐλέησε,
Κύριε ἐλέησε.

Ἄς εἶναι εὐλογημένος ὁ Θεός, που μας ἐλεεὶ και μας τρέφει ἀπὸ τα πλούσια ἀγαθὰ Του, ἐξ' αἰτίας της χάρις και της φιλανθρωπίας Του, τώρα και πάντοτε και στους αἰῶνες των αἰώνων. Ἀμήν.

Με τις ευχές των Ἁγίων Πατέρων μας,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Θεέ μας, ἐλέησε και
σῶσε μας. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον Ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(τὸ Τρισάγιο)

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. *(τρεῖς φορές)*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε
ιλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΥΠΝΟ

Στο ὄνομα του Πατέρα, του Υιού και
του Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σ' Εσένα, Θεέ μας, Δόξα σ' Εσένα.

Βασιλιά Ουράνιε, Παρηγορητή, το
Πνεῦμα της Αλήθειας, που εἶσαι παντού
καὶ γεμίζεις τα πάντα, που εἶσαι ὁ θησαυρὸς
ὅλων των ἀγαθῶν καὶ χορηγὸς της ζωῆς,
ἐλα καὶ κατοίκησε μέσα μας, καὶ καθάρισέ
μας ἀπὸ κάθε κηλίδα, καὶ σῶσε Ἀγαθὴ τις
ψυχές μας.

(το Τρισάγιο)

Ἄγιε Θεέ, Ἄγιε Ἰσχυρέ, Ἄγιε Ἀθάνατε,
ἐλέησέ μας. *(τρεις φορές)*

Δόξα στον Πατέρα, στον Υιό και στο Ἅγιο
Πνεῦμα, τώρα και πάντοτε και στους
αἰῶνες των αἰώνων. Ἀμήν.

Πανάγια Τριάδα, ἐλέησέ μας.
Κύριε, λυπήσου μας για τις ἁμαρτίες μας,
Δέσποτα, συγχώρησε τις ἀνομίες μας, Ἄγιε,
επισκέψου καὶ θεράπευσαι τις ἀσθενείες
μας, χάριν του ὀνόματός Σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

(μετὰ, τὰ ἐπόμενα τροπάρια)

Τὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῶ σοι,
Κύριε, τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ
ἀναμάρτητον παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ
σῶσον με.

Κύριε ἐλέησε, Κύριε ἐλέησε,
Κύριε ἐλέησε.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και στο Ἅγιο
Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους
αἰῶνες των αἰῶνων. Ἀμήν.

Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανοῦς,
ας είναι αγιασμένο το ὄνομά Σου, ας ἐλθεῖ
ἡ Βασιλεία Σου, ας γίνεῖ το θέλημά Σου
ὅπως στον ουρανὸ ἐτσί και στη γη. Το ψωμί
που ἔχουμε ἀνάγκη δώσε μας σήμερα, και
συγχώρεσέ μας, ὅπως κι εμεῖς συγχωρούμε
τους ἄλλους. Και μην επιτρέψεις να
πέσουμε σε πειρασμό, ἀλλὰ γλύτωσέ μας
ἀπὸ το πονηρό.

Γιατί δική Σου εἶναι ἡ βασιλεία και ἡ
δύναμη και ἡ δόξα, του Πατέρα και του Υἱοῦ
και του Ἁγίου Πνεύματος, τώρα και πάντοτε
και στους αἰῶνες των αἰῶνων. Ἀμήν.

(μετὰ, τα ἐπόμενα τροπάρια)

Περνώντας τὴν ἡμέρα σ' εὐχαριστῶ Κύριε,
και να μου δώσεις Σου ζητῶ ἀναμάρτητη τη
νύχτα, Σωτήρα μου και σώσε με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ἡμέραν παρελθόντων, δοξολογῶ σε Δέσποτα, τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σώσον με.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν ἡμέραν διαβάς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον παράσχου μοί, Σωτήρ, καὶ σώσον με.

Κύριε ἐλέησον. *(δώδεκα φορές)*
(Εὐχὴ γιὰ τὰ παιδιὰ)

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ προσδεξάμενος τὰ παιδιὰ ἐλθόντα πρὸς σέ, πρόσδεξαι καὶ ἐκ τῶν χειλέων ἐμοῦ τοῦ παιδός σου τὴν ἑσπερινὴν ταύτην δέησιν. Σκέπασον με ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου, ἵνα ἐν εἰρήνῃ κοιμηθῆσομαι καὶ ὑπνώσω καὶ διεγερθῶ με ἐν καιρῷ εὐθέτω πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

(Εὐχὴ γιὰ τοὺς μεγαλυτέρους)

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰ τι ἡμαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, λόγῳ, ἔργῳ καὶ διανοίᾳ,

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και
στο Ἅγιο Πνεῦμα.

Αφήνοντας πίσω την ημέρα, Σε δοξολογῶ Δέσποτα, και να μου δώσεις Σου ζητώ ασκανδάλιση τη νύχτα, Σωτήρα μου και σώσε με.

Και τώρα και πάντοτε και στους αἰῶνες
των αἰώνων. Ἀμήν.

Διαβαίνοντας την ημέρα, Σέ υμνολογῶ Ἄγιε, και να μου δώσεις Σου ζητώ ακίνδυνη τη νύχτα, Σωτήρα μου και σώσε με.

Κύριε ἐλέησε. *(δώδεκα φορές)*
(Ευχή για τα παιδιὰ)

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Εσύ που δέχθηκες τα παιδιὰ να ἐρθουν κοντά Σου, δέξου και ἀπό τα δικά μου χεῖλη, του παιδιοῦ Σου, την βραδινὴ αὐτὴ δέηση. Σκέπασέ με κάτω ἀπὸ την προστασία Σου, ὥστε με εἰρήνη να κοιμηθῶ και σήκωσέ με πάλι σύντομα για να σε δοξολογήσω, σαν ὁ μόνος ἀγαθὸς και φιλόνητος που εἶσαι.

(Ευχή για τους μεγαλυτέρους)

Κύριε Θεέ μου, ὅτι ἁμαρτία κι ἂν ἔκανα αὐτὴ την ημέρα, με λόγια, με ἔργα ἢ με

πάντα μοι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος συγχώρησον. Ὑπνον εἰρηρικὸν καὶ ἀτάραχον δώρησαί μοι καὶ ρῦσαι με ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ πονηροῦ. Διανόστησον δὲ με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὅτι εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως)

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφὰς. Καὶ ἀνελθόντα

σκέψεις, ὅλα να μου τα συγχωρέσεις σαν ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος που εἶσαι. Δώσε μου ὕπνο εἰρηρικὸ καὶ ἀτάραχο καὶ γλύτωσέ με ἀπὸ κάθε ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιβουλῆς τοῦ πονηροῦ. Σήκωσέ με πάλι σύντομα γιὰ να σε δοξολογήσω, γιὰτί εὐλογημένος εἶσαι μαζί με το μονάκριβο Υἱό καὶ το πανάγιο Πνεῦμα Σου, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως)

Πιστεύω σε ἓνα Θεό, Πατέρα παντοκράτορα, δημιουργό του ουρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅλων τῶν ορατῶν καὶ τῶν ἀορατῶν. Καὶ σε ἓνα Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μοναδικό, που ἀπὸ τὸν Πατέρα γεννήθηκε προαιώνια. Φῶς ἀπὸ τὸ Φῶς, Θεὸς ἀληθινὸς ἀπὸ Θεοῦ ἀληθινοῦ, που γεννήθηκε καὶ δεν φτιάχτηκε, που εἶναι ἀπὸ τὴν ἴδια οὐσία με τὸν Πατέρα καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἐγέναν τα πάντα. Αὐτόν που γιὰ μας τοὺς ἀνθρώπους καὶ γιὰ τὴ δική μας σωτηρία κατέβηκε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἔλαβε σάρκα ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ τὴ Μαρία τὴν Παρθένο καὶ ἐγένε ἀνθρώπος· που σταυρώθηκε γιὰ μας στα χρόνια τοῦ Πόντιου Πιλάτου καὶ ἐπάθε καὶ τάφηκε. που ἀναστήθηκε τὴν τρίτη ἡμέρα σύμφωνα

εις τούς οὐρανούς και καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας και νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ και Ἰῶ̄ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν και Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

(ἔπειτα)

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ και εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ και Ἰῶ̄ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

με τις Γραφές· που ανέβηκε στους ουρανούς και ἔκατσε στα δεξιὰ του Θεοῦ Πατέρα· που πάλι θα ἐρθεῖ με δόξα για να κρίνει ζωντανούς και νεκρούς και που η βασιλεία Του δεν θα ἔχει τέλος. Και στο Πνεῦμα το Ἅγιο, το Κύριο, αυτό που δίνει ζωή, που εκπορεύεται ἀπὸ τον Πατέρα και που μαζί με τον Πατέρα και τον Υἱό προσκυνῆται και δοξάζεται, αυτό που μίλησε μέσα ἀπὸ τους προφῆτες. Σε μία, αγία οικουμενική και Ἀποστολική Ἐκκλησία. Ὁμολογῶ ἓνα βάπτισμα για την ἄφεση των ἁμαρτιῶν. Περιμένω την ἀνάσταση των νεκρῶν και την αἰώνια ζωή. Ἀμήν.

(ἔπειτα)

Θεοτόκε Παρθένε, Κεχαριτωμένη Μαρία, να χαίρεσαι, ὁ Κύριος εἶναι μαζί σου. Εὐλογημένη εἶσαι ἀνάμεσα στις γυναῖκες και εὐλογημένος εἶναι ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, γιατί γέννησες τον Σωτήρα των ψυχῶν μας.

Βαπτιστὴ του Χριστοῦ, ὅλους μας θυμήσου, για να γλυτώσουμε ἀπὸ τις ἀνομίες μας· σ' ἐσένα δόθηκε η χάρη να πρεσβεύεις για μας.

Δόξα στον Πατέρα, στον Υἱό και στο Ἅγιο Πνεῦμα.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ρυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε τὰς ἡμῶν ἰκεσίας μὴ παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(Ξαπλώνοντας νὰ ποῦμε)

Ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερῶν σου σκεπασθήσομαι καὶ ὑπνώσω ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

(πλησιάζοντας νὰ κοιμηθῶμε)

Εἰς χεῖρας σου, Κύριε, παρατίθω τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μου. Αὐτὸς με εὐλόγησον, αὐτὸς με ἐλέησον καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον χάρισαί μοι. Ἀμήν.

Ἰκετέψτε γιὰ μας ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι, γιὰ νὰ γλυτώσουμε ἀπὸ τοὺς κινδύνους καὶ τὶς θλίψεις· εσὰς ἔχουμε θερμοὺς προστάτες πρὸς τὸν Σωτῆρα.

Καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στους αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κάτω ἀπὸ τὴν εὐσπλαγχνία σου καταφεύγομε Θεοτόκε· τὶς ἰκεσίες μας στὶς δύσκολες στιγμὲς μὴ παραβλέψεις, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς κινδύνους λύτρωσέ μας, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Με τὶς εὐχὲς τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Θεέ μας, ἐλέησε καὶ σῶσε μας. Ἀμήν.

(Ξαπλώνοντας νὰ ποῦμε)

Κάτω ἀπὸ τὴν προστασία Σου σκεπάζομαι καὶ κοιμάμαι γιὰτί ἐσύ Κύριε κατοίκησες μέσα στον καθένα μου με ἐλπίδα.

(πλησιάζοντας νὰ κοιμηθῶμε)

Στα χέρια Σου Κύριε παρατίθω τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα μου. Εὐλόγησέ με, ἐλέησέ με καὶ χάρισαί μου τὴν αἰώνια ζωὴ. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(ἔπειτα τὴν εὐχή)

Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ
κηρῦσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐν τοῖς
Σάββασι καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ, ὁ διδάσκων τὰ πλήθη ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἐν τῷ ὄρει καὶ τῇ στοᾷ
τοῦ Σολομώντος, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας
καὶ λέγειν, ὅτι οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν
ἄνθρωπος, ὡς Σὺ, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος.
Ὁ τὸ Πανάγιόν Σου Πνεῦμα καταπέμψας
τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς Αποστόλοις καὶ τὸν
ἄνωθεν φωτισμὸν παρέχων καὶ διδοὺς ἡμῖν
λόγον καὶ σοφίαν ἐν ἀνοιξί τοῦ στόματος
ἡμῶν καὶ ἀγιαζῶν τοὺς εἰς Σὲ πιστεύοντας.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Στο ὄνομα του Πατέρα, του Υιού και
του Αγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σ' Εσένα, Θεέ μας, Δόξα σ' Εσένα.

Βασιλιά Ουράνιε, Παρηγορητή, το
Πνεῦμα της Αλήθειας, που εἶσαι παντού
καὶ γεμίζεις τὰ πάντα, που εἶσαι ὁ θησαυρὸς
ὅλων των ἀγαθῶν καὶ χορηγὸς της ζωῆς,
ἐλα καὶ κατοίκησε μέσα μας, καὶ καθάρισέ
μας ἀπὸ κάθε κηλίδα, καὶ σῶσε Ἀγαθέ τις
ψυχές μας.

(ἔπειτα τὴν εὐχή)

Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, Εσύ,
που κήρυττες στις συναγωγές τὰ Σάββατα
κι ἔλεγες ὅσα ἀφοροῦν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ
Θεοῦ καὶ δίδασκες τὰ πλήθη στὴν ἐρημο,
στο γιάλο, στο βουνό καὶ στὴ στοᾷ τοῦ
Σολομώντα, ὥστε νὰ εκπλήσσονται ὅλοι καὶ
νὰ λένε ὅτι ποτέ ἄλλοτε δε μίλησε ἄνθρωπος
ὅπως εσύ, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος. Εσύ, που
ἔστειλες τὸ Πανάγιό Σου Πνεῦμα στους
θείους καὶ ἱερούς ἀποστόλους καὶ παρέχεις
τον φωτισμό που ἐρχεται ἀπὸ τον ουρανὸ
καὶ δίδεις λόγο καὶ σοφία ὅταν ανοίγουμε

Ὁ θέλων ἡμᾶς οὐ μόνον ἀκροατᾶς, ἀλλὰ καὶ ποιητᾶς τοῦ Νόμου καὶ παραγγείλας τοῖς Μαθηταῖς Σου βόσκειν τὰ ἀρνία Σου καὶ ἐκτρέφειν τὴν νεολαίαν Σου ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου.

Ἐλθὲ καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ἐν ἣ καταρχόμεθα τοῦ κύκλου τῶν Κατηχητικῶν μαθημάτων καὶ κατάπεμψον ἡμῖν τὸν θεῖον Σου φωτισμόν. Δὸς ἡμῖν πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, εἰς τὸ εἰδέναι τὸ θέλημά Σου καὶ ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας Σου. Διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν παιδῶν καὶ νέων, τοῦ συνιέναι τᾶς Γραφᾶς καὶ δίδαξον αὐτοὺς μελετᾶν ἐν φόβῳ τὸν νόμον Σου καὶ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά Σου.

Σὺ γὰρ εἰ, ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

το στόμα μας και αγιάζεις αυτούς που πιστεύουν σε Σένα. Εσύ, που δε θέλεις μόνο ακροατές αλλά και ανθρώπους που θα εκτελούν το Νόμο Σου και που παρήγγειλες στους μαθητές Σου να βόσκουν τα πρόβατά σου και να εκτρέφουν τη νεολαία Σου με παιδεία και νοουθεσία Κυρίου.

Ἐλα και μείνε μαζί μας αυτή την ώρα που αρχίζουμε τον κύκλο των κατηχητικῶν μαθημάτων και στείλε σε μας τον θείο σου φωτισμό. Δώσε μας πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως ὥστε να γνωρίζουμε το θέλημά Σου και να λέμε σωστά το λόγο της αλήθειάς Σου. Ἄνοιξε τα μάτια παιδιῶν και νέων να κατανοοῦν τις Γραφές και δίδαξέ τους να μελετοῦν με σεβασμό το Νόμο Σου και να πορεύονται στα ἴχνη Σου.

Εσύ εἶσαι ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν και τῶν σωμάτων μας και σε Σένα προσφέρουμε τη δόξα σ' ὅλους τους αἰῶνες. Ἀμήν.

Με τις ευχές των Ἁγίων Πατέρων μας,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Θεέ μας, ἐλέησε και
σῶσε μας. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(καὶ τὴν ἐπόμενη εὐχή)

Χριστέ, τό φῶς τό ἀληθινόν, τό φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τόν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς
τό φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
ὀψόμεθα φῶς τό ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον
τά διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν
ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου
σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.
Ἀμήν.

(στό τέλος τοῦ μαθήματος)

Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ

Στο ὄνομα του Πατέρα, του Υιού και
του Αγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σ' Εσένα, Θεέ μας, Δόξα σ' Εσένα.

Βασιλιά Ουράνιε, Παρηγορητή, το
Πνεῦμα της Αλήθειας, που είσαι παντού
καὶ γεμίζεις τα πάντα, που είσαι ο θησαυρὸς
ὅλων των ἀγαθῶν καὶ χορηγὸς της ζωῆς,
ἐλα καὶ κατοίκησε μέσα μας, καὶ καθάρισέ
μας ἀπὸ κάθε κηλίδα, καὶ σῶσε Ἀγαθὲ τις
ψυχές μας.

(καὶ τὴν ἐπόμενη εὐχή)

Χριστέ, Εσύ που είσαι το ἀληθινὸ φῶς
που φωτίζει καὶ ἀγιάζει κάθε ἄνθρωπο
που ἐρχεται στον κόσμο, ἀς φανεί καὶ σε
μας το φῶς τοῦ προσώπου Σου, ὥστε νὰ
ἀξιωθούμε νὰ δούμε το ἀπρόσιτο φῶς· καὶ
κατεύθηνε τα βήματα της ζωῆς μας ἔτσι
ὥστε νὰ ἐφαρμόζουμε τις ἐντολές Σου, με
τις πρεσβείες της πανάχραντης Μητέρας
Σου καὶ ὅλων των ἁγίων Σου. Ἀμήν.

(στο τέλος του μαθήματος)

Με τις εὐχές των Ἁγίων Πατέρων μας,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Θεέ μας, ἐλέησε καὶ
σῶσε μας. Ἀμήν.

Δ' Ενότητα

λίγη ώρα για τραγούδι

ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Το βλέμμα της ψυχής μου αφήνω
την πνοή του λόγου Σου δεν σβήνω
ζητάω κι εγώ σωτηρία
να μην ξεγελιέμαι από την αμαρτία.

Γι' αυτό μέσα στη φωτιά του κόσμου,
μέσ' τη δύσκολη συχνά ζωή,
άγρυπνος κρατώ στην καρδιά μου
τη δική Σου τη μορφή.

*Δυο χιλιάδες χρόνια με τον Χριστό,
Δυο χιλιάδες χρόνια και σ' ακολουθώ,
βοήθα ν' ανεβαίνω της ζωής το βουνό
δώσ' μου θάρρος ποτέ μη φοβηθώ.*

Αν κάποια στιγμή σαν άνθρωπος λυγίσω
με όπλο μου την προσευχή θα σηκωθώ
να ξαναρχίσω.

Μ' ελπίδα και πίστη θα συνεχίσω
το παράδειγμα στον πλησίον μου να δείξω
πως τίποτα δεν αξίζει χωρίς Εσένα,
δίκαιε, φιλόνηρωπε Πατέρα.

Δυο χιλιάδες χρόνια με τον Χριστό,...

-τα πλάγια γράμματα είναι η Επωδός (ρεφρέν).

ΧΑΡΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

Χαρά στα μάτια που δακρύζουν
για κάποιον άλλον που πονά,
**γιατί τα μάτια αυτά θα δούνε,
του Παραδείσου τα αγαθά.**

Χαρά στα χέρια αυτά που ντύνουν
μικρά παιδιά και ορφανά,
**γιατί τα χέρια αυτά θα γίνουν
φτερά για να πετούν ψηλά.**

Χαρά στο στόμα όπου λέει
λόγια παρήγορα γλυκά,
**γιατί το στόμα αυτό θα ψάλει
με τους αγγέλους Ωσαννά.**

Χαρά στο σπίτι όπου ανοίγει
την πόρτα στον περαστικό,
**γιατί η πόρτα αυτή ανοίγει
στην Παναγιά και στον Χριστό.**

-τα έντονα γράμματα σημαίνουν επανάληψη.

ΕΜΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΙΑ

Εμπρός αδέρφια όλοι μαζί,
να κάνουμε τη γη να φέρει μια στροφή
και 'κείνο το ψηλό βουνό
να κυλήσουμε μέσα στο γιαλό.

*Μη λες δεν είσαι δυνατός,
στα χέρια σ' έχει ο Χριστός.*

**Όσα είναι δύσκολα κι αδύνατα για σε
δυνατά γι' Αυτόν είν' αδερφέ.**

Εμπρός παιδιά με μια καρδιά,
πιάστε τη γη από κάθε μια γωνιά
και όλα μαζί στον ουρανό
να την υψώσουμε να βρει το Θεό.

Μη λες δεν είσαι δυνατός...

Τον αγριεμένο ποταμό
να τον διασχίσουμε δίχως δισταγμό
με το κεφάλι ψηλά
και με το βλέμμα σταθερά μπροστά..

Μη λες δεν είσαι δυνατός...

ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ

Αν μπορούσες να βρεθείς στο γαλάζιο του βυθού,
θα άκουγες εκεί τη φωνούλα του ψαριού
κι αν μπορούσες ν' ανεβείς στην ψηλότερη κορφή,
θά 'κουγες εκεί την ουράνια προσευχή.

*Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός,
Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.*

Αν μπορούσες να βρεις το περιβόλι της καρδιάς,
θά 'κουγες εκεί τον ύμνο της χαράς
κι αν μπορούσες ν' αγαπάς δύο φίλους περιττούς,
θ' άκουγες με μιάς εκείνους τους ψαλμούς.

*Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός,
Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.*

ΔΟΞΑ ΣΟΙ ΤΩ ΔΕΙΞΑΝΤΙ ΤΟ ΦΩΣ

Βγήκα να συνάξω στην κιθάρα μου
τα δοξολογήματα απ' την πλάση
την αυγή, το δείλι, το καταμεσήμερο
στο γιαλό, στα δάση.

Απ' τη γη ως τ' άστρα ένας ψαλμός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Πήρα τα φτερά μου και ταξίδεψα
στων ανθρώπων τα πλατιά λημέρια
βρήκα στο παλάτι και στο ξεροκάλυβο
υψωμένα χέρια.

Στην καρδιά τ' ανθρώπου ένας ψαλμός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Άκου της καμπάνας γλυκολάλημα
στο γλυκό τον όρθρο και το δείλι
όπου αψηλό καμπαναριό ή ταπεινό γλωσσίδι.
Τον αγέρα μέθυσε ένας ψαλμός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Στης καρδιάς μου το φτωχό το φλάουτο
τώρα εγώ και πώς να σε υμνήσω;
πώς το μέγα πού 'χω δοξολόγημα
σε ψαλμό ν' αρχίσω;
Γίνομαι λατρείας Σου ναός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Ο ΣΠΙΝΟΣ

Σε φουντωμένου δένδρου κλωνάρι
κάθεται σπίνος και κελαηδεί,
**τόσην ακούει τέρψη και χάρη
τον πλησιάζει ένα παιδί.**

-Σπίνε μ' αρέσει το ψάλσιμο σου
τα λέγεις όλα όλα καλά .

**Πλην ποίος είναι διδάσκαλός σου
που σου μαθαίνει τα μουσικά.**

-Μάθε παιδί μου, διδάσκαλος μου
που μου μαθαίνει τη μουσική,
**είναι ο Πλάστης όλου του κόσμου
η εύνοια του η πατρική.**

ΦΙΛΕ ΜΟΥ

Φίλε μου κι αν είσαι μοναχός
μακριά απ' τους άλλους μα κοντά στον Λυτρωτή
τους καίει ο ήλιος μα δεν βλέπουνε το φως
γιατί είπαν μόνοι τους δεν έχουνε ψυχή.

*Μαζί θα μάθουμε πως η σωστή σειρά
πριν την Ανάσταση έχει τον Γολγοθά
πως ο Χριστός η ελπίδα, το φως
μέσ' την καταιγίδα είναι μια κιβωτός.*

Φίλε μου αν είσαι ο πιο φτωχός
κι αν θα δουλέψεις για της μέρας το ψωμί
σε κάθε εμπόδιο κάνεις μια προσευχή
φίλε μου είσαι ο πιο πλούσιος της γης.

Μαζί θα μάθουμε πως η σωστή σειρά ...

Φίλε μου πολύ θα κουραστείς
μα κι αν παλέψεις κι αν ματώσεις θα χαρείς
κοίταξε πάνω στην κορφή είναι ένα φως
στο μονοπάτι σου μπροστά είν' ο Χριστός.

Μαζί θα μάθουμε πως η σωστή σειρά ...

ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΠΛΟΙΟ

Μέσα σ' ένα πλοίο ήταν ο Χριστός
και δώδεκα ψαράδες φοβισμένοι,
το κύμα ήταν μεγάλο το καράβι μικρό
καμιά ελπίδα δεν τους μένει.

Τον είδαν να σηκώνεται στο κύμα να μιλά
κι η θάλασσα ευθύς να γαληνεύει,
ήτανε ψαράδες κι είχαν δει πολλά
μα τούτο δεν το είδανε ξανά.

*Ποιος πες μας ποιος είσαι ποιος;
Εσύ που τους ανέμους διατάζεις
Εσύ που την βροχή σταματάς
και την φουρτούνα κοπάζεις.*

Και σήμερα φουρτούνα και σήμερα βροχή,
ο πόλεμος, ψευτιά και αδικία,
ο τρόμος του θανάτου απλώνεται στη γη,
μ' ατάραχοι μένουν οι πιστοί.

Υψώνουμε τα χέρια μας ψηλά στον ουρανό,
Εσύ είσαι η μόνη ελπίδα που μας μένει
γύρω μας απλώνεται γαλήνη θεϊκή
κι οι άνθρωποι ρωτούν εκστατικοί.

Ποιος πες μας ποιος είσαι ποιος;...

ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ

Σαν το καράβι είναι η ψυχή,
ψάχνει να βρει κάποιο λιμάνι,
όταν κάτι την ταλαιπωρεί
ψάχνει ασφάλεια μέσ' το σκοτάδι.

Να να να ... Ω ω ω

*Βρες τη χαρά στην Εκκλησία,
ζήτα να δεις κι εσύ σωτηρία οδό,
με πίστη, ζωή, μακροθυμία,
που οδηγούνε μόνο στο Χριστό.*

Μόνο ο άνθρωπος αν θέλει πολύ
και το πιστέψει αληθινά,
θ' ακολουθήσει το Χριστό πιστά
για να ζήσει παντοτινά.

Να να να ... Ω ω ω

Βρες τη χαρά στην Εκκλησία,...

Μακρόθυμοι να είμαστε για πάντα στη ζωή
γιατί ο Χριστός για μας ήρθε πάνω στη γη,
μα έλα τώρα, έλα φώναξε κι εσύ σ' όλο τον κόσμο,
σ' όλο τον κόσμο ν' ακουστεί:

ZHTΩ Η ΖΩΗ!!!

ΟΜΟΡΦΗ ΜΙΚΡΗ ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Όμορφη μικρή βαρκούλα
για πού έβαλες πανί,
έχει θάλασσα κι αγέρα,
δεν φοβάσαι μοναχή.

*Μη με βλέπετε μικρούλα
κι αραγμένη στο γιαλό,
τ' όνομά μου είναι Πίστις,
και τα κύματ' αψηφώ.*

Όμορφη μικρή βαρκούλα
δες το πλοίο στ' ανοιχτά,
κινδυνεύει να βουλιάξει,
κι εσύ είσαι τόση δα.

Μη με βλέπετε μικρούλα...

Όμορφη μικρή βαρκούλα
πάρ' και μένανε μαζί,
στο ταξίδι που πηγαίνεις,
στου Χριστού μας τη ζωή.

Μη με βλέπετε μικρούλα...

ΣΥ ΠΟΥ ΚΟΣΜΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΑΣ

Συ που κόσμους κυβερνάς
και ζωή παντού σκορπάς,
άκου τούτη τη στιγμή
των παιδιών σου τη φωνή.

Φώτιζέ μας την ψυχή
στο καλό στην αρετή,
δίνε μας από ψηλά
θάρος δύναμη χαρά.

Για να ζούμε εδώ στη γη
με γαλήνη, με τιμή
και να υμνούμε αιώνια Σε
πάνσοφε Δημιουργέ.

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙ

Προσέχετε ματάκια τι κοιτάτε,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε ματάκια τι κοιτάτε.

Προσέχετε αυτάκια τι ακούτε,
Ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε αυτάκια τι ακούτε.

Προσέχετε χειλάκια τι θα πείτε,
Ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε χειλάκια τι θα πείτε.

Προσέχετε χεράκια τι κρατάτε,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε χεράκια τι κρατάτε.

Προσέχετε ποδαράκια που θα πάτε,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε ποδαράκια που θα πάτε.

Πρόσεχε μικρή καρδούλα τι πιστεύεις,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
πρόσεχε μικρή καρδούλα τι πιστεύεις.

ΕΙΡΗΝΗ 2000

Από τα πρώτα βήματά μας μέσ' τον κόσμο
παντού ακούμε την ειρήνη που θα 'ρθει.
Λόγια μεγάλα που φαντάζουμε μονάχα
μα λείπει απ' όλα ετούτα η ζωή.

Την ψυχική ειρήνη προσδοκούμε
και τη γαλήνη που δεν βρίσκουμε στη γη.
Για να στεριώσει το γιοφύρι της ειρήνης
τα χέρια απλώνουμε ψηλά στο Λυτρωτή.

Δυο χιλιάδες χρόνια κι αν περάσουν
μάταια την ειρήνη αναζητούν,
οι ισχυροί κι οι τρανοί αυτού του κόσμου
με τη βία προσπαθούν να επιβληθούν.

*Όμως η ειρήνη είν' εντός μου
και βασιλιάς του κόσμου
ήσουν και θα 'σαι Συ.
Το Σταυρό σαν αντικρύζω
αιώνια αγάπη φωλιάζει στην ψυχή.*

ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ ΑΠΛΑ

Δυο λογάκια απλά, θα σου πω μυστικά.
Σε πιστεύω Χριστέ. Σου το είπα ποτέ;

Σε πιστεύω βαθιά, μου το λέει η καρδιά,
κι έχω απόψε χαρά, να το πω δυνατά.

*Σε πιστεύω Χριστέ,
μη μ' αφήσεις ποτέ,
ασφάλισέ με γερά,
μέσ' τη δική σου αγκαλιά.*

Αξίωσέ με να 'ρθώ 'κει ψηλά στον Ουρανό,
να σε θωρώ από κοντά. Ω, Παραδείσου Χαρά!

Πόνος, θλίψη, δάκρυα δε θα υπάρχουνε πια,
ανάλαφρη η ψυχή, αιώνια Εσέ θα δοξολογεί.

Ω, ποια τέτοια άλλη χαρά να σε βλέπω αιώνια.
Αξίωσέ με να 'ρθώ 'κει ψηλά στον Ουρανό.

Σε πιστεύω Χριστέ,...

Σε πιστεύω Χριστέ,...

ΣΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

Στου Χριστού μας το λιμάνι,
θ' αρμενίζω με χαρά
ύστερα από κάθε πάλη
μεσ' τα κύματα βαθιά.

Λατρευτέ μας Χριστέ
και του πλοίου μας οδηγέ,
που μεθάς την καρδιά
του πιστού που Σε αγαπά.

*Εμπρός, λοιπόν,
παιδιά, παλέψτε με χαρά,
**μη φοβάστε τίποτα
ούτε και τα κύματα
που σπαράζουν σε θεριά
στον πλοίου τα πλευρά.***

Με τη βάρκα θ' αρμενίζω,
στο λιμάνι σου Χριστέ,
για να έβρω τη γαλήνη
και Εσένα λατρευτέ.

Στα γαλάζια νερά
μέσα στην ήσυχη νυχτιά,
θα υμνούμε Εσέ
πάνσοφέ μας Δημιουργέ.

Εμπρός, λοιπόν, παιδιά...

ΕΥΩΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ

Στης αγάπης τον ήλιο η ζωή μας ανθίζει
τ' ακριβά θείας Χάρης μύρα γύρω σκορπίζει.

*Ανοιχτές οι καρδιές μου στη δροσιά του ουρανού
κι έγινε η ζωή μου ευωδία Χριστού.*

Της λατρείας θυμίαμα η κάθε στιγμή
κι ο μεγάλος Πατέρας όλους μας ευλογεί.

Ανοιχτές...

Στης αγάπης τον ήλιο η ζωή μας κυλάει
τη δροσιά την ουράνια σ' όλους γύρω σκορπάει.

Ανοιχτές...

ΔΕΝ ΛΑΛΕΙΣ ΓΛΥΚΟ ΜΟΥ ΑΪΔΟΝΙ

Δεν λαλείς, λαλείς γλυκό μ' αηδόني,
το πρῶί με την δροσιά, λάλα αηδόني μου γλυκά.

...

Να ξυπνή, ξυπνήσεις τον υγιό μου,
πού 'ναι στο ψηλό βουνό, 'κεί στον γέρο Όλυμπο.

...

Να του πεις, του πεις γλυκό μ' αηδόني
να θυμάται την ευχή, την ευχή της μάνας του.

...

Αν δεν διώ, δεν διώξει τους εχθρούς μας
απ' την ένδοξη μας γη, τη Μακεδονία μας.

...

Δεν τον έ, τον έχω πια παιδί μου
μάνα του δεν είμαι πια, λάλα αϊδόني μου γλυκά.

-επαναλαμβάνετε η κάθε στροφή

ΣΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ

Στης χαράς το μονοπάτι
στ' ουρανού το σκαλοπάτι
βρήκα το Χριστό.

Μού 'μαθε να αγαπάω,
μού 'μαθε να τραγουδάω,
μού 'μαθε να ζω.

*Δεν αλλάζω, δε θα κάνω πίσω
δεν μπορώ χωρίς Αυτόν να ζήσω.
Την καρδιά μου διάπλατα θ' ανοίξω
το Χριστό να συναντήσω.*

Έσκυψε στο πρόβλημά μου
σκούπισε τα δάκρυά μου
ο Ιησούς Χριστός.
Οδήγησε τα βήματά μου,
Του χρωστάω τη χαρά μου,
μ' έφερε στο φως.

Δεν αλλάζω...

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΦΩΛΙΑ

Νιώθω πρώτη μου φορά
τόση απέραντη χαρά,
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

*Κατηχητικό φωλιά,
για του Θεού τη φαμελιά,
Θεέ μου νά 'μαστε μαζί
στον Ουρανό όπως και στη γη.*

Πρώτα χρόνια στον Χριστό
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και την νιότη μου ασφαλίζω

Κατηχητικό φωλιά ...,

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
οι καρδιές μας το φωνάζουν,
είναι ωραία η ζωή
όταν είμαστε μαζί.

Κατηχητικό φωλιά ...,

ΔΩΔΕΚΑ ΕΥΖΩΝΑΚΙΑ

Δώδεκα ευζωνάκια τ' αποφασίσανε,
στον πόλεμο να πάνε, Παναγιά μου,
να πολεμήσουνε.

Στο δρόμο που πηγαίνουν, στη Μαύρη θάλασσα,
μαύρη φουρτούνα πιάνει, Παναγιά μου,
σκίζονται τα πανιά.

Δεν κλαίω το καράβι, δεν κλαίω τα πανιά,
κλαίω τον καπετάνιο, Παναγιά μου,
τα δώδεκα παιδιά.

Βοήθα, Παναγιά μου, να τα γλιτώσουμε,
κι όσα καντήλια έχεις, Παναγιά μου,
θα στ' ασημώσουμε.

Βοήθα, Παναγιά μου, και συ πατρο-Κοσμά,
να πάρουμε την Πόλη, Παναγιά μου,
και την Αγιά Σοφιά.

ΣΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ ΤΑ ΑΓΙΟΝΕΡΙΑ

**Στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια,
κάτω απ' την Αγιά Σοφιά,
μια γερόντισσα στενάζει μπρός στην Παναγιά.
Σώπα, μάνα, πες μας για τη συμφορά.**

**Κάψανε τη Σμύρνη, πήραν τ' Αϊβαλί
Κλαίει όλη η Μικρασία την καταστροφή,
σώπα, μάνα, κάνε πάλι υπομονή.**

**Αχ, αχ ανατολή, γη της Ιωνίας, γη Ελληνική
Θα 'ρθουν πάλι στους αιώνες
τ' Αλεξάνδρου οι Μακεδόνες
Σώπα, μάνα, κάνε πάλι υπομονή.**

**Στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια
κάτω απ' την Αγιά Σοφιά,
ήρθε ένα Σμυρνιό καράβι μαύρα τα πανιά.
Σώπα, τζάνεμ', πες μας για τη συμφορά.**

**Κάψανε τη Σμύρνη, πήραν τ' Αϊβαλί.
Κλαίει όλη η Μικρασία την καταστροφή,
σώπα, τζάνεμ', κάνε πάλι υπομονή.**

Αχ, αχ ανατολή, γη της Ιωνίας...

ΣΤΑ ΚΑΚΟΤΡΑΧΑΛΑ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

Στα κακοτράχαλα τα βουνά
με το σουραύλι και το ζουρνά
πάνω στην πέτρα την αγιασμένη,
χορεύουν τώρα τρεις αντρειωμένοι,
ο Νικηφόρος κι ο Διγενής
κι ο γιος της Άννας της Κομνηνής.

Δική τους είναι μια φλούδα γης
μα εσύ Χριστέ μου τους ευλογείς
για να γλιτώσουν αυτή τη φλούδα,
απ' το τσακάλι και την αρκούδα.
Δες πως χορεύει ο Νικηταράς
κι αηδόνι γίνεται ο ταμπουράς.

Από την Ήπειρο στο Μοριά,
κι απ' το σκοτάδι στη λευτεριά,
το πανηγύρι κρατάει χρόνια,
στα μαρμαρένια του χάρου αλώνια.
Κριτής κι αφέντης είν' ο Θεός,
και δραγουμάνος του ο λαός.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

**Μακεδονία ξακουστή
του Αλεξάνδρου η χώρα**
που έδωξες τους βάρβαρους,
κι ελεύθερη είσαι τώρα.

**Ήσουν και θα 'σαι Ελληνική,
Ελλήνων το καμάρι**
κι εμείς θα σ' αντικρίζουμε
περήφανα και πάλι.

**Οι Μακεδόνες δεν μπορούν
να ζούνε σκλαβωμένοι**
όλα και αν τα χάσουνε,
η λευτεριά τους μένει.

**Το διαμαντένιο στέμμα σου
για βάλε στο κεφάλι**
για να φανεί η δόξα σου,
Μακεδονία πάλι.

Η ΜΙΚΡΗ ΚΑΜΠΑΝΑ

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν μια μικρή καμπάνα,
είχε ήχο λιγυρό, καθαρό σαν νερομάνα.

*Ντιν ντιν ντι ρι ντιν νταν,
ντιν ντιν νταν, ντιν ντιν νταν,
ντιν ντι ρι ντιν νταν νταν.*

Ήρθε αγέρι δροσερό, κάποια νύχτα θολωμένη
και στο φέγγος το θαμπό η καμπάνα είναι
θλιμμένη.

Ντιν.....

Αχ, αγέρι απαλό πάρε τη φτωχή φωνή μου
κι άιντε στην Αγια-Σοφία 'κεί που μένει η ψυχή μου.

Ντιν.....

Είν' ένα φτωχό πουλί στα κλωνάρια φωλιασμένο
δίχως τούτη τη φωνή θα πεθάνει πονεμένο.

Ντιν.....

Να 'ρθει πάλι ο καιρός, η καμπάνα να χτυπήσει,
και Αρχάγγελος ξανά την Αγια-Σοφία ν' ανοίξει.

Ντιν

Η ΠΑΤΡΙΚΗ ΓΗ

Έχω ένα πόθο, πόθο στην ψυχή μου,
πότε θα γυρίσω στην γη την πατρική μου,
μέσ' τα πλατάνια και στα ελάτια
στα κρυστάλλινα νερά,
ν' ακούς αηδόνι να ξεφαντώνει
μέσ' τη ρεματιά.

Ν' ανέβω πάνω, πάνω στο ξωκλήσι
και στην Παναγιά μου να προσευχηθώ,
λίγο λιβάνι κι' ένα τρισάγιο στον εσπερινό,
για τους γονιούς μου που έχουν φύγει
απ' τον κόσμο αυτό

Να περπατήσω, στα παλιά λημέρια,
και μέσ' τα καρτέρια για να κυνηγώ,
μέσ' τα πλατάνια και στα ελάτια
στα κρυστάλλινα νερά,
ν' ακούς αηδόνι να ξεφαντώνει
μέσ' τη ρεματιά.

ΑΝΥΜΝΩ ΚΙ ΕΥΛΟΓΩ

Πάνω στα αιθέρια
πιο ψηλά απ' τα αστέρια
φτάν' η προσευχή μου
κι η φωνή μου.

*Ανυμνώ κι ευλογώ
Θεέ μου τ' όνομά Σου
και να κάνω ποθώ
τ' άγιο θέλημά Σου.*

Η καταφυγή μου
Συ είσαι στη ζωή μου
σε ποθεί μονάχα
η ψυχή μου.

Ανυμνώ κι ευλογώ...

Όταν ο Θεός μου
είναι βοηθός μου
βλέπω την αλήθεια
και το φως μου.

Ανυμνώ κι ευλογώ...

Ε' Ενότητα

μικρά & χρήσιμα...

Για το σημείο του Σταυρού...

ΠΟΤΕ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΜΑΣ ;

- Όταν προσευχόμαστε.
- Οποτε ακούμε ή αναφέρουμε το όνομα του Θεού.
- Όταν περνάμε έξω ή μπαίνουμε σε μια Εκκλησία,.
- Όταν προσκυνούμε μία εικόνα ή ανάβουμε ένα κερί.
- Όταν ξεκινάμε τη μέρα μας και πριν κοιμηθούμε.
 - Πριν και μετά το φαγητό.
- Όταν ετοιμαζόμαστε να κάνουμε κάτι δύσκολο.

ΠΩΣ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ;

- Αρχικά ενώνουμε τα τρία πρώτα δάκτυλα του δεξιού χεριού, ομολογώντας έτσι την πίστη μας σ' ένα Θεό, που είναι ταυτόχρονα και τρεις υποστάσεις, τρία πρόσωπα - ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Τα άλλα δύο δάκτυλα, που ακουμπούν στην παλάμη, συμβολίζουν τις δύο φύσεις, δύο θελήσεις και δύο ενέργειες του Κυρίου μας, τη Θεία και την ανθρώπινη.
- Μετά φέρνουμε το χέρι στο μέτωπο, όπου είναι το μυαλό μας, φανερώνοντας έτσι ότι αγαπούμε το Θεό μ' όλη τη διάνοια μας και ότι αφιερώνουμε σ' Αυτόν όλες τις σκέψεις μας.
- Το χέρι έρχεται κατόπιν στην κοιλιά. Έτσι δηλώνουμε συμβολικά ότι προσφέρουμε στον Κύριο όλες τις επιθυμίες μας και όλα τα συναισθήματα μας.
- Τέλος, φέρνουμε το χέρι στους ώμους, πρώτα στο δεξιό και μετά στον αριστερό, ομολογώντας έτσι ότι και κάθε σωματική μας δραστηριότητα ανήκει σ' Εκείνον.

Για τη Θεία Κοινωνία...

ΠΩΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ;

- Συμμετέχουμε τακτικά στο ιερό μυστήριο της μετάνοιας και της εξομολόγησης, για να καθαρίζεται η ψυχή μας.
- Προσέχουμε να μη νιώθουμε κάτι κακό εναντίον άλλου ανθρώπου.
- Φροντίζουμε να φάμε κάτι νηστίσιμο την προηγούμενη μέρα.
- Μέχρι την ώρα που θα κοινωνήσουμε μένουμε νηστικοί.
- Αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο στην προσευχή μας την προηγούμενη μέρα και το πρωί πριν πάμε στην εκκλησία.
- Συμμετέχουμε από νωρίς στη Θεία Λειτουργία. Κατά τη διάρκεια της παρακολουθούμε με προσοχή και προσευχή όσα τελούνται.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΟΥΜΕ ΟΤΑΝ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΜΕ ΝΑ ΚΟΙΝΩΝΗΣΟΥΜΕ ;

- Δεν σπρώχνουμε για τη σειρά ούτε βιαζόμαστε να τρέξουμε πρώτοι. Μπαίνουμε με ησυχία ο ένας πίσω από τον άλλο.
- Κάνουμε με ευλάβεια το Σταυρό μας.
- Πιάνω με το χέρι μου το μάκτρο (το κόκκινο πανί) και το βάζω κάτω από το σαγόνι μου.
- Λέμε το όνομά μας και ανοίγουμε καλά το στόμα μας.
- Όταν αφήσει τη Θεία Κοινωνία στο στόμα μας ο ιερέας, καταπίνουμε καλά.
- Σκουπιζόμαστε με το μάκτρο και το δίνω στο επόμενο.
- Παίρνουμε αντίδωρο και επιστρέφουμε στη θέση μας μέχρι το τέλος της Θείας Λειτουργίας.

Για το καντήλι που ανάβουμε....

ΤΙ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΟ ΚΑΝΤΗΛΙ;

Το καντήλι συμβολίζει το ανέσπερο φως που είναι ο Χριστός και που καλούμαστε να τον μιμηθούμε. Δηλαδή:

- Να φωτίσουμε τους εαυτούς μας με το αληθινό φως της γνώσεως,
- Να γίνουμε φώτα για τους άλλους όπως οι μαθητές του Χριστού.

Ανάβουμε το καντήλι στην Εκκλησία και στα σπίτια μας για να μας θυμίζει ότι η πίστη μας είναι φως, αφού ο Κύριος είπε «Εγώ ειμί το φως του κόσμου». Το φως του καντηλιού μας θυμίζει το φως με το οποίο ο Χριστός καταναγάζει τις ψυχές μας. Ανάβουμε το καντήλι για να μιμηθούμε τους Αποστόλους και όλους τους Αγίους οι οποίοι κατά τον Απόστολο Παύλο είναι τέκνα φωτός. Για να ελέγχονται από το φως του τα σκοτεινά μας έργα, οι κακές ενθυμίσεις και να επανερχόμαστε στο δρόμο του φωτός του Ευαγγελίου. Για να μας θυμίζει το αδιάλειπτο της προσευχής μας. Για να μας παρακινεί σε αυτοθυσία. Όπως δηλαδή με το λάδι καίγεται στο καντήλι, έτσι και το δικό μας θέλημα να καίγεται με τη φλόγα της αγάπης.

Καθαρό ποτήρι, καθαρό και αγνό λάδι ελιάς πρέπει να χρησιμοποιούμε στο καντήλι μας. Χρησιμοποιούμε αγνό ελαιόλαδο για να θυμόμαστε την προσευχή του Ιησού στον κήπο των Ελαιών. Το ελαιόλαδο είναι το καλύτερο λάδι και το πιο καθαρό και αυτό θα προσφέρουμε στον Ένα και Αληθινό Θεό. Το άναμμα του καντηλιού με ελαιόλαδο είναι μικρή δική μας θυσία, σημείο και δείγμα ευγνωμοσύνης και αγάπης που οφείλουμε στο Θεό για την μεγάλη θυσία που έκανε για μας με το Σταυρικό του θάνατο. Τον ευχαριστούμε για την πατρική του αγάπη, την υγεία που μας χαρίζει, για τη σωτηρία τη δική μας αλλά και όλου του κόσμου μα πάνω απ όλα για όλες τις δωρεές του Παναγίου Πνεύματος.

Ακοίμητο καντήλι πρέπει να καίει στο εικονοστάσι του σπιτιού μας για να μας θυμίζει ότι ο πνευματικός μας αγώνας πρέπει να είναι ακοίμητος. Το ανάβουμε μπροστά στις εικόνες στους Ιερούς Ναούς, στην Αγία Τράπεζα, στον Εσταυρωμένο πίσω της Αγίας Τραπέζης, στην Ιερά Πρόθεση εντός του Ιερού Βήματος, στους τάφους των προσφιλών κεκοιμημένων συγγενών μας.

Ένα το θυμίαμα που προσφέρουμε...

ΤΙ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΟ ΘΥΜΙΑΜΑ;

Το θυμίαμα είναι ένα από τα δώρα που προσέφεραν οι Μάγοι στον Κύριο μας. Συμβολίζει την προσευχή μας που ανέρχεται όπως ο καπνός, στο θρόνο του Θεού.

Όπως δηλαδή το λιβάνι συναντάται με το αναμμένο κάρβουνο και δεν μένει εκεί, αλλά αφού θερμανθεί πηγαίνει προς τα πάνω και σκορπίζει την ευωδία, έτσι και οι ψυχές μας, όταν προσευχόμαστε με ζεστή και θερμή πίστη, φτερουγίζουν προς τον ουρανό ευωδιάζοντας, απαγκιστρωμένες από τις υλικές μέριμνες.

Με την ανάταση του νου και της ψυχής μας προς τα άνω, η προσευχή μας γίνεται πιο καθαρή και η κοινωνία μας με το Θεό περισσότερο ουσιαστική.

ΠΟΤΕ ΘΥΜΙΑΖΟΥΜΕ;

Στον ιερό ναό:

Θυμίαμα προσφέρεται σε όλες τις ιερές ακολουθίες και τα ιερά Μυστήρια που τελούνται μέσα στους ναούς μας. Όπως οι ευωδιαστοί καπνοί του θυμιάματος ανεβαίνουν προς τον ουρανό έτσι ελπίζουμε και ευχόμαστε να ανεβαίνουν και οι προσευχές μας προς τον ουράνιο Πατέρα μας. Επίσης θυμιάζουμε για να αγιάσουμε τον χώρο και τους πιστούς και να τους προετοιμάσει για κάτι σπουδαίο και ιερό που πρόκειται εντός ολίγου να συμβεί.

Στο σπίτι μας:

Θυμιάζουμε τους χώρους του σπιτιού μας κάθε απόγευμα την ώρα του εσπερινού ή το βράδυ πριν την προσευχή μας ξεκινώντας από τις ιερές εικόνες. Επίσης όταν διαβάζουμε παράκληση στην Παναγία και όταν ζυμώνουμε πρόσφορα.

Για το κερί που ανάβουμε....

ΤΙ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΟ ΚΕΡΙ;

Το αγνό και μαλακό κερί συμβολίζει το εύπλαστο της ψυχής μας.

Όπως το κερί λιώνει αθόρυβα και φωτίζει, έτσι και εμείς, με τη Χάρη του Θεού, θα πρέπει να «λειώνουμε» μέχρι τελευταίας πνοής, θυσιαζόμενοι για τον πλησίον μας.

Να φωτίζουμε και να ενεργετούμε τους γύρω μας αθόρυβα και χωρίς επίδειξη για χάρη της αγάπης του Χριστού.

Το κερί επίσης που βάζουμε όρθιο και αναμμένο στο μανουάλι στον ιερό ναό συμβολίζει τον Αναστημένο Ιησού και ομολογούμε και τη δική μας Ανάσταση.

Με τα κεριά στα μνημόσυνα, στην κηδεία και στα κόλλυβα ομολογούμε την πίστη μας στην Ανάσταση των νεκρών και στη δίκαια κρίση της ημέρα που όλοι μας θα σταθούμε

μπροστά στον Δίκαιο Κριτή. Με την λαμπάδα στο Μυστήριο του Βαπτίσματος ομολογούμε την πνευματική ανάσταση του Βαπτιζόμενου ενώ στο μυστήριο του Γάμου ομολογούμε ότι όπως φωτίζουν οι καθαρές λαμπάδες, έτσι και νεόνυμφοι με τη Χάρη του Θεού θα σταθούν φωτεινά παραδείγματα των παιδιών τους.

Ένα ή δύο κεριά είναι υπέρ αρκετά για τους ζωντανούς και τις ψυχές των κεκοιμημένων αδελφών μας. Είναι λαθεμένη η συνήθεια να ανάβουμε πολλά κεριά δήθεν ότι θα μας σώσουν.

Ας προσέξουμε τον τρόπο της ζωής μας, διότι όσα κεριά και αν ανάψουμε, δεν μας σώζουν εάν δεν ζούμε με μετάνοια, εξομολόγηση με προσευχή και κοντά στην Εκκλησία και στα Μυστήριά Της.

Για την κατασκευή αγνών κεριών...

ΥΛΙΚΑ :

- Μελισσοκέρι
- Φυτίλι 2 φορές πιο μακρύ από το επιθυμητό μήκος του κεριού
- Λαδόκολλα
- Μια ξύλινη κουτάλα
- Δύο κατσαρολάκια,
το ένα πιο μικρό από το άλλο

ΕΚΤΕΛΕΣΗ :

- Τοποθέτησε την μια κατσαρόλα μέσα στην άλλη πάνω στο μάτι της κουζίνας. Γέμισε την μεγάλη κατσαρόλα με τόσο νερό όσο να φτάνει περίπου στα μισά της μικρής. Μέσα στην μικρή τοποθέτησε το μελισσοκέρι. Αναψε το μάτι σε μέση φωτιά και μόλις το νερό πάρει βράση και το κερί αρχίσει να λιώνει, άρχισε να ανακατεύεις με την ξύλινη κουτάλα.
- Πάρε το φυτίλι και δίπλωσέ το στα δύο. Κράτησέ το άκρη - από την γωνία της δίπλωσης. Βύθισέ το στο κερί και τράβα το πάλι πάνω. Περίμενε μέχρι να κρυώσει καλά, και βύθισέ το πάλι. Αυτό θα πρέπει να γίνει πολλές φορές, μέχρις ότου το κερί να λάβει το επιθυμητό πάχος.
- Όταν το κερί έχει πλέον το επιθυμητό πάχος, άπλωσε την λαδόκολλα και κύλισέ το με τα χέρια σου πάνω ώστε να λειανθούν οι τυχόν ανωμαλίες στην επιφάνειά του. Βύθισέ το άλλη μια φορά στο υγρό κερί και κόψε λίγο με ένα μαχαίρι το κάτω μέρος του ώστε να είναι ίσιο. Κρέμασέ το κάπου από το φυτίλι του μέχρι να στεγνώσει καλά, και το κερί είναι έτοιμο.

Για την παρασκευή του πρόσφορου...

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ :

- 5 κούπες αλεύρι σκληρό
- 15 γρ. νωπή μαγιά ή 1,5 κουταλάκι ξηρή
 - 2 κούπες νερό (χλιαρό)
- 1 κουταλάκι του γλυκού αλάτι
 - 1 κερι
- 1 ειδική ξύλινη σφραγίδα για πρόσφορα

ΕΚΤΕΛΕΣΗ :

• Ανάβουμε το κερι μας στο χώρο όπου θα παρασκευάσουμε το πρόσφορο, θυμιάζουμε και προσευχόμαστε.

• Σε μισή κούπα νερό, διαλύουμε καλά τη μαγιά. Σε μια λεκάνη ρίχνουμε το αλεύρι και το αλάτι, ανοίγοντας με το χέρι μας μια λακουβίτσα στο κέντρο. Εκεί ρίχνουμε τη διαλυμένη μαγιά καθώς και το υπόλοιπο νερό. Ζυμώνουμε καλά και προσθέτουμε νερό ή αλεύρι ανάλογα με το αν η ζύμη μας είναι σφιχτή ή αραιή.

• Αλευρώνουμε καλά δύο ταψάκια, χωρίζουμε τη ζύμη στα δύο, την πλάθουμε σε 2 μπάλες και την βάζουμε μέσα στα ταψάκια. Αλευρώνουμε τη σφραγίδα και την πατάμε δυνατά και σταθερά πάνω από τη ζύμη. Ανασηκώνουμε τη μία πλευρά της να πάρει αέρα και έπειτα ολόκληρη. Τέλος (αν θέλουμε) τρυπάμε με μια οδοντογλυφίδα στα 12 σημεία που τέμνονται οι γραμμές της σφραγίδας.

- Τυλίγουμε με καθαρό πανί τα ταψάκια και τα αφήνουμε σε ζεστό μέρος μέχρι να φουσκώσει η ζύμη.
- Όταν ετοιμαστούν τα ψήνουμε στους 220 για 40 περίπου λεπτά.

Για την Παρασκευή των Κολαυβών...

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ :

- σιτάρι, • γαρύφαλο, • καρύδια,
- φουντούκια, • αμύγδαλα, • ρόδι,
- μαιντανό, • κύμινο, • κανέλα, • σουσάμι,
- αλεύρι, • ζάχαρη, • μπισκότα πτι μπερ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ :

- Βράζουμε το σιτάρι πολύ καλά μέχρι να σκάσει. Έπειτα το ξεπλένουμε, το βάζουμε σε ένα τρυπητό για περίπου 1 ώρα (αν είναι καλοκαίρι στο ψυγείο). Μετά σε ένα καθαρό λευκό σεντίι ή τραπεζομάντιλο το απλώνουμε να στεγνώσει. Όταν τα σπυριά θα ξεκολλάνε απ' το πανί (περίπου 4 ώρες) είναι έτοιμο.
- Περνάμε απ' το τηγάνι μας τα αμύγδαλα, τα φουντούκια και το σουσάμι για να πάρουν χρώμα, όπως επίσης και το αλεύρι εως ότου γίνει μπεζ.
- Όταν κάνουμε όλα αυτά παίρνουμε ένα μεγάλο μπολ και ρίχνουμε μέσα το σιτάρι, τους ξηρούς καρπούς και τα μπισκότα (τα οποία όλα αυτά τα έχουμε θρυματίσει) καθώς και τα αρωματικά.
- Όταν ανακατευτούν όλα παίρνουμε το δίσκο και τα τοποθετούμε μέσα. Ρίχνουμε από πάνω χωρίς να το ανακατεψουμε το αλεύρι το ψημένο και πάλι από πάνω τη ζάχαρη (προσοχή ποτέ τη ζάχαρη μέσα στα κόλυβα, ζαχαρώνει).
- Παίρνουμε μια χαρτοπετσέτα, την ανοίγουμε και πατάμε τη ζάχαρη για να κάτσει ομοιόμορφα παντού.
- Το στόλισμα γίνεται ή με κουφέτα ή σοκολατένιες ελίτσες ή ξηρούς καρπούς.

Για την παρασκευή του τσουρεκιού....

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ :

- 2 κιλά αλεύρι
- 200γρ μαγιά νωπή
- 1/2 κιλό βούτυρο αγελάδος
- 8 αυγά + 4 κρόκους
- 600γρ-700γρ ζάχαρη
- 1/2 κιλό γάλα
- 2 κουταλάκια του γλυκού αλάτι
- 1 κουταλιά της σούπας μαστίχα
- 1 1/2 κουταλιά της σούπας μαχλέπι
- 1 αυγό αραιωμένο με νερό για το άλειμμα
- σουσάμι ή φλούδες αμύγδαλου

ΕΚΤΕΛΕΣΗ :

- Βάζουμε το αλεύρι σε μια λεκάνη και κάνουμε μια γούβα στη μέση
 - Ρίχνουμε όλα τα υλικά και τα ανακατεύουμε μέχρι να διαλυθούν.
- Περνουμε σιγά σιγά το αλεύρι και το ενσωματώνουμε στα υπόλοιπα υλικά.
 - Ζυμώνουμε πολύ καλά
- Σκεπάζουμε τη ζύμη με μια κουβέρτα και την αφήνουμε να φουσκώσει.
 - Πλάθουμε τα τσουρέκια σε κοτσίδες.
 - Τα αφήνουμε να φουσκώσουν ξανά.
- Τα αλείφουμε με το αυγό, τα πασπαλίζουμε με το σουσάμι και τα ψήνουμε πάνω κάτω στους 180 βαθμούς 30 λεπτά περίπου.

Λίγα μυστικά ακόμα:

Τα υλικά μας θα πρέπει να είναι σε θερμοκρασία δωματίου. Όταν ζυμώνουμε τα τσουρέκια μας, η ζύμη μας θα είναι έτοιμη όταν δεν θα κολλάει στα χέρια μας. Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να χρειαστεί λιγότερο ή περισσότερο αλεύρι. Ποτέ δεν το ρίχνουμε όλο από την αρχή.

Για το βάψιμο των πασχαλινών αυγών...

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ :

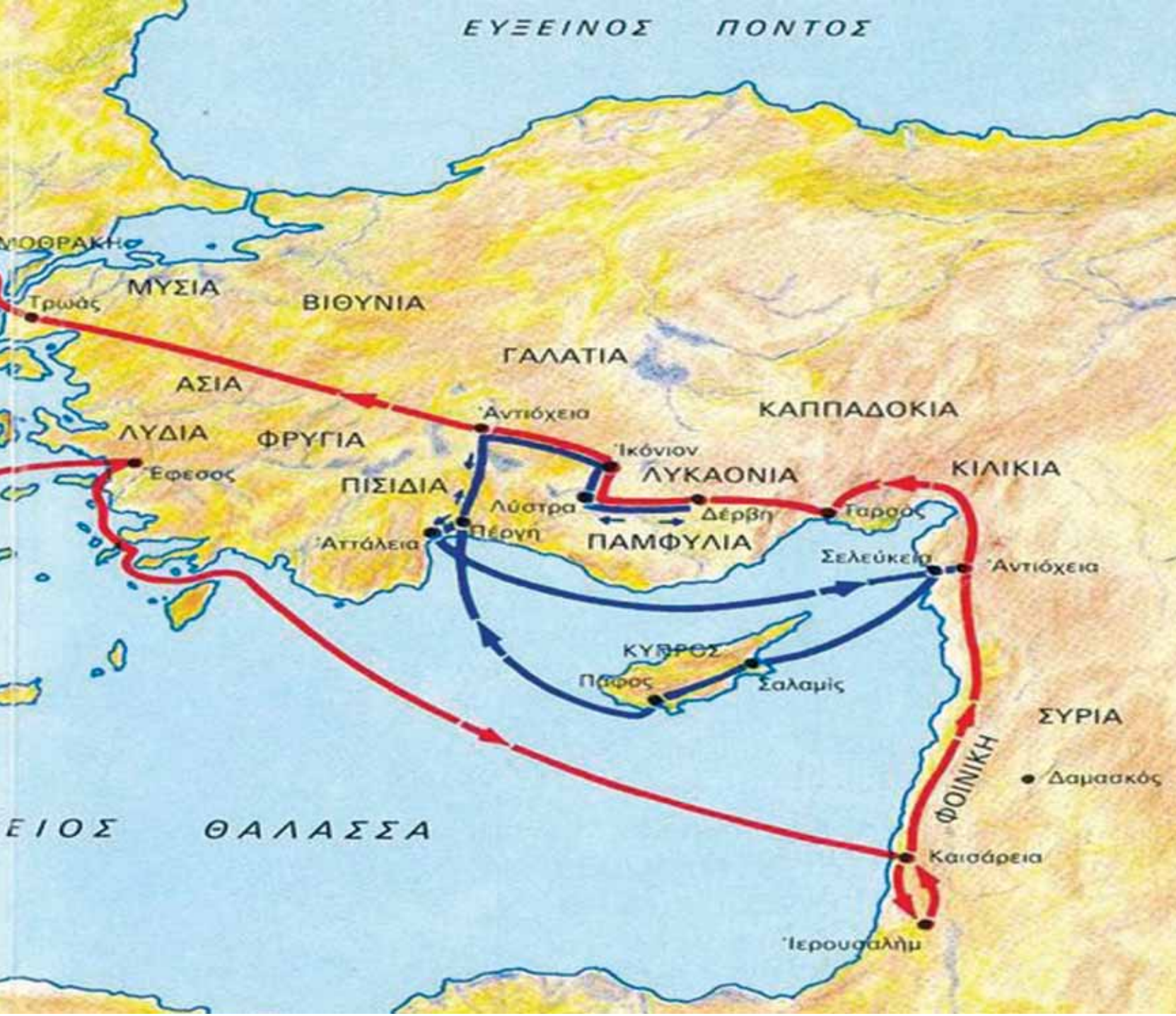
- Αυγά όσα θέλουμε εμείς
- Κρεμυδότσουφλα 3-4 διπλόχουφτες
- Νερό τόσο όσο να σκεπάζει όλα τα αυγά μας
- Προαιρετικά καλσόν, λίγη κλωστή και μικρά φυλλαράκια από λαχανικά ή από τον κήπο μας (μαϊντανό η άνηθο)

ΕΚΤΕΛΕΣΗ :

- Ετοιμάζουμε τα αυγά και ό,τι άλλο θέλουμε επάνω στο πάγκο μας.
- Καθαρίζουμε απαλά τα αυγά με χαρτί κουζίνας (ΠΡΟΣΟΧΗ δεν τα πλένουμε ΠΟΤΕ).
- Βάζουμε τα φυλλαράκια απλωμένα στην επιφάνεια του αυγού και το τοποθετούμε μέσα στο καλσόν. Έπειτα δένουμε το καλσον με κλώστη.
- Ρίχνουμε τα κρεμυδότσουφλα στη κατσαρόλα και προσθέτουμε το νερό.
- Τοποθετούμε τα αυγά μας μέσα και αφήνουμε να βράσουν 10-15 λεπτά.
- Τα βγάζουμε και όπως είναι ζεστά τους αφαιρούμε τα φυλλαράκια και το καλσόν με ένα ψαλίδι.
- Τα γυαλίζουμε με λίγο λάδι που έχουμε βάλει σε χαρτί κουζίνας.

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

ΜΙΘΡΑΚΗ

Τρωάς

ΜΥΣΙΑ

ΒΙΘΥΝΙΑ

ΓΑΛΑΤΙΑ

ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ

ΑΣΙΑ

ΚΙΛΙΚΙΑ

ΛΥΔΙΑ

ΦΡΥΓΙΑ

ΛΥΚΑΘΝΙΑ

Εφεσος

ΠΙΣΙΔΙΑ

ΠΑΜΦΥΛΙΑ

Άντιόχεια

Ίκόνιον

Ταρσός

Λύστρα

Δέρβη

Άττάλεια

Πέρνη

Σελεύκεια

Άντιόχεια

ΚΥΠΡΟΣ

Πάφος

Σαλαμίς

ΣΥΡΙΑ

● Δαμασκός

ΑΙΓΕΙΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΦΟΙΝΙΚΗ

Καισάρεια

Ίερουσαλήμ

**ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ**

- ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ**
- ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ**

Επίλογος

Αγαπητό μας παιδί

Με τη Χάρη του Θεού Πατέρα μας, ολοκληρώθηκαν και φέτος οι συναντήσεις των κατηχητικών μας συνάξεων. Φέτος σκεφθήκαμε το περιεχόμενο των μαθημάτων να αφορά το ιερό βιβλίο των “Πράξεων Αποστόλων” της Καινής μας Διαθήκης. Θελήσαμε έτσι να γνωρίσεις τους κόπους, τις θυσίες, τις περιπέτειες, τις θλίψεις και τις χαρές όλων εκείνων των Αγίων Μαθητών του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, οι οποίοι ανέλαβαν από Εκείνον, την αποστολή και την ευθύνη να γίνουν μάρτυρες Του σε όλα τα έθνη. Καρποί του δικού τους μόχθου και ιδιαίτερα του Αγίου Πρωτοκορυφαίου Αποστόλου Παύλου, είμαστε κι εμείς, είσαι κι εσύ... Καρποί ενός δένδρου πνευματικού, που φύτευσαν εκείνοι και αύξησε η στοργή και η φροντίδα του Θεού. Γι’ αυτό, να θυμάσαι τους ανθρώπους αυτούς πάντα με ευγνωμοσύνη, να ζητάς τις ευχές τους και να προσπαθήσεις κι εσύ να τους μιμηθείς στην απέραντη αγάπη, στην ολόθερμη πίστη και στην άσβεστη ελπίδα τους προς τον Ουράνιο Πατέρα όλων μας.

Να ευχαριστείς λοιπόν τον Θεό μας, που σου χάρισε την ευκαιρία να γνωρίσεις φέτος όλους αυτούς τους θαυμάσιους -για τη ζωή και τα έργα τους- ανθρώπους και να ευχαριστείς κι αυτούς που σε αξίωσαν να τους γνωρίσεις. Να ευχαριστήσεις επίσης τον κατηχητή ή την κατηχήτριά σου, που κοπίασε όλο το χρόνο για να σου διδάξει το λόγο του Θεού. Να ευχαριστήσεις και τον ιερέα της ενορίας σου, που φρόντισε να προμηθευτείς αυτό το βιβλίο και να ωφεληθείς από την μελέτη του.

Εμείς με τη σειρά μας, ευχαριστούμε όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν στην συγγραφή και ολοκλήρωση αυτού του βιβλίου: τον Αρχιμανδίτη Πορφύριο Μπατσαρά για τη συγγραφή των ειδικών ύμνων, τον αγιογράφο και διδάσκαλο κύριο Νικόλαο Χατζηγιάννου για την ωραία εικονογράφηση, το φιλόλογο κύριο Δημήτριο Τζιμογιάννη για τη διόρθωση των κειμένων, τον κύριο Νικόλαο Καραμανλίδη με τους συνεργάτες του για την επιμελημένη έκδοση, τον πατέρα Αντώνιο Σισμανίδη και τον κύριο Γεώργιο Δερμετζόγλου, τους υπεύθυνους του βιβλιοπωλείου της Ιεράς μας Μητροπόλεως, για τη διάθεση του βιβλίου. Πάνω απ' όλους όμως θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Παντελεήμονα, που με την ευλογία του στηρίζει και καθοδηγεί πάντοτε όλες τις προσπάθειές μας.

Ευχαριστούμε επίσης τους καλούς γονείς σου, που σε εμπιστεύθηκαν γι' ακόμα μια φορά στην αγκαλιά της Εκκλησίας, προκειμένου να σου προσφέρει κι αυτή -σαν πνευματική σου μητέρα- την πνευματική τροφή της πίστεως, που τόσο έχουν ανάγκη οι ψυχές μας. Ευχαριστούμε τέλος κι εσένα καλό μας παιδί, που τίμησες και φέτος με τη συμμετοχή σου την προσπάθεια της Ιεράς Μητροπόλεως μας για την σωστή και απόλυτα απαραίτητη κατήχησή σου.

Καλό καλοκαίρι...

Και μην ξεχνάς...
το φθινόπωρο πάλι μαζί!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος	11
---	----

A. Ενότητα

Μαθήματα κατηχητικών συνάξεων	13
Μάθημα 1ο: <i>Η ανάληψη του Χριστού.</i>	15
Μάθημα 2ο: <i>Η εκλογή του Ματθία.</i>	19
Μάθημα 3ο: <i>Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος.</i>	23
Μάθημα 4ο: <i>Το κήρυγμα του Πέτρου.</i>	27
Μάθημα 5ο: <i>Η ζωή μέσα στην πρώτη κοινότητα.</i>	31
Μάθημα 6ο: <i>Η θεραπεία του χωλού.</i>	35
Μάθημα 7ο: <i>Ο Ανανίας και η Σαπφείρα.</i>	39
Μάθημα 8ο: <i>Τα θαύματα και η δίκη των Αποστόλων.</i>	43
Μάθημα 9ο: <i>Η εκλογή των επτά Διακόνων.</i>	47
Μάθημα 10ο: <i>Ο πρωτομάρτυρας Στέφανος.</i>	51
Μάθημα 11ο: <i>Ο μάγος Σίμωνας.</i>	55
Μάθημα 12ο: <i>Ο Φίλιππος και ο Αιθίοπας.</i>	59
Μάθημα 13ο: <i>Η μεταστροφή του Σαύλου.</i>	63
Μάθημα 14ο: <i>Η ανάσταση της Ταβιθά.</i>	67
Μάθημα 15ο: <i>Ο Πέτρος και ο Κορνίλιος.</i>	71
Μάθημα 16ο: <i>Η φυλάκιση και η απελευθέρωση του Πέτρου.</i>	75
Μάθημα 17ο: <i>Η πρώτη περιοδεία του Παύλου και του Βαρνάβα.</i>	79
Μάθημα 18ο: <i>Η σύνοδος των Ιεροσολύμων.</i>	83
Μάθημα 19ο: <i>Από την Ασία στην Ευρώπη.</i>	87

Μάθημα 20ο: <i>Ο Παύλος στους Φιλίππους.</i>	91
Μάθημα 21ο: <i>Ο Παύλος στη Θεσσαλονίκη και τη Βέροια.</i>	95
Μάθημα 22ο: <i>Ο Παύλος στην Αθήνα.</i>	99
Μάθημα 23ο: <i>Από την Κόρινθο στην τρίτη περιοδεία.</i>	103
Μάθημα 24ο: <i>Ο Παύλος στην Έφεσο.</i>	107
Μάθημα 25ο: <i>Ο Παύλος στα Ιεροσόλυμα.</i>	111
Μάθημα 26ο: <i>Η σύλληψη και η δίκη του Παύλου.</i>	115
Μάθημα 27ο: <i>Ο Παύλος στην Καισάρεια.</i>	119
Μάθημα 28ο: <i>Ο Παύλος μιλά στον Αγρίππα και την Βερενίκη.</i>	123
Μάθημα 29ο: <i>Ταξίδι προς την Ρώμη.</i>	127
Μάθημα 30ο: <i>Ο Παύλος στην πρωτεύουσα της αυτοκρατορίας.</i>	131
 B. Ενότητα	
Χρωμάτισε τις εικόνες	135
 Γ. Ενότητα	
Προσευχές για κάθε ημέρα	167
 Δ. Ενότητα	
Λίγη ώρα για τραγούδι	185
 Ε. Ενότητα	
Μικρά και χρήσιμα	199
 Επίλογος	214

